

തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രം

തിരുവിതാംകൂർ ചരിതം.

ആറൂർ കൃഷ്ണപ്പിഷാരടി.

എസ്. ആർ. ബുക്കഡിപ്പോ,
തിരുവനന്തപുരം.

—:—:—

വി. വി. പ്രസ്സ്—കൊല്ലം.

-1105.

FOREWORD.

"Good wine needs no bush." Any ~~foreword~~ of mine to such an excellent book as Mr. Arifshna Pisharoty's "Short History of Travancore" should be superfluous. As the first complete and connected account of Travancore History in Malayalam, it is a most timely and welcome publication; and Mr. Pisharoty as an interesting writer and serious student of History has an established reputation, which will invite the attention of all interested to a careful study of his work.

It is noteworthy that Mr. Pisharoty has not left the beginnings of Travancore to the imagination of the uninstructed, nor, like his predecessors, indulged in mere fanciful traditions to fill up the gap. The study of History as a discipline and as a science demands a clear grasp of the distant past as well as the immediate present. Without it, the student is unable to set his information in clear perspective. Mr. Pisharoty has therefore rightly insisted upon the study of origins as an integral part of the story. This part of the work is almost original. No doubt, some points of detail in the early narrative, now presented for the first time in a connected account, may require further examination; but I see no ground for questioning the accuracy of the main thesis.

There is commendable restraint, and scholarly instinct in the discussion of crucial questions throughout the book; and the way is indicated for the interesting pursuit of social and economic topics. I must confess to having enjoyed a very delightful afternoon in reading the central portion of the story covered by the third to the tenth sections of the book. No Travancore

corean who reads through these pages can fail to recognise the deep admiration and reverence which the achievements of those eventful years have evoked in the mind of the author, nor fail to be moved in response by a thankfulness for such a noble heritage.

The shortcomings of the work are necessarily those of its scope and purpose. The history of the last fifty years has yet to be written. Meanwhile, we are treated to a clear and concise account of the more salient and fruitful incidents. Institutional development and administrative policy are set forth in sufficient detail only to carry meaning to the minds of pupils. Judgment on men and measures is not attempted where prejudices are yet strong. Any elaborate attempt to relate the history of Travancore to events outside or to bring it into line with the life of the people as a whole would have unduly expanded the volume of the work, although anybody would recognise the author's competence for such a treatment of the subject. Even in its present form, it is the best book yet written for students, well adapted by selection and presentation of matter to instruct the young in a reasoned account of the history of the land, and to develop in them the 'historic sense.' To my mind, the importance of Mr. Pisharoty's work lies rather in the background it provides for fruitful discussion and research in the different aspects of past history.

The narration of a long story is apt to be tedious; in the mass of details in the life of a people, the interest might even become uneven. Lapses in diction have also been found to be inevitable. That this book is free from such faults is the least I should say about it; it is not to say much of Mr. Pisharoty.

A. Gopala Menon.

തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രം.

ഒന്നാം പ്രകരണം.

I. രാജ്യത്തിന്റെ അതിരും പേരും.

ഭാരതഭൂമിയിൽ ഏറ്റവും തെക്കുപടിഞ്ഞാറേ അറ്റത്തുള്ള രാജ്യമാണ് തിരുവിതാംകൂർ. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ തെക്കും പടിഞ്ഞാറും അതിരുകൾ മിക്കതും കടലും പടിഞ്ഞാറേ അതിരിൽ കുറച്ചുഭാഗം മാത്രം കൊച്ചിരാജ്യവും, വടക്കേ അതിർ കൊച്ചിരാജ്യവും, കോയമ്പത്തൂർ ജില്ലയും, കിഴക്കേ അതിർ മധുര, തിരുനെൽവേലി ഈ ജില്ലകളുമാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ വ്യപിതിയാക്കട്ടെ ഏഴുദേശം ചന്ദ്രക്കലയുടെ അകൃതിയിൽ അല്ലെങ്കിൽ വളഞ്ഞതുകൊണ്ടും തെക്കുനിന്നു വടക്കോട്ടു ക്രമത്തിൽ വീരി കൂടിക്കൊണ്ടുമാണു ഇരിക്കുന്നത്. ഏറ്റവും വീതി കൂടിയ ഭാഗത്ത് 75 നാഴികയോളം വീതിയും അതുപോലെ ഏറ്റവും നീളം കൂടിയേടത്ത് 174 നാഴിക നീളവും ഈ രാജ്യത്തിനുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് 7625 ചതുരശ്രനാഴികയാണ് ഇതിന്റെ വിസ്താരം. രാജ്യത്തിൽ ചക്രതിരിലധികം ഭാഗവും കുന്നും മലകളുമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഈ രാജ്യത്തിനു തിരുവിതാംകൂർ എന്നും തിരുവിതാംകോട് എന്നും രണ്ടു പേരുകൾ പ്രസംഗങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ കൽക്കുളം താലൂക്കിൽപ്പെട്ട തിരുവിതാംകോട് എന്ന പ്രദേശം ഒരു ചെലത്ത് രാജ്യത്തിൽ വളരെ പ്രധാനമായിരുന്നുവെന്നു കണ്ടാണ് രാജ്യത്തിനുതന്നെ തിരുവിതാംകോട് എന്ന പേർ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത്. തിരുവിതാംകൂർ എന്നതുകൊണ്ട് തിരുവിതാംകോട് എന്ന പദത്തിൽനിന്നു തന്നെ തൽപേരമായി ഉണ്ടാകിയിട്ടുള്ളതുമാണ്.

II. പൂർവ്വചരിത്രം.

തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം കേരളത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായാൽ അതിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രം അറിയുവാനായി വളരെ മുൻകണത്തിലേക്കിറങ്ങേണ്ടതാണ്. പൂർവ്വചരിത്രം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടത് അന്യവശമാണ്. എന്നു മാത്രമല്ല മലയാളജില്ല, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ എന്നീ കേരളഭൂമിയിലെ പ്രകൃതിയും ജനങ്ങളുടെ ഭാഷയും പ്രകൃതിയും അധാരവും എല്ലാം കരുപോലെയുള്ളതും അവയുള്ള പരിസ്ഥാങ്ങളും മറ്റും ഒരമിച്ഛയോടെയല്ലാത്തവയായാൽ കേരളത്തിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രം

അറിയാതെ ശരിയായ രീതിവിതാംകൂർ രാജ്യചരിത്രം അറിവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ രാജ്യചരിത്രം അറിവാൻ അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട കേരളപൂർവ്വചരിത്രത്തിന്റെ ചിലഭാഗങ്ങളാണ് താഴെ കാണിക്കുന്നത്.

1. ആദിചേരവംശം.

സാമ്രാജ്യവും അറബിക്കടലും മേൽക്കീഴതിരുകയായി കന്യാകുമാരിമുതൽ ഗോകണ്ഠംവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഭൂഭാഗമാണ് പണ്ടത്തെ കേരളം. ഇവിടെത്തെ പൂർവ്വിവാസികൾ ദ്രാവിഡവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരും നാഗന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നവരായ ഒരു പ്രത്യേകവർഗ്ഗക്കാരായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ പ്രത്യേക വർഗ്ഗക്കാരായ ഈ നാഗന്മാർ പരമ്പരയായിത്തന്നെ മരുമക്കത്തായരീതിക്കാരായിരുന്നു. വളരെ പുരാതനമായ കാലത്ത് അറുളള രാജ്യങ്ങളിലെമ്പന്നപോലെ കേരളത്തിലും ഓരോരോ നാടുവാഴികൾ ചെറിയ ചെറിയ പ്രദേശങ്ങളായി രിച്ച് ഭരണം നടത്തിവരികയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ ഇവിടെയും കേരളത്തിന്നു മുഴുവനും നായകന്മാരായിട്ടുള്ള പല രാജാക്കന്മാരും ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെയുള്ള രാജാക്കന്മാരിൽ ചരിത്രമുഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് ഇപ്പോൾ അറിയാവുന്നതിൽ ഏറ്റവും പുരാതനമായിട്ടുള്ളത് “ആദിചേരന്മാർ” എന്ന രാജവംശക്കാരായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഈ രാജവംശത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ ആദിപുരുഷൻ പ്രസിദ്ധനായ മാറ്റബലികുമാരായിരുന്നു. ആദ്യത്തിൽ ആദിചേരരാജാക്കന്മാരുടെ വാസസ്ഥാനവും രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരവുമായിരുന്നത് ഇപ്പോഴത്തെ ‘കുന്നത്തുനാട്’ താലൂക്കിൽപ്പെട്ടതും ‘തൃക്കാരിയൂർക്കര’ എന്നറിയപ്പെടുന്ന മുതക്കുഴയായ ‘തൃക്കാക്കര’ എന്ന പ്രദേശമാണ്. എന്നാൽ ആ വംശത്തിലുണ്ടായ ‘ചേരൻ’ എന്ന രാജാവ്, രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം ഇപ്പോഴത്തെ കൊച്ചി രാജ്യത്തിൽപ്പെട്ട ‘തീരയാഞ്ചിക്കുളം’ എന്ന പ്രദേശത്തേക്കു മാറി സ്ഥാപിച്ചു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖത്ത് അക്കാലങ്ങളിൽ വിദേശീയരുടെ കച്ചവടക്കപ്പലുകൾ ധാരാളം വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടായ കച്ചവടസൗകര്യംനിമിത്തം ആ പ്രദേശത്തിനുള്ളിൽ പ്രാധാന്യമുണ്ടായിത്തീർന്നിരുന്നു. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ചേരരാജാവ് തലസ്ഥാനം അങ്ങോട്ടു മാറ്റിയതെന്നും വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ തലസ്ഥാനനഗരത്തിന് ചേരപട്ടണം, ചഞ്ചിപട്ടണം, കരുവൂർ പട്ടണം എന്നീ വകപേരുകളും കാലക്രമത്താൽ പ്രസിദ്ധങ്ങളായിത്തീർന്നു.

ചേരരാജാവിന്റെ കാലത്ത് കന്യാകുമാരിമുതൽ ഗോകണ്ഠംവരെ

ഈയുള്ള കേരളത്തിനു പുറമേ കടക്, നീലഗിരി, ഇപ്പോഴത്തെ മൈസൂർരാജ്യത്തിന്റെ തെക്കെ അറ്റത്തുള്ള എതാനും ഭാഗങ്ങൾ, കോയമ്പത്തൂർ, സേലം എന്നീ പ്രദേശങ്ങളടങ്ങിയ കൊണ്ടുനാട്ടും ചേരസാമ്രാജ്യത്തിൽ ചേർന്നിരുന്നു. അതിനുംപുറമെ, കന്യാകുമാരിയിൽനിന്നു തെക്കോട്ട് ഇപ്പോൾ കടലായിക്കിടക്കുന്ന പ്രദേശത്ത് 'കുമാരിക്കോട്' എന്നൊരു മലയും 'കുമാരി' എന്നും 'പററുളി' എന്നും പേരായ രണ്ടു നദികളും ഉള്ളതായി നാല്പത്തൊമ്പതു ദേശങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു ഭൂഭാഗം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ എതാനും ഭാഗവും ചേരരാജ്യത്തിൽ ചേർന്നതായിട്ടാണിരുന്നിരുന്നത്. ശേഷം ചാണൂർരാജാവിന്റെ അധീനത്തിലായിരുന്നു.

മേൽപ്രകാരം സ്ഥാപിതവും വായിക്കുന്ന ഒരു രാജാക്കന്മാരിൽനിന്നുവെങ്കിലും അക്കാലങ്ങളിലും കേരളത്തിലെ നാട്ടുവാഴിക്ടർ ഓരോരോ പ്രദേശങ്ങൾ ആ രാജാവിന്റെ കീഴിൽ ഭരിച്ചുവന്നിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള നാട്ടുവാഴിക്ടർ തന്നെ കുറേ അധികം പ്രദേശങ്ങളുടെ നായകന്മാരും ചുരുക്കം പ്രദേശങ്ങളുടെ നായകന്മാരുമായി പലത്തരത്തിലായിരുന്നിരുന്നത്. ചക്രവർത്തിയായ രാജാവാകട്ടെ രാജ്യത്തിൽ കുറേ ഭാഗം മാത്രമാണ് സ്വാതന്ത്ര്യം വഹിച്ചത് ഭരണം നടത്തി വന്നിരുന്നത്.

ഈ ദുരിതചരമാക്കന്മാരുടെ കാലത്ത് നടന്നിട്ടുള്ള ചരിത്ര സംഭവങ്ങളിൽ നമുക്കറിയാവുന്നിടത്തോളം മൂന്നു സംഗതികളാണ് പ്രധാനമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അതിലൊന്ന് കന്യാകുമാരിയിൽ നിന്നുതെക്കോട്ടു നീണ്ടുകിടന്നിരുന്ന ഭൂഭാഗം മുഴുവനും ഭരണകാര്യങ്ങളായ സമുദ്രക്ഷോഭത്തോൽ കടലിൽ മുങ്ങിപ്പോയി എന്നുള്ളതാണ്. രണ്ടാമത്തേത് കോയമ്പത്തൂർ, സേലം മുതലായ കൊണ്ടുനാടിന്റെ ഭരണം നടത്തുന്നതിനായി ഈ ചേരരാജാക്കന്മാരുടെ ഒരു ശാഖ കൊണ്ടുനാട്ടിൽ 'അമാവാതി' എന്ന നദിയുടെ കരയിലുള്ള 'കരുവൂർ' എന്ന പ്രദേശത്ത് താമസം ഉറപ്പിക്കുകയും കാലക്രമത്തിൽ ആ ശാഖതന്നെ അവിടുത്തെ സ്വതന്ത്രഭരണകർത്താക്കന്മാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു എന്നതാണ്. അർച്ചുബ്രാഹ്മണർ കേരളത്തിലേക്കു അദ്ദേഹമായി വന്ന് സ്ഥിരതാമസം തുടങ്ങിയതാണ് മൂന്നാമത്തെ സംഭവം. അർച്ചുബ്രാഹ്മണനായ പാശ്ചാത്യർ ദേശസഞ്ചാരം ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ കേരളത്തിലും ഒന്നാമതായി പ്രവേശിക്കുകയും ഈ ഭൂഭാഗത്തിനു പ്രകൃതി സിലമായ ഫലപുഷ്പവും മറ്റും കണ്ടതിന്റെ ഫലമായി പിന്നെ കുറേ അർച്ചുബ്രാഹ്മണരെ കടുംബസംഗിതം ഇവിടെയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് അക്കാലത്തെ ചേരരാജാവിനെപ്പറ്റി കണ്ട് "തിരുത്തങ്കുടി" എന്ന പേരുള്ളതും വിശേഷപ്പെട്ടതുമായ

കേരളീയർ ആ രാജാവിന് കാഴ്ചവെച്ചു. രാജാവിന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി ആ അർച്ചബ്രാഹ്മണരെ കേരളത്തിൽ തന്നെ സ്ഥിരമായി താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ അർച്ചബ്രാഹ്മണർ വഴിക്കാണ് കേരളത്തിൽ ക്രമേണ വൈദികമതം പ്രധാനമായി പ്രചരിച്ചതുകൊണ്ടിത്. ഇപ്രകാരം ഉത്തരഭാരതപ്രദേശത്തിലെ അർച്ചവർഗ്ഗക്കാർക്ക് കേരളഭൂമിയെപ്പറ്റി ഒന്നാമതായി അറിവുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത സംഗതി അടിസ്ഥാനമായി അർച്ചപുരാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കേരളം പരശുരാമൻ സൃഷ്ടിച്ചതാണ് എന്നുള്ള ഒരു പ്രവാദവും ഉണ്ടായിത്തീർന്നു.

2. സമുദായഭരണം.

കേരളത്തിലെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ആദിചേരന്മാരും ഏകദേശം ക്രിസ്തുവർഷം 1000-ൽ വരും മുമ്പിൽത്തന്നെ ശക്തി കൈനിച്ചും ഒടുവിൽ അളിപ്പാതയും അപസാനിച്ചു. അവരുടെ ശക്തികുറയത്തോടുകൂടി കേരളത്തിന്റെ വടക്കും തെക്കുമുള്ള ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ മറ്റു മലി രാജാക്കന്മാർ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. കൊല്ലം പരപ്പൂർ മുതൽ വടക്കു പെരുമ്പഴവരെ ശേഷമുള്ള മധ്യഭാഗത്താകട്ടെ പിന്നെ കുറേക്കാലത്തേക്കു സമുദായഭരണമാണ് നടത്തി വന്നിരുന്നത്. ആ സമുദായഭരണത്തിന്റെ ആദികാലത്ത് നാടുവാഴികളായ നാഗന്മാർതന്നെ പ്രതിനിധികളെ നിശ്ചയിച്ചു. കേരളത്തിന്റെ സമ്പ്രദായിപത്മഭാണം നടത്തുവാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷെ, അക്കാലത്തേക്ക് കേരളത്തിലെ അർച്ചബ്രാഹ്മണരും മതാചാരങ്ങളുടെ മേലധികാരം വഴിയായി വളരെ പ്രധാനസ്ഥായിത്തീർന്നിരുന്നു. ആ ബ്രാഹ്മണർ രാജഭരണകാര്യത്തിലും അവർക്കു പ്രാധാന്യം സമ്പാദിച്ചാൻ വേണ്ട ശ്രമവും വഴക്കും അരംഭിച്ചു. പ്രബലന്മാരായ നാഗന്മാർ ആദ്യത്തിൽ അവരെല്ലാം കേരളത്തിൽനിന്നോടിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെടുത്തി അടക്കിയിരുന്നതിന്; എങ്കിലും ആ ബ്രാഹ്മണർ മതാധിപത്വം വഴിക്ക് കാലക്രമത്തിൽ നാഗന്മാരിൽത്തന്നെ അവരുടെ ബന്ധുത്വംകൊണ്ടും മറ്റും പലതരം അഭിജാത്യവ്യത്യാസങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകയും അവക തന്ത്രങ്ങളാൽ നാഗപ്രധാനന്മാരിൽ പലരെയും സ്വാധീനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ സ്വാധീനപ്പെട്ട നാഗന്മാരിൽ നിന്ന് ബ്രാഹ്മണരിൽ ചിലർ അയ്യപ്പാഭ്യാസവും ശീലിച്ചു. പിന്നെ അവർ നാഗന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഭരണാധികാരം കിട്ടുവാൻ വീണ്ടും വഴക്കും യുദ്ധവും തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ ആ യുദ്ധം ഭരണാധികാരികളായ നാഗന്മാരും ബ്രാഹ്മണരും തമ്മിൽ സന്ധിചെയ്തു കലാശിപ്പിക്കേണ്ടതായും വന്നു. ആ സന്ധിപ്രകാരം ബ്രാഹ്മണരിൽനിന്ന് നാലാളുകളെ മുയ്യൂണവർഷത്തേക്കും നാഗന്മാരിൽനിന്നും ഒരാളെ പത്തിരണ്ടു വർഷത്തേക്കും വിതം തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവരെ 'രക്ഷാധികാരി'യെ

ന്മാർ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരോടുകൂടി കേരളത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യം നമുക്കുവേണ്ടി നിർമ്മിക്കുകയും കാര്യം രക്ഷാപുരുഷസ്ഥാനം അതതു കാലം കഴിഞ്ഞുവേണ്ടി ഭരണാധികാരം ഒഴികെയും അതിനു വേറെയൊരു നിയമിച്ചവരികയും ചെയ്തു. ഈ വിധത്തിലാണ് ചിന്നെ നന്നരശ്ശേരി വർഷത്തോളംകാലം കേരളത്തിലെ രാജ്യഭരണം നടന്നുവന്നത്.

3. സമുദയഭരണരീതിയും അതിന്റെ അപരിഷ്കൃതരൂപവും

മേൽപ്രകാരമുണ്ടായ സമുദയഭരണത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തിരുന്ന ഭരണ രീതികൾ ചുരുക്കത്തിൽ ഇപ്രകാരമാണ്: — നെയ്യത്തുനിന്നുവേണ്ടി അറക്കെയുള്ള കേരളത്തെ 64 ഗ്രാമങ്ങളായും കാര്യം ഗ്രാമങ്ങളും പലതരകൾ (ദേശങ്ങൾ) അയ്യം തിരിച്ചു. കാര്യം തരകളിലും പൊതു ജനങ്ങളുടെ യോഗം ഏറ്റെടുത്തി അ യോഗം വഴിയാറി കാര്യങ്ങൾ നടത്തിവരികയും ചെയ്തു. ആ വക തരയോഗങ്ങളെ മേലധികാരിയോടുകൂടി ഗ്രാമയോഗങ്ങളും അവയുടെ മേലധ്യക്ഷി കണ്ടു മഹാ സഭകളും ഏറ്റെടുത്തിയിരുന്നു. ആ സഭാഭാഗങ്ങളാക്കട്ടെ മഹാ ചാരസഭ, ഭരണസഭ, കച്ചവടസഭ, കൈത്തഴിസഭ, ചെട്ടു സഭ ഇങ്ങനെ കാര്യം അറിഞ്ഞിറയും വിഷയങ്ങൾ വേർതിരിച്ചായിരുന്നു ഏറ്റെടുത്തിയിരുന്നത്. രക്ഷാപുരുഷന്മാർ കാര്യം അയ്യം കാര്യം സഭകളുടെ മേലധികാരം പ്രത്യേകമായും പുല്ലാററിന്റെയും മേലധികാരം പൊതുവായും ഉണ്ടായിരുന്നു. കാര്യം സഭകൾക്കും 'കഴക്കം' എന്നാണ് അക്കാലത്ത് പേർപറഞ്ഞിരുന്നത്. കാര്യം തരയോഗങ്ങൾക്കും ഗ്രാമയോഗങ്ങൾക്കും അതിനെ അംഗങ്ങളായ ആളുകളുടെ സംഖ്യയനുസരിച്ച് മൂന്നുറുവർ, അഞ്ഞൂറുവർ, അറുനൂറുവർ എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ വക തരയോഗങ്ങൾ സമുദയഭരണം അവസാനിപ്പിച്ചു ചിന്നെയും വളരെക്കാലം പേരിനു മാത്രം നടന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി ക്രിസ്തുവർഷം പത്തിരണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽപോലും 'ചെങ്ങന്നൂർ' എന്നും മറ്റും ചില രേഖകളിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. ചൊട്ടങ്ങല്ലൂർ മുതലായി ദുർല്ലഭം ചില രേഖകൾ ഇക്കാലത്തും ഈ വക തരയോഗങ്ങൾ ഒരു കാര്യവും കൂടാതെ മാസത്തിലൊരിക്കൽ പേരിനുവേണ്ടി നടന്നുവന്നതുണ്ട്. അത്രപോലെതന്നെ കേരളത്തിലെ നമ്പൂതിരിമാരിൽ 'അപ്പയ്യന്മാർ' പുറം 'അപ്പയ്യന്മാർ' എന്നും പ്രധാനമായി രണ്ടു വർഗ്ഗക്കാരുണ്ട്. അപ്പയ്യന്മാരെ 'നമ്പൂതിരിപ്പാട്' എന്നും അപ്പയ്യന്മാരെ 'നമ്പൂതിരി' എന്നും മാത്രവും സാധാരണമായി പറഞ്ഞുവരുന്നു. അതിനാൽ അപ്പയ്യന്മാർ മിക്കയും സമുദയഭരണകാലത്തു രക്ഷാപുരുഷസ്ഥാനം വഹിച്ചവരുടെ വംശപരമ്പരയിൽപ്പെട്ടവരാണ്.

ട്ടവരാണ്. അപ്രകാരംതന്നെ സ്ഥാനിനായന്മാരായിട്ടുള്ളവരിൽ ചിലരും രക്ഷാപുരുഷസ്ഥാനം വഹിച്ചവരുടെ കുടുംബപരമ്പരയിൽ ഉണ്ടാവരാണ്.

4. സമുദായ ഭരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം.

സമുദായഭരണം ആദ്യം കുറച്ചു കാലം ശരിയായി നടന്നുവെങ്കിലും അതും ഏകദേശം ഒന്നേമുക്കാൽ ശതവഷത്തോളമേ നിലനിന്നുള്ളൂ. കാലക്രമത്തിൽ രക്ഷാപുരുഷന്മാരായി വഴുനവകൾ രാജ്യകാര്യത്തിൽ തീരെ ശ്രദ്ധയില്ലാത്തായി. മൂന്നു വഷംകൊണ്ട് എത്രത്തോളം ധനം സ്വന്തമാക്കുവാൻ തരമാവുമെന്നുമാത്രം അവർ മത്സരിച്ചു നോക്കിത്തുടങ്ങി. അതോടുകൂടി നാട്ടിൽ അരാജകത്വവും വലിച്ചു വന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ രക്ഷാപുരുഷസ്ഥാനം വാണിജ്യനവർ അവരുടെ വാർദ്ധക്യക്കാലാവധി കഴിഞ്ഞിട്ടും മുമ്പു സമ്പ്രദായത്തിൽ പ്രകാരം സ്ഥാനം ഒഴിയാതെ വഴക്കിനും ഒരുങ്ങി. അതുനിമിത്തം നാട്ടിലെ പ്രഭുക്കന്മാരും മാറ്റം ഒരു ഭാഗത്തും ഭരണാധികാരികളും അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും മറ്റുഭാഗത്തുമായി വലിയ യുദ്ധം തന്നെ തുടങ്ങുന്നതിനിടയായി. രണ്ടുകക്ഷിയിലും സാമാന്യം ബലമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആ യുദ്ധം കുറച്ചുകൊണ്ടുപോയി. നീണ്ടുനില്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ഇപ്രകാരമാണ് അന്ത്യസാന്നിദ്ധ്യം. അക്കാലത്ത് കൊണ്ടുനാടുഭരിച്ചിരുന്നത് മഹാബലിവംശത്തിന്റെ ആ ശാഖയിൽ ജനിച്ച 'ഉദയൻബാണവർമ്മൻ' എന്ന രാജാവായിരുന്നു. ആ രാജാവ് വലിയ നായക്കാരനായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ ഭരണാധികാരികളും പ്രഭുക്കന്മാരും തമ്മിൽ യുദ്ധം തുടങ്ങിയതിനെപ്പോറ്റി അദ്ദേഹം ആ യുദ്ധത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾ അറിവാൻ ശ്രദ്ധമായി അളുകളെ അയക്കയും രണ്ടു കക്ഷിക്കാക്കും യുദ്ധകാലത്തുവെണ്ട ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും മറ്റും സൈന്യമായി ധാരാളം അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ രണ്ടു കക്ഷികളുടേയും പ്രീതി അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചു. അപ്രകാരം കൈക്കൊണ്ടെപ്പോൾ യുദ്ധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മധ്യസ്ഥതയിൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് രണ്ടു ഭാഗക്കാക്കും സമ്മതമായി അതനുസരിച്ച് മേവിൽ സമുദായഭരണം ചേർക്കണമെന്നും ഒരു ശാഖാവിഭാഗത്തന്നെ ഭരണാധികാരിയായി നിയമിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്നുമുള്ള നിശ്ചയത്തിന്മേൽ യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആരെയാണ് രാജാവായി വാഴിക്കേണ്ടതെന്ന കാര്യത്തിൽ രണ്ടുകൂട്ടക്കും പക്ഷാത്കാരത്തിനു വകയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉദയൻബാണവർമ്മനെത്തന്നെ കേരളീയരെല്ലാം പൂർണ്ണസമ്മതത്തോടുകൂടി കേരളത്തിന്റെ സർവ്വാധിപതിയാക്കി 'പെരുമാൾ' എന്ന സ്ഥാനവും കല്പിച്ചു വാഴിച്ചു. ആ രാജാവുകളെ കൊണ്ടുനാടിന്റെ ഭരണം

ഇളയരാജാവെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജനെ ചുമതലപ്പെടുത്തി കേരളചക്രവർത്തിയായി വാഴുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം നടന്നത് ക്രിസ്തുവർഷം 1000-ൽ (കലിവത്സരം ൨൯൮൮) വത്സരത്തിലാണ്. ഈ ഉദയൻ ബാണവർമ്മപ്പെരുമാളാണ് കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെപ്പെരുമാൾ. ചെരുമാക്കന്മാരെ പറ്റത്തു വരുന്നവരെല്ലാം പാതിരണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങളാക്കി മാറ്റി മറ്റുനാട്ടിൽ നിന്നു കേരളത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു വാഴിച്ചിട്ടുള്ള രാജാക്കന്മാരെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. അതു ചരിത്രപ്രകാരം ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല. ചരിത്രപ്രകാരം ഈ ഒന്നാമത്തെപ്പെരുമാളെ മാത്രമേ മറ്റുനാട്ടിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചു വാഴിച്ചിട്ടുള്ളൂ. മറ്റുള്ള ചെരുമാക്കന്മാരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വംശാവസ്ഥയിൽപെടുകയും കേരളത്തിൽത്തന്നെ ജനിച്ചു വളർന്നിട്ടുള്ളവരായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഈ ചെരുമാക്കന്മാരെല്ലാം 'ജരതൻ' എന്നും ഒരു കലപ്പേരുണ്ടായിരുന്നു.

5. ആചെരുമാക്കന്മാർ.

മേൽ പറഞ്ഞ ഉദയൻ ബാണവർമ്മപ്പെരുമാൾ ആദിചേരന്മാരുടെകാലത്തു തലസ്ഥാനമായിരുന്ന വഞ്ചിപട്ടണത്തെത്തന്നെയാണ് തലസ്ഥാനമാക്കിയത്. അന്നുമുതൽ ആ പ്രദേശത്തിനു 'ചാലാദയപുരം', എന്ന ഒരുപേരുംകൂടി പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നു. സമുദായഭേദംകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന അഞ്ചുമഹാസഭകളേയും മറ്റും അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഏർപ്പെടുത്തി. രക്ഷാപുരുഷന്മാരെ നിയമിക്കുന്നതു പോണ്ടൻവെച്ചുവെങ്കിലും ഭരണകാര്യത്തിലും മറ്റും ആലോചനക്കാരായി 'തളിയത്തിരിമാർ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരോടുകൂടി നാലാളുകളെ മുഖ്യരായി വെച്ചു കാലാവധിയോടുകൂടി നിയമിക്കയും അവർ ചില സ്ഥാനമാനങ്ങൾ കല്പിച്ചു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. രാജധാനിക്കടുത്തു തന്നെ അവർക്കു വാസസ്ഥലങ്ങളും നിശ്ചയിച്ചു. ഇങ്ങനെ പൊതു ജനങ്ങളുടെ അധികാരാധികാരങ്ങൾക്കു വലിയകുറവൊന്നും വരാത്തവിധത്തിലാണ് ഈ രാജശ്രേഷ്ഠൻ ഭരണവ്യവസ്ഥകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയത്. എല്ലാകാര്യങ്ങളുടേയും ഒടുവിലത്തെ വിചിക്തത്വം രാജാവിനാണെന്നു മാത്രമേ പ്രധാനമായ ഒരു വ്യത്യാസം വരുത്തിയുള്ളൂ. പിൻക്കാലത്തുണ്ടായ ചെരുമാക്കന്മാരും ഈ ഒന്നാമത്തെപ്പെരുമാൾ ഏർപ്പെടുത്തിയ ഭരണവ്യവസ്ഥകളെത്തന്നെയാണ് തുടർന്നുവന്നതും. മേൽപ്രകാരം നയംകൊണ്ടുതന്നെ നാട്ടുനേടിയ ഉദയൻബാണവർമ്മപ്പെരുമാൾ പാതിരണ്ടു സംസ്ഥാനം രാജ്യം വാണിരുന്നുശേഷം ക്രി. മു. 100൧-ൽ പരമേശ്വരൻ പ്രാപിച്ചു.

പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ജ്യേഷ്ഠനായ 'ഇമ്മചമ്മൻ' ചെരുമാളായി വാണു. ഈ രണ്ടാമത്തെപ്പെരുമാൾ വലിയ

വീരനും പരാക്രമിയുമായിരുന്നു. സമുദായഭരണത്തിന്നു മുഖ്യ കേരളത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോയ ഭാഗങ്ങൾ വീണ്ടെടുത്തതുകൂടാതെ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ ഇദ്ദേഹം ഒരു വലിയ ടീച്ച്ജനവും നടത്തി. ചോളപാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരെയും മറ്റും ജയിച്ചു വടക്കോട്ടു ഹിമാലയം വരെയും പോയി ഹിമാലയത്തിൽ വിജയക്കൊടി നാട്ടിട്ടാണ് തിരികെ വന്നിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പായി ഈ പെരുമാറ്റം കീഴടങ്ങിയവർ ഏഴിടത്തുള്ള ഒരു മുത്തുമാവയണിഞ്ഞിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അശ്രിതനും വലിയ ധനികനുമായ ഒരാൾ വഞ്ചിനഗരത്തിൽ വളരെ വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു ബുദ്ധമെന്തും പണിചെയ്തിട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം പിന്നെ വളരെക്കാലത്തേക്ക് അവിടെയുള്ള ക്ഷാത്രകളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. വിദേശീയരും അതിനെപ്പറ്റി വളരെ ചർച്ചിച്ചിട്ടുണ്ട് 'വലിയ ചോളമാർപെരുമാറ്റം' എന്ന തമിഴായ 'പെരുമാറ്റം' എന്നാണത്. ഇദ്ദേഹത്തെ സാധാരണയായി പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്, ഈ പെരുമാറ്റം 68 സംവത്സരത്തോളം (ക്രി. മു 18 വരെ) രാജ്യം വാണിരുന്നു.

പിന്നത്തെപ്പെരുമാറ്റം ആ രാജാ പെരുമാറ്റം അനുജൻ 'മരുവമ്മൻ' എന്ന രാജാവാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിനു 'കുട്ടുവനാത്തൻ' എന്ന പേരിലും പ്രസിദ്ധിച്ചുണ്ട്. ഈ പെരുമാറ്റം വലിയ ധർമ്മിയും ശാന്തനുമായിരുന്നു. കേരളത്തിൽ കൃഷി സംബന്ധമായി പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. ഈ പെരുമാറ്റം ഒരു പ്രധാനമായിരുന്നു ക്രി. മു 18 വരെയായി 20 വർഷം രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നു ശേഷം ഇദ്ദേഹം വിഷയവിരക്തനായി രാജ്യഭാരം ഒഴിഞ്ഞു. ശേഷമുള്ള അയ്യപ്പാലം വിജയപ്രദേശത്തു താമസിച്ച് ഈശ്വരാരാധന ചെയ്തു കഴിച്ചുകൂടുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ ഇരയാമ്മപ്പെരുമാറ്റം പുത്രൻ രാജാ 'ബാണവമ്മൻ' പെരുമാറ്റമായി വാണം. ഇദ്ദേഹവും പിന്നെവിനെപ്പോലെ യുദ്ധവീരനായിരുന്നു. ചോളപാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരും യുദ്ധത്തിൽ തോൽപ്പിച്ചു- 'നന്നൻ' എന്ന പാണ്ഡ്യരാജാവിനെ വധിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനെ പാണ്ഡ്യരാജാവായി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു. പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തിൽച്ചേർന്നിരുന്ന 'പുഴിനാട്' എന്ന പ്രദേശം (ഇപ്പോഴത്തെ ആന്ധ്രമൊഴിക്കടുത്ത ചിലഭാഗങ്ങൾ) കേരളത്തോടുചേർത്തു. ഈ പെരുമാറ്റം ക്രി. പി. 7-ാംവത്സരംവരെയാണ് രാജ്യം വാണിട്ടുള്ളത്.

അതിനുശേഷം ആ പെരുമാറ്റം പുത്രൻ 'പൊറയൻ' പെരുമാറ്റം ക്രി. പി. 21-ാംവത്സരം വരെയും പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ 'അഴിപ്പമ്മൻ' പെരുമാറ്റം ക്രി. പി. 46 വരെയും അദ്ദേഹം

ത്തിന്റെ പുത്രൻ മന്ദോദരൻ പെരുമാൾ ക്രി. പി. 63 വരെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ രണ്ടാം പൊറയൻ പെരുമാൾ 79 വരെയും കേരളം ഭരിച്ചുവാനുണ്ട്. അവരുടെ വാർച്ചക്കാലങ്ങളിൽ മന്ദോദരൻ സംഭവങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

പിന്നെ രണ്ടാം പൊറയൻ പെരുമാളുടെ മകൻ 'നെട്ടംചേരനാ തൻ' ക്രി. പി. 79-ൽ പെരുമാളായി. എന്നാൽ ഏറ്റവും അധികകാലം വാണില്ല. വാർച്ചയുടെ മൂന്നാം വത്സരത്തിൽ 'കിള്ളി' എന്ന ചോളരാജാവിനുമായ യുദ്ധത്തിൽ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരും കോസമയത്തു പട്ടണം വെട്ടുകയും രണ്ടാളും വെട്ടുകൊണ്ടു വീണു ചിതറുന്നതു പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതിൽപ്പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ മൂന്നാം ഞാണവർമ്മൻ പെരുമാളായി വാണു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് ഉത്തരേന്ത്യയിൽ നിന്നു കുറേ അതുബ്രാഹ്മണർ കേരളത്തിൽ വന്നു. പെരുമാൾ അവർക്കിരിപ്പാനായി 'തോണ്ടിമൂർ' എന്ന പ്രദേശവും (മലയ്ക്കുള്ളിൽ പൊന്നാടി താലൂക്കിലുള്ളത്) ഉപജീവനത്തിനായി കുറേ പശുക്കളെയും ദാനം ചെയ്തു. ഈ പെരുമാൾ 28 വത്സരം രാജ്യം വാണിട്ടുണ്ട്.

ക്രി. പി. 110-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ രണ്ടാം ഇമയവർമ്മൻ പെരുമാൾ രാജ്യഭാരം തുടങ്ങി. ഇദ്ദേഹവും 'കുറികാലൻ' എന്ന ചോളരാജാവും തമ്മിൽ ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായി. അതിൽ കുറികാലന്റെ സൈന്യം ഏറെ മുറിപറ്റിയപ്പോൾ പെരുമാൾ മോറാലമ്പുഴയ്ക്കടുത്തായി. സ്വബോധം വന്നപ്പോൾ തനിക്കു പറ്റിയ അവമാനം കാത്ത് മാനിയായ പെരുമാൾ ലജ്ജിച്ച യുദ്ധം മതിയാക്കി നാടുവിട്ടുപോയി സന്യാസവൃത്തി സ്വീകരിച്ചു. അഞ്ചുവത്സരമേ ഈ പെരുമാൾ രാജ്യം വാണിട്ടുള്ളൂ.

പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ നാലാം ഞാണവർമ്മൻ ക്രി. പി. 115-ൽ പെരുമാളായി. ഈ പെരുമാളും ചോളരാജാവിനോടു പടക്കൊരുങ്ങി; എങ്കിലും ഒടുവിൽ തമ്മിൽ സന്ധി ചെയ്തതും ചോളന്റെ മകളെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും അങ്ങനെയായി. ഇദ്ദേഹത്തിന്നു രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായി. അവരിൽ അനുജൻ വലിയ കറിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ ബുദ്ധമതം സ്വീകരിച്ച് ഒരു ബുദ്ധസന്യാസിനായിട്ടാണ് കാലം കഴിച്ചത്. പെരുമാളാകട്ടെ 15 വത്സരം രാജ്യം വാണതിന്നുശേഷം പരലോകപ്രാപ്തനായി. ജ്യേഷ്ഠപുത്രനായ മൂന്നാം ഇമവർമ്മൻ അതു മുതൽ പെരുമാളായി വാണു. ഈ പെരുമാൾ രണ്ടാം പെരുമാളെപ്പോലെ തന്നെ വലിയ ഒരു ദിഗ്

ജന്മം നടത്തിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസാധിഷ്ഠിതത്തിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ട്. വലിയ പ്രതാപത്തോടു കൂടി 55 വത്സരം രാജ്യം വാണിതിനുശേഷം ക്രി. 185-ൽ അദ്ദേഹം പരമോക്താവായി. പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ 'കോതവർമ്മൻ' പത്തു സംവത്സരം പെരുമാളായി വാണു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ രണ്ടാം 'ചേരവർമ്മൻ' പെരുമാളായി.

ഇങ്ങനെ തുടങ്ങി പുതുവർഷശതങ്ങളോളംകാലം കാരോരോ പെരുമാക്കുമായി കേരളം ഭരിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽ മധ്യകാലങ്ങളിൽ വാണിട്ടുള്ള പല പെരുമാക്കുമാരെപ്പറ്റിയും വേണ്ടേടത്തോളം വിവരങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടില്ല. പെരുമാൾമാർക്കുണ്ടെ ആദികാലങ്ങളിലും അവസാനകാലങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നവരെപ്പറ്റി മാത്രമാണ് വിവരങ്ങൾ പലതും നമുക്കറിവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്.

6. പെരുമാൾമാർക്കുണ്ടായ രാജ്യസ്ഥിതി.

വഞ്ചിപട്ടണം പെരിയാറിൻ കരയിലുള്ളതും വളരെ വലിപ്പമുള്ളതുമായിരുന്നു. അന്നുനാണിനു ചുറ്റും ആനപ്പുള്ളിയുടെ ആകൃതിയിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കോട്ടാതിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിലിരുന്ന് അവിടവിടെയായി ശത്രുക്കളുടെ നേരെ ആയുധങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള പലമാതിരി യന്ത്രങ്ങളും നിർമ്മിച്ചെടുത്തിരുന്നു. കോട്ടയ്ക്കു ചുറ്റും വളരെ ആഴമുള്ള കിടങ്ങും ആ കിടങ്ങിൽ അറുപ്പിടിയിൽ മുതലുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. നാലു കോട്ടപാതിൽക്കല്ലും വലിയ ഗോപുരങ്ങൾ പണിചെയ്തിരുന്നു. ഉയർന്ന കൊടികൾക്കുള്ളും ആ കൊടികൾക്കുള്ളിൽ അമ്പു തൊട്ടുള്ളുവെച്ചിരിക്കുന്ന ചില്ലിന്റെ ആകൃതി അടയാളമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള കൊടിക്കുറകളും ഭൂമനിനു കാണത്തക്കവിധം ശോഭിച്ചിരുന്നു. പട്ടണത്തിലെ ഏറ്റവും വിശേഷപ്പെട്ട വിചിത്രമന്ദിരങ്ങൾ പെരുമാളുടെ രാജധാനിയും അതിനടുത്ത് ചൊൽമാളികയായി പണിചെയ്തിരുന്ന വിഷ്ണുക്ഷേത്രവും ഒരു ബുദ്ധ ക്ഷേത്രവും ജൈനന്മാരുടെ സന്യാസിമാരും ആയിരുന്നു. മന്ത്രിമാരും മാറ്റുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാർ, വിദഗ്ദ്ധന്മാർ, വൈദികന്മാർ, ബുദ്ധസന്യാസികൾ, തത്ത്വചാരികൾ മുതലായവരും പട്ടണത്തിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലുമായി പാർത്തുവന്നിരുന്നു. കടൽവഴിക്കും മലകളിൽനിന്നും വിശേഷപ്പെട്ട അനവധി സാമാനങ്ങൾ അവിടെ വന്നു ചേർന്നിരുന്നു. പെരിയാറുതുറമുഖത്തു വന്നുചേരുന്ന യവനക്കപ്പലുകളുടെ കാഴ്ച വളരെ വിശേഷപ്പെട്ടതെന്നായിരുന്നു. അവകൾക്കപ്പലുകളിൽ മിക്കതും സ്വപ്നവും മറ്റു ലോകങ്ങളുമാണ് കയറിവന്നിരുന്നത്. ഏലവും, കുരുമുളകും, ഇഞ്ചിയും, അനക്കൊന്നും, പട്ടു

വസ്ത്രങ്ങളും അത്ത് അവക കപ്പലുകളിൽ ഇവിടെനിന്നു കയറ്റി യാത്രചെയ്തിരുന്നു. ഏലം, ഇഞ്ചി, കുമ്പളകൾ ഇവകൾ മാക്കുമാക്കുമാക്കി അടക്കി ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽ ശേഖരിച്ചിരുന്നു. 'കാണം' എന്ന പേരുള്ള പൊൻനാണയമായിരുന്നു കായേന്നിനും വില്പനിച്ചായിട്ട് കൈമാറാനുണ്ടെന്നതിൽ പ്രമാണമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ നെൽക്കൃഷിക്കും മറ്റും ധാരാളം അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടായിരുന്നതിന്നു പുറമെ കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിലും പലതരം കൃഷി കർഷകർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പെരുമാറ്റം പല അവസരങ്ങളിലും കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിൽ പോയി മലയരുടെയും മറ്റും കൃഷികർഷകർ സന്തോഷിക്കുകയും അവരെ ഉസാഹപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

7. മതവും ആചാരവും.

ജനങ്ങളെല്ലാം മതത്തെ സ്തംഭമായിട്ടുണ്ടെന്നും വൈദികമതക്കാർ, ബുദ്ധമതക്കാർ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു തരക്കാരുമായിട്ടാണ് അന്നിരുന്നത്. അതിൽത്തന്നെയും സംഖ്യാപരമായി ബുദ്ധമതക്കാർ വൈദികമതക്കാരുടേക്കാൾ ഒട്ടും കുറവായിരുന്നില്ല. വൈദികമതക്കാർ അന്യമതക്കാരെ ഇക്കാലത്തുപോലുമോ അടുത്ത കാലത്തുണ്ടായിരുന്നതുപോലുമോ അകന്നു നില്ക്കുകയും നികൃഷ്ടന്മാർ എന്നു കരുതുകയും ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ അംഗങ്ങളിൽ തന്നെ ബ്രഹ്മണർ വൈദികമതക്കാരനും അനുജൻ ബുദ്ധമതക്കാരനും അന്യരും അവർ തമ്മിൽ ഒരഭിമുഖീകരണം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനോ ഒരുപോലും ചെയ്ത് മറ്റൊരു ആൾക്കു ഭക്ഷിക്കുന്നതിനോ മതസംബന്ധമായി നാതായവിശേഷവും അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭവതിമാരിൽത്തന്നെ ഭർത്താവ് ഒരു മതവും ഭാര്യ മറ്റൊരു മതവും സ്വീകരിച്ചിരുന്നതിന്നു ധാരാളം അളകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ താണു ജാതിക്കാണെന്നു കരുതി വന്നിരുന്ന ചിലർക്ക് കുറേക്കാലമായി കേരളത്തിൽ അധിപത്യം കാണുന്ന തീണ്ടൽ എന്ന ഏല്പാട്ടും അതി പെരുമാക്കുമായ ഒരു വാഴ്ചകാലത്ത് ഏല്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇക്കാലത്ത് തീണ്ടൽജാതിക്കാരുമായി ഗണിച്ചുവരുന്ന മലമ്പുര, കുറുച്ചിമ്പുര, കാണിക്കാർ മുതലായവർ അക്കാലത്ത് പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഏതു സമയത്തും അടുത്തു പെരുമാറി വന്നിരുന്നു.

8. കലാപരമായി.

കേരളത്തിലെ തുറമുഖങ്ങൾ വഴിക്കും മറ്റും പണ്ടേക്കുപണ്ടേ മുതൽക്കു തന്നെ ദ്വിപാന്തരങ്ങളും വിദേശങ്ങളുമായുള്ള കച്ചവടത്താൽ രാജ്യത്തേക്കു നല്ല ലാഭം ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രി. മു. 1000 സംവത്സരത്തോളം മുമ്പ് 'ഇന്ത്യ'യിലെ രാജാവാായിരുന്ന സോളമന്റെ കാലത്ത്

ഫിനിഷ്കാർ പെരിയാറുതുറമുഖാവഴിക്ക് കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്നു. അമ്പര തുടർന്നുകൊണ്ടു ജൂതന്മാരും പിന്നെ സുറിയാനികാരും ഇരച്ചിപ്തുകാരും വന്നുതുടങ്ങി. ഇഞ്ചി, കുറുവാപ്പട്ട, കുരുമുളക് ഇവയാണ് അധികമായി കൊണ്ടുപോയിരുന്നത്. പിന്നെ റോമക്കാരന്റെ കപ്പലുകൾ അധികമായി വന്നുതുടങ്ങി. പെരുമാക്കന്മാരുടെ കാലങ്ങളിൽ അധികവും ആ യവനക്കപ്പലുകൾ വഴിയിലായിട്ടാണ് വിദേശങ്ങളുമായുള്ള കച്ചവടം നടന്നു വന്നിരുന്നത്. അതിനു പുറമെ കച്ചവടത്തിൽ സമർത്ഥരായിരുന്നവർക്ക് മണിഗ്രാമപ്പട്ടം എന്ന പേരോടു കൂടി കാരോ പട്ടണങ്ങളിലെയും കച്ചവടത്തിന്റെ അധിപത്യം വാരിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരവും ആ മണിഗ്രാമപ്പട്ടത്തിനു പല സമഗ്രമായ നാണുക്കളും മറ്റാരുമില്ലാത്തതന്നെ കല്പിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. ആ പഴിക്ക് പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കച്ചവടത്തിനു വലിയ ശാസ്ത്രവും പ്രോത്സാഹനവും സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ കൈത്തൊഴിലിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി 'അഞ്ചുവണ്ണപ്പട്ടം' എന്ന ഒരു സ്ഥാനം ഏല്പിച്ചതിനു കാരോ പ്രധാനനഗരങ്ങളിലും അമ്പക തൊഴിലുകളിൽ അധികം നൈപുണ്യമുള്ളവർക്ക് ആ സ്ഥാനവും ശാസ്ത്രപരവിയും കൊടുത്തു ബഹുമാനിച്ചുപോന്നിരുന്നു.

9. പെരുമാക്കന്മാരുടെ ഭാഗ്യകൃതം.

പഞ്ചാബി പെരുമാക്കന്മാരുടെ ക്രമമാകട്ടെ, നാട്ടുവാഴ്ച നു പെരുമാക്കന്റെ മൂത്തപുത്രൻ പിന്നത്തെ പെരുമാക്കന്മാരുടെ മട്ടിൽത്തന്നെയായിരുന്നു. അവർ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതും ചോള രാജകുടുംബത്തിൽനിന്നോ പാണ്ഡ്യരാജകുടുംബത്തിൽനിന്നോ ആഭിജാത്യംകൊണ്ട് സമത്വമുള്ള സാമന്തരാജകുടുംബങ്ങളിൽനിന്നോ പ്രഭുക്കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നോ ആയിരുന്നു. പുത്രിമാരെ അങ്ങോട്ടുകൊടുത്തിരുന്നതു മിക്കതും ചോളപാണ്ഡ്യ രാജകുടുംബങ്ങളിലേക്കുമാണ്. നാട്ടുവാഴ്ച പെരുമാക്കന്റെ മൂത്തപുത്രൻ പ്രായംതികയുന്നതിനു മുമ്പിൽത്തന്നെ ആ പെരുമാക്കൻ മരിക്കുമ്പോൾ രാജ്യഭാരം ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ ചെയ്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജനാണ് പിന്നത്തെപ്പെരുമാക്കന്മാർ. അങ്ങനെ പെരുമാക്കൻ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതാകട്ടെ കേവലം ജ്യേഷ്ഠന്റെ പുത്രന്റെ പ്രതിനിധിയുടെ നിലയിലല്ല; സ്വന്തം നിലയിൽത്തന്നെയാണ്. അതിനാൽ ആ രാജാവിന്റെ പിറകെക്കൊള്ളുന്ന മാത്രമേ മുമ്പിലത്തെ പെരുമാക്കന്റെ മകന് രാജാധികാരം സിദ്ധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ജ്യേഷ്ഠപുത്രന് പ്രായം തികഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതി വരുമ്പോൾ മേൽപ്രകാരം അനുജനും പെരുമാക്കായി വാഴാൻ അവകാശമുണ്ടെങ്കിലും ആ അനുജന്റെ പുത്രന് ജ്യേഷ്ഠന്റെ പുത്രനുള്ള

പ്പോൾ രാജ്യാവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ജ്യേഷ്ഠന്റെ സന്തതിപരമ്പരയ്ക്കു തന്നെയായിരുന്നു ആ അവകാശം നിലവിലായിരുന്നത്. ഒരു പെരുമാറ്റം നിലവിലായിരുന്നില്ല. പുത്രന്മാരുടെങ്കിൽ അവരിൽ മൂത്ത പുത്രനെപ്പോലെയോ മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെയോ സ്വജാതിയിൽനിന്നോ നായർവർഗ്ഗത്തിൽനിന്നോ താഴെയാക്കിയ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നോ ഇപ്പോഴും വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നു. അവരുടെ സന്തതിപരമ്പരയ്ക്കും ഓരോരോ നാട്ടിലെ നാട്ടുവാഴിസ്ഥാനങ്ങളും ദുർല്ലഭം ചിലവ്. ഓരോന്നായിരുന്നതിന്റെ പദവിതന്നെയും കൊടുത്തുവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ആ കുടുംബക്കാർ കേരളീയരായിത്തീർന്നവരിൽ അവരുടെ അവകാശക്രമം കേരളത്തിൽ പണ്ടേക്കു പണ്ടേമുതൽ നടന്നുവന്നിരുന്ന മരുമക്കത്തായം വഴിക്കുതന്നെയല്ലാതെ പെരുമാറ്റം വംശത്തിൽപ്പെട്ട ആളുടെ സന്തതിയാണെന്നുള്ള തീർപ്പാണെന്നാക്കി മരുമക്കത്തായമാക്കിയിരുന്നില്ല. മരുമക്കത്തായക്കാരായ കേരളബ്രാഹ്മണർ മരുമക്കത്തായകുടുംബത്തിലെ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകുന്ന സന്തതികൾ പുണ്ടനെ മരുമക്കത്തായക്കാർതന്നെയാണെന്നായിരിക്കുമ്പോൾ അതുപോലെ തന്നെയാണ് ആ പെരുമാറ്റം വംശക്കാരുടെ സന്തതികളും നടന്നുവന്നിരുന്നത്. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ അവകാശക്രമത്തിന്റെയും മറ്റും സ്ഥിതിയിൽനിന്ന് വളരെയധികം വ്യത്യാസമില്ലാത്ത നിലവിലായിരുന്നു പെരുമാറ്റക്കാരുടെ അവകാശക്രമമെന്നും ഇളയപുത്രന്മാർ സ്വജാതിയിൽനിന്നുതന്നെ വിവാഹം ചെയ്താലും അവർക്കു പിതൃകുടുംബത്തിലെ രാജ്യാവകാശം സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന ഒരു സംഗതിയിൽ മാത്രമേ അതിൽനിന്നു ഭേദമുണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നും പറയാം. എന്നാൽ ഒരു പെരുമാറ്റമുണ്ടെങ്കിൽ ഇളയപുത്രന്റെ മക്കളെയും അവരുടെ കുടുംബപരമ്പരയെയും ആ പെരുമാറ്റമുണ്ടെങ്കിൽ വംശക്കാരാണെന്ന മാന്യപദവിയോടുകൂടിത്തന്നെ പിൽക്കാലത്തും ഗണിച്ചുവന്നിരുന്നു. ആ വഴിക്കാണ് പെരുമാറ്റം വർദ്ധിച്ചു അവസാനിച്ചതിന്നു ശേഷവും കേരളത്തിലെ ചില രാജാക്കന്മാർ ഓരോരോ പെരുമാറ്റക്കാരുടെ വംശക്കാരാണെന്ന നിലയിൽ ഗണിച്ചുവന്നതിനിടയായിട്ടുള്ളത്.

10. അക്കാലത്തെ യുദ്ധമത്ഭാമ.

പ്രളയമുണ്ടായ കൂട്ടത്തിൽ നാഗന്മാർ മുഴുവനും മറ്റുവർഗ്ഗങ്ങളിൽ പലരും നിർമ്മൂലമായിത്തീർന്നു. അയ്യപ്പാഭാസം ശിഥിലിച്ചുവന്നിരുന്നു. പ്രധാനങ്ങളായ അയ്യപ്പാഭാസം വില്ലും അമ്പും വാളും പരിചയും ആയിരുന്നുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ കുന്നും തുടങ്ങിയ മറ്റുപലതും പലരും സ്വാധീനമാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണിരുന്നത്. അക്കാലത്ത്

കോളത്തിൽ, എന്നല്ല ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ മുഴുവൻതന്നെയും യുദ്ധത്തിന്റെയും ടിഗ് ജയത്തിന്റെയും സമ്പ്രദായവും ഇക്കാലത്തെപ്പോലെ സർവ്വസാമാന്യം ചെയ്യുന്നമട്ടിലായിത്തീർന്നിട്ടു. പേരും പെരുമയും നടത്തുന്നതിന്നല്ലാതെ പണം പരിച്ച് അധികാരബലം ചെയ്യുന്നതിന് യാതൊരുനിലയും വിലയും അളക്കുവകവെച്ചിരുന്നതായില്ല. അതിനാൽ ടിഗ് ജയം ചെയ്ത് രാജാക്കന്മാർക്കും രാജാവായി ഒരു ചക്രവർത്തി വാണിരുന്നു; എങ്കിലും അദ്ദേഹം ജയിച്ച കീഴടക്കിയിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ മുഴുവനും ഭരണാധികാരം വഹിച്ചിരുന്നില്ല. പിതൃപരമ്പര വലിക്ക് തന്നിട്ടു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള രാജ്യം ചെറുതായിരിക്കട്ടെ വലുതായിരിക്കട്ടെ അവിടെ മാത്രമേ അദ്ദേഹം സ്വന്തമായി ഭരണം നടത്തിയിരുന്നുള്ളൂ. കീഴടങ്ങിയ രാജാക്കന്മാരെല്ലാം അവരുടെ രാജ്യഭരണങ്ങളിൽ മുഖിലത്തെപ്പോലെ സ്വതന്ത്രന്മാരായിത്തീർന്നിരുന്നതിനാൽ. അവർ തമ്മിൽ കലഹിക്കുന്നതിനുമത്രാ ചക്രവർത്തി അനുവദിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു ഉള്ളൂ. മറ്റു പ്രധാനകാര്യങ്ങളിൽപ്പോലും മേൽക്കോയ്മയുടെ യാതൊരുഭിപ്രായവും അവർക്ക് നോക്കേണ്ടതുമായിരുന്നില്ല. ചക്രവർത്തിക്ക് അനുകൂലമായവിധത്തിൽത്തന്നെ അവ രാജ്യങ്ങളിലേയും രാജ്യഭരണം നടത്തണമെന്ന ഉദ്ദേശത്താടുകൂടി ഓരോ രാജ്യത്തിലും ഭരണരീതി ഉപദേശിക്കുന്നതിനോ അതുസൂക്ഷിച്ചു കാക്കുന്നതിനോ ഇക്കാലത്തെപ്പോലെ ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രതിനിധികളെ ഏല്പിട്ടുത്തിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും അനുബന്ധമായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിസ്ഥാനം വംശപരമ്പരയാവഴിക്കുതന്നെ നിലനിൽക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഈ വക ഏല്പാടുകളൊന്നും അന്നില്ലാതിരുന്നതിനാൽ പിതാവിനു ലഭിച്ച ചക്രവർത്തിസ്ഥാനം പുത്രനേയും പ്രാപിച്ചുകൊള്ളുമെന്ന നിയമവും ഇല്ലാത്തതായിരുന്നു. പുത്രൻ ചക്രവർത്തിമാകണമെങ്കിൽ അയാൾ പേരെത്തന്നെ ടിഗ് ജയംചെയ്ത് അ സ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചുകൊള്ളണം. ചുരുക്കത്തിൽ വംശപരമ്പരയെ അനുസരിച്ചല്ല വീര്യപരാക്രമങ്ങളേയും പ്രജകളെ ഭഞ്ജിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സാമർത്ഥ്യത്തെയും അനുസരിച്ചാണ് അക്കാലത്തു ഒരു രാജാവിനു സാർവ്വഭൗമസ്ഥാനം ലഭിച്ചിരുന്നതെന്നു പറയാം. അതിനാൽ ഒരു രാജാവിനു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് ചക്രവർത്തിയായിരുന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും പിതൃപരമ്പരയായി കിട്ടുന്ന രാജാവകാരം പിതാവ് സ്വന്തം ഭരണത്തിൻകീഴിൽ വെച്ചിരുന്ന ചെറിയ രാജ്യത്തെപ്പറ്റിയെടുത്തൊളം മാത്രമായിരുന്നു. പിതാവു ജയിച്ചു കീഴടക്കിയ ഒരു രാജാവു തന്നെ പുത്രനേ തോല്പിച്ചു കീഴടക്കി പ്രാബല്യം നേടുകയെന്നുള്ളതു തീർന്നു അസാധാരണസംഭവമല്ലായിരുന്നു.

11. അവസാനത്തെ പെരുമാറ്റങ്ങൾ

പെരുമാറ്റം വാർച്ചയ്ക്കും അതിന്റെ അവസാന ഭാഗത്ത് വാണിരുന്ന പെരുമാറ്റങ്ങൾ 'ഫരിയെന്റവർഷ്വെരുമാറ്റം,' 'കലശേഖരവർഷ്വെരുമാറ്റം' 'ഭാസ്കരവർഷ്വെരുമാറ്റം' എന്നിവർ പല സംഗതികൊണ്ടും ചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയേടത്തോളം ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ്. 'ഫരിയെന്റവർഷ്വെരുമാറ്റം' പ്രസ്തുതം എന്നും ഒരു സ്ഥാനപ്പെരുമാറ്റമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'കാലത്താണ്' കേരളത്തിലെ സമുദായസ്ഥിതിക്ക് അകപ്പാടെ ഒരു പരിവർത്തനത്തിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയത്. അക്കാലത്താണ് കർമ്മപ്രധാനമായ മീമാംസകരത്വം 'കുമാരിലഭ്യേ'ന്റെ പരിഷ്കാരവഴിക്ക് ഭാരതവണ്ഡത്തിൽ വളരെ പ്രബലപ്പെട്ടുവന്നു. അതിനാൽ അവക മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള സംസ്കൃതഭാഷയും വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റിയേടത്തോളം ഭാരതവണ്ഡത്തിലെ പൊതുഭാഷയുടെ നിലയിലും എത്തിയിരുന്നു. കേരളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണക്ക് ആ മതപ്രാധാന്യം വഴിക്കും കുറേക്കൂടി പ്രാബല്യവും സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. പെരുമാറ്റം ആ മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വലിയ പണ്ഡിതനും മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ വലിയ നിഷ്ഠയുള്ള അളമായിരുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, ആ മതത്തിന്റെ പ്രചാരത്തിനായി പല ഏല്പാടുകളും പുതുതായി എഴുപ്തത്തുകളും ചെയ്തു. അതുമൂലം ഓരോരോ കർമ്മങ്ങൾക്കുള്ള അർഹത ഇന്നിന്ന തരത്തിലുള്ളവയ്ക്കുമാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്താനും തുടങ്ങി. ആ പെരുമാറ്റം കാലത്തല്ലെങ്കിലും കാലക്രമത്തിൽ അവക കർമ്മങ്ങളുടെ ഏറ്റക്കുറവുകൾ കേരളത്തിൽ പല ജാതിഭേദങ്ങളെക്കൊണ്ട് കാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. മീമാംസകരത്വം പ്രബലപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ബുദ്ധമതത്തിൽനിന്നും ജൈനമതത്തിൽനിന്നും പലതരം വൈദികമതത്തിലേക്കു ചേരുന്നതിനും ആ വഴിക്കും കുറേ ജാതിഭേദം ഉണ്ടാകുന്നതിനും ഇടയായി. കേരളത്തിലെ ജാതികളിൽ പലതിന്റെയും ഉൽഭവം ഈ വഴിക്കാണെന്നായിത്തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. ഈ പെരുമാറ്റം കാലം ക്രി. പി. 6-ാം ശതകത്തിന്റെ അവസാനഭാഗമാണ്. ഈ പെരുമാറ്റം രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ബ്രഹ്മസുന്ദര 'കലശേഖരവർമ്മൻ' പിന്നെപ്പെരുമാറ്റമായി വാണു. അനുജന്റെ സന്ദർശനപരമ്പരയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ വടക്കൻ കോട്ടയത്തുള്ള രാജവംശം.

കലശേഖരവർഷ്വെരുമാറ്റം വലിയ വീരനും ധർമ്മിയുമായിരുന്നു എന്നു പുറമെ ഉത്തമനായ ഒരു മഹാകവിയും വിജ്ഞാനക്കേന്ദ്രം കൂടിയായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ചോളപാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരെ ജയിച്ച് മൂന്നു രാജ്യങ്ങളും ഏകരാസനയിൽക്കീഴിലാക്കി. കേരളത്തിൽ പലേടത്തു

മായി അനേകം വിഷ്ണുക്ഷേത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു. സംസ്കൃതത്തിലും തമിഴിലും ഈ പെരുമാളുടെ കൃതികളായ അനേകം ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്നും പ്രസിദ്ധങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. സകല രാജഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞ ഈ രാഷ്ട്രോദ്യമനെ പ്രജകളെല്ലാം സ്വന്തം പിതാവിനെപ്പോലെയാണ് കരുതിയിരുന്നത്. എന്നു തന്നെയുമല്ല, രാജാക്കന്മാർക്ക് മാതൃകാപുരുഷനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ 'കലശേഖരോദ്യോഗമാൾ' എന്ന നാമത്തെ ഒരു കൃഷ്ണസ്ഥാനപ്പേരിന്റെ നിലയിൽ പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ പല ഭരതരാജാക്കന്മാരും ചില പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാർ പോലും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ രവിവർമ്മ, രാമവർമ്മ എന്നും മറ്റും സ്വന്തം പേരായട്ടുള്ള ആ രാജാക്കന്മാരിൽനിന്ന് ഈ പെരുമാളെ ചേർത്തിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് കലശേഖരവർമ്മ എന്നുള്ള സാസ്താരികനാമം തന്നെ പിൽക്കാലങ്ങളിൽ പറയേണ്ടതായും തീർന്നിട്ടുണ്ട്. രാജഗുണങ്ങളിൽ അത്രത്തോളം വിശിഷ്ടനായ ഇദ്ദേഹം ഭരതജാതിയിൽ സംസ്കൃതചിത്രാഭ്യാസപ്രചാരത്തിനും പലമാതിരി പരിഷ്കാരങ്ങളും ഏറ്റെടുത്തി നടപ്പാക്കി. സംസ്കൃത നാടകങ്ങൾ അഭിനയിക്കുന്നതിൽ പുതുരായി പല അരേരങ്ങളും ചേർത്ത്, സാധാരണ പൊതുജനങ്ങൾക്കുകൂടി രസിക്കത്തക്കവിധം നന്നാക്കി 'കൂടിയാട്ട്'മെന്ന പേരിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു. 'ചോക്രാർ കൂത്ത്' എന്ന കഥാപ്രസംഗവും ജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്ന മട്ടിൽ പല പുതിയ പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തി നാടകങ്ങൾ നടപ്പാക്കിത്തീർത്തു. ഇങ്ങനെ ഏതു ഗുണത്തിലും അത്യുത്തമനായ ഈ മഹാരാജാവ് രാജ്യത്തിനെല്ലാം അസാമാന്യമായ പുഷ്ടിയും തൃപ്തിയും ചേർത്ത് രണ്ടു പന്തിരാണ്ടോളം കാലം നാടുവാണതിനുശേഷം വിഷയവിരക്തനായി പരമഭക്തനായ ഒരു വൈഷ്ണവസ്ത്യാസിയായിത്തീർന്നു. പൊൻകുട്ടയും റൺകുട്ടയും തുല്യമായിത്തീർന്നു. ഈ യോഗിവർമ്മൻ പിന്നെ കാരോര പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ ഏകനായി തീർത്ഥാടനം ചെയ്യുകൊണ്ടാണ് ശേഷം ജീവിതകാലം കഴിച്ചു കൂട്ടിയത്. വൈഷ്ണവമുനിശ്രേയ്യന്മാരായ പന്തിരണ്ടു അഴ്വാനന്മാരിൽ അദ്ദേഹിരീയനായി 'കലശേഖരോദ്യോഗ' എന്ന പുണ്യനാമധേയത്താൽ പിൽക്കാലത്തു പ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതും വൈഷ്ണവവേദത്തിൽ ഏതാനും ഭാഗം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതും എല്ലാം ഈ മഹാത്മാവുതന്നെയാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാർച്ചക്കാലം ക്രിസ്തുവത്സരം 7-ാം ശതകത്തിന്റെ അഭിഭാഗത്തുമാണ്. 'കലശേഖരവർമ്മപ്പേരുമാൾ'ക്ക് രണ്ടു പുത്രന്മാരും ഒരു പുത്രിയുമുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ജ്യേഷ്ഠനായ 'ഭാസ്കരവിവർമ്മൻ' പിന്നെപ്പെരുമാളായി വാണു. അനേകനായ 'മാന്താണധവർമ്മൻ' അക്കാലത്തു പെരുമാളുടെ കീഴിലുള്ള ഒരുസാമന്തരാജകുടുംബവും ഇപ്പോഴത്തെ 'അററിങ്ങൽ' സ്വരൂപത്തിന്റെ മൂലകുടുംബവുമായ അന്നത്തെ

‘കീറപ്പേരൂർ’ എന്ന ‘വേണാട്ട്’ സ്വരൂപത്തിൽനിന്നാണ് ഒരു മന്ത്ര കയെ പതിയാക്കി സ്വീകരിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന് ആ രാജ്യത്തിലി-
ലുണ്ടായ മക്കൾക്കു പ്രത്യേകമായി ‘കൂപക’ എന്ന രാജ്യവും പെരുമാ-
ളുടെ കീഴിലുള്ള സാമന്തരാജാവാനവും ആ വഴിക്ക് സിദ്ധിച്ചു. ആ
കൂപകരാജ്യമാണ് പിൽക്കാലത്ത് ‘കൊല്ലം രാജ്യ’മെന്ന പേരിലും പ്ര-
സിദ്ധമായിത്തീർന്നത്. ഇങ്ങനെ സാക്ഷാൽ ‘കുലശേഖരപ്പെരുമാളു-
ടെ’ ഒരു സന്തതിപരമ്പരയായിട്ടുള്ള നിലയിലാണ് പിൽക്കാലത്ത്
‘വേണാട്ട്സ്വരൂപം’ വർദ്ധിച്ചു വന്നിട്ടുള്ളതും. ‘കൂപക’ സ്വരൂപവും
‘കീറപ്പേരൂർ’ സ്വരൂപവും ഇപ്രകാരം ഒരേ രാജകുടുംബം രണ്ടെന്താ-
യിരുന്നുവെങ്കിലും ‘കൂപക’രാജ്യത്തിൽ ഭരണാധികാരം വഹിച്ചിരുന്ന
ത് ആ ശാഖയിലെ മുത്ത പുരുഷനും ‘കീറപ്പേരൂർ’ കുടുംബത്തിലെ
കീറാപ്പേരൂരസരിച്ച് ആ രാജ്യത്തിലെ ഭരണാധികാരം വഹിച്ചിര-
ുന്നതു കുടുംബത്തിലെ മുത്ത സ്ത്രീയുമായിരുന്നു.

ഭാസ്കരവിവർണ്ണപെരുമാൾക്ക് “ചേരമാൻ പെരുമാൾ” എന്ന
പേരിലാണ് അധികം പ്രസിദ്ധിച്ചുള്ളത്. ഈ പെരുമാളും പിതാവി-
നെപ്പോലെതന്നെ പ്രയുക്തർക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട രാജാവായിരു-
ന്നു. കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ വലിയ വിഷ്ണുഭക്തനായിരുന്നതുപോലെ ഇ-
ദ്ദേഹം വലിയ ശിവഭക്തനുമായിരുന്നു. ചൊറപ്പും മുത്തത്തന്നെ ശാ-
ന്തവും സമാധാനപരവുമായ സ്വഭാവമാണ് ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിര-
ുന്നത്. ഈ പെരുമാളും ഒരു നല്ല കവിതായിരുന്നു. കൂടിയാട്ടമെന്ന
നാടകാഭിനയത്തിൽ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ വരുത്തിയ പരിഷ്കാരങ്ങ-
ളെ മണിപ്രവാളഭാഷയും മറ്റും ചേർത്തു പുത്തിയാക്കിയതും ഇദ്ദേ-
ഹമാണ്. ഈ പെരുമാളുടെ ബുദ്ധിഗുണവും ഭരണസാമർത്ഥ്യവും കാ-
ണിക്കുന്ന പലകഥകളും കേരളത്തിൽ ഇന്നും പ്രസിദ്ധങ്ങളായിട്ടുണ്ട്.
വളരെചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ കുലശേഖരപ്പെരുമാളുടെ വിദഗ്ദ്ധസ-
സ്ഥിതി പ്രവേശം ലഭിച്ച അസാധാരണവിദഗ്ദ്ധനും ‘നമ്പിത്തോലൻ’
എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധനുമായ ഒരു കേരളബ്രാഹ്മണനായിരുന്നു ഇ-
പെരുമാളുടെ പ്രധാന മന്ത്രി. അദ്ദേഹവും ഒരു വലിയ കവി ഉം ഫ-
ലിതപ്രയോഗത്തിൽ അഭിപ്രീതിയുറമായിരുന്നു. കേരളീയരെല്ലാം അ-
ത്യുത്സാഹത്തോടുകൂടി അറോമാഷിച്ചു വരുന്ന കാണമഹോത്സവം കേ-
രളത്തിലെ അഭിലഷ്ടവർത്തിയായ ‘മഹാബലി’യുടേയും അദ്ദേഹത്തി-
ന്റെ വംശത്തിന്റെയും സ്മാരകമായ നിലയിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയതും
ഈ ചേരമാൻ പെരുമാളാണ്. അതിനും പുറമെ മധ്യകേരളത്തിൽ
ഭാരതപ്പുഴയുടെ കരയിലുള്ള ‘തിരുനാവായ’ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച്
പന്തിരാണ്ടു കാലം കൂടുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ കേരളത്തിലെ സകല പ്രധാ-
നജനങ്ങളും കത്തുകൂടി നടത്തത്തക്കവിധം ‘മാമാങ്കം’ എന്നപേരായ്

കേസവും കമ്മോസകാലത്ത് നടന്നു വന്നിരുന്നു. അതും ഈ പെരുമാറ്റം നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മലയാളാജ്യം ടിപ്പുസുൽത്താൻ ആക്രമിച്ച കാലം മുതൽക്കാണ് ആ രാജാക്കന്മാരും നിന്നു പോയത്. ഇപ്പോൾ പ്രജകളെ രണ്ടിപ്പിക്കുന്നതിൽ അതിസമർത്ഥനും വിദ്യാനും ഭക്തനും സമാധാനരത്നപരനുമായ ഈ രാജാവ് ഏകദേശം 60 വയസത്തോളംകാലം രാജ്യഭാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

12. ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ ധാര്യവിഭാഗം.

ചേരമാൻപെരുമാൾ തന്റെ കീഴിലുള്ള ഭാര്യ സാമന്തരാജാക്കന്മാർക്കും പിൻപറ്റാത്ത അതാതുരാജ്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണാധികാരം താൻതന്നെ അനുവദിച്ചു ഭാഗിച്ചുകൊടുപ്പാനാണ് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. അതിനു പ്രത്യേകം ചില കാരണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. കർമ്മപ്രധാനമായ മീമാംസകരത്വം ഭാര്യവെണ്ണത്തിൽ എല്ലാം പ്രാബല്യം പ്രാപിച്ചതോടുകൂടി കേരളത്തിലേയും ചോളപാണ്ഡ്യരാജ്യങ്ങളിലേയും ജനങ്ങളുടെ കതാചാരങ്ങൾക്ക് സാരമായ ചില വ്യത്യാസങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. അതുനിമിത്തം അവകൾ ദേശങ്ങളിലുള്ളവരുമായിട്ടുള്ള വിവാഹബന്ധവും രണ്ടുകൂട്ടർക്കും സമ്മതമല്ലാതായി. കന്യകാജന്മവാചത്തിനു ശേഷമുള്ള വിവാഹം മറ്റുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ തീരെ നിഷിദ്ധമായി. കേരളത്തിൽ നിഷിദ്ധമായതുമില്ല. ഈ വക കാരണങ്ങളാൽ മുന്പുണ്ടായിരുന്ന മാതിരിയിൽ ചോളപാണ്ഡ്യരാജകുടുംബങ്ങളിൽ നിന്ന് പെരുമാൾക്ക് വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇളയസഹോദരിയെ ആ രാജകുടുംബങ്ങളിലേതിലേക്കെങ്കിലും വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനും തടസ്സം നേരിട്ടു. അതുകൊണ്ട് സഹോദരിയെ ഒരു കേരളബ്രാഹ്മണനെക്കൊണ്ടു വിവാഹം ചെയ്യിക്കുമാണ് പെരുമാൾ ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം പത്തിയായി സ്വീകരിച്ചതും ഒരു നായർസ്ത്രീയെയാണ്. തന്റെ ഭാഗീനേയന് എന്തെങ്കിലും രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശം സിദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നത് അതുവരെയുള്ള നടപ്പനുസരിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ സഹോദരിക്ക് വിഷാദത്തിനു കാരണമായിത്തീരുമെന്നും പെരുമാൾ വിചാരിച്ചിരുന്നു. അതിനു പരിഹാരമായി താൻ സ്വന്തമായി ഭരിക്കുന്ന രാജ്യഭാഗത്തിന്റെ അധികാരം ഭാഗീനേയനു കൊടുപ്പാൻ അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ സംഗതിയിൽ കീഴിലുള്ള സാമന്തരാജാക്കന്മാർക്കും യാതൊരു വിസമ്മതവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാനുള്ള ഉത്തമമാർഗ്ഗം ആ രാജാക്കന്മാർക്കും പൂർണ്ണസ്വതന്ത്ര്യം നൽകുകയാണെന്നു ബുദ്ധിമാനായ അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതനുസരിച്ച് സകല സാമന്തരാജാക്കന്മാരെയും അളയച്ചു വരുത്തി ഭാര്യ

ത്തക്കും അവരവരുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം ഉദേകവുമായി ഭാഗംചെയ്തു. പിന്നെ അവരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി തന്റെ കീഴിൽ ഭാഗീനേരനെ ധരിപ്പിച്ച് സ്വന്തം രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശിയാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഭാഗീനേരന്റെ വംശപരമ്പരയിൽപ്പെട്ടവരാണ് ഇപ്പോഴത്തെ കൊച്ചി രാജവംശം. പുതുനെ ഏറനാട്ടു രാജാവുമാക്കി. ഈ പ്രധാന സംഭവം നടന്നത് ക്രിസ്തുവത്സരം 7-ാംശതകത്തിന്റെ അവസാനത്തിലാണ്. മേൽപ്രകാരം രാജ്യഭാരം ഒഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ചേരമാൻപെരുമാൾ ഒരു തപസ്വിയുടെ നിലയിൽ രാജധാനിയിൽത്തന്നെ കുറച്ചുകാലം താമസിക്കുകയും 100-ാമത്തെ വയസ്സിൽ പരലോകം പ്രാപിക്കുകയുമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഈ പെരുമാളുടെ സ്മാരകമായി തിരുവഞ്ചിക്കുളം ക്ഷേത്രത്തിൽ ഇപ്പോഴും ഒരു പ്രതിമ വെച്ചു പൂജിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

13. ചെങ്കുവിഭാഗംപെരുമാൾ സമുദായത്തിൽ.

ചേരമാൻപെരുമാൾ രാജ്യം വിഭജിച്ചു കൊടുത്തകാലത്തിന്ന് ഏകദേശം രണ്ടുശതകത്തിനുള്ളിൽ മുന്പുതൽക്കുതന്നെ കേരളത്തിലെ സമുദായസ്ഥിതിക്കു പല മാറ്റങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മിഥാസകമതം പരന്നതോടുകൂടി ഓരോരുത്തരിലുള്ള കർമ്മങ്ങൾക്ക് പലവിധത്തിലും ഉൽക്കണ്ഠയും അപകണ്ഠയും കല്പിക്കുകയും ആവക കർമ്മങ്ങളോടൊന്നും കലഞ്ഞാഴിയിലായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരെ കർമ്മത്തിന്റെ തരംപോലെ മേൽക്കീഴ്ജാതികളായി കരുതിവരികയും ചെയ്തു. വൃത്തിയും ആചാരവും അടിസ്ഥാനമാക്കിയും അനേകം ജാതിഭേദങ്ങൾ കല്പിച്ചുവന്നു. ചില കർമ്മങ്ങൾക്കു ചോലം പറ്റിപ്പോകുന്നതും അതതു ജാതികൾക്കു നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും ജാതിഭേദത്തിനു കാരണമായി. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ മീഥാസകമതം പ്രബലപ്പെടുത്തുവാനുപോൾ ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ശക്തി കുറവാനും ബുദ്ധമതക്കാരായിരുന്ന പലരും മിഥാസകമതത്തിലേക്കു ചേരവാനും തുടങ്ങി. അങ്ങനെ ഓരോരോ അവസരങ്ങളിൽ ബുദ്ധമതം ഉപേക്ഷിച്ചു ചേർന്നിട്ടുള്ളവരും ഓരോരോ ജാതികളായിത്തീർന്നു. ക്രമേണ ബുദ്ധമതത്തെ വളരെ നിമിഷനിലയിൽ കരുതിവരികയും ചെയ്തു. ധനപ്രാബല്യവും അധികാരപ്രാബല്യവുമനുസരിച്ചും പല ജാതികളുണ്ടായി. ചുരുക്കത്തിൽ ഇപ്പോൾ കേരളത്തിൽ കാണുന്നവിധം ബ്രാഹ്മണരിൽത്തന്നെ അനേകം വകഭേദങ്ങളും അസംഖ്യം അവാന്തരജാതികളും താണജാതികളും തീണ്ടലും തൊടലും വ്യല്ലാം ചേരമാൻപെരുമാൾ രാജ്യം വിഭജിച്ചുകാലത്തേക്കു തന്നെ മിക്കതും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിത്തന്നുവെന്നു പറയാം. ബ്രാഹ്മണരിൽ അഗ്നിഹോ

തും, ദ്രേവ്യത്തി എന്ന രണ്ടുതരം കർമ്മങ്ങൾക്ക് അർഹതയുള്ളവരാണ് എല്ലാവരേക്കും ഉൽകൃഷ്ടജാതിക്കാരായിത്തീർന്നത്. മറ്റു സാധുജാതികളുടെയും ആഭിജാത്യ താരതമ്യം നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരവും അവർക്കായിരുന്നു. അപ്രകാരം പ്രബലന്മാരായിത്തീർന്ന ആ ബ്രാഹ്മണസംഘം കാലക്രമത്തിൽ 'ശൂദ്രപുരം ഗ്രാമക്കാർ, പനിയൂർ ഗ്രാമക്കാർ' എന്നിങ്ങനെ പ്രധാനമായി രണ്ടു ഗ്രാമത്തിലുൾപ്പെട്ടവരായിത്തീരികയും ആഭിജാത്യപ്രബല്യംവഴിക്ക് രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ പോലും പ്രവേശിച്ച് അധികാരം ന-ത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നതായി റെളിയുണ്ടു്. ക്രിസ്തുവർഷം 6-ാംശതകത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ 'കദംബവംശ'ക്കാരനായ 'മയൂരവർമ്മൻ' എന്ന കണ്ണാടകരാജാവിന്റെ കാലത്ത് കണ്ണാടകദേശത്തിൽനിന്ന് കർമ്മാധികാരികളായ കുറേ ബ്രാഹ്മണർ കേരളത്തിൽ ച.ന്. കേരളാചാരം സ്വീകരിച്ചു കോളീയരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അവരുകളെ, ഇരിങ്ങാലക്കുടഗ്രാമക്കാരും മറ്റു ചില ഗ്രാമക്കാരുമായിട്ടും തീർന്നു.

—:~:—

രണ്ടാംപ്രകരണം.

1. വേണാട്ടുരാജകുടുംബത്തിന്റെ ശാഖകൾ.

1. ആറിക്കൽ ശാഖ.

വേണാട്ടിലെ രാജകുടുംബങ്ങളായ കീറംപ്ലേതുർ സ്വരൂപവും കൊല്ലത്തുണ്ടായിരുന്ന കൂപകസ്വരൂപവും ഒരു രാജവംശത്തിന്റെ തന്നെ രണ്ടു ശാഖകളാണെന്നും അതിൽ കൊല്ലത്തുണ്ടായിരുന്ന രാജകുടുംബം സാക്ഷാൽ കുലശേഖരപ്പെരുമാളുടെ സന്തതിപരമ്പരയാണെന്നും ഒന്നാംപ്രകരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. 'കീറംപ്ലേതുർ' രാജകുടുംബം തന്നെയാണ് പിൽക്കാലത്ത് തലസ്ഥാനം ആറിക്കൽ ലേക്കു മാറ്റി 'ആറിക്കൽ' രാജകുടുംബമായിത്തീർന്നത്. ആ രാജകുടുംബത്തിൽ രാജഭരണാധികാരം സ്ത്രീവഴിക്കായിത്തുടരവെങ്കിലും മൂത്ത പുരുഷന് പ്രത്യേകം സ്ഥാനസ്വത്തും 'തൃപ്പാപ്പൂർ' എന്ന ദേശത്തിന്റെ ഭരണാധികാരവും 'തൃപ്പാപ്പൂർ' സ്വരൂപം എന്ന സ്ഥാനപ്പേരും ഉണ്ടായിരുന്നു.

2. കോളം ശാഖ.

കൊല്ലത്തുണ്ടായിരുന്ന 'കൂപക'സ്വരൂപമെന്ന ശാഖയാകട്ടെ പെരുമാറ്റവാർദ്ധക്യം കഴിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ ക്രമത്തിൽ അധികമായി പ്രബലപ്പെട്ടുവന്നു. സ്വന്തംകുടുംബത്തിൽപെട്ട ആറിക്കൽ

ശാഖയുടെ രാജ്യമെന്നല്ല, കിഴക്കോട്ടു രിതനൽവേറിവരെ ഉള്ള പ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവനും 'കടനാട്ട്' എന്ന കായംകുളം രാജാവും ഏകദേശം ക്രിസ്തുവർഷം 8-ാം ശതകത്തിന്റെ അവസാനത്തോടു കൂടി തന്നെ കൊല്ലം രാജാക്കന്മാരുടെ കീഴിലായിത്തീർന്നു. ആ രാജാക്കന്മാർ ക്ഷവശേഖരവർമ്മപ്പെരുമാളുടെ വംശമാണെന്നുള്ളതിന്റെ സ്മാരകമായി 'ക്ഷവശേഖരപ്പെരുമാൾ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരും പരമ്പരയായി സ്വീകരിച്ചുവന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം 810-ാമാണ്ടിടയ്ക്ക് 'ശോഭമാന്താണവർമ്മ' എന്ന പേരായ രാജാവാണ് കൊല്ലം രാജ്യം വാണിരുന്നത്. ഈ രാജാവ് വലിയ പ്രതാപശാലിയായിരുന്നതിനു പുറമെ നല്ല പണ്ഡിതനും ധർമ്മിഷ്ഠനുമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെയും 'രാജശേഖരദേവൻ' എന്ന മധ്യകേരള (കൊച്ചി) രാജാവിന്റെയും റാഗർച്ചക്കാലമാണ് ലോകപ്രസിദ്ധനായ 'ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമിക്ഷു'ടെ ജീവിതകാലം.

കേരളത്തിലെ സാമൂഹികചരിത്രത്തിൽ ശങ്കരാചാര്യർക്കുള്ള സ്ഥാനം ഏറെയും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതാണ്. മീമാംസകമതം ക്രമത്തിലധികം വലിച്ചുതന്നിമിത്തം ജനങ്ങളെല്ലാം വേണ്ടിയും വേണ്ടാതെയും കമ്മങ്ങിൽ ഭ്രമിച്ചു കഷ്ടത്തിലകപ്പെട്ടിരുന്നു. ഷങ്ക വഴിക്ക് അ മതത്തിന്റെ ഗുണംശോഭിക്കുന്നതു വല്ലാതെ ദൃഢീകര്യം ചെയ്തിരുന്നു. കേരളം 'കമ്മഭൂമി' എന്ന ഒരു പുതിയ പേരും സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് സകല ജീവാത്മാക്കൾക്കും സമത്വം വ്യവസ്ഥാപിക്കുന്ന വേദാന്തമതത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ജനനം. 'പെരിയാർ' എന്ന പ്രസിദ്ധമായ അലുവാപ്പഴയുടെ കരയിൽ 'കാച്ചടി' എന്ന പ്രദേശത്തുണ്ടായിരുന്ന "കണ്ഠിള്ളി" ഇല്ലത്താണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ വലിയ പണ്ഡിതനായിത്തീർന്ന അചാര്യസ്വാമികൾ കർമ്മഭൂതന്മാരായ മറ്റു ബ്രാഹ്മണരുടെ പല വിധത്തിലുള്ള വിരോധങ്ങളും തീരെ വകവെക്കാതെ മീമാംസകമത സിദ്ധാന്തത്തെ ധ്വജംവലിക്കുകയും അതിനേക്കാൾ ഏറെയും ഉൽകൃഷ്ടമാണ് അദ്വൈതമതമെന്നു സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭാരതഭാഷ്യത്തിൽ മുഴുവനും ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടി സഞ്ചരിച്ച് അ മതം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ഒരുങ്ങി അപ്രകാരം അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന സകല വിദ്വാന്മാരെയും തന്റെ പുതിയ മതസിദ്ധാന്തത്തെ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചു സമ്മതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനും പുറമെ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള മിക്കജാതിക്കാർക്കും മതകർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റിയേടത്തോളവും പരസ്പരം ചില സഹായങ്ങൾ കൂടാതെ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധം ചില വ്യവസ്ഥകളും ലോകഗുരുവായ അദ്ദേഹം നി

ചെയ്തു. ആ മാതൃസ്ഥലികളിൽ അസാധാരണമായ ഭേദവും ബഹുമാനവും ഉണ്ടായിരുന്ന അന്നത്തെ കൊല്ലം രാജാവും കൊച്ചി രാജാവും ആ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ സ്ഥായികളുമായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം 823-ലാണ് ശങ്കരാചാര്യർ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തത്. അതിനുശേഷം 825-ൽ കൊല്ലം രാജാവു കേരളത്തിലുള്ള സകല രാജാക്കന്മാരെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും ബ്രാഹ്മണപ്രധാനന്മാരെയും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി കൊല്ലത്തുവെച്ച് ഒരു മഹാസഭയ്ക്കിട്ടു. ശങ്കരാചാര്യർ പരിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ള മതവ്യവസ്ഥകളെല്ലാം കേരളത്തിൽ പരക്കെ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ആ മഹാസഭയിൽ വച്ചു നിശ്ചയവും ചെയ്തു. അതിന്റെ സ്മാരകമായി അന്നുമുതൽ പുതുതായി ഒരു വഷപ്പിറപ്പ് തുടങ്ങുവാനും തീർച്ചയാക്കി. ഇപ്പോൾ കേരളത്തിൽ മുഴുവനും പ്രമാണമായി കണക്കാക്കിവരുന്ന കൊല്ലവർഷം അങ്ങനെ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതാണ്.

3. ചിറവം ശാഖ.

ചേന്നാട്ടു രാജകുടുംബത്തിനു മേൽകാണിച്ചപ്രകാരം അററിങ്ങൻ, കൊല്ലം എന്ന രണ്ടു ശാഖകൾക്കു പുറമെ ചേന്ന ചില ശാഖകളും കാലക്രമത്തിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതിലൊന്നു 'ചിറവായ്' എന്ന ശാഖയാണ്. ഈ ശാഖയുടെ ഉൽപത്തി താഴെ കാണിക്കുന്ന വിധത്തിലുമാണ്.

പെരുമാൾ വാർത്തുക്കാലങ്ങളിൽ അവരുടെ കീഴിൽ സാമ്രാജ്യം പരക്കിയോട്ടു ചേന്നുകിടക്കുന്ന ചില പ്രദേശങ്ങൾ ഭരിച്ചിരുന്നവരായി "ചേളായർ" എന്ന പേരുള്ളവരും, യദുവംശക്കാരായ ചില സാമന്തരാജാക്കന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനുശേഷം അവിടെയുള്ള യാദവന്മാർ തമ്മിൽ തല്ലിപ്പിരിഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ ചിലർ വംശം ഇന്ത്യവിട്ട് തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ വന്ന് കുടിയിരുപ്പാക്കിയവരും ആ യാദവന്മാരുടെ വംശക്കാരാണ് ഈ "ചേളായർ" എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നവരെന്നും പഴയ തമിഴ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ യദുവംശരാജാക്കന്മാരിൽ ഒരു കൂട്ടർ ഇപ്പോഴത്തെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ കിഴക്കേ അറ്റത്തുള്ള അരുവാമൊഴിക്കടുത്ത വടക്ക് 'അരിവിയൂർ' എന്ന് അക്കാലത്തു പറഞ്ഞിരുന്ന പ്രദേശത്താണ് വാണിരുന്നത്. പെരുമാൾവാർത്ത അവസാനിച്ചതോടുകൂടി അവരും സ്വതന്ത്രന്മാരായിത്തീർന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം 830—840 കാലങ്ങളിൽ 'കരുനന്ദൻ' എന്നു പേരായ ഒരു രാജാവാണ് ആ രാജ്യം വാണിരുന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ 'കോട്ടാർ' മുതൽക്കുള്ള കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം ആ രാജ്യത്തിൽ ചേർന്നതായിരുന്നു. അക്കാലത്ത്, 'മാൽ മുടിവൻ' എന്ന പാണ്ഡ്യരാജാവ് ആ യദുവംശരാജാവി

ന്റെ രാജധാനിയും മറ്റും അക്രമിച്ചു കൈവശപ്പെടുത്തി. അതുനിമിത്തം 'കരുനാഗ്' രാജാവിന് സകുടുംബം രാജ്യംതന്നെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഒളിച്ചോടിപ്പോകേണ്ടതായും വന്നു. അദ്ദേഹം അനവധി ധനത്തോടും കുടുംബത്തോടും ചില ആശ്രിതന്മാരോടുംകൂടി രാജ്യാധിപനായി തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്ന് പത്തുനാഴികയോളം കിഴക്കുതെക്കായി ഉള്ള 'വിഴിഞ്ഞം' എന്ന സ്ഥലത്താണ് പിന്നെ താമസമുറപ്പിച്ചത്. യദുവംശരാജാവ് വിഴിഞ്ഞത്തു കോട്ടകെട്ടി താമസംതുടങ്ങിയ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ പാണ്ഡ്യരാജാവ് ആ പ്രദേശവും ആക്രമിക്കാൻ ഒരുങ്ങിയെങ്കിലും അന്നത്തെ കൊല്ലംരാജാവിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി പാണ്ടിപ്പടയുടെ ആക്രമം തടുത്തുനിൽക്കുവാൻ 'കരുനാഗ്' നു സാധിച്ചു.

ക്രിസ്തുവർഷം 854-ലോടുകൂടി ആ 'കരുനാഗ്' രാജാവ് പരലോകം ലാപിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ 'ശ്രീവല്ലഭൻ' ആ രാജകുടുംബത്തിലെ അധിപനായി. അദ്ദേഹം വഹിച്ച നയമനുസരിച്ചു. ആ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ജനങ്ങളെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി അവിടെ ചെറുതായൊരു രാജ്യംതന്നെ സ്ഥാപിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. ഇപ്പോൾ വിളവംകോട്ട താലൂക്കിൽ 'പാത്ഥിവാപുരം' എന്ന പറഞ്ഞുവരുന്ന 'പാത്ഥിവാശേഖരപുരം' എന്ന വലിയ വിസ്തൃതക്ഷേത്രം ഒന്നാമതായി പണിയിച്ച് പ്രതിഷ്ഠ കഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ ശ്രീവല്ലഭരാജാവാണ്. ആ ക്ഷേത്രത്തിനോടുകൂടി തൊണ്ണൂററയ്ക്കു വിഭാവാൻ അംഗങ്ങളായിട്ടുള്ള ഒരു പണ്ഡിതസഭയും അദ്ദേഹം ഏല്പിച്ചുതന്നിരുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം 868-ലാണ് ക്ഷേത്രവും സഭയും പണികഴിപ്പിച്ചത്. ഇദ്ദേഹം 35 വർഷത്തോളം നാടുവാണിട്ടുണ്ട്. അതിൽപ്പിന്നെ ശ്രീവല്ലഭന്റെ പുത്രൻ 'വിക്രമാദിത്യവർമ്മൻ' യദുവംശരാജാവായി. പാണ്ഡ്യരാജാവ് കൈവശപ്പെടുത്തിയിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം ഈ 'വർമ്മൻ' വീണ്ടെടുത്ത് രാജ്യത്തിന് വിസ്താരം വരുത്തുകയും വലിയ പേർ സന്യാസിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ ഷഷ്ഠപുത്രത്തിടിവസം ഇദ്ദേഹം രാജ്യഭാരമെല്ലാം പുത്രനായ 'വീരകോതവർമ്മ'നെ ഏല്പിച്ചു. എന്നിട്ട് അക്കാലത്തേക്കു കേരളത്തിൽ മിക്കതും നഷ്ടപ്രായമായിരുന്നുവെങ്കിലും തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽമാത്രം ശേഷിച്ചിരുന്ന ബുദ്ധമതസംഘത്തിൽപേർ. അതിനുശേഷം ഒരു ബുദ്ധസ്തമ്പാസിനായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം കാലംകഴിച്ചത്. വീരകോതവർമ്മന്റെ പിൻമുറയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ 'രായിരവർമ്മൻ' രാജാവായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാർച്ചക്കാലമായ ക്രിസ്തുവർഷം 10-ാം ശതകത്തിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി രണ്ടാംപരാന്തകൻ എന്ന പാണ്ഡ്യരാജാവ് തെക്കൻതിരുവിതാംകൂർ മുഴുവനും ആക്രമിച്ചുകൈവശപ്പെടുത്തി,

വിഴിഞ്ഞംതോടും പാമ്പിപ്പുറത്തു പണ്ഡിതസഭയും നശിപ്പിക്കുകയും യുദ്ധംശരാജാവിനെ വിഴിഞ്ഞത്തുനിന്ന് കാടിക്കയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തെ കൊല്ലംരാജാവാകട്ടെ വളരെ ശാന്തനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം 'പരാന്തകപാണ്ഡ്യൻ' തന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്ത് ബന്ധു സമ്പാദിക്കാനുണ്ടായത്. രാജാപോയ യുദ്ധംശരാജാവ് കൊല്ലത്തുനിന്നും വിഴിഞ്ഞത്തോളം കായംകുളം രാജ്യത്ത് കാരംകുളത്തിനും രിതവല്ലായ്ക്കും മദ്ധ്യത്തിൽ പമ്പാനദിയുടെ കരയിൽ 'നെന്തൂരുത്തി' എന്ന പ്രദേശത്താണ് പിന്നെ വാസമുറപ്പിച്ചത്. കാലക്രമത്തിൽ ആ പ്രദേശത്തെ ഒരു നാട്ടുവാടിസ്ഥാനവും ആ രാജവംശക്കാർ സ്വന്തമാക്കി 'ചിറാവാമ് സ്വരൂപം' എന്നസ്ഥാനപ്പേരും ആ വടക്കുഭാഗം ഏകദേശം കുന്നത്തുതാഴെത്തോളം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും കായംകുളം രാജകുടുംബവും ഈ യുദ്ധംശരാജകുടുംബത്തിൽ നിന്ന് ഭക്തമൂർത്തി വഴിക്ക് യുദ്ധംശത്തിൽ ചേർന്നുപോയിത്തീർന്നു.

മേൽക്കാണിച്ച 'പരാന്തകപാണ്ഡ്യൻ' ആക്രമകാലം മുതൽ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽപ്പെട്ട നാഞ്ചനാട് മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ പലപ്പോഴും പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരുടേയും ചിലചോളരാജാക്കന്മാരുടേയും ആക്രമണത്തിനിരയായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. 'പരാന്തകപാണ്ഡ്യൻ' സഹായമായി വന്ന 'നോം രാജരാജൻ' എന്ന ചോളരാജാവും ആ പ്രദേശത്ത് ഏതാനുംദിനം കൈവശപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. രേരിനശേഷം ക്രി. വ. 11-ാംശതകത്തിന്റെ ആദികാലത്ത് ആ രാജരാജചോളന്റെ പുത്രനായ രാജേന്ദ്രചോളൻ വലിയൊരു ടിപ്പുജനം നടത്തുകയുണ്ടായി. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഇപ്പോഴത്തെ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂർ മുഴുവനും കൈവശപ്പെടുത്തുകയും അവിടെ ചില ക്ഷേത്രങ്ങൾ പുതുതായി പണിയിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാലും ആ പക്ഷ പ്രദേശങ്ങളുടെ ഭരണത്തിനായി പ്രത്യേകം ഒരു സ്ഥാനപതിയെ നിയമിച്ചിരുന്നതായും കാണുന്നുണ്ട്. ക്രി. വ. 1054 മുതൽ ഏകദേശം 1100-വരെ വാണിരുന്ന കലോത്തുറചോളനും ആ പ്രദേശം കീഴ്പ്പാൻ പ്രത്യേകം ഒരു സ്ഥാനപതിയെ നിയമിച്ചിരുന്നു. ഈ സ്ഥാനപതിക്ക് 'നാഞ്ചിക്കാവൻ' എന്നാണ് പേർ പറഞ്ഞിരുന്നത്. രാജേന്ദ്രചോളന്റെ ആക്രമത്തോടുകൂടി കേരളത്തിലെ രാജാക്കന്മാരിൽ പലരുടെയും ശക്തി ക്ഷയിച്ചിരുന്നു. കൊല്ലംരാജാവും ആ കൂട്ടത്തിൽ രാജ്യം ചുരുങ്ങിക്കുറേ കീഴിടിച്ചു നിലയിൽപെടുകയുംചെയ്തിരുന്നു. അതുനിമിത്തം 'നാഞ്ചിക്കാവൻ' അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ചോളരാജാവിന്റെ സംസ്ഥാനപതിയുടെ നിലവിട്ട് നാഞ്ചനാട്ടു മുതലായ പ്രദേശങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്രഭരണകർത്താവാക്കിത്തീർന്നു. എന്നാൽ ആ സ്ഥിതി

അധികകാലം നിലനില്പാൻ ഇടവന്നില്ല. ക്രി. വ. 1116-ന് കൊല്ലം 291 മുതൽ 'വീരകേരളവർമ്മ' എന്നുപേരായ രാജാവ് കൊല്ലത്തു് രാജ്യഭാരം തുടങ്ങി. കൊല്ലം 292-ൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം നാഞ്ചിപ്പുറവെന്ന കീഴടക്കി അവക പ്രദേശങ്ങൾ വീണ്ടും വേണാടിന്റെ ഭാഗമാക്കി. കൊല്ലവർഷം 320-വരെയാണ് ആ രാജാവ് രാജ്യം വാണിട്ടുള്ളത്. അതിനുശേഷം 335-വരെ 'ശോഭകേരളവർമ്മ' രാജാവും 339-വരെ 'വിവർമ്മ' രാജാവുംമാണ് വേണാടിന്റെ അധിപന്മാരായിരുന്നത്. ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്ത് അളവിനും തൂക്കത്തിനും പുതുതായി ചില വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്ത് രാജകുടുംബത്തിനായി നാട്ടിന്റെയും നടപ്പാക്കിയതായി കാണുന്നുണ്ട്.

കൊല്ലവർഷം 339-മുതൽ 348-വരെ 'വീരകേരളവർമ്മ' എന്ന പേരായ രാജാവ് വേണാട്ടു രാജ്യഭാരം ചെയ്തു. ഈ രാജാവിന്റെ കാലത്ത് 'മാരാർമ്മൻ ശ്രീവാല്യഭൻ' എന്ന പാണ്ഡ്യരാജാവ് കേരളത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ അക്രമിക്കാൻ തുടങ്ങിപ്പോന്നു. ആ പാണ്ഡ്യരാജാവിനു തന്റെ അനുജനായ 'ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ' രാജാവിന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു. 'വീരകേരളവർമ്മ' രാജാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുര സന്ധാദിച്ചു. തിരുനൽവേലിക്കടുത്തുള്ള 'വേളിയൂർ' എന്ന പ്രദേശത്ത് വേണാട്ടുരാജാവിന്റെ അധീനത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ചില ദേശങ്ങൾ ആ പാണ്ഡ്യരാജാവിന് സ്രീധനമായി കൊടുക്കുകയെന്നു ചെയ്തു. കൊല്ലം 348 മുതൽ ഉദയമാർത്താണ്ഡവർമ്മ രാജാവും 365 മുതൽ 'ശോഭമാർത്താണ്ഡവർമ്മ' കലശലൈയപ്പൻമാർ എന്ന രാജാവും അണ് വേണാട്ടുരാജ്യം വാണിരുന്നത്. ഇക്കാലത്ത് "ശ്രീവീരകേരളവർമ്മ" എന്നുപേരായ കീർത്തീശ്വരൻ രാജകുടുംബത്തിലെ രാജാവ് തൃപ്പാപ്പൂർ മുപ്പിൽസ്ഥാനവും വഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കീർത്തീശ്വരൻ സ്വരൂപത്തിലും കൂപകസ്വരൂപത്തിലും ഈ കാലത്ത് അളകുറം വളരെ ചുരുക്കമായിത്തീർന്നിരുന്നു. കൊല്ലവർഷം 371 മുതൽ 'വീരരാമവർമ്മ' രാജാവും 392 മുതൽ 'വീരകേരളവർമ്മ' രാജാവും വേണാട്ടുരാജ്യം ഭരിച്ചു. കൊല്ലം 420 മുതൽ 432 വരെ 'വീരമാർത്താണ്ഡവർമ്മ' എന്ന രാജാവും നാട്ടുവാങ്ങ. 432-ൽ അദ്ദേഹം പരമേശ്വരപുനായപ്പുറം കൊല്ലം രാജകുടുംബം 'ഉമാ' എന്ന പേരായ ഒരു കന്യാകുമാരം ഉള്ളതായി ശേഷിച്ചു. കീർത്തീശ്വരൻ സ്വരൂപത്തിലും സാമാന്യം പ്രായമായ രണ്ടു രാജന്മാർ മാത്രമേ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മന്ത്രിമാരും നാട്ടുകാരും കൂടി അലോചിച്ച് അക്കാലത്ത് 'ചിറവായ' സ്വരൂപത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന 'കേരളവർമ്മ' എന്ന രാജാവിനൊക്കെണ്ട് കൊല്ലത്തെ രാജകന്യാകയെ സർവ്വസ്വ ഭാനമായി വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുകയും അ 'വടിക്ക' അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലം രാജാവായി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

അ കോളവർമ്മരാജാവ് വലിയ പ്രതാപശാലിയായിരുന്നു. പാണ്ഡ്യ രാജാക്കന്മാർ ചൈവരപ്പെട്ടത്തിയിരുന്ന തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂർ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം കൊല്ലം രാജ്യത്തിന്റെ കീഴിലാക്കി. 'ജയസിംഹൻ' എന്ന ഒരു ബിരുദനാമവും ഈ രാജാവിനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വഴിക്ക് കൊല്ലം രാജ്യത്തിന് 'ജയസിംഹനാട്' എന്ന ഒരു പേരും ഉണ്ടായി. ജയസിംഹനാട് എന്ന പദത്തെത്തന്നെ ചുരുക്കിട്ടാണ് 'പിൽക്കാലത്ത്' 'ദേശിങ്ങനാട്' എന്നു പറഞ്ഞു വന്നിട്ടുള്ളത്.

ജയസിംഹരാജാവിന് 'വീരവിവർമ്മ' എന്നും 'അഭിരൂപവർമ്മ' എന്നും രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായി. രണ്ടു രാജകുമാരന്മാരും ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ വലിയ വീരന്മാരും പരാക്രമശാലികളും അസാധാരണ വിദ്യാന്മാരും ആയിത്തീർന്നു. 'വീരവിവർമ്മ' രാജകുമാരന്റെ ജനനം കൊല്ലം 441-ലാണ്. അ രാജകുമാരൻ പതിനെട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽത്തന്നെ പിതാവിന്റെ പടനായകസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. പിന്നെ അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പിൽത്തന്നെ പാണ്ഡ്യരാജാവുമായി ഒരു യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറെടുത്തതായും വന്നു. അക്കാലത്ത് പാണ്ഡ്യരാജാവും വാണിരുന്ന 'വീരപാണ്ഡ്യ' രാജാവിന്റെ അനുജനും പടനായകനുമായ 'വിക്രമപാണ്ഡ്യ'യുമായ യുദ്ധത്തിൽ 'വീരവിവർമ്മ' രാജകുമാരൻ 'വിക്രമപാണ്ഡ്യനെ' തോൽപ്പിച്ച് തടവുകാരനാക്കിപ്പിടിച്ചു. യുദ്ധം അവസാനിച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തെ പാണ്ഡ്യരാജാവിന് വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 'വീരവിവർമ്മ' രാജകുമാരന്റെ വീര്യപരാക്രമങ്ങളും മഹാമനസ്സുതയും കണ്ട് സന്തോഷനായ 'വിക്രമപാണ്ഡ്യൻ' തന്റെ മകളെ രാജകുമാരന് വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു. കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ 'വീരപാണ്ഡ്യരാജാവ്' വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. ഒരു യുദ്ധത്തിൽ രാജകുമാരൻ പാണ്ഡ്യരാജാവിന്റെ രാജധാനി തന്നെ അക്രമിച്ചു കൈവശപ്പെടുത്തുകയും 'വീരപാണ്ഡ്യരാജാവിനെ' രാജ്യത്തിൽ നിന്നോടിക്കയും ചെയ്ത് ശപഥനായ വിക്രമപാണ്ഡ്യനെ പാണ്ഡ്യരാജാവാക്കി അഭിഷേകം ചെയ്തു. അതോടുകൂടിത്തന്നെ ചോളരാജ്യത്തെയും ജയിച്ചു കീഴടക്കി. അവിടെ കാഞ്ചീപുരത്തിൽ തന്റെ വിജയശാസനം സ്ഥാപിച്ച് കേരളത്തിലേക്ക് മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പത്തുമുറും വരസ്സിനുള്ളിൽ നടത്തിയ സംഗതികളാണ്. നാല്പത്താറാം വയസ്സിൽ പിതാവായ ജയസിംഹരാജാവ് പരമോക്താവായപ്പോൾ അദ്ദേഹം രാജ്യഭാരം സ്വീകരിച്ച് 'വീരവിവർമ്മ' കലശലാക്കിയപ്പോൾ 'വീരവിവർമ്മ'യായിത്തീർന്നു. അഭിഷേകോത്സവം നടത്തി കിരീടം ധരിക്കുന്നതും താൻ കീർത്തിപ്പിച്ച കാണ്ചീപുരത്തുവെച്ചു വേണ

മെന്ന് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അതുപ്രകാരം കാഞ്ചീപുരത്തുള്ള 'വേഗവതി' നദീതീരത്തിൽവെച്ചാണ് ആ കർമ്മം നടത്തിയത്. അവിടെനിന്ന് തിരികെവന്ന് രാജ്യം രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്ത്, മറ്റൊരു സംഭവവും നടക്കുകയുണ്ടായി. മുസ് രാജ്യം വിട്ടോടിപ്പോയ വീരപാണ്ഡ്യരാജാവ് വടക്കു കൊങ്കണദേശത്തുചെന്ന് അവിടെയുള്ള ചില രാജാക്കന്മാരെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും സഹായത്തിനു കൂട്ടി വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി വയനാട് വരെയെത്തി. അവിടെയും വെട്ടുവാൾക്കുറിപ്പാടിയിരുന്ന അതു കേട്ടപ്പോൾ കൊങ്കണദേശവും കീഴടക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി പുറപ്പെട്ട് അവിടെച്ചെന്ന് വീരപാണ്ഡ്യനെയും സഹായികളെയും തോൽപ്പിക്കുകയും വീരപാണ്ഡ്യനെ അവിടെനിന്നും ഓടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഉത്തരദേശവും ജയിച്ചതിനുശേഷം ആ സംഗതിയും കാഞ്ചീപുരത്ത് ശാസനാശ്രമത്തിൽ ചേർപ്പെട്ടു. ഈ രാജശ്രേഷ്ഠൻ ഇപ്രകാരം മറ്റൊന്നിനും പ്രതാപശാലിയും അയിരുന്നതിനു പുറമെ ഒരു നല്ല കവിയും വലിയ ശാസ്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അനേകം പണ്ഡിതന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ വീരപാണ്ഡ്യൻ മഹാരാജാവിന്റെയും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജനായ അഭിത്യവർമ്മരാജാവിന്റെയും യോഗ്യതകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായ പല സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളും മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇപ്പോഴും പ്രസിദ്ധങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. വീരപാണ്ഡ്യൻ മഹാരാജാവിന്റെ കൃതിയായിത്തന്നെയും ചില സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ട്. അദ്ദേഹം മഹാരാജാവായപ്പോൾ അനുജനായ അഭിത്യവർമ്മരാജാവ് പടനായകസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. കീർത്തീശ്വര കൂടംബത്തിൽ അക്കാലത്തു പുരുഷന്മാർ ശരണം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ തൃപ്പാപ്പൂർമുപ്പസ്ഥാനവും അഭിത്യവർമ്മരാജാവുതന്നെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഈ വീരപാണ്ഡ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ രാജഭാരകാലത്ത് 'അലാമുദിൽ കിർജി'യുടെ പടനായകനായ 'മാഹിക്കാഫർ' തെക്കേഇന്ത്യയെ ആക്രമിക്കുകയുണ്ടായി. കോളത്തിലേക്ക് ആ മഹാജയം സൈന്യം കടക്കാതിരിക്കാൻവേണ്ടി വീരപാണ്ഡ്യൻ തോവാളയും പാലക്കാട്ടു കാണത്തിലും പ്രത്യേകം സൈന്യങ്ങളെ നിയമിച്ചിരുന്നു. എന്ന മാത്രമല്ല ആ മഹാജയം ആക്രമിക്കാൻ വിക്രമപാണ്ഡ്യരാജാവിനെ സഹായിപ്പാനായി അനേകം സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി അഭിത്യവർമ്മരാജാവിനെ അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അഭിത്യവർമ്മരാജാവും വിക്രമപാണ്ഡ്യരാജാവുംകൂടി ആ തുലകുപ്പയെ തോൽപ്പിച്ച് ഓടിച്ചതായി ലക്ഷ്യങ്ങളാൽ തെളിയുന്നതുണ്ട്. വീരപാണ്ഡ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായ ജയസിംഹരാജാവിന്റെ പൂർവ്വകുടുംബമായ ചിറവായ് സ്വരൂപത്തിൽ

ന്റെ വാസസ്ഥാനം കായംകുളംരാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട പ്രദേശത്തിൽ നിന്ന് തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള രിതവിതാംകോട്ടേക്കു മാറ്റി. അവിടെ പത്മനാഭപുരം മുതലായി ചില ഭദ്രങ്ങളടങ്ങിയ ചെറിയ ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണാധികാരിയും ആ രാജകുടുംബത്തിന് ചക്രവർത്തി ഭാഗം ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയാണ് ചിറവായ് സ്വരൂപത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം തിരുവിതാംകോട്ടായിത്തീർന്നത്. ഈ രവിവർമ്മകുലശേഖരപ്പെരുമാൾക്ക് 'സംഗ്രാമധീരൻ' 'ഭക്തിനാഥചക്രവർത്തി' എന്നും മറ്റും പല ബിരുദനാമങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അഭിരൂപർമ്മരാജാവ് തൃപ്പാപ്പൂർമുപ്പസ്ഥാനം വഹിച്ചതിനശേഷം ചക്രവർത്തിയുടെ അനുവാദപ്രകാരം കീർത്തോളം രാജകുടുംബത്തിലേക്ക് കോലത്തുനാട്ടു രാജകുടുംബത്തിൽനിന്ന് ഷേർ തമ്പുരാട്ടിമാരെ കൊല്ലവർഷം 480-ൽ ഭരിച്ചു. അതിന്റെ പുതുതായി കൊട്ടാരം പണികഴിപ്പിച്ചു കീർത്തോളം സ്വരൂപത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം അതിനാലേക്ക് മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. രവിവർമ്മ ചക്രവർത്തി ക്രിസ്തുവർഷം 1332-ന് കൊല്ലം 507 വരെ ഉൽകൃഷ്ടമായി രാജ്യഭാരം ചെയ്തതിനശേഷം പരമോക്താവായി.

1. ഏഴാമത്തെ രാജാവ്.

വിരവിവർമ്മചക്രവർത്തിക്കുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ സമ്പാദനനാഥൻ അഭിരൂപർമ്മകുലശേഖരപ്പെരുമാൾ കൊല്ലവർഷം 507 മുതൽ വേണാട്ടുരാജ്യം ഭരിച്ചുതുടങ്ങി. രവിവർമ്മചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തിന് ഏകദേശം 350 വത്സരത്തോളം മുമ്പുതന്നെ കൊല്ലത്തെ രാജാക്കന്മാർ വേണാടിന്റെയും മറ്റും സ്വാധീപരിചര്യത്തിൽനിന്നു വെക്കിലും പരാന്തകവാസ്വയന്റെയും രാജരാജാക്കന്മാർ, രാജേന്ദ്രചോളൻ മുതലായവരുടെയും ആക്രമകാലംമുതൽക്ക് ആ സ്വാധീപത്വത്തിന് കുറേ നൂറു വർഷം വന്നിരുന്നു. അതിനാൽ മറ്റു ചില നാടുവാഴികൾ സ്വതന്ത്രന്മാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ജയസിംഹരാജാവുകളെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീപത്വത്തെ ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്തു. രവിവർമ്മചക്രവർത്തി അതിനെ പ്രബലപ്പെടുത്തി എല്ലാം ഏകശാസനയിൽ നടത്തുകയും ചെയ്തു. അഭിരൂപർമ്മരാജാവും അതിനെത്തുടർന്നുകൊണ്ട് കന്യാകുമാരിമുതൽ കായംകുളംവരെയും കൊല്ലംമുതൽ രിതനൽപേലിവരെയും സ്വന്തം ഭരണത്തിൻകീഴിൽ തന്നെയുള്ള രാജ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു തന്നെയാണ് വെച്ചിരുന്നത്. കായംകുളം, തെക്കൻകൂർ മുതലായ രാജാക്കന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ മേൽക്കോയ്മയുടെ നിലയിൽ കീർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. തൃപ്പാപ്പൂർമുപ്പസ്ഥാനവും അദ്ദേഹത്തിനായിരുന്നതിനാൽ അതിന്റെ രാജ്യവും താൻത

ന്ന ഭരിക്കുന്നത് ചെയ്തിരുന്നത്. തിരുവിതാംകൂട്ട സ്ഥാപിച്ച ചിറവായ് ശാഖയിലെ മൂത്ത പുരുഷനെ ആവക പ്രദേശങ്ങളുടെ ഭരണം ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അതിന്റെയും ഒരു മേൽനോട്ടം അഭിത്യവർ രാജാച്ചെന്നെ വഹിച്ചിരുന്നു. ആ തിരുവിതാംകൂട്ടരാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം പത്തനാപുരത്താക്കി അവിടെ വലിയ ഒരു കോട്ടയും കൊട്ടാരവും കന്നാമതായി നിർമ്മിച്ചതും ഈ രാജാവാണ്. അതിനും പുറമെ കൊട്ടാരക്കര, പത്തനാപുരം, നെടുമങ്ങാട്ടുതാലൂക്കിലെ ഏതാനുംഭാഗം ഈവക പ്രദേശങ്ങൾ ഇളയരാജാവിന്റെ സ്ഥാനസ്വത്തിന്റെ നിലയിൽ പേർപ്പെരിച്ച് ചിറവായ് രാജകുടുംബത്തിലെ ഒരു താഴ്വരയെ 'പുളയ്ക്കിത്തുസ്വരൂപ'മെന്ന സ്ഥാനപ്പേരോടുകൂടി കൊട്ടാരക്കരയും താമസിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ തിരുവിതാംകൂട്ടം കൊട്ടാരക്കരയും രാജ രാജസ്ഥാനങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചതിൽ ആ മഹാരാജാവിന് ഒരു പ്രത്യേകോദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നു. തോവാളവഴിയായും ചെങ്കോട്ടവഴിയായും മാത്രമാണ് പരദേശികളായ ശത്രുക്കൾക്കു തിരുവിതാംകൂടിപ്പോക്കു കിട്ടുവാൻ സാധിക്കുന്നത്. ആ രണ്ടുമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കും അധികം ദൂരത്തല്ലാത്ത നൂലുസാമഗ്രികൾ മുതലായ ഉപകരണങ്ങളുള്ള രാജസ്ഥാനങ്ങളുടേതായാൽ പരദേശികളുടെ ആക്രമം ചുരുപ്പത്തിൽ തടുപ്പാൻ കഴിയുന്നതുമാണല്ലോ.

ii വേണാട്ടുകരയും മൂന്നുവിഭാഗമായിപ്പിരിഞ്ഞത്.

ഈ അഭിത്യവർകൾക്കുശേഷം കൊല്ലവർഷം 510 വെയാണ് വേണാട്ടുരാജ്യം വാണിട്ടുള്ളത്. ആ മഹാരാജാവിനു ശേഷമാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗിനേയൻ വീരരാജമാന്താണുവർകൾക്കുശേഷം കൊല്ലവർഷം 519-വരെ ആ മഹാരാജാച്ചെന്നെയാണ് വഹിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ 519-ൽ ആ സ്ഥാനം തന്റെ അനുജനും അക്കാലത്തേക്കു പ്രായപൂർത്തിയായ അളയായ വീരകേരളവർരാജാവിന് നല്കുകയും രവിവർമ്മകുമാരന്റെ കാലത്തിനുശേഷമായിരുന്ന വിതയനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിൽ രാജ്യത്തിന്റെഭരണം ആ വീരകേരളവർരാജാവിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂട്ട മുതലായ പ്രദേശങ്ങളുടെ ഭരണമാകട്ടെ, തന്റെ വാർച്ചക്കാലം മുതൽക്കുതന്നെ ചിറവായ് ശാഖയിലുള്ള ഉടയമാന്താണുവർ രാജാവാണ് നടത്തിയിരുന്നത്. ആ വഴിക്കു കാലക്രമത്തിൽ വേണാട്ടുരാജ്യത്തിന്റെ ഭരണം പ്രധാനമായും മൂന്നു വിഭാഗമായിപ്പിരിയുവാനും ഇടവന്നു. ഇളയ്ക്കിത്തുസ്വരൂപമാകട്ടെ അഭിത്യവർ രാജാവിന്റെനിശ്ചയമനുസരിച്ചു വളക്കുശേഷം

കൂപകരാജാക്കന്മാരുടെ എളമസ്ഥാനത്തിന്റെ നിലയിൽത്തന്നെയാണിരുന്നിരുന്നത്. അല്ലാതെ സ്വതന്ത്രന്മാരായി അധികാരം നടത്തിയിരുന്നില്ല. മറ്റുശാഖകളിൽപ്പെട്ടവർ കൂപകരാജ്യം വാഴുന്ന രാജവിനെ ഒരു മേൽക്കോയ്മയുടെ നിലയിൽ കരുതിനിൽക്കുമ്പോഴും അവരുടെ രാജ്യത്തെപ്പറ്റിയേടത്തോളം പലപ്പോഴും സ്വതന്ത്രഭാണാധികാരികളായിട്ടും വാണിട്ടുണ്ട്.

[II. വേണാട്ടുശാഖകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം.

വേണാട്ടു രാജവംശത്തിന്റെ മേൽകാണിച്ച നാലുശാഖകളും തമ്മിൽ ഒരേകൂടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ നിലയിലുള്ള ബന്ധംതന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ശാഖയിൽ പ്രായപൂർത്തിയായ പുരുഷന്മാർക്കു വന്നാൽ മറ്റൊരു ശാഖയിലുള്ള അംഗത്തെ അളിപ്പൊഴിയായ ശാഖയിലെയും ഭരണകർത്താവായി വാണിരുന്നു. അതിലും വിചാരിച്ച കൂപകസ്വരൂപവും തൃപ്പാപ്പൂർ സ്വരൂപവും തമ്മിൽ വളരെ ഉത്തമ ബന്ധംതന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു ശാഖകളിലേയിരിക്കുമ്പോൾ അളിപ്പൊഴിയെ വരുന്നതായാൽ മറ്റൊരുശാഖയിൽ ഒന്നിലധികം അളിപ്പൊഴിയായിരുന്നാലും അവരിൽ മുത്തപുരുഷന്തന്നെയാണ് രണ്ടു ശാഖകളുടേയും അധിപനായിരുന്നത്. വേറൊരു ശാഖയിലാണ് അളിപ്പൊഴിയെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെ ആളെയാണ് ഭരണാധികാരിയാക്കിയിരുന്നതും. എന്നാൽ പ്രായപൂർത്തിയായ ഒരു രാജാവ് ഒരു ശാഖയിലുള്ളപ്പോൾ ആ രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണാധികാരം മറ്റൊരു ശാഖയിൽ അതിലധികം പ്രായമായ ആളുണ്ടായിരുന്നാലും അദ്ദേഹത്തിനുള്ളായിരുന്നതുമില്ല. പുരുഷത്തിൽ മിക്കതും അറ്റാലുക്കടന്നു അധികാരത്തിന്റെ നിലയിലും ദുർല്ലഭം ചിലപ്പോൾ പരമ്പാരമായി ഒത്തുപ്പോന്നുള്ള അവകാശത്തിന്റെ നിലയിലുമായിരുന്നു ആ രാജകൂടുംബശാഖകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്നു പറയാം. ചിലന്ന ആ സമിതിക്കു മേലോന്നത് കൊല്ലവർഷ പത്താംശതകത്തിന്റെ ആദിയിൽ മാത്താണ്ഡവർമ്മരാജാവിന്റെ കാലംമുതലാണ്. അതിനാൽ മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം അക്കാലംവരെയും പലപ്പോഴും മൂന്നു പ്രധാന വിഭാഗങ്ങളായി പ്രത്യേകം ഓരോ ശാഖയിലുള്ള മഹാരാജാക്കന്മാരും ചുരുക്കം ചിലപ്പോൾ മാത്രം രണ്ടു രാജ്യങ്ങളുൾക്കിട്ട് ഒരോ മഹാരാജാധ്യക്ഷനെയുമായിട്ടാണ് വേണാട് ഭരിച്ചിരുന്നത്. അപ്രകാരം രാജ്യഭാണം നടത്തിട്ടുള്ള ഓരോ ശാഖയിലേയും മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ നാമധേയങ്ങളും ഭരണകാര്യങ്ങളും ശാഖ തിരിച്ചു കാണിക്കുന്ന പട്ടികയാണ് താഴെ ചേർക്കുന്നത്.

1. കൂലികുസ്ഥരൂപം. കൊല്ലംശാഖ.

ചാറ്റോ കാക്കനാർ	ഭരണകാലം	പ്രത്യേക വിവരങ്ങൾ
കാലാവധി		
അരിയ്യവർകളുടെയെടുത്തതുകൾ	507—510	ഒന്നാമത്തെ സർവ്വതൊഴുതി
വിരമാർന്നുണ്ടായ ചാറ്റോ കാക്കനാർ	510—517	519 വരെ ഉപ്പുപ്പാർപ്പം.
അരിയ്യവർകളുടെയെടുത്തതുകൾ	547—580	547-580 സർവ്വതൊഴുതി.
ഉയർത്താത്തൊഴുതിയവർകളുടെയെടുത്തതുകൾ	580—589	
20.		
വിരമാർന്നുണ്ടായ ചാറ്റോ കാക്കനാർ	589—590	
മാർത്താണ്ഡവർകളുടെയെടുത്തതുകൾ	590—619	
ഉയർത്താത്തൊഴുതിയവർകളുടെയെടുത്തതുകൾ	619—644	ഇതു മഹാശാലാവിന്റെ അ
മാർ		നങ്ങൾ വിരമാർന്നുണ്ടായ
വിരമാർന്നുണ്ടായ ചാറ്റോ കാക്കനാർ	644—659	ഉപ്പുപ്പാർപ്പം വാങ്ങ.
		3-ാം സർവ്വതൊഴുതി ഉപ്പു
		പ്പാർപ്പം വാങ്ങ. അന്ന
		ന്റെ വിരമാർന്നുണ്ടായ ചി
		രമാർപ്പം ഉപ്പുപ്പാർപ്പം.
വിരമാർന്നുണ്ടായ ചാറ്റോ കാക്കനാർ	659—667	രണ്ടാം സർവ്വതൊഴുതി.
മാർത്താണ്ഡവർകളുടെയെടുത്തതുകൾ	667—672	4-ാം സർവ്വതൊഴുതി.
ഭൂതലവീരന്റെ മാർത്താണ്ഡവർകളുടെയെടുത്തതുകൾ	672—685	
20.		
ഉയർത്താത്തൊഴുതിയവർകളുടെയെടുത്തതുകൾ	685—701	
ഭൂതലവീരന്റെ ചാറ്റോ കാക്കനാർ	701—715	
ഭൂതലവീരന്റെ ചാറ്റോ കാക്കനാർ	715—72	
മാർ		
ഭൂതലവീരന്റെ ചാറ്റോ കാക്കനാർ	720—734	
ഉണ്ണിക്കരയ്ക്കൽ ചാറ്റോ കാക്കനാർ	734—743	ഉപ്പുപ്പാർപ്പം വാങ്ങ.
ദേവീകളുടെയെടുത്തതുകൾ	743—753	
ഉയർത്താത്തൊഴുതിയവർകളുടെയെടുത്തതുകൾ	753—763	ഉപ്പുപ്പാർപ്പം വാങ്ങ.
20.		
വിരമാർന്നുണ്ടായ ചാറ്റോ കാക്കനാർ	763—782	779-വരെ ഉപ്പുപ്പാർപ്പം
		വും വാങ്ങ. പിന്നെ അ
		ന്റെ വിരമാർന്നുണ്ടായ ഉപ്പു
		പ്പാർപ്പം.
വിരമാർന്നുണ്ടായ ചാറ്റോ കാക്കനാർ	782—807	ഉപ്പുപ്പാർപ്പം വാങ്ങ.
ഉണ്ണിക്കരയ്ക്കൽ ചാറ്റോ കാക്കനാർ	807—826	ഉപ്പുപ്പാർപ്പം വാങ്ങ.
ഉയർത്താത്തൊഴുതിയവർകളുടെയെടുത്തതുകൾ	826—845	
ഉയർത്താത്തൊഴുതിയവർകളുടെയെടുത്തതുകൾ	845—880	
രവിചന്ദ്രന്റെയെടുത്തതുകൾ	880—906	

2. തൃപ്പാപ്പിൾ സമരൂപം. ഒന്നിങ്ങൽശാഖ.

[illegible]

3. ചിറയ്ക്കൽ സ്വരൂപം. റിസർവ്വേഷൻ കോട്ടശാല.

தமிழ்நாட்டின் வரலாற்று	507-511	சுருதிநாட்டின் வரலாற்று
தமிழ்நாட்டின் வரலாற்று	510-518	சுருதிநாட்டின் வரலாற்று
தமிழ்நாட்டின் வரலாற்று	518-548	சுருதிநாட்டின் வரலாற்று
தமிழ்நாட்டின் வரலாற்று	548-565	சுருதிநாட்டின் வரலாற்று
தமிழ்நாட்டின் வரலாற்று	565-587	சுருதிநாட்டின் வரலாற்று
தமிழ்நாட்டின் வரலாற்று	587-612	சுருதிநாட்டின் வரலாற்று
தமிழ்நாட்டின் வரலாற்று	612-645	சுருதிநாட்டின் வரலாற்று

ചെറുകുളം		ഭരണകാലം		പ്രത്യേക വിവരങ്ങൾ	
		കൊല്ലവർഷം			
വിരോധവത്	കോലാശാല	645—655	കൂലികൾക്കായി	ജനിച്ചു	
അഭിപ്രായം	കി	655—692		ആരം	
വിരോധമാർഗ്ഗവത്	കി	692—710			
വിരോധമാർഗ്ഗവത്	കി	710—723			
വിരോധവത്	കി	723—740			
വിരോധവത്	കി	740—760			
വിരോധവത്	കി	760—787			
ഉണ്ണിക്കരവത്	കി	787—799			
വിരോധവത്	കി	799—823			
അഭിപ്രായം	കി	823—854			
ഉദയമാർഗ്ഗം		854—859	855 മുതൽ 859 വരെ	കൂലികൾക്കായി	
വിരോധവത്	കോലാശാല	859—893			
ഉണ്ണിക്കരവത്	കോലാശാല	893—899		കോലാശാലയിൽ നിന്നും നെൽക്കുളം.	
മാർഗ്ഗം		899—906			

4. പ്രധാന ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ (കൊല്ലം 500—900)

1. പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരുടെ യുദ്ധങ്ങൾ.

മേൽക്കാണിച്ച കാര്യങ്ങൾ ശാഖയെസ്സംബന്ധിച്ചും ഖജാഖാസിൽ പല പ്രധാന ചരിത്രസംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഏകദേശം കൊല്ലവർഷം 550 മുതൽ 700 വരെയുള്ള കാലങ്ങൾക്കിടയിൽ പേണാട്ടുരാജാക്കന്മാരും പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരും തമ്മിൽ പലപ്പോഴും യുദ്ധം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 555-നും 555-നും മധ്യത്തിൽ 'ഉദയമാർഗ്ഗവത്' 'ചിറവായ' മുത്തരിതവടി'യുടെ കാലത്ത് 'ജാതവത്' പരാക്രമപാണ്ഡ്യൻ' തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ കൂലിത്തറ, കോട്ടാർ മുതലായി ചില പ്രദേശങ്ങൾ അക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ 570-മാണ്ടിനിടയ്ക്ക് 'വിരോധമാർഗ്ഗവത്' തിരുവിതാംകൂർ അ പാണ്ഡ്യനെ തോൽപ്പിച്ച് അ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം പിടിച്ചെടുത്തു. എന്നാൽ 591-നും 591-നും മധ്യത്തിൽ 'ചിറവായ' മുത്തരിതവടി'യുടെ യുദ്ധം തുടർച്ചയായി 'വിരോധമാർഗ്ഗവത്' തെക്കൻ ചേലൂർ നാട്ടുവാഴ്ന്ന അജമാൻ 'ഉദയമാർഗ്ഗവത്' കലശലായ യുദ്ധങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി തിരുനെൽവേലിക്കടുത്തുള്ള ചില പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാർ അക്രമിച്ചു കീറ

പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. കൊല്ലവർഷം 600-മാണ്ടിടയ്ക്ക് അന്നത്തെ കൊല്ലംരാജാവായ മാത്താസ്വവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാളുടെ കാലത്ത് വീണ്ടും ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായി. ആ യുദ്ധത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ മുഹാരാജാവിന്റെ ഭരണത്തിന്മേൽ ഒരിക്കൽ തോറ്റു പിൻമാറേണ്ടി വന്നതിനാൽ അവാനും സാറിനെയെ ആത്മമത്സ്യം ചെയ്തപ്പോഴി. അതുകാരനും മുഹാരാജാവിനും ചാറ്റി വളരെ വലിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി തിരുനൽവേലിയുടെ ഒരു ഭാഗംകൊല്ലം അദ്ദേഹം കീഴടക്കി. തിരുനെൽവേലിക്കടുത്ത് 'വള്ളിയൂർ' എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു കോട്ട നിർമ്മിച്ച് അവിടെയും 'മോരാദോവി' എന്ന സ്ഥലത്തുമായി കുറേക്കാലം താമസിച്ച് പൊതുജനങ്ങളിൽ സമാധാനമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ പലപ്പോഴും പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരിൽ കാരോരുത്തരും ആക്രമം നിമിത്തം യുദ്ധം വേണ്ടതായി വന്നിരുന്നു. ആ യുദ്ധങ്ങളിലൊക്കും വേണാടിന്റെ പ്രധാന്യം വർദ്ധിച്ചിരുന്ന കൂലകൾക്കും അന്മാർ പ്രധാനന്മാരുമായിരുന്നു. ഒടുവിൽ കൊല്ലം 690-മാണ്ടിടയ്ക്ക് മുഹാരാജാവിനായിരുന്ന 'ഭൂതലാലി' ഉദയമാത്താസ്വവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ തിരുനൽവേലി മുതലായ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം കീഴടക്കിയതോടുകൂടിയാണ് അവക യുദ്ധങ്ങൾ അവസാനിച്ചത്. അക്കാലത്തേക്ക് പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരുടെ പ്രാബല്യം ക്ഷയിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

2. കച്ചവടവും കൊച്ചൊഴികളും.

കൊല്ലത്തെ തുറമുഖത്ത് ഇക്കാലങ്ങളിൽ കച്ചവടകർ ധാരാളം വന്നിരുന്നതിനാൽ ആ വഴിക്ക് വേണാട്ടു രാജ്യത്ത് കച്ചവടത്തിനു വളരെ അഭിച്ചുലിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. ചോട്ടാർ എന്ന ദിക്കിൽ പതുരായി അനേകം നെയ്ത്തുകാരും കൊല്ലം 600-മാണ്ടിടയ്ക്ക് വന്നുകൂടി താമസമുറപ്പിച്ചിരുന്നു. അവർ വളരെ നെയ്യും കോശിയുമുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി വിദേശങ്ങളിലേക്കയക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മുഹാരാജാക്കന്മാരിൽ പലരും അവക വ്യവസായികൾക്ക് ന്യായമായ രക്ഷയും നല്ല പ്രോത്സാഹനവും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നിരുന്നതാണ്. എന്നു മാത്രമല്ല, ആ രാജാക്കന്മാരിൽ പലരും യുദ്ധത്തിൽ മുഹാരാജാവിനെ കളായിരുന്നതുപോലെ പ്രജാരക്ഷണത്തിൽ വലിയ മുഹാരാജാക്കന്മാരുമായിരുന്നു. കൊല്ലം 665-മാണ്ടിടയ്ക്ക് രണ്ടാമത്തെ ജയസിംഹദേവനായ ചിരകേരളവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാളുടെ കാലത്ത് 'കോട്ടാറ്റുള്ള ചിവ' ഉയർന്ന ജാതിക്കാർ അവിടെയുള്ള നെയ്ത്തുകാരെ രാജാജാതിക്കാണെന്ന നിലയിൽ കല്ലിച്ച് സാമൂഹികമായി അവർക്ക് പല ഉപദ്രവങ്ങളും ചെയ്തിരുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ സമീപത്തു ചെല്ലു

വാനോ പൊതുക്കിണറുകളിൽ നിന്നു വെള്ളം കോതവാനോ സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവരുടെ ചില അഭിധർമ്മങ്ങൾ വാദ്യമോഷത്തോടുകൂടി നഷ്ടമാകാൻ പാടില്ലെന്നു നിഷേധിച്ചിരുന്നു. നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ അവർക്കു പ്രത്യേകമായി ചില തലവരിയും ഏറ്റെടുത്തിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ജയസിംഹമഹാരാജാവ് അവരെച്ചെന്നിരുന്ന അവസരത്തിൽ ആ നെൽത്തുകാർ അവരുടെ സങ്കടങ്ങളെല്ലാം അറിയിച്ചു. ഉടൻതന്നെ ആ മഹാരാജാവും അന്നത്തെച്ചിറവാഴ് മൂത്തതിരുവടികളും കൂടിച്ചേർന്ന് ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അതുപ്രകാരം ആ സാധുക്കളെ പൊതുക്കിണറുകളിൽനിന്നു വെള്ളം കോതുന്നതിലും ക്ഷേത്രത്തിൽ വാദിക്കുന്നതിലും മറ്റും ആർക്കും വിരോധിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതാക്കി. അവരോടു പ്രത്യേകം യാതൊരു വരിയും പിരിപ്പാനും പാടില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അതുപോലെതന്നെ കൊല്ലം 704-മാണ്ടിടയ്ക്ക് കന്യാകുമാരിക്കടുത്തു പ്രദേശത്ത് മത്സ്യാഗ്രാമസായം നടത്തിയിരുന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി സംഘത്തോട് അവിടെയുള്ള ചില പ്രമാണികൾ അന്യായമായി വരി പിരിച്ചുവന്നിരുന്നു. അതിനെ അന്നത്തെ കൊല്ലം രാജാവായ ഭൂതചാലിരാജാവ് കലശലായൊപ്പെരുമാറ്റം ഒരു വിളംബരംകൂടി വിരോധിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ട സഹായങ്ങളെല്ലാം ഏറ്റെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു കൃഷികളെപ്പറ്റം വെണ്മിച്ചും ഇക്കാലങ്ങളിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തുകയും മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അജ്ഞാതമായ മറ്റു പാ മൂതമായ പുതിയ അളവുകൾ നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

3. അനുമതക്കാരായുള്ള പെരുമാറ്റം.

ഇക്കാലങ്ങളിൽ വേണാട്ടു രാജ്യത്തിൽ ഹിന്ദുക്കളല്ലാതെയുണ്ടായിരുന്ന അനുമതക്കാർ പ്രധാനമായി ക്രിസ്ത്യാനരും മറ്റുമെങ്കിലും ദർശ്യമായി ജ്ഞാനരും ജ്ഞാനന്മാരായിരുന്നു. ഇതിൽ ക്രിസ്തുമതക്കാർ ക്രിസ്ത്യാനരും 50-മാണ്ടിടയ്ക്കുതന്നെ കേരളത്തിൽ വന്നുകൂടിയെന്നാണ് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ചില വിദേശീയരേഖകളാൽ ക്രിസ്ത്യാനരും 500-മാണ്ടിടക്ക് ആദ്യത്തെ പ്രവാസകന്മാരിൽ ചിലർ 'മലയരാജ്യം' എന്ന ഭിക്ഷിലേക്കു പോയതായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് മലനാടായ കേരളത്തിലേക്കു സിരിക്കുന്നമെന്നാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളതും. ഏതായാലും കൊല്ലവർഷം 300-മാണ്ടിനു മുമ്പുതന്നെ ക്രിസ്ത്യാനരും മറ്റുമെങ്കിലും ഇവിടെ ധാരാളമുണ്ടെന്നു പല രേഖകളാലും തെളിയുന്നുണ്ട്. അവർക്കു വേണ്ട സഹായങ്ങളെല്ലാം ഇവിടുത്തെ രാജാക്കന്മാർ ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, പള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കാനും മറ്റും സ്ഥലങ്ങൾ സംരക്ഷണമായി നൽകുകയും അവസ്ഥപോലെപലമായിട്ട് സ്ഥാനമാനങ്ങളും കല്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു.

4. ചില പ്രദേശങ്ങളുടെ മത്സരം.

ഏകദേശം കൊല്ലവർഷം ൭൭൭-മാണ്ടിടയ്ക്ക് ജാതവർമ്മവാണ് ശ്രീമന്തപ്രസാദൻ മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ അക്രമിച്ചുകാലത്ത് നാട്ടുകാരായ ചില ഇടപ്രദേശങ്ങൾ സാധാധികാരത്തെ വകവെക്കാനെ പെരുമാറിത്തുടങ്ങി. അതിൽ ചില ദേശപ്രദേശമാണ് പ്രധാനമായായിരുന്നത്. അവർ കരം കൊടുക്കാനെയും രാജാവിന്നെതിരായി പ്രജകളിൽ കോലാഹലമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടും ഇരുന്നു. എന്നാൽ അക്കാലത്തെ തുല്യപ്രദേശം മുതലായവടികളായിരുന്ന വിദാർമാന്താസ്ഥവർമ്മ ഹരാജാവ് ആ അക്രമികളെല്ലാം ശക്തിപ്പെട്ട് നിഷ്പ്രയാസം ലഹളയൊതുക്കി. കൊല്ലം 660-മാണ്ടിടയ്ക്ക് അതുപോലെതന്നെ ചിറയിൻകീഴ്, കടത്തൂർ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ വീണ്ടും ഒരു കോലാഹലമുണ്ടായതായും അന്നത്തെ തുല്യപ്രദേശം മുപ്പ് വിദാർമാന്താസ്ഥവർമ്മ ഹരാജാവിൽ പ്രധാനമായ പലരെയും നിഗ്രഹിച്ചു സാധാരണവരായിത്തീർന്നതായും കാണുന്നുണ്ട്.

5. വിജയനഗരം രാജവംശത്തിന്റെ സന്ധി.

കൊല്ലം 690-ൽ ഉദയമാന്താസ്ഥവർമ്മകുലശേഖരന്റെ മരണത്തിനെത്തുടർച്ചയും മറ്റും കീഴടക്കിയതിനുശേഷം 718-മാണ്ടിടയ്ക്ക് കേരളവർമ്മകുലശേഖരന്റെ കാലത്ത് വിജയനഗരം ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന അച്യുതാചാര്യൻ ചോളപാണ്ഡ്യരാജാക്കളെല്ലാം കീഴടക്കിയ കൂട്ടത്തിൽ തിരുനൽപ്പേരിൽ ചെങ്കോട്ടയെടുത്തു പ്രദേശങ്ങളും വേണാട്ടുരാജാവിനെ തോറ്റിച്ച് കൈവശപ്പെടുത്തി. പിന്നെ വേണാടും അക്രമിക്കാനൊരുങ്ങി. ആ ചക്രവർത്തിയെ കീഴടക്കാനായി പ്രയാസമാണെന്നു കണ്ട് കേരളവർമ്മ കുലശേഖരന്റെ സന്ധി കൈവരിക്കുകയും ആ സന്ധിപ്രകാരം പുത്തനം സഭയെ വെട്ടിയൊക്കാനും ചക്രവർത്തിയെ കൊടുപ്പാൻ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അതനുസരിച്ച് രണ്ടു സംവത്സരത്തോളം മാത്രമേ ചക്രവർത്തിയെ കൊടുത്തുയുള്ളൂ. 720-ൽ ആ കുലശേഖരന്റെ പാലോക്കപ്രാപ്തനായതിനുശേഷം കൊടുത്തില്ല. അതു കാരണം അച്യുതാചാര്യന്റെ പുത്രൻ സദാശിവരായൻ വീണ്ടും വേണാട് അക്രമിക്കാൻ ഒരു രാജകുമാരനെ അയച്ചു. ആ രാജകുമാരൻ വേണാടിന്റെ പുത്തനം ഭാഗം കീഴടക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും നിശ്ചയപ്രകാരമുള്ള സഭയെ കൊടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം സൈന്യങ്ങളെ പിൻവലിച്ചു തിരികെ പോയി.

6. യുദ്ധങ്ങളുടെ ഖരവ.

ചോളത്തിന്നുകാർ മുതലായ യുദ്ധപുരുഷർ കച്ചവടത്തിനായി

ഏകദേശം ഒന്നര ശതവർഷത്തോളം പോർച്ചുഗീസ്സുകാർ മേൽ പ്രകാരം കച്ചവടത്തിനായി യുദ്ധവും, യുദ്ധംകൊണ്ടു കച്ചവടവും നടത്തിവന്ന അറിനശേഷം അതുപോലെതന്നെ കച്ചവടക്കമ്പനി യും യുദ്ധക്കമ്പനിയുമായി ഡച്ചുകാരായ ഡുറോപ്പ്രന്മർ വന്നതുകൂടി. കൊല്ലവർഷം 835-ാമാണ്ടെടുക്കുന്നതന്നെ അവരുടെ ബലം ഇന്ത്യയിൽ പലേടത്തും കേരളത്തിൽ വീണ്ടെടുത്തു വ്യാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു. പോർച്ചുഗീസ്സുകാരെ കാടില്ലാതെ അവരുടെ കാര്യം സാധി

ക്കില്ലെന്ന കരുതി ഡച്ചുകാർ ആദ്യംതന്നെ പോർച്ചുഗീസ്സുകാരനായി
 ട്രാൻ യുലം ന-ത്തിയത്. നാട്ടുകാർ പോർച്ചുഗീസ്സുകാരെ സഹാ
 യിച്ചാൽ നാട്ടു കൊള്ളയിടുവാൻ അതൊരു വഴിയാക്കാമെന്നും ആ
 കവനിക്കാർ കരുതിയിരുന്നു. ഉദ്ദേശിച്ചപോലെതന്നെ കാര്യവും
 ഫലിച്ചു. 836-ൽ കൊച്ചിയിലുണ്ടായിരുന്ന പോർച്ചുഗീസ്സുകോട്ടയെ
 ആക്രമിച്ചു കൈവശപ്പെടുത്തി. പിന്നെ കപ്പൽപടിക്കു കൊല്ലത്തു
 ണ്ടായിരുന്ന കോട്ടയെ ആക്രമിച്ചുവീശിപ്പൊട്ടിച്ചു. പോർച്ചുഗീസ്സുകാരും
 നാമർ ഭാഷാതാരകൾ അയച്ചു വിരോധിച്ചപ്പോൾ ഡച്ചസൈന്യങ്ങൾ
 കൊല്ലംപട്ടണത്തെ ആക്രമിക്കുകയും പലരും കൊള്ളയിട്ടു നശിപ്പി
 ക്കയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ പോർച്ചുഗീസ്സുകാർ തോറ്റ് ഒഴിച്ചുപോയി.
 അതിനുശേഷം അക്കാലത്തു കൊല്ലത്തു നാടുവാണിരുന്ന 'ഉമാദേ
 വി' മഹാഭാണി തുപ്പാപ്പൂർ രിതവചികർ, കായംകുളം രാജാവ്,
 പുറക്കാട്ടു രാജാവ്, ഭൂതലാവവരെല്ലാം ചേർന്ന് ഉള്ള കരുമുളയെല്ലാം
 ഡച്ചുകവനിക്കാർക്കു കൊടുക്കാമെന്നും മറ്റൊക്കും കൊടുക്കില്ലെന്നും
 മറ്റും കരുതിയിട്ടു ചെയ്ത് ആ ലാഭമുൾ അവാസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇംഗ്ലീഷുകാരും മേൽപ്രകാരമുള്ള കച്ചവടക്കമ്പനിക്കാരായിട്ടു
 തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിൽ വന്നുകൂടിയിട്ടുള്ളത്. കൊല്ലപക്ഷം
 867-ാമാണ്ടിടയ്ക്ക് ഉണ്ണിക്കരളവർ കലശലൊഴുതമാളുടെ കാല
 ൽ അവർ തിരുവിതാംകൂറിൽ എത്തിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അവരുടെ
 പ്രതാപം ഇന്ത്യയിൽ പോർച്ചുഗീസ്സുകാരുടേയും മറ്റും പ്രതാപംപോ
 ലെ പെട്ടെന്ന് അളിക്കുന്നതിക്കുപോകാതെ വളരെക്കാലത്തേക്ക്
 പ്രബലമായി കത്തിജ്വലിക്കാനുള്ളതായിരുന്നതിനാൽ അക്കാലത്ത്
 അതിനുതക്ക വിധത്തിൽ നീറ്റിപ്പിടിച്ചു തുടങ്ങിട്ടേ ഉണ്ടായിരുന്നു
 ഒളി. മഹാരാജാവിന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂറിൽ
 'വിഴിഞ്ഞം' എന്ന പ്രദേശത്താണ് അവർ ആദ്യമായി ഒരു പണ്ടക
 ശാല സ്ഥാപിച്ചത്. പിന്നെ 'കോവളത്തം' അതിൽപ്പിന്നെ 'അ
 ബൂതെഞ്ച്' എന്ന പ്രദേശത്തും അവരുടെ പണ്ടകശാലകൾ ഉണ്ടാ
 യി. ഉമ്മമ്മനാണിയുടെ ഭാഗനകാവമായ കൊല്ലപക്ഷം 899-മാണ്ടാ
 യപ്പോഴെക്ക് ഈ മൂന്നു സ്ഥലത്തും അവർ കച്ചവട സാമഗ്രികൾ
 ശേഖരിച്ചു വന്നിരുന്നു.

7. തിരുമലമ്പുറത്തു് അക്രമം.

മേൽപ്രകാരം കച്ചവടത്തിന്നു വന്നു കൂടിയ യൂറോപ്യന്മാർ അ
 തൽരാജാക്കന്മാരെ കൂട്ടുപിടിച്ചു തന്നെത്താനും കേരളത്തിലെ കാ
 രാ രാജാക്കന്മാരെയും കേരളരാജ്യത്തെത്തന്നെയും കീറുമേൽ മറിച്ചും
 കൊണ്ടുള്ള നിലയിലാണ് കൊല്ലപക്ഷം 9-ാംശതകം ആരംഭിച്ചിട്ടു

ജൂത്. വേണാട്ടു രാജാത്തിനാകട്ടെ അതുകൂടാതെ വേറെയും പല ശല്യങ്ങൾ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. വിജയനഗരത്തിന്റെ പ്രാബല്യം സഭാശിഖരായ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലംകഴിഞ്ഞതോടുകൂടി ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങി. അതിന്റെ കീഴിലുള്ള കാരോ പ്രദേശങ്ങൾ ഭരിപ്പാൻ നിയമിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനപതികൾ കാലക്രമത്തിൽ വിജയനഗരത്തിന്റെ മേലധികാരം വകവെക്കാതെ സ്വതന്ത്രന്മാരായി ഭരണം നടത്തുവാനും തുടങ്ങി. ആ കൂട്ടത്തിൽ ധൂര മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ ഭരിച്ചിരുന്നവരും 'നായ്ക്കൻ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുള്ളവരുമായ ഭരണകർത്താക്കളായും സ്വതന്ത്രന്മാരായിത്തീർന്നു. കൊല്ലവർഷം 810-ാമാണ്ടിടയ്ക്ക് അവരിൽ ഏറ്റവും പ്രബലനായിരുന്ന രിതമലനായ്ക്കൻ, വിജയനഗരത്തോടു വേണാട്ടുരാജാവു മുന്യുചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഉപവിപ്രകാരുള്ള കുപ്പം തനിക്കു കിട്ടേണ്ടതാണെന്ന് ഒരു ന്യായവും പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ട് നാഞ്ചനാട് മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ അക്രമിച്ചു കൈവശപ്പെടുത്തി. അക്കാലത്തെ ചിറവായ്മുത്തത്തിലുപരികളായിരുന്ന ചീരംചിവർ രാജാവ്, കണ്ടറങ്ങു താണു ഏതാനും സംഖ്യകാട്ടത്ത് അവകു അക്രമം നിർത്തിയെങ്കിലും പിന്നെയും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ആ പാണ്ടിപ്പൻ അക്രമിച്ചുംകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു. ഇന്ദ്രധിത്തിൽ യുദ്ധംകൊണ്ടു കച്ചുപടം നടത്തുന്ന പാകിമളുടേയും മറ്റും ശല്യം ഒരുവക; പണത്തിനുവേണ്ടി യുദ്ധംനടത്തുന്ന പാണ്ടിക്കാരുടെ ശല്യം മറ്റൊരുവക; പുന്നിങ്ങനെ പുറമേനിന്ന വരകൂടിയ രണ്ടിനുംപുറമെ സ്വന്തം നാട്ടിലുള്ള പ്രദിക്കന്മാരെക്കൊണ്ടുതന്നെ അക്കാലത്ത് വേണാട്ടു രാജാക്കന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന ശല്യവും ഇവയെക്കാൾ കൂടും കുറഞ്ഞതായിരുന്നില്ല.

8. ഏഴുവിടരും യോഗക്കാരും.

കേരളത്തിലെ കാരോരോ ദേശങ്ങളിലും കാണുന്ന പ്രധാന ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ മിക്കതും അഭികാലത്ത് അതതു നാട്ടുകാർ ചെലവുചെയ്തു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളാണ്. ആ ക്ഷേത്രങ്ങൾവകയായി കാണുന്ന സ്വത്തുക്കളും പൊതുജനങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ആ വക മതസ്ഥാപനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും അഭികാലംമുതൽതന്നെ മതാചാരകാര്യങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്ന ബ്രാഹ്മണരിൽ ചിലരൊണ് സൗകര്യമനുസരിച്ചു ചുമതലപ്പെടുത്തി വന്നിരുന്നത്. അപ്രകാരം ചുമതലപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളവർക്ക് ആ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉത്തരവാർ, അല്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവാക്കാരും എന്നു് ഒരു സ്ഥാനപ്പേരും പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ പല ക്ഷേത്രങ്ങളുടേയും ഉത്തരവാർ, ഉത്തരവ സ്ഥാനം ഉടമാവകാശമാക്കി വ്യാഖ്യാനിക്കയും, ഒടുവിൽ ഉത്തര

ഉമ്മർ എന്നത് സ്ഥാനപ്പേരിന്റെ നിറവിട്ട് ഉടമസ്ഥന്മാർ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പശ്ചാത്യസാന്നിദ്ധ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ കൂട്ടത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലമാരതിതനത് പുട്ടുപുരള ബ്രാഹ്മണകുടുംബക്കാരാണ്. ഇവരെ യോഗത്തിൽ പോറ്റിമാർ എന്നും ചുരുക്കത്തിൽ യോഗക്കാർ എന്നും പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. ഓരോരോ രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും മറ്റും പല കാലങ്ങളിലായി അനേകം വഴിപാടുകൾ ചെയ്ത പഴിക്ക് ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിലേക്കുള്ള സ്വയത്തുൾ ക്രമത്തിൽ നല്ലവണ്ണം വലിച്ചുവന്നിരുന്നു. അതുനിമിത്തം നാട്ടിലെ പ്രധാനന്മാരായ ചില ഇടപ്രഭുക്കന്മാരും ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങളിൽ കണ്ണുവെപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഏകദേശം കൊല്ലപണ്ട് 1515 മാണ്ടാരപ്പോഴേയ്ക്ക് ആ ഇടപ്രഭുക്കന്മാർ യോഗക്കാരെ വകവെക്കാതെ കൈയ്യടക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന തങ്ങളുടെ അധികാരം നടത്തുവാനും തുടങ്ങി. ആ ഇടപ്രഭുക്കന്മാർ പ്രധാനമായി പുട്ടുനായർ കുടുംബക്കാരായിരുന്നു. അവരെയാണ് പുട്ടുവീട്ടിൽചിള്ളുമാർ എന്നു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്. അവർ മാത്താണ്ഡം, മമ്മാമം, കളത്തൂർ കഴക്കൂട്ടം ചെങ്ങാട്ടു, ചമ്പലപ്പാതി, കുടമണ്ണ്, പള്ളിച്ചൽ എന്നിങ്ങനെ പുട്ടുപുരള ഉൾപ്പെടെ അറുപതിലധികം ഗ്രാമങ്ങളിൽ യോഗക്കാരുടെ പുട്ടുവീട്ടിൽചിള്ളുമാരുടെ മേധവിച്ച് നിൽപ്പാൻ തങ്ങൾക്കു ശക്തിമതിയാവില്ലെന്നു കണ്ട് കൊല്ലം 1520-മാണ്ടിടയ്ക്ക് അന്നത്തെ ചിറമ്പാഴ് മുത്തന്തിരുവടികളായ വീരമാത്താണ്ഡവർമ്മരാജാവിന്റെ സാഹായം അപേക്ഷിച്ചു. തനിയ്ക്ക് ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങളിൽ യോഗാധികാരമില്ലാതെ അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു ന്യായമായിരിക്കയില്ലെന്നുള്ള മഹാരാജാവിന്റെ മറുപടികേട്ടപ്പോൾ യോഗക്കാരിൽ ഓരോരുത്തരും ഓരോ ഉജ്ജ്വലമാരതിതനത് ചിറമ്പാഴ് സ്വരൂപത്തിലേക്ക് ഒന്നിച്ച് പകുതി അംശം കരമുണ്ടെന്നു രേഖാമൂലം സമ്മതിച്ചു കൊടുത്ത് ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിന്റെ അധികാരം പുട്ടുയോഗത്തിനാണെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് പര മഹാരാജാവ് ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രകാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച് പുട്ടുവീട്ടിൽ ചിള്ളുമാരുടെ കൈയേറ്റവും നിൽക്കി. എന്നാൽ ആ മഹാരാജാവും യോഗക്കാർ പോറ്റിമാരും തമ്മിലുള്ള സഖ്യം അധികകാലം നിലവിലു. ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രകാര്യങ്ങൾ വേണ്ടതുപോലെ നടത്തുന്നതിനുള്ള സംരക്ഷണത്തിനായി തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു കൊട്ടാരം പണിയിച്ച് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് അവിടെയും താമസിക്കണമെന്നു മഹാരാജാവ് തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ആ സംഗതി പോറ്റിമാർക്ക് തിരെ സമ്മതമായില്ല. അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തെയും വാസ്തവത്തിൽ വിരോധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ചിള്ളുമാരുടെ ശല്യം നിർത്താൻ വേണ്ടി

മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായം അന്യരായശ്വെദിതത്. മഹാരാജാവേ രാജകുടുംബത്തിൽ ചിലവോ തിരുവനന്തപുരത്ത് സ്ഥിരവാസമാക്കുന്നതായാൽ ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങളിൽ തങ്ങളെക്കാൾ സ്വാധീനശക്തി മഹാരാജാവിനു ലഭിച്ചേക്കാമെന്ന് ആ ചോറ്റാരിമാർ ശങ്കിച്ചിരുന്നു. അവകൾ വൈഷ്ണവങ്ങൾ വന്നേക്കാമെന്ന ശങ്കകൊണ്ടുതന്നെയാണ് തിരുവനന്തപുരം പ്രദേശം അർങ്ങിയ രാജ്യത്തിന്റെ രാജാവും ആ പ്രദേശത്തിനടുത്തുള്ള അമുമാന തുപ്പാപ്പൂർ സ്വരൂപത്തോടു രക്ഷയ്ക്കാവശ്യപ്പെടാതെ തിരുവിതാംകോട്ടുള്ള ചോറ്റാരി സ്വരൂപത്തോടാവശ്യപ്പെടുവാൻ അവർ മുമ്പു വിരോധിച്ചതും. അതിനാൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് കൊട്ടാരം പണിചെയ്തിടയാൻ ചാടില്ലെന്നു ചോറ്റക്കാർ ശഠിച്ചു. മഹാരാജാവുക്കടുത്ത് ആ രാജ്യത്തെ നീക്കം വെച്ചൊഴിച്ചു. അദ്ദേഹം അവിടെ വഞ്ചിയൂർ പുറത്തു പ്രദേശത്ത് ഒരു കൊട്ടാരം പണികഴിപ്പിച്ചതും രാജകുടുംബത്തിൽ വിരമപ്പെടാതെ ആ കൊട്ടാരത്തിലിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലം മുതൽക്കാണ് തിരുവിതാംകോട്ടു രാജകുടുംബത്തിനു വഞ്ചിവാജകുടുംബം എന്നു ഒരു പുതിയ പേരും ഉണ്ടായി നടപ്പായിത്തീർന്നത്. ചോറ്റക്കാർ ചോറ്റാരിമാർക്ക് ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടക്കണമെന്നുള്ളതിനേക്കാൾ പ്രധാനം തങ്ങളുടെ അധികാരവും സ്വാതന്ത്ര്യവും നഷ്ടപ്പെടാത്തതായതിനാലും രാജകുടുംബത്തിന്റെയും മഹാരാജാവിന്റെയും തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള ചാസം ആ സംഗതിക്ക് വിരുദ്ധമായിരുന്നതിനാലും അധികാരവും കഴിയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ചോറ്റക്കാർ മഹാരാജാവിനു വിരോധികളായിത്തീർന്നു. എട്ടുപീടികകളെ മുൻപുതന്നെ മഹാരാജാവിനോടു വിരോധമായിട്ടുള്ള നിരന്തരമായിരുന്നു. ചോറ്റക്കാർ വിരോധമാരത്രു കാരണം പിൽക്കാലത്തു പലതവണയും ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടത്തുന്നതിന്നു മഹാരാജാക്കന്മാർ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ വന്നുകൂടുകയും അവകൾ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ബലപ്രയോഗിച്ചു തീർക്കേണ്ടിവരികയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇടയ്ക്കായ കാലത്ത് ചിലവായ്ശാലയിലെ മഹാരാജാവുതന്നെ തുപ്പാപ്പൂർ മുപ്പായിട്ടുംവാനത്തും മറ്റും അടിസ്ഥാനമാക്കി തുപ്പാപ്പൂർ മുപ്പം കുടിയാന്മാരെ മഹാരാജാക്കന്മാർക്ക് പത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിന്റെ അധികാരമുള്ളു എന്നും മറ്റും പല വാദങ്ങളും ചോറ്റക്കാർ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ ചോറ്റക്കാർ എട്ടുപീട്ടിൽപിള്ളമാരും പരമ്പരയായിത്തന്നെ വഞ്ചിവാജകുടുംബത്തോടു വിരോധമായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിയിലാണ് വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നു പറയാം. മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ ശക്തിക്കും പ്രതാപത്തിന്നും യാതൊരുകാട്ടാമില്ലാത്ത കാലങ്ങളിൽ അവരുടെ ആ വിരോധം പുറത്തേക്കു കാണിപ്പാൻ നി

വൃത്തിയില്ലാതെ “അണക്കെട്ടെപ്പറ്റിറുക്കുക” മാത്രമായിക്കഴിക്കേണ്ടിവന്നുവെന്നുള്ളത്. എങ്കിലും മഹാരാജാക്കന്മാരും അതുപ്രകാരം അടയ്ക്കുമെന്നും വിശ്വസിച്ചതായിരുന്നു. തീരെ വകവെക്കുന്നതിനായിരുന്നു. രാജകുടുംബത്തെ തിരുവനന്തപുരത്തുതന്നെ എന്തും സ്ഥിരമായിത്താമസിപ്പിക്കാതെ നെടുമങ്ങാട് എന്ന പ്രദേശത്ത് ഒരു കൊട്ടാരം പണിയിപ്പിച്ചു. ഏതാനുംകാലം അവിടെയും ഏതാനുംകാലം മാത്രം തിരുവനന്തപുരത്തുമായിട്ടാണ് താമസിപ്പിച്ചിരുന്നത്. നെടുമങ്ങാട്ടുകൊട്ടാരം ഉണ്ടായിരുന്ന ദേശത്തിന് (പകുതിക്ക്) അക്കാലത്ത് വേരൂത്തല എന്നും പേര് ചാഞ്ഞിരുന്നതായിക്കണ്ടുവരുന്നു.

9. എട്ടുപിടയുടെ അകൃതം.

കൊല്ലം 823 മുതൽ 852-വരെ നാട്ടുവാണിരുന്ന അഭിമുഖ്യം ചിറവാഴ് മഹാരാജാവിന്റെകാലത്ത് മേൽവിവരിച്ചപ്രകാരം രാജശക്തിക്കു വളരെ ക്ഷയം തട്ടിയിരുന്നു. മേലാക്കാലം പിള്ളമാരും ഒത്തുചേർന്ന് രാജാവിനോടു മത്സരിച്ച് ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിൽ പൂജപോലും ശരിയായി നടത്താനായതുകൊണ്ട് പലതരം രാജസ്ഥങ്ങളും ചെയ്തുതുടങ്ങി. മഹാരാജാവ് ദേവകാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടത്തുന്നതിനു നിഷ്കർഷയായി നർണ്ണധർമ്മം തുടങ്ങി. അങ്ങനെ മത്സരം വളർച്ചയ്ക്കുവാൻ പറ്റാത്തവിധം ചതിയിൽ അപായപ്പെടുത്തുവാൻ തന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. വഞ്ചിയുൾ കൊട്ടാരത്തിന് അപ്പർ തീറെച്ചു. അതിനാൽ കൊട്ടാരം മുഴുവനും വെള്ള നശിച്ചുപോയെന്നിരിക്കിലും മഹാരാജാവിന് അപായം നേരിട്ടില്ല. അതു കണ്ടപ്പോൾ കൊട്ടാരം തീപിടിച്ചതു യാദൃച്ഛികമായിട്ടാണെന്ന് ചില സേവകന്മാർ വഴിക്ക് മഹാരാജാവിനെ ശത്രുക്കൾ വിശ്വസിച്ചു. പിന്നെ കിള്ളിയാറിനു സമീപമുള്ള പുത്തൻകോട്ടകൊട്ടാരത്തിലാണ് മഹാരാജാവ് താമസിച്ചത്. രാജകുടുംബത്തിലുള്ളവർ ശത്രുക്കളെ ഉപദ്രവം വരുത്തിയതുകൊണ്ട് അധികവും നെടുമങ്ങാട്ടുകൊട്ടാരത്തിൽ താമസമാക്കിയിരുന്നു. ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതിൽ വാണും മഹാരാജാവ് നിർണ്ണധം തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവിടുത്തെ സേവകരിൽ കൊളെ ശത്രുക്കൾ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി. അയാൾ വഴിക്ക് വിഷംകൊടുത്തു മഹാരാജാവിനെ അപായപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇത് കൊല്ലം 854-ലാണ്.

10. ഉമ്മമ്മറാണി.

അതിക്രമം മഹാരാജാവ് നാട്ടുനീണ്ടിയകാലത്ത് ചിറവാഴ് ശാലയിൽ ‘ഉമ്മമ്മറാണി’ എന്ന ഒരു രാജ്ഞിയും അവിടുത്തെ മക്കളും പ്രായംതികയാത്തവരുമായ ചില രാജകുമാരന്മാരും മാത്രമേ

ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. തൃപ്പാപ്പൂർശാഖയിലും കൊല്ലംശാഖയിലും കാരോ
റാണിമാർ തന്നെയാണ് അക്കാലത്ത് രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നത്. അതി
നാൽ ഉമ്മമ്മറാണിതന്നെ ചിറവയ്ക്കശാഖയിലെ രാജ്യഭരണം വ
ഹിച്ചു നടത്തേണ്ടതായിവന്നു. രാണി നെടുമങ്ങാട്ടുനീന്ത തിരുവ
നന്തപുരത്തെത്തി മാതൃദൈവ പാരലോകക്രിയകളെല്ലാം മൂത്തപുത്ര
നെക്കൊണ്ടു നടത്തിച്ച് മുറക്ക് രാജ്യഭരണം നടത്തിത്തുടങ്ങി. പ്രഞ്ച
ലന്ധായ ശത്രുക്കൾക്ക് അതും സഹിച്ചില്ലെന്നും, അവർ രാണിയുടെ
പുത്രന്മാരിൽ ചിലരെ ഉപായത്തിൽ അപായപ്പെടുത്തിയെന്നും കാണാ
നുണ്ട്. ഏതായാലും തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിക്കുന്നത് വീണ്ടും
അപത്തിന് കാരണമായിത്തീർക്കുമെന്നു കരുതി മരിക്കാതെ ശേ
ഷിച്ച ഒരു ഒരു പുത്രനോടുകൂടി ഉമ്മമ്മറാണി നെടുമങ്ങാട്ടേക്കുതന്നെ
പോയി അവിടെത്താമസിച്ചു. ഉമ്മമ്മറാണിയുടെ രാജ്യഭരണം തുട
ങ്ങിട്ടു ഏകദേശം ഒരു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അററിക്കുൾ ശാ
ഖയിൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന ഒരു കരംഗമായ രാണിയും പാരലോകപ്രാപ്ത
യായി. ഉമ്മമ്മറാണിക്ക് ആ രാണിയുടെ ശേഷക്രിയയും തന്റെപുത്ര
നെക്കൊണ്ടു നടത്തേണ്ടതായും ആ രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണവും താൻ
തന്നെ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതായും വന്നു. അങ്ങനെ അററിക്കുൾ ശാഖ
യും ചിറവയ്ക്ക ശാഖയും ഒന്നായിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു.

11. മുകിലപ്പടയും കേരളവർമ്മരും

നാട്ടുകാരായ എട്ടുവീട്ടിൽചിത്തുമാരുടെയും മറ്റും ഉപാധവത്തി
നു പുറമെ ഒരു വിദേശീയ ശത്രുവിന്റെ ആക്രമണകാണ്ഡം ഉമ്മമ്മറാ
ണിക്കു വളരെ കഷ്ടപ്പാടുപോ സാരിക്കേണ്ടിവന്നു. അക്കാലത്ത് ക്ഷിപ്ര
നേത്രമിലെ കാരോ പ്രദേശങ്ങൾ ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു മുകി
ലപ്പട്ടാണിപ്രഭു തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അനാഥാവസ്ഥയിൽ പെട
യോടുകൂടിവന്ന് ഈ രാജ്യവും ആക്രമിച്ചു. അയാൾ തിരുവനന്തപു
രത്ത് മണക്കാട് എന്ന സ്ഥലത്തു പാളയമടിച്ചു താമസമായി. എട്ടു
വീടരും യോഗക്കാരും മറ്റും അയാളെപ്പേടിച്ച് ഒളിച്ചിരിക്കുകയാണ്
ചെയ്തത്. മുകിലപ്പട്ടാണികളെ ഇടവാമുതൽ തോലാളവരെ അയാളു
ടെ അധികാരം നടത്തുകയും അനവധിധനം കൈക്കലാക്കുകയും ചെ
യ്ക്കു. എന്നാലുമല്ല, നാട്ടുകാരുടെയിടയിൽ ചില പുഴയിയ ആചാര
ങ്ങൾ നടപ്പാക്കുവാനും തുടങ്ങി.

മേൽപ്രകാരം വാസ്കരിയ കപ്പലുമിരിമ്പിൽനിന്നു രാജ്യത്തെ
ക്ഷിപ്താനും മുകിലവനെ നശിപ്പിക്കാനും വേണ്ടി അക്കാലത്തു വളരെ
പ്രസിദ്ധി നേടിയ യുദ്ധവിരനായ വടക്കൻകോട്ടയത്തെ കേരളവർമ്മ
രാജാവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് ഉമ്മമ്മറാണി ഒരു ദൂതനെ അയ

ച്ച് തന്റെ സങ്കടാവസ്ഥയറിയിക്കുകയും രക്ഷയ്ക്കാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആ രാജാവ് ചില സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി ഉടൻതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലെത്തി. യുദ്ധത്തിൽ മുകിലനെ തോൽപ്പിച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നോടിച്ചു. മുകിലനാകട്ടെ തിരുവട്ടാറ്റമെന്ന് പാളയമെടുത്ത് അയാളുടെ സൈന്യത്തെ മുഴുവൻ ശോധിച്ച് വീണ്ടും യുദ്ധത്തിന്നൊരുങ്ങി. കേരളവർമ്മരാജാവും തന്റെ സൈന്യത്തിൽ ഈ നാട്ടുകാരിൽ ചിലരെക്കൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്ത് യുദ്ധസന്നദ്ധനായി തിരുവട്ടാറ്റം ചെല്ലുണ്ടായ ആ യേക്കരയുദ്ധത്തിൽ മുകിലൻ ഹതനായി. അയാളുടെ സൈന്യത്തിൽ പലരും ചേടിച്ചോടി. ആ യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുവിന്റെ മുന്നോട്ടും പടക്കുതിരകളും അനവധി ആയുധങ്ങളും കേരളവർമ്മരാജാവിനു ലഭിച്ചു. തന്റെ സൈന്യത്തോടുകൂടി അവനെ ചേർന്ന് രാജാവിന്റെ വലിയൊരു കരിപ്പൊട്ടാളവും രണ്ടുവൻ കാലാറ്റം പട്ടാളവും അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തി. രാജാവിനെയും പുത്രനെയും നെടുമങ്ങാട്ടുനിന്നു തിരുവനന്തപുരത്തു കൊണ്ടുവന്നു താഴ്ന്നിറക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുവനന്തപുരത്തു തേവാരത്തു കോയിക്കൽ, വലിയകോയിക്കൽ ഇങ്ങനെ രണ്ടു കൊട്ടാരങ്ങളും പണിയിപ്പിച്ചു. യോദ്ധക്കാരെയും ചിത്തമാനെയും ചുറ്റും ചുറ്റും സന്നദ്ധതയിൽ കീഴടക്കിയിരുന്നതിനാൽ ഉയർത്താൻ മുകിലന്റെ ശക്തിതാഴ്ന്നു കേരളവർമ്മരാജാവിന്റെ വലിയ കോയിക്കൽവെച്ചുതന്നെ ആ കഷ്ടതയായിരുന്ന പെട്ടെന്നു പരലോക പ്രാപ്തനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം പെട്ടെന്നു സംഭവിച്ചതും അക്കാലത്ത് രാജകുടുംബത്തിനു ശത്രുക്കൾ പലരും ഉണ്ടായിരുന്നതും അടിസ്ഥാനമാക്കി കേരളവർമ്മരാജാവിനെയും ശത്രുക്കൾ ചതിച്ചുകൊന്നതാണെന്ന് ഒരു പ്രവാചകന്റെ മുഖർപ്പം. ഈ രാജാവ് മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉൽകൃഷ്ടനായ ഒരു ധർമ്മവീരനും യോദ്ധാവുമായിരുന്നതിനാലും പുറമെ വലിയ വിദ്വാനും കവിയുമായിരുന്നു. 'കേരളവർമ്മരാജാവ്' എന്നു പ്രസിദ്ധമായ മഹാഗ്രന്ഥവും മറ്റും ഇദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഉത്തമകൃതികളാണ്.

12. രവിവർമ്മരാജാവ്

ഉയർത്താണിയുടെ ഭരണകാലത്ത് ചിറവഴയും അററിക്കുളവും ശാഖകൾ ഒന്നായിത്തീരുകയും കൊല്ലംശാഖ മുന്തിലത്തെപ്പോലെ തന്നെ പോലെ നില്ക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മുന്തിലത്തെപ്പോലെ കൊല്ലവർഷം 869-ൽ ഉയർത്താണിയുടെ പുത്രൻ രവിവർമ്മരാജാവിനു പ്രായപൂർത്തിയാകുന്നതോടുകൂടി റാണി രാജ്യഭാരം അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചു. കൊല്ലത്തു രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന ഒരു റാണി മാത്രമേ അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അങ്ങനെ രാജകുടുംബത്തിൽ സന്താനങ്ങളില്ലാതിരുന്നതിനാലും കേരളവർമ്മരാജാപുത്രയുള്ള വേർപെട്ട അടിസ്ഥാനമാക്കിയും

കോലത്തിരി രാജവംശത്തിൽ നിന്ന് രണ്ടു രാജകുമാരന്മാരെയും രണ്ടു രാജകന്യമാരെയും ഉമ്മയമ്മറാണി ആററിങ്ങൽ ശാഖയിലേക്കു ഭജിക്കപ്പെട്ടു. അത് കോലത്തുനാട്ടിൽനിന്നുള്ള രണ്ടാമത്തെ ഭക്താണ്. കൊല്ലം 861-ൽ ഉമ്മയമ്മറാണിയും ഭക്തെടുത്തവരിൽ മുത്തത്തമ്പുരാട്ടിയും നാട്ടുനീങ്ങി.

ഈ രവിവർമ്മരാജാവിന്റെ കാലത്തും മധുരയിലെ നായ്ക്കന്മാർ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് നാഞ്ചനാട്ടു മുതലായ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങൾ ആക്രമിച്ചു വന്നിരുന്നു. പുട്ടുവീടുകൾ മറ്റും ഉപദ്രവങ്ങൾ നിമിത്തം മഹാരാജാവിന് അവക ആക്രമങ്ങൾ തടുക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. കൊല്ലം 872-ൽ ഒരു മധുരപ്പടവന്ന് നാഞ്ചനാട്ടിൽ കൊള്ളചെയ്ത കാലത്ത് മഹാരാജാവ് പത്തനാഭപുരത്തുണ്ടായിരുന്നു. ആ മധുരപ്പട പത്തനാഭപുരം കോട്ടവളഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് അവരുമായി ഒരു വലിയ യുദ്ധം ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹം പ്രകാരം എട്ടുവീട്ടിൽ പിള്ളമാരെയും മറ്റും അടയ്ക്കുന്നതിൽ മധുരപ്പട രാജാവിനെ സഹായിക്കണമെന്നും അങ്ങനെ സാധിക്കുന്ന പക്ഷം നാഞ്ചനാട്ടിലുള്ള ചില പ്രദേശങ്ങൾ നായ്ക്കന്മാർക്ക് രാജാവിനു വിട്ടുകൊടുക്കാമെന്നും സമ്മതിച്ചു. മധുരപ്പടയുടെ നായകൻ അതനുസരിച്ചു രാജ്യം ഏറ്റെടുത്തിട്ട് ചിലരെ അയക്കുകയും അതുവേണ്ടതു പോലെ പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടു. അതുകാരനും മഹാരാജാവായ ഉടനെ ഒരു സൈന്യം ശേഖരിച്ച് മധുരപ്പടയോടു പടയൊട്ടിയും അവരെത്താൽപ്പിച്ച് വിട്ടുകൊടുത്തിരുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ വീണ്ടും കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനു പകരം ചെയ്യാനായി അക്കാലത്തു മധുരയിലെ രാജാവിനായിരുന്ന 'മങ്കമ്മാൾ' 873-ൽ ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയച്ചു. ആ സൈന്യം യുദ്ധത്തിൽ രാജസൈന്യത്തെത്താൽപ്പിച്ച് കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം കൊള്ളചെയ്തു തിരികെപ്പോകയും ചെയ്തു.

13. ഉണ്ണിക്കുറുപ്പൻ മഹാരാജാവ്.

കൊല്ലം 893-ൽ രവിവർമ്മമഹാരാജാവ് നാട്ടുനീങ്ങിയപ്പോൾ ഭക്തെടുത്തവരിൽ ജ്യേഷ്ഠനായ ഉണ്ണിക്കുറുപ്പൻ മഹാരാജാവ് രാജ്യഭാരം തുടങ്ങി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് കോലത്തുനാട്ടിൽ നിന്ന് ഒരു രാജകന്യകയെക്കൂടി ഭക്തെടുത്തു. ഈ മഹാരാജാവ് വളരെ ശാന്തസ്വഭാവനായിരുന്നതിനാൽ എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാരുടേയും മറ്റും മുമ്പ് വീണ്ടും വലിച്ചുവന്നിരുന്നു. കൊല്ലം 896-ൽ അഞ്ചുതെങ്ങ് എന്ന പ്രദേശത്തു കോട്ടകെട്ടിത്താമസിച്ചിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കയ്യിൽ ചിലർ ആണ്ടുതോറും ആററിങ്ങൽ രാജിക്കു കൊടുത്തുവ

നിരന്ന കാഴ്ചകൾ കൊടുത്തു മടങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ പിള്ളമാരും മറ്റും അവരെ വളഞ്ഞു കൊണ്ടു. മഹാരാജാവ് ആ വർത്തമാനം കേട്ടപ്പോൾ ഉടൻ വ്യസനിക്കുകയും ആ കച്ചവടക്കാർക്ക് കള്ളച്ചൽ എന്ന പ്രദേശത്ത് പുതുതായി ഒരു കോട്ട കെട്ടിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

14. രാമവർമ്മരാജാവ്.

ഉണ്ണിക്കോളവർമ്മരാജാവ് കൊല്ലം 899-ൽ നാട്ടുനീങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ രാമവർമ്മരാജാവ് രാജഭാരവും തുടങ്ങി. എട്ടുവീടുകൾക്കും മറ്റും അക്രമങ്ങൾ അടയ്ക്കുവാൻ വേണ്ട വഴികൾ അലോചിച്ച് പ്രബലനായ ഒരു സഹായിനെക്കൂട്ടണമെന്ന് ഈ മഹാരാജാവു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. തൃച്ചിറപ്പള്ളിയിലുണ്ടായിരുന്ന നായിക്കുറോട്ടു സ്വദായത്തിന്നുപേക്ഷിച്ചു. നായിക്കൻ സൈന്യത്തെ അയച്ച് തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള രാജദ്രോഹികളെ അമർച്ചചെയ്തു കൊള്ളാമെന്നും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അർദ്ധത്തോറും കുറെ ധനം നായിക്കനു കപ്പമായി കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നും രണ്ടുപേരും ഒരുടവടിയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് നായിക്കന്റെ സൈന്യങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഏതാനും രാജദ്രോഹികളെ നശിപ്പിക്കാൻ മഹാരാജാവിന് സാധിച്ചുവെങ്കിലും അതുനിമിത്തം അവരുടെ വൈരം കുറേക്കൂടി വർദ്ധിക്കുകയാണ് വാസ്തവത്തിലുണ്ടായത്. അന്നത്തെ ആററിങ്ങൽത്തമ്പുരാട്ടി അവിടുത്തെ ചെറുപുത്രനായ രാമവർമ്മ ജകുമാരനെയും കൊണ്ട് ഭർത്താവിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി രിതചന്നത്തുപുറത്തു നിന്നും ആററിങ്ങൽത്തമ്പുരാട്ടി പോകുമ്പോൾ എട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാർ ആ സംഗതിയറിഞ്ഞ് വഴിയിൽ പെച്ച് രാജകുമാരനെയും രാജ്ഞിയെയും അപായപ്പെടുത്തുവാൻ ഒരുങ്ങിച്ചെല്ലുന്നു. രാജ്ഞിയുടെ ഭർത്താവായ കിളിമാനൂർ കോളവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ ആ ദുരായോചനയറിഞ്ഞ് രാജ്ഞിയെ രക്ഷ പുത്രനെയും ഉപായത്തിൽ കണ്ടിട്ട് ഒളിപ്പിച്ചിരുന്നതിൽ ശത്രുക്കളുടെ നേരെ എതിർത്തു. ആ യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ യുദ്ധകൃത്യത്തിന്റെ സ്മാരകമായി പിൽക്കാലത്തു രിതചിറംകൂർ രാജാവ് കിളിമാനൂർ കോയിത്തമ്പുരാക്കന്മാർക്കു കുറെ വസ്തുക്കൾ കരയ്ക്കിച്ചായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ രാമവർമ്മരാജാവ് കൊല്ലം 904-ാമാണ്ടുവരെയാണ് രാജ്യം വാണിട്ടുള്ളത്.

15. അങ്കുമാരൻ ഭരണരീതി.

രാജ്യത്തിനെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഒരു വലിയ കമ്മ്യൂണിയം ഒരു നീട്ടെഴുത്തുപിള്ളയും അനേകം രായസംപിള്ളമാരുമായിരുന്നു. രാജാവിന്റെ പ്രധാന മന്ത്രിയായിരുന്നത് വലിയകാർയ്ക്കാരാണ്. സകല സംഗതികളും രാജാപുത്രനെന്നാണ് തീർച്ചചെയ്തിരുന്ന

ത്. രാജ്യത്തിലെ ഓരോഭാഗങ്ങളിലും നാട്ടുവാഴികളായ പല മാടമ്പിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ മാടമ്പിമാർ അവരവരുടെ ദേശങ്ങളിൽ ചില രാജാധികാരങ്ങൾ നടത്തിയും വന്നിരുന്നു. ആ വഴിക്കാണ് എട്ടുവിട്ടിൽ പിള്ളമാരുടെയും മാറ്റം അധികാരങ്ങൾ വലിച്ചു വരുമ്പോൾ നിടയായിത്തീർന്നത്. രാവിവർമ്മരാജാവിന്റെ കാലത്ത് ഈ മാടമ്പിമാരുടെ അധികാരങ്ങൾ കുറയ്ക്കുന്നതിനും രാജാവിന്റെ അധികാരം പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നതിനുമായി ഓരോ പ്രദേശങ്ങളിലും ചില കാര്യങ്ങൾ നോക്കി പ്രത്യേകം നിയമിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും മാടമ്പിമാരുടെ ശക്തി അതുകൊണ്ട് പരയത്തക്കവണ്ണം ക്ഷയിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനും പുറമെ വിദേശീയരായ കച്ചവടക്കമ്പനിക്കാരും ഓരോസ്ഥലങ്ങളിൽ അവരുടെ അധികാരം നടത്തിവന്നിരുന്നു.

മൂന്നാം പ്രകരണം.

മാന്താസ്ഥവർമ്മമഹാരാജാവ് കൊല്ലം 904—933.

1. മഹാരാജാവിന്റെ പ്രത്യേകതരങ്ങൾ.

ഈ മഹാരാജാവിന്റെ കാലം മുതൽക്കാണ് തിരുവിതാംകൂർ ചരിതത്തിലെ നവീനഘട്ടം ആരംഭിക്കുന്നത്. പ്രസിദ്ധനായ അനിഴം തിരുനാൾ മാന്താസ്ഥവർമ്മമഹാരാജാവും, അവിടുത്തെ ഭാഗീനേരൽ കാൽനികരിയ്ക്കുവാൻ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവും, കോലത്തിരി വംശത്തിൽനിന്ന് ഉമയമ്മറാണിയുടെ കാലത്തും ഉണ്ണിക്കോളവർമ്മരാജാവിന്റെ കാലത്തും ദത്തെടുത്ത രാജ്ഞിമാരുടെ പുത്രന്മാരാണ്. അതിൽ മാന്താസ്ഥവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ മാതാവ് ഉമയമ്മറാണിയുടെ ബന്ധുവായ കോട്ടയത്തു കോളവർമ്മരാജാവിന്റെ പുത്രിയും, രാമവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ മാതാവ് ആ കോളവർമ്മരാജാവിന്റെ മറ്റൊരു പുത്രിയുടെ പുത്രിയുമാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിന്റെ നിർമ്മാതാവ് എന്ന നിലയിൽ കീർത്തിപ്പുറ്റ മാന്താസ്ഥവർമ്മ മഹാരാജാവ് കൊല്ലം 901-ൽ രാജ്യഭാരം തുറങ്ങി. അക്കാലത്ത് അവിടെയ്ക്ക് 23 തിരുവയസ്സേ ആയിരുന്നുള്ളൂ. ബാല്യം മുതൽതന്നെ അവിടുന്ന് രാജകാര്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപെടുകയും മാടമ്പിമാരുടെ ശക്തി ക്ഷയിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. രാമവർമ്മ മഹാരാജാവ് തൃച്ചിന്നാപ്പള്ളിയിൽ നിന്ന് ഒരു ഹൈന്ദവത്തെ വരുത്തിയതും അക്കാലത്തു യുവരാജാവായിരുന്ന മാന്താസ്ഥവർമ്മമഹാരാജാ

വിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരമായിരുന്നു, ഈ വക സംഗതികളാൽ എട്ടു വീട്ടിൽ പിള്ളമാരും മറ്റും അക്കാലം മുതൽക്കേ അവിടുത്തെ പരമശതൃക്കളായും രീന്നിരുന്നു. അവരുടെ കാരോരോ മതിപ്രയോഗങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുവാൻ യുവരാജാവായ അവിടെയ്ക്ക് പല അസരങ്ങളിലും വേഷമാറി ഒളിച്ചുനടന്നു കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതായും വന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ മാത്സണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ് വലിയ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനും ധീരനായ യോദ്ധാവും ഉൽക്കണ്ഠചർക്കുവും ദൈവഭക്തനുമായിരുന്നു. സാധാരണ രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ അഡംബരപ്രിയത്വമോ സുഖാനുഭവങ്ങളിൽ അഗ്രാഹമോ അവിടെയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദാനശീലവും കൃത്യനിഷ്ഠയും അജ്ഞാതശക്തിയും അവിടുത്തെ സഹജഗുണങ്ങളായിരുന്നു. രാജ്യക്ഷയ്ക്കുപോഷി സ്വന്തം സുഖ സൗകര്യങ്ങളെ രീരെ വ്രജിച്ച് എത്ര തരത്തിലുള്ള ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിനും അവിടെയ്ക്ക് ഒട്ടും പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. രാജ്യത്തെ മുതലെടുത്ത് പ്രജകളുടെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി ചെലവു ചെയ്യുവാനുള്ളതാണെന്നും രാജാവ് ആധനത്തിന്റെ ഒരു സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ മാത്രമാണെന്നും അവിടുന്ന് പൂർണ്ണമായി ധരിച്ചിരുന്നു. സമർത്ഥനായ അളങ്കാര നല്ലവണ്ണം രിരിച്ചറിഞ്ഞ് തക്കതായ പ്രവൃത്തികളിൽ അവരെ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നതിനും, ആ വഴിക്ക് തന്റെ പേരിൽ അസാധാരണമായ ഭക്തിയും വിശ്വാസവും അവർക്കുണ്ടാക്കുന്നതിനും, അവിടെയ്ക്കുള്ള സാമർത്ഥ്യം അസാമാന്യം തന്നെയുമായിരുന്നു. ഈ വക ഗുണങ്ങളുടെ യോഗമാണ് ആ മഹാരാജാവിനു സിദ്ധിച്ച വിജയത്തിന്റെ ഖിജമെന്നു. നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ വിജിതീഷുവായ അവിടുന്ന് ശത്രുക്കളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ കാണിച്ചിരുന്ന ക്രൂരതയും അന്യരാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കുന്നതിൽ ചിലപ്പോൾ പ്രവർത്തിച്ച നയവിശേഷങ്ങളും സാധാരണ ദൃഷ്ടിയിൽ കുറെ നിലവിട്ടവതന്നെയായിരുന്നുവെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. എങ്കിലും മുമ്പ് അവിടെയ്ക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന ശത്രുക്കളുടെ ഉപദ്രവത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടാണ് ആ സ്വഭാവവിശേഷം വന്നുളളിയതെന്ന് അവിടുത്തെ ജീവചരിത്രം ധാരാളം തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്.

മാത്സണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ് രാജ്യഭാരം തുടങ്ങിയ ഉടൻതന്നെ അറുപുലംപിള്ളയെ ദളവയായും കമാരസ്വാമിപിള്ളയെ സേനാനായകനായും രാമതുണ കൊട്ടാരം രായസമായും നിയമിച്ചു. രാജ്യത്തിലെ വരവു ചെലവുകളിൽ അവിടുന്ന് പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെച്ച് അനാവശ്യവെച്ചുകൾ കുറച്ചു. സൈന്യങ്ങളുടെ സംഖ്യ വലിപ്പിക്കുകയും വിദേശീയരായ കച്ചവടക്കമ്പനിക്കാരോട് പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള തൊക്കുകളും മറ്റു നൂലു സാമഗ്രികളും കരുതുകിന്റെ വിചയ്യ വക

രം വാങ്ങിശ്ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു ശേഷം തൃച്ചിനാപ്പള്ളിയിൽനിന്നു വരുത്തിയ സൈന്യത്തെ തിരിയെ അയച്ചു.

2. തമ്പിമാരുടെ കൃതികൾ.

രാജവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ പുത്രന്മാരായ പപ്പുത്തമ്പിയും രാമൻ, തമ്പിയും മാത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ വിശേഷികളായിരുന്നു എടുചിട്ടിൽപിള്ളമാർ ഈ തരംനോക്കി തമ്പിമാരെക്കൊണ്ടു മാത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിനെ ഉപദ്രവിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. തൃച്ചിനാപ്പള്ളിസ്സൈന്യത്തെ തിരിയെ അയച്ച അവസാനത്തിൽ തമ്പിമാർ അവിടത്തെ ഭരണാധികാരിയായ നായിക്കനോട് സഹായമപേക്ഷിച്ചു. അവർ നാടുനീങ്ങിയ മഹാരാജാവിന്റെ പുത്രന്മാരായാൽ രാജാവകാശം തങ്ങൾക്കാണ് കിട്ടേണ്ടതെന്നും മാത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ് രാജ്യഭാരം ചെയ്യുന്നത് അന്യായമാണെന്നും അവർ ആ ഭരണാധികാരിയെ ധരിപ്പിച്ചു. നായിക്കൻ തമ്പിമാരുടെ സഹായത്തിനായി അഴകുപ്പ മുതലിയാർ എന്ന അരുളുടെ അധീനത്തിൽ ഒരു സൈന്യത്തെ തിരുചിതാംകൂറിവേക്കയച്ചു. ആ സൈന്യം ഉദയഗിരിയിൽ പാളയമടിച്ചു താമസമാക്കിയപ്പോൾ മാത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവ്, കേരളത്തിലെ മരുമക്കത്തായരീതിപ്രകാരം തമ്പിമാർക്കു രാജാവകാശമില്ലെന്നുള്ള വാസ്തവം മുതലിയാരെല്ലെറിപ്പിച്ചു. അനേകാക്ഷണത്തിൽ അതു ശരിയാണെന്നറിഞ്ഞ മുതലിയാർ തമ്പിമാരോട് മഹാരാജാവിന്റെ വരുതിയിൽ നടക്കാൻ ഉപദേശിക്കുകയും സൈന്യത്തിന്റെ ഒരുഭാഗത്തെ മഹാരാജാവിന്റെ സഹായത്തിനായി തിരുചിതാംകൂറിൽ താമസിപ്പിച്ചിട്ടു തൃച്ചിനാപ്പള്ളിക്കു തിരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തു.

3. എടുചിടരുടെയും മറ്റും അവസാനം.

രാജദ്രാവികളായ എടുചിട്ടിൽപിള്ളമാർ മുതലായവർ മഹാരാജാവിന്റെ ജീവഹാനി വരുത്തുവാനായി പിന്നെയും ഉപായങ്ങളോരോന്നായി ആലോചിച്ചുവന്നിരുന്നു. നെയ്യാറ്റിൻകരക്കടുത്തു് പെങ്ങാരുൾ എന്ന ദിക്കിൽവെച്ച് അവർ യോഗംകൂടി, അരാട്ടിന് മഹാരാജാവ് കടപ്പുറത്തേയ്ക്കു് എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ അവിടെവെച്ചു വധിക്കണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. മഹാരാജാവകളെ ഈ വൃത്താന്തം അറിഞ്ഞ് അരാട്ടിന് എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ പതിയിലധികം ഭടന്മാരെ കൊണ്ടുപോയി ആ ഉദ്യമത്തിലും പിള്ളമാർക്കു പരാജയംപററി. മഹാരാജാവ് ആ ശത്രുക്കളോടു പകരം ചോദിക്കാനുള്ള അവസരം കയ്യാളുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടു ഏല്പാടുകളും ഗ്രൂപ്പുമായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ അവിടെയ്ക്കു് കുറച്ചുകാലം നാഗരുകക്കാവിൽത്താമസിക്കേണ്ട ഒരുവസരംവന്നു. അതിനിടയിൽ ഒരുദിവസം

പപ്പത്തമ്പി മഹാരാജാവിനെക്കാണ് നായി അവിടെച്ചെന്നു. ഭൂതന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞപ്പോൾ തമ്പി എതിർത്തു. യുദ്ധത്തിൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ജ്യോതിന്റെ മരണവൃത്താന്തം അറിഞ്ഞ രാമൻതമ്പി പകരം ചോദിക്കാനായി കൊട്ടാരത്തിനകത്തു കടന്നുചെന്നു മഞ്ചത്തിൽ ചുറ്റുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന മഹാരാജാവിനെ വെട്ടുവാൻ ശ്രമിച്ചു. മഹാരാജാവ് പെട്ടെന്ന് അയാളെ തള്ളിമറിച്ച് അയാളുടെ വാളുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹിയെ വധിച്ചു. ഇനി ഒട്ടംതാമസിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു കണ്ട് ചുട്ടുവീട്ടിൽ പിള്ളമാരെയും മറ്റു രാജദ്രോഹികളെയും പിടിക്കാൻ കല്പനയും കൊടുത്തു. കല്പന പ്രകാരം ശത്രുക്കളെപ്പിടിച്ച് തിരുമുറിയിൽ ഫാജരാക്കിയപ്പോൾ അവരിൽ ചിലരെ തൂക്കിക്കൊല്ലുവാനും മറ്റു ചിലരെ നാടുകടത്തുവാനും കല്പിക്കയും അതു പ്രകാരം നടത്തിക്കയും ചെയ്തു. അവരുടെ നിരപരാധികളായ സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും ചില ദുർമ്മന്ത്രികളുടെ ഉപദേശപ്രകാരം മുക്കുവക്കു പിടിച്ചുകൊടുപ്പിച്ചുവെന്നും കാണുന്നുണ്ട്. ചുട്ടുവീട്ടിൽപിള്ളമാരുടെ ഭവനങ്ങളെല്ലാം ഇടിച്ചുപൊളിച്ചു നിറത്തികളുംകേരി. അവക സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ട് തിരുവനന്തപുരത്തു രാമനാഥരും പണിയിച്ചു. അവരുടെ മറ്റു സ്വത്തുക്കളെല്ലാം സക്കാരിലേക്കു കണ്ടുകെട്ടുവാനും കല്പിച്ചു.

പിന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നുള്ള ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിൽ തോഗക്കാക്കുള്ള അധികാരം നശിപ്പിച്ച് അവിടെ തന്റെ പൂണ്ണശക്തി ഉറപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ ശത്രുക്കളെ അമച്ചുചെയ്ത് രാജ്യത്തിനും തനിക്കും രക്ഷയും സമ്പാദിച്ചു. അക്കാലംമുതൽ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ അധികാരത്തെ വകവെക്കാതിരിപ്പാനും അവഴിക്ക് രാജ്യത്തിൽ അന്തഃമുറിമുണ്ടാക്കുവാനും ഇടപ്രഭുക്കന്മാരിലാലും തന്നെ കരുങ്ങാതായി. അതിനാൽ മഹാരാജാക്കന്മാർ രാജ്യത്തിൽ സമാധാനവും ക്ഷേമവും വളർപ്പിക്കുന്നതിന്നു സൗകര്യവും സിദ്ധിച്ചുവന്നു.

4. കൊല്ലംരാജാവുമായുള്ള സന്ധി.

ഇക്കാലത്തെയ്ത് കൊല്ലം രാജാവിന്റെ പ്രാബല്യം വളരെ ക്ഷയിച്ചിരുന്നു. രാധിവർമ്മചക്രവർത്തി മുതലായ ഗംഭീരന്മാർ ജനിച്ചു. അവർ കലശലാചാര്യശാസ്ത്രത്തിൽ രണ്ടു തലമുറകളായി അമ്പതിലധികം വത്സരംകാലം പൂർണ്ണമായില്ലാതെ രാജ്ഞിമാരാണ് രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നത്. വിദേശീയരായ കച്ചവടക്കമ്പനിക്കാരുടെ തന്ത്രവിശേഷങ്ങളും മന്ത്രിമാരുടെ സാമന്തവൃക്കുവും അവയവകളായ ഭരണാധികാരിണികളുടെ ശക്തിക്ഷയത്തിന്നു പ്രത്യേക കാരണങ്ങളായും തീർന്നു. കൊല്ലം ഫം 880-

മുതൽ രാധിവാർദ്ധാവിന് രാജ്യം ഭരിച്ചു തുടങ്ങി. കൊല്ലം 990-ാ മാണ്ടായപ്പോഴെഴുത്ത് രാജകുടുംബത്തിൽ ആ രാജാവിന് മാത്രമായി. കൊല്ലം 996-ൽ കായംകുളം രാജകുടുംബത്തിലെ ഒരു ശാഖയിൽനിന്ന് ഒരു കുന്ദകയെ അദ്ദേഹം ദത്തെടുത്തു. കൊല്ലം രാജകുടുംബവും തൃപ്പാപ്പൂർ രാജകുടുംബവും ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ശാഖകളായിരുന്നതിനാൽ തന്നോട് അഭിമാനം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ദത്തെടുത്തത് മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിന് രസിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി കൊല്ലത്തുവെന്ന് കൊല്ലം രാജാവിനെ യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ചു. അതിനുശേഷം കൊല്ലം രാജാവിനായി തെടവടിയും ചെയ്തു. ആ ഉടമ്പടിക്കൊണ്ടു കൊല്ലം രാജാവിന്റെ പിൻഭാവത്തു കൊല്ലം രാജ്യവും മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ കീഴിലുള്ള തിരുവിതാംകൂറിനോടു ചേരുന്നതാണെന്നും അതുവരെ മഹാരാജാവിനു കപ്പം കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്നും തിരുവിതാംകൂറിൽ സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം കൊല്ലത്തു താമസിപ്പിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി. അതിനും പുറമെ കായംകുളവുമായുള്ള ബന്ധം വേർപെടുത്തിക്കൊള്ളാമെന്നും കൊല്ലം രാജാവ് സമ്മതിച്ചു. മഹാരാജാവ് കൊല്ലം രാജാവിനെ തിരുവനന്തപുരത്തു കൊണ്ടുവന്നു വലിയകോയിക്കൽ താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

5. കൊട്ടാരക്കരയുമായുള്ള ബന്ധം.

തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബവും കൊട്ടാരക്കര രാജകുടുംബവും ഒരു രാജകുടുംബത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞ ശാഖകളാണെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൊല്ലം 999-ൽ കൊട്ടാരക്കര രാജകുടുംബത്തിൽ ഒരു റാണി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവ് കൊട്ടാരക്കര രാജ്യം തിരുവിതാംകൂറിനോടു ചേർക്കുകയും റാണിയെ തിരുവനന്തപുരത്തോ കൊട്ടാരക്കരയോ താമസിപ്പിച്ചു കൊള്ളുവാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

6. കായംകുളവുമായുള്ള ബന്ധം.

കൊല്ലം രാജാവ് വലിയകോയിക്കൽ താമസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കായംകുളം രാജാവ് ഗ്രാമമായി അദ്ദേഹത്തിനെ കൊല്ലത്തേക്കു വരുത്തി. അവർ രണ്ടുപേരും കൂടി ഒരു വലിയ സൈന്യം ശേഖരിച്ചു മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ വലിച്ചുവരുന്ന ശക്തിയെ അമർച്ച ചെയ്യണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. അതിനുവേണ്ടി അവർ കൊച്ചി രാജാവിനോട് സഹായത്തിന്നുപേക്ഷിച്ചു. അവരുടെ അവശ്യപ്രകാരം കൊച്ചിയിൽനിന്നും ഒരു സൈന്യത്തെ അയച്ചു കൊടുത്തു. ഈ മൂന്നു സൈന്യങ്ങളും കൂടി ഒരു ഭയങ്കര യുദ്ധം

ത്തിനുവേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ എല്ലാം ചെയ്തു. കായംകുളം രാജാവിന്റെ പ്രവൃത്തി മാതാബുധവർമ്മമഹാരാജാവിനെ വല്ലാതെ കുപിതനാക്കി. അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ ശേഖരിച്ച് കൊല്ലം രാജ്യവും കായംകുളം രാജ്യവും ഒന്നിച്ച് ആക്രമിക്കാനായി വടക്കോട്ടയച്ചു. ഈ സൈന്യത്തെ നയിച്ചിരുന്നത് താണുപിള്ള എന്ന സേനാനിയും, രായസമായിരുന്ന രാമയ്യനുമായിരുന്നു. യുദ്ധം വളരെ യുദ്ധരമായി തുടങ്ങി. രണ്ടു പക്ഷത്തിലും കുറച്ചു കാലത്തേക്കു വിജയലക്ഷണങ്ങൾ ഒന്നും കണ്ടില്ല. കായംകുളം രാജാവ് കൊല്ലപ്പെട്ടു. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ ഉടനെ ഒരു സ്ഥാനം കയ്യേറ്റു യുദ്ധം തുടർന്നു. തിരുവിതാംകൂറിനു ജയം പ്രയാസമാണെന്നു കണ്ടു യുദ്ധം തൽക്കാലം നിർത്തിവച്ചു. മഹാരാജാവ് രാമയ്യനെ ഉടനെ തിരുനൽവേലിയിൽ അയച്ച് അവിടെ നിന്നും ഒരു സൈന്യത്തെ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ട് പെട്ടെന്നു വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനെത്തി. പുതിയ സൈന്യം വന്നു ചേർന്നതിനുശേഷം യുദ്ധം അധികകാലത്തേക്കു നിലനിന്നില്ല. കായംകുളം സൈന്യം പരാജിതമായി. അതിനാൽ കായംകുളം രാജാവ് മാതാബുധവർമ്മമഹാരാജാവിനോട് സമാധാനത്തിനുചേർന്നു. ഇങ്ങനെ കായംകുളം രാജ്യവുമായുള്ള ആദ്യത്തെ യുദ്ധം അവസാനിച്ചു.

7. രാമയ്യൻ ദളവ.

അറുപതാംപിള്ള ദളവ 911-ൽ മരിച്ചതിനുശേഷം ഒരു കൊല്ലക്കാലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ താണുപിള്ള ദളവയായി. 912-ൽ കൊട്ടാരം രായസമായിരുന്ന രാമയ്യനെ മഹാരാജാവ് ദളവയായി നിയമിച്ചു. രാമയ്യൻ ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ സ്വദേശമായ തിരുനൽവേലിയിൽ നിന്നും തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്ക് ഉപജീവനത്തിനായി വന്ന ആളാണ്. മാതാബുധവർമ്മമഹാരാജാവ് ആദ്യമായി രാമയ്യനെക്കണ്ടത് വഞ്ചിയൂർ അത്തിയറപ്പോററിയുടെ പാചകനായിട്ടാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ബുദ്ധി സാമന്ത്രിയും വകതിരിയും കണ്ടിട്ട്' തിരുമനസ്സിലേയ്ക്ക് തൃപ്തിതോന്നുകയും കൊട്ടാരത്തിൽ ഒരു ജോലിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമന്ത്രിയും ഒന്നാമതാമണ്, ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗം ഭരിക്കുവാനിടയാക്കിയത്. രാമയ്യൻ ഒരു യുദ്ധവിരോധി രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനും സൂക്ഷ്മബുദ്ധിമാനും മഹാരാജാവിന്റെ ഉറവിളിപ്രിയനായിരുന്നു. തന്റെ ജീവകാലം മുഴുവനും മാതാബുധവർമ്മമഹാരാജാവിനുവേണ്ടി എന്തു ചെയ്യാനും അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരുന്നു.

8. ബോമത്തെ കായംകുളം യുദ്ധം.

കൊല്ലപുഷം 909-ൽ കൊല്ലം രാജാവായിരുന്ന രവിവർമ്മരാജാവ് നാട്ടുനീങ്ങി. ഉടൻ തന്നെ കായംകുളം രാജാവ് മുയിലത്തെ ഒരു

ത്തിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കൊല്ലം രാജ്യത്ത് തന്റെ അധിപാനം നടത്തിത്തുടങ്ങുകയും അനന്തിരവനായ ഒരു തമ്പുരാനെ കൊല്ലത്തു ഭരണം നടത്തുന്നതിനു നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. മാൽമാണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവായ കാലംകളും രാജാവിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി ന്യായമല്ലെന്നും കൊല്ലം രാജാവും താനുമായുള്ള ഉടമ്പടിപ്രകാരം കാര്യംകളത്തുനിന്നുള്ള ദത്ത ദുർബ്ബലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ കൊല്ലം രാജ്യം രിതവിതാംകൂറിനാടു ചേരേണ്ടതാണെന്നും വാദിച്ചു. കാര്യംകളും രാജാവ് അതുപ്രകാരം കൊല്ലം രാജ്യം വിട്ടുകൊടുക്കാത്തതിനാൽ മഹാരാജാവ് വീണ്ടും കാര്യംകളുമായി യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഡച്ചുകാരും കാര്യംകളും രാജാവിന്റെ പക്ഷത്തിൽ ചേന്ന് യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്നു. അതിനും പുറമെ ചെമ്പക്കുഴുരിരാജാവും ഗ്രാമരാജാവും കാര്യംകളത്തെ സഹായിച്ചിരുന്നു. ആ യുദ്ധം കുറച്ചുകാലം തുടർന്നിട്ട് കാര്യംകളും ചെയ്തു.

9. ഡച്ചുകാരായുള്ള യുദ്ധം.

മേൽപ്രകാരം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതും ഡച്ചുകാരുടെ കച്ചവടത്തിനുള്ള യുദ്ധങ്ങൾക്കും യുദ്ധംകൊണ്ടുള്ള കച്ചവടത്തിനും പ്രതിബന്ധകമായി വന്നേക്കാമെന്ന് അവർ കരുതി. അതിനാൽ കൊച്ചി, സിലോൺ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ ഡച്ചുഗവർണ്ണർ ഉപായത്തിൽ കൊട്ടാരക്കര രാജാവിനെക്കണ്ട് ഒരു സഖ്യം ചെയ്തു. രാജാവിനെ ആ രാജ്യം ഭരിക്കണമെന്നും അതിനു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് വിദഗ്ദ്ധം കാണിക്കുന്നപക്ഷം യുദ്ധത്തിനു വേണ്ടുന്ന ഒരുക്കങ്ങൾ തങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നും ഗവർണ്ണർ കരാറു ചെയ്തുകൊടുത്തു. ഈ സംഗതിയറിഞ്ഞ് മഹാരാജാവ് സൈന്യത്തോടുകൂടി കൊട്ടാരക്കരയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവും സൈന്യവും എത്തുന്നവേരേ കേട്ടപ്പോൾത്തന്നെ രാജാവിനെക്കൂടി സ്വരാജ്യംവിട്ടു കൊച്ചിയിലേക്കുപോയി. ഈ അവസരത്തിൽ ഡച്ചുസൈന്യം തങ്കച്ചേരി മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ ആക്രമിച്ച് ഇരുന്നിൽ എന്ന പ്രദേശത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യവും ആവിടെ എത്തി. നാശനഷ്ടംകൊണ്ടുപോയി. ഇരുന്നിയപിന്നും മധ്യത്തിൽവെച്ചു യുദ്ധം തുടങ്ങി. ആ യുദ്ധം രണ്ടുമാസത്തോളം നീണ്ടുനിന്നു. ഒടുവിൽ ഡച്ചുസൈന്യങ്ങൾ തോൽക്കുകയും പല യുദ്ധസാമഗ്രികളും ഇട്ടെറിഞ്ഞു കിട്ടുകയും ചെയ്തു. ചില ഡച്ചുകാരും മഹാരാജാവു തടവുകാരാക്കിപ്പിടിച്ചു. അനേകം തോക്കുകളും വാളുകളും ആ യുദ്ധത്തിൽ മഹാരാജാവിനു കിട്ടി. തടവുകാരാക്കിപ്പിടിച്ചവരെ ഉദയഗിരിക്കോട്ടയിൽ പാറ്റിച്ചു. ഈ തടവുകാരിൽ പ്രധാനനായിരുന്ന ഓളാസ് കാലക്രമത്തിൽ മഹാരാജാവിന്റെ സേനാനായകനായിത്തീർന്ന 'ഡിലനായി'

എന്ന വലിയ കപ്പിത്താൻ. മേൽപ്പറഞ്ഞ യുദ്ധം അവസാനിച്ചു തോടു കൂടി കൊട്ടാരക്കര രാജ്യം വീണ്ടും മഹാരാജാവിന്റെ അധീനതയിൽ തന്നെയായിത്തീർന്നു.

10. ചന്ദ്രാസാഹിബിന്റെ ആക്രമണം.

ഇക്കാലത്തിനിടയ്ക്കുതന്നെ 915-ൽ അക്കാട്ടനവാസിന്റെ ബന്ധുക്കളായ ചന്ദ്രാസാഹിബ്, ബഡാസാഹിബ് എന്ന രണ്ടു പട്ടാണി പ്രമാണികൾ ചില സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി വന്ന് തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ശുചിദ്രം, നാഗരുകോവിൽ മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ ആക്രമിച്ചു കൊള്ളയിടുതുടങ്ങി. ഈ വർത്തമാനം അറിഞ്ഞപ്പോൾ മഹാരാജാവ് ഏതാനും സൈന്യങ്ങളേയും രാമയ്യനേയും അയച്ചു. ആ പട്ടാണിസൈന്യത്തോടു യുദ്ധം ചെയ്തു ജയിക്കുന്നതുപ്രയാസമാണെന്നു കണ്ടുകയാൽ മഹാരാജാവിന്റെ അനുവാദപ്രകാരം രാമയ്യൻ അവർക്കു പല സമ്മാനങ്ങളും ധനവും കൊടുത്തു സന്തോഷിപ്പിച്ച് ഒരുവിധം അവരെ തിരിയെ അയച്ചു.

11. കായംകുളവുമായുള്ള യുദ്ധം.

കായംകുളവുമായുള്ള യുദ്ധം ഇതുവരെയും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് തുടന്നും ജയിച്ചു തോറ്റും നടന്നുവന്നിരുന്നു. 916-ൽ മഹാരാജാവ് ആ യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. കായംകുളം രാജാവിനെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഡച്ചുകാരുടെ കൊല്ലത്തുള്ള കോട്ടയെ ആക്രമിക്കാനായി അനേകം സൈന്യങ്ങളേയും രാമയ്യനേയും ഡച്ചുയുദ്ധത്തിൽ തടവുകാരനായിപ്പിടിച്ച ഡിമനായിയെ തന്റെ സൈന്യത്തിൽ ഒരു പ്രധാനനാക്കി അയച്ചു. ആ യുദ്ധം വളരെ ദയേകരമായ വിധത്തിലാണ് നടന്നത്. കായംകുളം സേനയുടെ നായകനായിരുന്ന അച്യുതവാരിയർ കായംകുളം എന്ന വീരപുരുഷന്റെ പരാക്രമത്താൽ മഹാരാജാവിന്റെ 6000 തോളം അളക്കുള്ള വലിയ ഏതാനും ആയുധത്തിൽ കീഴെ തോറ്റുപോയി. അതിനാൽ തൽക്കാലം കൊല്ലം രാജ്യം കായംകുളത്തിന്റെ അധീനതയിൽത്തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ കായംകുളം രാജാവ് അതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ 917-ൽ കിളിമാനൂർ കോട്ടയെ ആക്രമിച്ചു സ്വാധീനപ്പെടുത്തി. അച്യുതവാരിയർ ഇക്കാലത്തേയ്ക്ക് പരമോക്ത പ്രാപിച്ചിരുന്നു. മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവാകട്ടെ പുതുതായി 5000 സൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിച്ചും ഡച്ചുയുദ്ധത്തിൽ തടവുകാരനായിപ്പിടിച്ച ഡിമനായിയെ തന്റെ സൈന്യത്തിൽ ഒരു പ്രധാന പടനായകനാക്കി നിയമിച്ചും യുദ്ധരാജാവിനോടും ദളവ രാമയ്യനോടും കൂടിച്ചേർന്ന് വീണ്ടും യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. ആ യുദ്ധത്തിൽ കായംകുളം സൈന്യങ്ങൾ

തോറു പിന്മാറി. മഹാരാജാവിന്റെ സൈന്യങ്ങൾ അവരെ പിന്തുടന്ന് മാനാർവരെ ആക്രമിച്ചു. അപ്പോൾ കായംകുളം രാജാവ് സന്ധിപ്പേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അ സന്ധിപ്രകാരം കായംകുളം രാജ്യത്തിലെ ഏതാനും ഭാഗം തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു റിട്ടുകൊടുക്കാമെന്നും കായംകുളം രാജാവ് തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിന്റെ മിത്രമായിരുന്നു കൊള്ളാമെന്നും ആണ്ടുതോറും കുറെധനവും ഒരനായും തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിനു കപ്പമായി കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നും മറ്റും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഈ ഉടമ്പടി മാനാന്തരപച്ചാണ് ഉണ്ടായത്. ഇതോടുകൂടി കൊല്ലം രാജ്യം തിരുവിതാംകൂറിനോടു ചേരുകയും ചെയ്തു. മഹാരാജാവ് മാന്താണുവർമ്മക്കുൾ ശേഖരപ്പുരുമാൾ എന്ന സ്ഥാനവും വഹിച്ചു.

12. കായംകുളം രാജ്യം ചിത്രീകരണം.

മാനാന്തര വെച്ചുചെയ്ത ഉടമ്പടിനുസരിച്ച് കായംകുളം രാജാവ് തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് കപ്പം അയച്ചുകൊടുത്തില്ല. അറിനാൽ അ കപ്പം പിരിപ്പാന്നായി രാമയ്യൻ മാവേലിക്കുൾച്ചെന്ന് താമസിച്ചു. കപ്പം അയച്ചുതരാത്തപക്ഷം പിണ്ടും യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുന്നതാണെന്ന കായംകുളം രാജാവിനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. മാനിയായ കായംകുളം രാജാവ് കപ്പം കൊടുത്തുകൊണ്ടു രാജാവായി ഇരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ദേവം നാടുവിട്ടുപോകയാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. എന്നിട്ട് കപ്പം തന്നു തീപ്പാൻ പത്തുകിഴവസത്തെ ഇടതരണമെന്ന രാമയ്യനെ അറിയിച്ചു. രാമയ്യൻ അതു സമ്മതിച്ചു. അ അവധികഴിഞ്ഞിട്ടും സംഖ്യ കൊടുത്തയച്ച കാണാത്തപ്പോൾ രാമയ്യൻ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി കായംകുളംകൊട്ടാരം വളഞ്ഞു. പക്ഷെ കൊട്ടാരത്തിൽ അപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യപ്രാണിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു കാശും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രാജാവും കുടുംബങ്ങളും ഭൃത്യന്മാരുമെല്ലാം സകല മുതലും എടുത്തുകൊണ്ട് രണ്ടുദിവസം മുന്പുതന്നെ രാജ്യം വിട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കൊട്ടാരം വളഞ്ഞിട്ടും ശത്രുക്കളുടെ ശബ്ദമൊന്നും കേൾക്കാത്തപ്പോൾ രാമയ്യൻ ചില സ്ഥാപനങ്ങൾക്കോടുകൂടി സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് കൊട്ടാരത്തിനുള്ളിൽ കടന്നു. നോക്കുന്നപ്രമേയമെല്ലാം ശുദ്ധശുദ്ധമായി കാണുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ഒരു മുറിക്ക്കത്ത് ചില എഴുത്തുകളും മുറിഞ്ഞുകേടുവന്ന ചില വാളുകളുംമാത്രം കിടക്കുന്നതുകണ്ടു. അ എഴുത്തുകളിൽ ചിലതു ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാവിന്റെ അണന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അ രാജാവും കായംകുളം രാജാവിന്റെ സഹായിയായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും അയാളെപ്പറ്റിയും പിടിപ്പാൻ മഹാരാജാവിനെ പ്രേരിപ്പിക്കണമെന്നു കരുതുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ കായംകുളം രാജ്യവും തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കടങ്ങി.

13. ഭരണത്തന്ത്രം.

ഇക്കാലത്ത് മഹാരാജാവിന്റെ സഹോദരിയും കാർത്തികരിതനാഥ യുവരാജാവിന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ രാജ്ഞിമാരുടെ രാജകുടുംബത്തിൽ ആററിങ്ങൽത്തമ്പുരാനായിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആ രാജ്ഞിയിൽ സ്രീസന്താനമുണ്ടായതുമില്ല. അതിനാൽ കൊല്ലവർഷം 923-ൽ ചോലത്തിരി രാജകുടുംബത്തിൽനിന്നും രണ്ടു തമ്പുരാട്ടിമാരെ മഹാരാജാവിനു ഭരണത്തന്ത്രം.

14. അമ്പലപ്പുഴരാജ്യം അടക്കിയത്.

അമ്പലപ്പുഴ രാജാവ് കാര്യംകളഞ്ഞ സഹായിച്ചിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലായതുമുതൽതന്നെ ആ രാജാവിനെ ജയിച്ച് അമ്പലപ്പുഴ രാജ്യം അടക്കണമെന്ന് മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ് നിശ്ചയിച്ചു. അതിനായി 925-ൽ രാമയ്യനെയും സൈന്യങ്ങളെയും അമ്പലപ്പുഴയ്ക്കയച്ചു. ആ വർത്തമാനം അറിഞ്ഞ ഉടനെ അമ്പലപ്പുഴ രാജാവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യങ്ങളെയെല്ലാം ചേർത്തു മാത്തൂർ പണിക്കരടേ സേനാനായകത്വത്തിൽ കീഴിൽ യുദ്ധത്തിന്നുരുങ്ങി. തോട്ടപ്പിള്ളി എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് ആ യുദ്ധം ആറു ദിവസത്തോളം അതിവേഗമായി നടന്നു. രിതവിതാംകൂർ സൈന്യത്തിനു വളരെ നാശങ്ങളും പറ്റി. അതുകണ്ട് രാമയ്യൻ ശത്രുക്കളെ യുദ്ധംചെയ്തു ജയിക്കാൻ പ്രയാസമാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി ഉപായത്തിൽ രാജാവിനെ കീഴടക്കാനുള്ള വഴി ആലോചിച്ചു. അമ്പലപ്പുഴ രാജാവിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥ പ്രധാനന്മാരിൽ ചിലരെ തക്കതായ പ്രതിഫലം കൊടുക്കാമെന്നു കരാറിന്മേൽ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി. അവരുടെ സഹായത്തോടു കൂടി ചില സൈന്യങ്ങളെയുംകൊണ്ടു രാജധാനിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ആ സേനന്മാരുടെ ചതിയിലുൾപ്പെട്ട രാജാവ് രാമയ്യന്റെ തടവുകാരനായും തീർന്നു. തടവുകാരനാക്കിപ്പിടിച്ച രാജാവിനെ തക്ക കാവലോടുകൂടി രാമയ്യൻ രിതവിതാനുപുരത്തേക്കയച്ചു. ആ രാജാവിന്റെ സേനാനായകനായിരുന്ന മാത്തൂർപണിക്കരേയും മിത്രമായിരുന്ന തെക്കേടത്തു ഭട്ടരിപ്പിന്റേയും മഹാരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു മൂലം കാണിപ്പിച്ചു. മഹാരാജാവ് അവർക്ക് ചല സമാനമാനങ്ങളും കല്പിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തു ഇങ്ങനെ അമ്പലപ്പുഴരാജ്യവും രിതവിതാംകൂറിൽചേർന്നു.

15. തെക്കൻകൂറും വടക്കൻകൂറും അടക്കിയത്.

തെക്കൻകൂറും വടക്കൻകൂറും ഇക്കാലത്ത് ചെറിയ രാജ്യങ്ങളായിരുന്നു. അവിത്തെ രാജാക്കന്മാർ അമ്പലപ്പുഴ രാജാവിന്റെ സഹായികളായിരുന്നു. അമ്പലപ്പുഴ കീഴടക്കിയതിനുശേഷം അധികം

താമസിക്കാതെതന്നെ ആ രാജ്യങ്ങളും കീഴടക്കാൻ മഹാരാജാവ് സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചു. യുദ്ധമാനും കൂടാതെതന്നെ ആ രാജ്യങ്ങൾ കീഴടക്കാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു.

16. തൃപ്പിടാനം.

ശത്രുക്കളെ അമർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി പാതരം കൂരകളും ചില അനീതികൾ തന്നെയും പ്രവർത്തിച്ചു. നിമിത്തം ജനങ്ങൾക്കു തന്നെക്കുറിച്ചു ഭയമല്ലാതെ ഭക്തി വിശ്വാസങ്ങളുണ്ടാകാൻ പ്രയാസമാണെന്നു മഹാരാജാവു കണ്ടു. അതിനാൽ തന്ത്രമെന്നായ അവിടുന്ന് പ്രജകളുടെ ക്ഷേമവും സമാധാനവും രാജ്യരക്ഷയുമല്ലാതെ ഏതെങ്കിലും സ്വാതന്ത്ര്യമോ പദവിയിൽ അഗ്രാമമോ തനിക്കില്ലെന്നു ജനങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനായി യുവരാജാവു മുതലായ സകല രാജകുടുംബാംഗങ്ങളോടുംകൂടി ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്കുള്ളി രാജ്യം മുഴുവനും ഉടവാളോടുകൂടി ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ക് തൃപ്പിടാനമായി സമർപ്പിച്ചു. 925 മകരം 5-ാംനം കാലത്താണ് ഈ സംഭവം നടത്തിയത്. അതിനുശേഷം ശ്രീപത്മനാഭന്റെ ദാസനെന്നനിലയിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന് ഉടവാൾ വാങ്ങിട്ടാണ് രാജ്യം ഭരിച്ചത്. മേവിലുണ്ടാകുന്ന മഹാരാജാക്കന്മാരും അപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. മഹാരാജാവിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വേണ്ടിടത്തോളം ഫലമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നുമുതൽക്കാണ് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർക്ക് 'ശ്രീപത്മനാഭദാസൻ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുണ്ടായത്.

17. ഡച്ചുകാരുമുള്ള ഉടമ്പടി.

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെശക്തി ക്രമത്തിൽ വലിച്ചു വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ മഹാരാജാവുമായി യോജിച്ചിരിക്കുന്നതേ തങ്ങളുടെ കച്ചവടത്തിനു ഗുണമായിവരുള്ളൂ എന്നു ഡച്ചുകാർക്കു ബോധപ്പെട്ടു. അതിനാൽ മഹാരാജാവുമായി ഒരുടമ്പടിചെയ്യാൻ 923 മുതൽ അവർ ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. പല കരാറുകളും രാജ്യൻ മുഖാന്തിരം എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും പക്ഷെ അവയെല്ലാം രാജ്യന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം മാത്രമായിരുന്നതിനാൽ ഡച്ചുകാർക്ക് ഒട്ടും ഗുണകരമായിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ദോഷകരവുമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഡച്ചുഗവർണ്ണർ അതൊന്നും സമ്മതിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ മഹാരാജാവുമായി അലോചിച്ച് കൊല്ലം 928-ൽ മാവേലിക്കരവെച്ച് രണ്ടു കക്ഷികൾക്കും ഗുണപ്രദമായ ഒരുടമ്പടിചെയ്തു. ആ ഉടമ്പടിമിതല പ്രധാന നിശ്ചയങ്ങൾ ഇവയാണ്:— (1) തിരുവിതാംകൂറും ഡച്ചുകാരുടെതമ്മിൽ ഇണങ്ങിയിരിക്കണം. (2) ഡച്ചുകാർക്കല്ലാതെ മറ്റു യൂറോപ്യ

നാൽ രിതവിതാംകൂറിൽ പുതുതായി പ്രവേശം അനുവദിക്കരുത്. (3) ഇടവം, വിഴിഞ്ഞം, അഞ്ചുതെങ്ങ് ഈ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് ഉപദ്രവമായി മാഞ്ഞാണം ചെയ്യരുത്. (4) ഡച്ചുകാർക്ക് ചെയ്യുന്നതിലധികം സാധാരണ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് ചെയ്യരുത്. (5) ഡച്ചുകാർക്ക് കച്ചവടം സംബന്ധിച്ചു വേണ്ടി പരന്ന സകല സാധാരണങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കണം. (6) തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ശത്രുക്കൾക്കു ഡച്ചുകാർ യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യരുത്.

18. പ്രായുഷം.

കൊല്ലം 525-ാമാണ്ടിടയ്ക്ക് ഗ്രന്ത്യകാരനായ കച്ചവടക്കമ്പനിക്ക് കളമുൽ എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു പണ്ടകശാല സ്ഥാപിച്ചു കച്ചവടം നടത്തുവാൻ വേണ്ട ആലോചനാളും ശ്രമങ്ങളും ചെയ്തു. എന്നാൽ അതിനുമുമ്പുതന്നെ വിദേശീയരായ ഡച്ചുകാർ ഇംഗ്ലീഷ് കാരും തിരുവിതാംകൂറിൽ കച്ചവടത്താവളങ്ങൾ പലേത്തരം ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇനി ഗ്രന്ത്യകാർക്ക് കൂടി അതിന്നനുവാദം കൊടുക്കുന്നത് തീരെ യുക്തമല്ലെന്നു മാനാശജാപു രീച്ചപ്പെടുത്തി. അവർക്ക് തിരുവിതാംകൂറിൽ കച്ചവടസ്ഥലം സ്ഥാപിക്കാൻ സമ്മതം കൊടുത്തു മില്ല.

19. കൊച്ചിരാജാവുവേണ്ട യുദ്ധവും ഉപേക്ഷയും.

തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന അമ്പലപ്പുഴരാജാവ് അവിടെനിന്ന് ഒളിച്ചോടിപ്പോയി കൊച്ചിരാജാവിന്നു ശരണം പ്രാപിച്ചു. എന്നിട്ട് കൊച്ചിരാജാവിന്റെ കീഴിലുള്ള പാലിയത്തച്ചൻ കൊരട്ടിക്കയ്ക്കു കോടശ്ശേരിക്കത്താവ് തോട്ടാശ്ശേരിത്തലച്ചെന്നവർ എന്നിവരുടെ നായകത്വത്തോടുകൂടി കൊച്ചിരാജാവിന്റെ സൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിച്ച് വീണ്ടും തിരുവിതാംകൂറിനോടു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. മാത്താങ്ങവർമ്മഹൊരാജാവ് ആ വർത്തമാനം അറിഞ്ഞ് അവിരോധിതനായിത്തീർന്നു. രാമയ്യൻ, ഡിലനായി മുതലായവരെ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി വടക്കോട്ടയച്ചു. പുറക്കാട് എന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ച് രണ്ടുസൈന്യങ്ങളും കൂട്ടിമുട്ടി യുദ്ധവും തുടങ്ങി. ആ യുദ്ധത്തിൽ കൊച്ചിസൈന്യം തീരെത്തോറ്റു. പാലിയത്തച്ചൻ തോട്ടാശ്ശേരിത്തലച്ചെന്നവർ, കോടശ്ശേരിക്കത്താവ് എന്നീ പ്രധാനന്മാരെ തടവുകാരാക്കിപ്പിടിച്ച് രാമയ്യൻ തിരുവനന്തപുരത്തെക്കയച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങൾ പിന്നെയും വടക്കോട്ടാകുമിച്ച് മാടത്തിൻകര എന്ന സ്ഥലത്ത് കൊച്ചിരാജാവിനുണ്ടായിരുന്ന കോവിലകം കൈവശപ്പെടുത്തി. അതിനും പുറമേ അക്കാലത്തുതന്നെ വടക്കുനിന്ന് സാമൂതിരിയും കൊച്ചിയെ ആക്രമിച്ചു. അതെല്ലാംകൂടി കണ്ടപ്പോൾ കൊച്ചി

രാജാവ് ഓരളെ അയച്ച് മഹാരാജാവിനോടു സന്ധിക്കുപേക്ഷിച്ചു. മഹാരാജാവ് സൈന്യങ്ങളെ പിൻവലിപ്പാൻ കല്പനയും അയച്ചു. തടുകാരാക്കിപ്പിടിച്ച പാലിയത്തച്ചൻ മുതലായവരെ കരേപ്പനമ്പാങ്ങി വിട്ടയപ്പാനും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. പാലിയത്തച്ചനും കോടശ്ശേരികന്താവും അതുപ്രകാരം പണംകൊടുത്തു വിട്ടുപോയി. മാനിയായ തോട്ടാശ്ശേരിത്തലച്ചെന്നവരാകട്ടെ ധനംകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ താഴെയായിരുന്നില്ലെങ്കിലും പണംകൊടുത്തു ശത്രുവിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതിനെക്കാൾ ഭേദം തടുകാരനായിത്തന്നെ മരിക്കണമെന്നാണ് രീർച്ചപ്പെടുത്തിയത്. അരുമാസത്തിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹം എങ്ങനെയോ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊച്ചിരാജാധ്യമായുള്ള സന്ധിക്കാരെ കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പിൽത്തന്നെ 'കുപ്പം' എന്ന പ്രദേശത്തിന്റെ അധികാരത്തെപ്പറ്റി കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറുമായി തർക്കം നേരിട്ടു. ആ വഴിക്കു വീണ്ടും വഴക്കമുത്ത് രണ്ടുകൂട്ടരും യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി; എങ്കിലും കൊച്ചിരാജാവിന് വടക്കുനിന്ന് സാമൂതിരിയുടെ അക്രമണവും കൂടി നേരിട്ടിരുന്നതിനാലും മാറ്റം വലിയ യുദ്ധമൊന്നും കൂടാതെത്തന്നെ ആ രാജാവുവഴിപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവ് മാവേലിക്കര എഴുന്നള്ളിയിരുന്നതിനാൽ കൊച്ചിരാജാവും അവിടെയെത്തി. രണ്ടു രാജാക്കന്മാരും തമ്മിൽ മിത്രങ്ങളായിരിക്കത്തക്കവിധം ഒരുങ്ങി ചെയ്തു. ആ ഉടമ്പടിപ്രകാരം അവയപ്പഴ, തെക്കൻകൂർ, വടക്കൻകൂർ മുതലായ രാജാക്കന്മാരുടെ മേൽക്കോയ്മാധികാരം കൊച്ചിരാജാവ് ഉപേക്ഷിച്ചതായി സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

20. ചില നാട്ടുകാരുടെ ക്ഷോഭം അടക്കിയത്.

കൊല്ലം 929-ാമാണ്ടിടയ്ക്ക് അവയപ്പഴ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, കോട്ടയം, ഏറുമാനൂർ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ പഴയരാജാക്കന്മാരുടെയും മറ്റും പ്രൗഢ വഴിക്ക് മഹാരാജാവിന്റെ അധികാരത്തെ വകവെക്കാതിരിക്കുന്നതിനും നാട്ടിൽ കലഹം വളർപ്പിക്കുന്നതിനും ഒരുങ്ങി. ആ ക്ഷോഭം അമർച്ചചെയ്യാൻ മഹാരാജാധ്യ ചില സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി രാമയ്യനെ നയച്ചുവെങ്കിലും അവരെക്കൊണ്ട് അതു സാധിച്ചില്ല. അപ്പോൾ മഹാരാജാവ് മൈസൂർ സുൽത്താനായ ഹൈദരാലിയുടെ സഹായം അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങോട്ട് ഓരളെ അയച്ചു. ഹൈദരാലിയും സൈന്യങ്ങളും വരുവാൻ തുടങ്ങുന്നവെന്ന് കേട്ടപ്പോൾത്തന്നെ മതഭ്രാന്തരും മറ്റും പററിപ്പോയേക്കുമെന്നു കരുതി പേടിച്ച് അവകളെ ജനങ്ങളെല്ലാം കലഹം നിർത്തി മയ്യാടക്കാലാകയും മഹാരാജാവിന്റെ അധികാരത്തെ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം ജനങ്ങളുടെ ക്ഷോഭം ശമിച്ചതു കണ്ടു

പ്പോൾ തൽക്കാലം ഇനി സഹായം ആവശ്യമില്ലെന്ന വിവരം മഹാ രാജാവ് ഹൈദരാലിയെ അറിയിക്കയും ചെയ്തു.

21. സാമൂതിരിയുടെ ആക്രമണം.

ഇക്കാലത്തു കോഴിക്കോട്ടു രാജാവായ സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലേയും ശക്തി വർദ്ധിച്ചു വരികയായിരുന്നു. 930-ൽ ആ രാജാവ് കൊച്ചി രാജ്യത്തെ ചില സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കി. അതിന്നു ശേഷം തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് ജലമാഗ്നമായി സൈന്യങ്ങളെ നയിച്ചു. മഹാരാജാവിന് ആ വർത്തമാനം അറിവുകിട്ടിയ ഉടൻതന്നെ രാമയ്യനേയും ഡിലനായിമുടൈ നേതൃത്വത്തിൽ സൈന്യങ്ങളേയും വടക്കോട്ടയച്ചു. പുറക്കാട്ടും അരക്കുറിയും ആ സൈന്യങ്ങൾ പാളയമടിച്ചു കാവലായി. സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ സൈന്യങ്ങൾ ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ എത്തിയ ഉടനെ യുദ്ധവും തുടങ്ങി. ആ യുദ്ധത്തിൽ കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യങ്ങൾ തോറ്റു. എങ്കിലും രണ്ടാമതും കുറെ സൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിനെ എതിർപ്പാൻ സാമൂതിരിരാജാവു സന്നദ്ധനായി പക്ഷെ അപ്പോഴെങ്കിലും മൈസൂർ സുൽത്താനായിരുന്ന ഹൈദരാലി കോഴിക്കോട്ടു രാജാവിന്റെ സ്വന്തം രാജ്യം ആക്രമിച്ചതിനാൽ ആ രാജാവിന് തിരുവിതാംകൂറിനോടു യുദ്ധത്തിനുള്ള ഏല്പാട്ടു തൽക്കാലം നിർത്തിവെക്കേണ്ടിവന്നു.

22 കണ്ണാട്ടിക്കിലെ നവാബുമാരുള്ള ഉടമ്പടി.

മാതാസ്വാധീനമഹാരാജാവ് കേരളത്തിലുള്ള കാരോരോ രാജ്യങ്ങളുമായി യുദ്ധവും ഉടമ്പടിയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സമുദ്രം കിഴക്കുള്ള രാജ്യങ്ങളിലും കലാപങ്ങളും യുദ്ധങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മധുരയിലെ നായ്ക്കന്മാരുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചുപോയതിന്നു ശേഷം കണ്ണാട്ടിക്കിലെ നവാബ് തന്റെ ശക്തി അവിടെ സ്ഥിരമായി സ്ഥാപിച്ചു. ഇതിനേ കച്ചവടക്കാരായി ഇന്ത്യയിൽ വന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായവും നവാബിനുണ്ടായിരുന്നു. നവാബിന്റെ തൃച്ചിനാപ്പള്ളിയിലെ ഗവർണറായ 'മുദലിയ' എന്നാൽ കൊല്ലം 927 ചാങ്ങിടയ്ക്ക് തന്റെ ശക്തി പ്രയോഗിച്ച് സ്വതന്ത്രനായിത്തീർന്നു. അയാൾ തന്റെ കീഴിലുള്ള കാരോ ഭൂഭാഗങ്ങൾ കാരോരുത്തർക്ക് വില്പയ്ക്കു വിൽക്കുവാനും തുടങ്ങി. മധുരയിലെ നായ്ക്കന്മാർ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതും ഇപ്പോൾ തിരുനെൽവേലിയിൽ ചേന്നുതായ കളക്കാട്ടുമുതൽ കന്യാകുമാരി വരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ കീഴടക്കിയിരുന്നത് മാതാസ്വാധീനമഹാരാജാവ് മുദലിയയുടെ പക്കൽ നിന്നും വിലയ്ക്കു വാങ്ങി കൈയ്യെടുത്തു. മുദലിയയുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളറിഞ്ഞപ്പോൾ കണ്ണാട്ടിക്കിലെ നവാബ് അയാളെ സ്ഥാന

ഭൂമിനാശി തൃച്ചിനാപ്പള്ളിയിൽനിന്നും കാടിച്ച് അവിടെ 'മാവൂസ് ചാൾ' എന്ന ആളെ ഗവർണ്ണറാക്കി നിയമിച്ചു. ഈ ഗവർണ്ണർ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി തിരുവനന്തപുരം മുതലായ പ്രദേശങ്ങളും തിരുവിതാംകൂർ വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളും കീഴടക്കി. മാത്താസ്ഥാപനമഹാരാജാവ് ഈ ഘട്ടത്തിൽ തനോടു സഹായത്തിനപേക്ഷിച്ചു മുദമീയക്കു സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചു കൊടുത്തു. അതിന്റെ ഫലമായി തൃച്ചിനാപ്പള്ളിയിലെ ഗവണ്ണർ തോൽപ്പിച്ച് കളക്കും മുതലായ പ്രദേശങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം അറിഞ്ഞ നവാബാകളെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തികൾക്കു ശരിയായ പ്രതികരണമെന്നു ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഇംഗ്ലീഷുകാരോടു സഹായത്തിനാവശ്യപ്പെട്ടു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മദിരാശിയിലുള്ള ഗവണ്ണർ മഹാരാജാവിനോടു നവാബിന്റെ വക സ്ഥലങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവ് തനിക്കു നവാബായിട്ടോ ഇംഗ്ലീഷുകാരായിട്ടോ കലഹിക്കണമെന്നു ഉദ്ദേശമില്ലെന്നും, ആ വക ഭേദങ്ങൾ മുമ്പ് തിരുവിതാംകൂറിലുള്ളവയായിരുന്നെങ്കിലും മറുപടി കൊടുത്തു. എങ്കിലും വഴക്കു തീരുന്നതിന് മഹാരാജാവിന് നവാബായി ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ആ ഉടമ്പടിപ്രകാരം നവാബ് ഒരു മിത്രത്തിന്റെ നിലയ്ക്കു തിരുവിതാംകൂറിനെ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കണമെന്നും നവാബിന് തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്ന് കൊല്ലത്തോളം ഭരണവും 6000 രൂപയും കപ്പം കൊടുക്കണമെന്നും തീർച്ചയായും ചെയ്തു.

23 രാജ്യത്തിൽ വരുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

യുദ്ധങ്ങളെല്ലാം ഒരുവിധം അവസാനിപ്പിച്ചതിനു ശേഷം മാത്താസ്ഥാപന മഹാരാജാവ് താൻ കീഴടക്കിയ രാജ്യത്തെ പരിഷ്കരിച്ച് ഒരു മാതൃകാരാജ്യമാക്കിത്തീർക്കണമെന്നു ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആ സംരതിയിൽ ഏർപ്പെട്ടു. ശത്രുക്കൾ വന്ന് എളുപ്പത്തിൽ കാരോരോ ഭാഗം കൈവശപ്പെടുത്താൻ തീർക്കുവാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം ആദ്യം ചെയ്തത് സൈന്യപരിഷ്കാരമായിരുന്നു. ഡീലനായിയെ പ്രധാന സൈന്യാധിപനാക്കി. സൈന്യങ്ങളെ തോക്ക് പീരങ്കി മുതലായ അയുധപ്രയോഗങ്ങളിൽ നിപുണന്മാരാക്കിയതിനു പുറമെ പാശ്ചാത്യരീതിയിലുള്ള യുദ്ധസമ്പ്രദായങ്ങൾ ശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആരുവാമൊഴി, പത്മനാഭപുരം, കൊല്ലം, മാവേലിക്കര, കോട്ടയം മുതലായ ഭിക്ഷകളിലുള്ള കോട്ടകളെ ബലപ്പെടുത്തി അവിടെ കാരോ സൈന്യത്തെ പാർപ്പിച്ചു. സൈന്യത്തിൽ പ്രധാനമായി നായന്മാരും മുഹമ്മദീയരും, സിക്ഷകാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. സൈന്യത്തിന്റെ സം

പ്ര അന്ധതാനായിരമാക്കിത്തീർത്തു. അതിൽ കാലാളും കുതിരപ്പട്ടാളവും പീരങ്കിഭേദനാഭം ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

പിന്നെയെല്ലാത് രാജ്യത്തിലെ മുതലെടുപ്പിനെപ്പറ്റി മുളള പരിഷ്കാരമായിരുന്നു. ഡിഡനായി സൈന്യാ പരിഷ്കരിക്കാൻ സഹായിച്ചുതുപോലെ രാമയ്യൻമുളളവ മുതലെടുപ്പ് മുതലായവ തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനും പേണ്ട ഭേദഗതികൾ ചെയ്യുന്നതിനും സഹായിച്ചു. രാജ്യത്തിലുണ്ടാകുന്ന കുരുമുളക്, അടക്കു മുതലായവയെ സക്കാരിൽനിന്നു തന്നെ ശേഖരിച്ച് ഓരോ ദിക്കിലും പ്രത്യേകം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിശ്ചയിച്ച് അവരെക്കൊണ്ട് കച്ചവടം നടത്തിച്ചുവന്നു. ഇതിൽ നിന്നും നല്ല അഭായം കിട്ടുകയുണ്ടായെല്ല. ഉദ്യുപണ്ടകശാലകൾ നന്നാക്കി അവ ഉപയോഗയോഗ്യങ്ങളാക്കിത്തീർത്തുകൊണ്ട് ആ വകുപ്പിൽനിന്നും അഭായം സക്കാരിലേക്കു ലഭിച്ചു. കച്ചവടച്ചരക്കുകളിൽ ചുങ്കം ഏല്പട്ടു. പുരയിടങ്ങളിൽനിന്നും നിലങ്ങളിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന അഭായമനുസരിച്ച് അവയിൽ നികുതി റ്റുവസ്ഥപ്പെടുത്തി. അന്നാവശ്യമുള്ളവകൾ കഴിയുന്നത്ര കുറച്ച് പരിപൂർണ്ണമാക്കുകയും ഒരു കണക്കും ഏല്പട്ടു. ഇങ്ങനെ മുളള പരിഷ്കാരങ്ങൾകൊണ്ട് രാജ്യത്തിൽ പരവിധിത്തലുള്ള അഭിവൃദ്ധികളുണ്ടായി. കൃത്യനിഷ്ഠയോടും വിശ്വസ്തയോടുംകൂടി അവസ്ഥയുടെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്ന സക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി അങ്ങനെയുള്ളവക്ക് ചെയ്തകരാമൻ എന്നും മാറ്റം ചില സ്ഥാനപ്പേരുകൾ കല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന എപ്പാടും തുടങ്ങി.

ഈ പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കു പുറമെ പ്രജകളുടെ സൗകര്യത്തിനായിട്ടും പലതും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നാഞ്ചനാട് എന്ന ദിക്കിൽ അണകൾ കെട്ടി കൃഷിക്കു ജലവിതരണംചെയ്തു. അനേകം ഒറ്റയടിപ്പാതകളെ വണ്ടിപോകത്തക്കവിധത്തിൽ വിസ്താരമുള്ള റോഡുകളാക്കിത്തീർത്തു. ഗതാഗതത്തിനുവേണ്ടി ചില തോടുകളും വെട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. വഴിയമ്പരകളുടെ അവശ്യത്തിനായി വഴിയമ്പരകളും ഉടുപ്പുകൾക്കും ഏല്പട്ടു. ഇവയെല്ലാം പുറമെ തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രം പുതുക്കിപ്പണികഴിപ്പിച്ചു. ഇപ്പോഴുള്ള ഒറ്റക്കല്ലുമണ്ഡപവും ശീവേലിപ്പുരയും പത്മതീർത്ഥമല്ലാം മാന്താസ്ഥവർമ്മമാറാജാവിന്റെ കാലത്ത് പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്.

24. മാന്താസ്ഥവർമ്മമാറാജാവിന്റെ അത്ഭുതകാലം.

രാമയ്യൻമുളളവ കൊല്ലം 931-മാണ്ടിൽ മാപേലിക്കരവെച്ചു മരിച്ചു. അദ്ദേഹം ജനനംകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണനായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒരു ക്ഷത്രിയനായിട്ടാണ് ജീവിതം നയിച്ചതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ

പ്രവൃത്തികൾ ധാരാളം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വലിയ തോലായും ധീരനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം അനേകം രാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കുന്നതിൽ നിരന്തരം ഏറ്റെടുക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. മഹാരാജാവിന്റെ ശക്തി വലിപ്പിക്കുന്നതാണ് തന്റെ കൃത്യമെന്ന് എപ്പോഴും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തനിക്കു പണം സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹവും അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു. 20 വയസുതോളം കാലം ഒളവരായിരുന്നിട്ടും മരിക്കുമ്പോൾ യാതൊരു ധനവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതു മാത്രമല്ല, രാമയ്യൻ മരിക്കുമ്പോൾ എന്ന വിചാരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അന്ത്യകാലാഗ്രഹങ്ങൾ അറിവായായി മഹാരാജാവ് യുവരാജാവിനെ മാവേലിക്കരയയച്ചു. അപ്പോഴും ആ ബ്രാഹ്മണൻ യുവരാജാവിനോട് പറഞ്ഞതെന്തെന്ന് 'കൊച്ചിരാജ്യംകൂടി പിടിച്ചടക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിൽ തനിക്കു കഷ്ടതയുണ്ടെന്നല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു അഗ്രഹവുമില്ല' എന്നാണ്. മറ്റു രാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയും ശത്രുവശത്തെ ഉന്മൂലനാശം വരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയും ഓരോ അന്ത്യയുക്തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ രാമയ്യൻ മഹാരാജാവിനെയും മരിക്കാത്ത അടുത്തല്ലായിരുന്നു. ധീരനായ ആ വിശ്വസ്തമന്ത്രിയുടെ മരണം മഹാരാജാവിനെ മരിച്ചവരായി പരാമർശിച്ചു. രാമയ്യൻ മരിച്ച വർഷമാണ് കേട്ടപ്പോൾ 'എന്റെ വലഞ്ഞ കയ്യു പൊയ്ക്കായി' എന്നാണ് അവിടുന്ന് മനസ്സുപത്തോടെ അരുളിച്ചെയ്തത്. ആ സംഭവം കഴിഞ്ഞിട്ട് രണ്ടാമത്തെ വയസത്തിൽ അതായത് കൊല്ലവർഷം 933-ൽ മാത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ് നാട്ടുനീങ്ങി. നാട്ടുനീങ്ങുന്നതിനു കൂട്ടുചേർന്നും മുൻപുതന്നെ സുഖക്കേടായിക്കിടന്നിരുന്ന അവിടെയ്ക്ക് താൻ സുഖക്കേട്ട് അശ്വപാസമായില്ലെന്നും അവസാനകാലമായി എന്നും തോന്നിയിരുന്നു. അതിനാൽ നാട്ടുനീങ്ങുന്നതിനു മുമ്പിൽ മഹാരാജാവ് യുവരാജാവിനെ അടുക്കൽവിളിച്ച് മേലിൽ നടക്കേണ്ട വിവരത്തെപ്പറ്റി പല ഉപദേശങ്ങളും നൽകി. ആ ഉപദേശങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതികൾ ഇവയാണ്:—(i) തിരുവിതാംകൂർരാജ്യം ശ്രീപത്മനാഭൻ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കായ്ക്കത്തിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും വരുത്തരുത്. (ii) മേലിൽ യുദ്ധംചെയ്തു കീഴടക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളും അതുപോലെ സമർപ്പണം ചെയ്യണം. (iii) ധർമ്മവിഷയമായി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതെല്ലാം മുട്ടാതെ നടത്തണം. (iv) രാജകുടുംബത്തിൽ അന്തഃമുഹൂർത്തമുണ്ടാകാതെ നോക്കണം. (v) രാജ്യത്തെ ചെലവ് ഒരിക്കലും വരവിൽ അധികമാകരുത്. (vi) കൊട്ടാരംവക ചെലവുകൾ കച്ചവടംവക വരവിൽനിന്നു നടത്തിക്കൊള്ളണം. (vii) ഇംഗ്ലീഷു ഭവനിക്കാരോടു സഖ്യമാലിപ്പിക്കണം. ഈവക ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം കേട്ട യുവരാജാവ് കല്പനപ്ര

കാരമല്ലാം നടന്നുകൊള്ളാമെന്ന് വിനയപൂർവ്വം സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നെ ഞ്ഞ രണ്ടു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മഹാരാജാവ് ഇറക്കുവക വാസം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

മാന്താസ്ഥാപന മഹാരാജാവ് പല അംശങ്ങൾകൊണ്ടും ഉൾ കൃഷ്ടനായ ഒരു മഹാപുരുഷനായിരുന്നു. രിതവിതാംകൂർ രാജ്യം ഉള്ളടത്തോളം കാലം അവിടത്തെ കീർത്തി നിലനിലുയർന്നു വെ യ്ക്കും. അവിടുന്ന് രാജ്യഭാരം തുടങ്ങിയ കാലത്തെ രിതവിതാംകൂർ രാജ്യം തോറാളമുതൽ ഇടവാവരെ മാത്രമായിരുന്നു. അവിടുന്ന് നാടുനീതിയപ്പോഴത്തെ തിരുവിതാംകൂർരാജ്യമാകട്ടെ മൂവാറ്റുപുഴ വരെ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. അതിനും പുറമെ തിരുനൽവേലിജില്ലയിലെ ചില സ്ഥലങ്ങളും അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലുൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇടപ്രഭുക്കന്മാരുടെ ശക്തികൊണ്ടു രാജശക്തി രീരെ ക്ഷയിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് അവിടുന്ന് രാജ്യഭാരം കൈയേറ്റത്. വിസ്താരം വളരെ കൂടിയ രാജ്യത്തിലേക്കും യാതൊരു തടസ്സവുമില്ലാതെ രാജാധികാരം നടന്നുവന്നിരുന്ന നിലയിലാണ് അവിടുത്തെ അന്ത്യകാലമുണ്ടായത്. അവിടുന്ന് വലിയ ഒരു സൈന്യമുണ്ടാക്കി തിരുവിതാംകൂറിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തി ഒരു രാജ്യമാക്കിത്തീർത്തി. പുറമെ ഈ രാജ്യത്തെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അക്കാട്ടിലെ നവാബിനേയും സമുദായത്തേയും മറ്റും കടപ്പെട്ടവരാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കും സഖ്യമായി പെരുമാറുവാൻവേണ്ടി ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. മാന്താസ്ഥാപനമഹാരാജാവ് ഇങ്ങനെ നവീനതിരുവിതാംകൂറിന്റെ സ്ഥാപനമായിട്ടുള്ളതുപോലെ ധർമ്മവിഷയങ്ങളായ പല സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിർമ്മാതാവും അവിടുത്തന്നെയാണ്. രാജ്യം മുഴുവനും ശ്രീ പത്മനാഭസ്വാമിക്ക് സമർപ്പിച്ചതുകൂടാതെ ഭദ്രദീപം, ലക്ഷ്മീദീപം, മുരജപം മുതലായി അനേകം പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ അവിടുത്താണ് ഒന്നാമതായി ഏർപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തെ ഭദ്രദീപം 919 മിഥുനത്തിൽ നടത്തി, അദ്ദേഹത്തെ മുരജപം 925-ലും നടത്തി, 924-ൽ തുലാപുരുഷഭാനമെന്ന കർമ്മവും 926-ൽ റവിസ്തോമെന്ന കർമ്മവും കഴിച്ചു. ശ്രീപത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിൽ തുലാമാസത്തിലെ ഉത്സവം മാത്രമേ മുന്പുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മിനമാസത്തിലെ ഉത്സവം തുടങ്ങിയതും മാന്താസ്ഥാപനമഹാരാജാവാണ്. ഇവയ്ക്കുപുറമെ രാജ്യത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും തുല്യർപ്പനകൾ, ധർമ്മശ്ശെരി, ധർമ്മപ്പള്ളി, ഉടുപ്പുകൾ മുതലായവയും അവിടുന്ന് ഏർപ്പെടുത്തി. അകപ്പാടെ പിൽക്കാലത്തെ മഹാരാജാക്കന്മാർ പ്രമാപകനും, രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥാപകനും എല്ലാം അവിടുത്തന്നെയാണെന്നു പറയാവുന്നതാണ്.

നാലാം പ്രകരണം.

കാൽനികതിരുന്നാൾ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവ്.

കേൾക്കും 933—973.

1. മഹാരാജാവിന്റെ പ്രത്യേകഗുണങ്ങൾ.

ധർമ്മരാജാവ് എന്ന പ്രസിദ്ധിസ്ഥാപിച്ച ഈ മഹാരാജാവ് 933-ൽ രാജ്യഭാരം തുടങ്ങി. യുദ്ധരാജാവായിരുന്ന കാലത്തു തന്നെ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഈ രാജാവ് സൈന്യങ്ങളെ നയിച്ച യുദ്ധങ്ങൾ നടത്തിട്ടുള്ള അളവാണ്. രാജ്യഭരണവിഷയത്തിലും അക്കാലത്തുതന്നെ മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ കീഴിൽ നല്ല പരിചയവും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തതുമുതൽ ഒരു സംഗതിയിലും യാതൊരു സ്തനതയും വരാതെ രാജ്യഭരണം നന്നുവാൻ അവിടുകൾ ഒട്ടും പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടുന്ന് വളരെ ദീർഘമായും വലിയ ധീരനും ധർമ്മിയും ശാന്തസ്വഭാവനുമായിരുന്നു. സത്യനിഷ്ഠയും ഉൽകൃഷ്ടമായ ധർമ്മലക്ഷ്യവും ഈശ്വരപിശ്വാസവും അവിടെയുള്ള അസാധാരണ ഗുണങ്ങളുമായിരുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷനയും പ്രകടനം ക്ഷേമസ്ഥാപനവുമാണ് തന്റെ ജീവിതകൃത്യമെന്നും പ്രജകളുടെ അഭിവൃദ്ധിയിലാണ് ഒരു രാജാവിന്റെ ഐശ്വര്യവും യോഗ്യതയും, ക്ഷേമവും നിലനിൽക്കുന്നതെന്നും അവിടുന്ന് പൂർണ്ണമായി ധരിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അവിടുത്തെ സമകാലീനപുരുഷന്മാർക്കും തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുരുകത്തിൽ അവിടുന്ന് ധർമ്മാർത്ഥനായ ഒരു അമര രാജാവായിരുന്നുവെന്നു നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്. അതിനും പുറമേ അവിടുന്ന് വലിയ പണ്ഡിതനും നല്ല കവിയുംകൂടിായിരുന്നു. അനേകം അദ്വൈതശാസ്ത്രങ്ങളും മറ്റു പല കൃതികളും അവിടുന്ന് നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും നല്ല പാണ്ഡിത്യമുണ്ടായിരുന്നതിന്നു പുറമേ ഹിന്ദുസ്ഥാനി, ചെർമ്പ്രൻ, പേർച്ചുവീസ്സ മുതലായ പല ഭാഷകളും അവിടെയ്ക്കു സ്വാധീനമായിരുന്നു. അനേകം വിദ്വാന്മാരെയും കവികളെയും തിരുവനന്തപുരത്തു വരുത്തി രാജാധിപതമായ വിധത്തിൽ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും ഈ മഹാരാജാവ് അഭിപ്രീതിയുണ്ടായിരുന്നു. മലയാളമഹാകവികളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധനായ ക്ഷൗരൻനമ്പ്യാർ, ഉണ്ണായിവാരിയർ, മുതലായി പലരും അവിടുത്തെ അശ്രിതന്മാരായിരുന്നവരാണ്. മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവ് കേൾച്ചു നേടിയെടുത്ത രാജ്യത്തെ അദ്വൈത

രകലാഹരങ്ങൾകൂടാതെ സമാധാനമായി പരിപാലിക്കുന്നതിനും, ക്ഷേമം വർദ്ധിപ്പിച്ചു കീർത്തി പൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനാണ് മഹാനഭാവനയായ രാമവർമ്മമഹാരാജാവ് ജനിച്ചിരുന്നതെന്ന് അവിടുത്തെ ഭരണകാലത്തെ സംഭവങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2 ഭരണപരിഷ്കരണം.

രാമവർമ്മ മഹാരാജാവ് രാജ്യഭരണം തുടങ്ങിയ കാലത്ത് 'അയ്യപ്പൻ മാത്താണ്ഡപ്പിള്ള' എന്ന ആറം ഭട്ടവയുടെ പ്രവൃത്തി തൽക്കാലത്തേയ്ക്കു നിലയിൽ നടത്തിവരികയാക്കിരുന്നു. സമസ്തനായ അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെ മഹാരാജാവ് ഉന്നത സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. തിരുനെൽവേലിയിലുള്ള 'ചൊക്കംപട്ടി'യിലെ 'പാളിശാർ' എന്ന ഒരു പ്രഭു അക്രമമായി കീഴടക്കിയിരുന്ന ചെങ്കോട്ട എന്ന പ്രദേശം മഹാരാജാവ് സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചു 937-ൽ വീണ്ടെടുത്തു. ഭരണസൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി രാജ്യത്തെ വടക്കൻമുഖം, പടിഞ്ഞാറൻ മുഖം, തെക്കൻമുഖം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു വലിയ വിഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ച് ഓരോ ഭാഗവും ഭരിക്കാനായി വലിയ സർവാധികാർത്ത്യക്കാരെ എന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ കീഴിൽ മൂന്നു പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിച്ചു. ആ ഓരോമുഖത്തെയും വീണ്ടും നന്നാക്കു ഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ച് ഓരോ ഭാഗത്തിനും ഓരോ സർവാധികാർത്ത്യക്കാരെയും വലിയ സർവാധികാർത്ത്യക്കാരുടെ കീഴിൽ നിയമിച്ചു. അതുപോലെ ഓരോ സർവാധികാർത്ത്യക്കാരുടെ കീഴിൽ പല കാർത്ത്യക്കാരന്മാരെയും ഓരോ കാർത്ത്യക്കാരെയും കീഴിൽ അനേകം പ്രവൃത്തിക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തിന്മാർ, ചന്ദ്രക്കാരർ, പിള്ളമാർ മുതലായ കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും ഏർപ്പെടുത്തി. വലിയ സർവാധികാർത്ത്യക്കാരെ മുതലായ സകല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പ്രധാന മന്ത്രിയായ ഭട്ടവയുടെ മേൽധീമാരത്തിന് കീഴിലായിരുന്നു വെണം എല്ലാവരുടെയും പരമമായ അധികാരം മഹാരാജാവിനു തന്നെയായിരുന്നുവെന്നും പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതുമില്ലല്ലോ. പ്രധാന മന്ത്രി രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു സഞ്ചരിക്കുകയും ഭരണകാര്യത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുത്തുവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഓരോ സ്ഥലത്തും സക്കാരിനെ പ്രത്യേക ദൃഷ്ടിയോടെ കൂടിത്തന്നെ ഏകസമയത്തും ഭരണം നടത്തുവാൻ ചെയ്ത ഏർപ്പാടുകൾക്കൊക്കെ യാതൊരു ക്ഷമ്ബവും കൂടാതെ എളുപ്പത്തിൽ ഭരണകാര്യങ്ങൾ നടന്നുവരികയും ചെയ്തു. അപ്രകാരംതന്നെ, സമാധാന പരിപാലനത്തിനായി രാജ്യത്തിന്റെ ഓരോ അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായ കാർത്ത്യക്കാരന്മാരുടെ കീഴിലും ഏതാനും പട്ടാളപ്പടയരെയും ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഈ വക പുതിയ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തുകൂടാതെ തിരുവിതാംകൂറിലെ സൈന്യങ്ങളെ

ഒളി മുഴുവനും രാമചന്ദ്ര മഹാരാജാവു പരിച്ഛരിക്കയും ചെയ്തു. സൈന്യങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകതരം ഉടുപ്പുകൾ ഏറ്റെടുത്തി. ആയുധങ്ങൾ വളരെയധികം നല്ലതാക്കി. തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സൈന്യത്തോട് എത്രയുംകൊണ്ടും തുല്യമായിരിക്കണമെന്ന് മഹാരാജാവ് പ്രത്യേകം കരുതിയിരുന്നു. അതിനാൽ സൈന്യത്തെ ആകർഷിക്കുകയും അതിലെ യൂറോപ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സംഖ്യയും മുന്പുണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. എല്ലാ അംശത്തിലും മിക്കതും ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യത്തോടു തുല്യമായ വിധത്തിൽ 'കണ്ണാട്ടിക്കു പട്ടാളം' എന്ന പേരോടുകൂടി പ്രത്യേകം ഒരു സൈന്യ റിജിമെന്റെ പുതുതായി ഏറ്റെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

3. കൊച്ചിയുമായുള്ള ഉടമ്പടി.

മാത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ കാലത്ത് സാമൂതിരിപ്പാട് കൊച്ചിരാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കുകയും അതിലെ വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ചിലതു കീഴടക്കുകയും ചെയ്തതു നിമിത്തം കൊച്ചിരാജാവ് തിരുവിതാംകൂറുമായുണ്ടായിരുന്ന യുദ്ധം മതിയാക്കി സന്ധിചെയ്തുവെന്നു മുഖ്യപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൊല്ലം 937-ൽ രാമചന്ദ്രമഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തു സാമൂതിരിപ്പാട് പിന്നെയും കൊച്ചിയെ ആക്രമിച്ചതിനാൽ കൊച്ചിരാജാവ് തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് മന്ത്രിയായ പാദിയത്തച്ചനെ മഹാരാജാവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കയച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ചെലവിന്മേൽത്തന്നെ തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യത്തെ അയച്ചുതരണമെന്നാണ് കൊച്ചിരാജാവു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതനുസരിച്ച് ഈ രണ്ടുരാജ്യങ്ങളുമായി രണ്ടാമതും ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്തു. ആ ഉടമ്പടിപ്രകാരം മുന്പുചെയ്ത ഉടമ്പടിയിലെ നിശ്ചയങ്ങൾ പുതുക്കിയപിന്നെ പുറമെ പുതുതായി ചില നിശ്ചയങ്ങളുംകൂടി ഏറ്റെടുത്തി. 'സാമൂതിരി പിടിച്ചടക്കിയ പ്രദേശങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിൽ തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചിയെ സഹായിക്കണം; അതിന്നു പ്രതിഫലമായി പറവൂർ, ആലങ്ങാട് എന്നീ പ്രദേശങ്ങളുടെ മേൽക്കയ്യു കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂറിനു വിട്ടുകൊടുക്കണം; യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേടത്തോളം തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യത്തിന്റെ ചെലവിലേക്കായി സാമൂതിരിയോടു വീണ്ടെടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു വരവുള്ള നികുതിയിൽ പകുതിസംഖ്യ കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂറിനും കൊടുക്കണം; കൊച്ചിവകയല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങൾ യുദ്ധത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യം പിടിച്ചടക്കണമെങ്കിൽ അവയുടെ പൂർണ്ണാധികാരം തിരുവിതാംകൂറിനു വിട്ടുകൊടുക്കണം,' എന്നിവയായിരുന്നു ആ ഉടമ്പടിയിലെ പുതിയ നിശ്ചയങ്ങൾ. ഉടമ്പടി ഉറപ്പിക്കുന്നതിനായി കൊച്ചിരാജാവ് ശുചാഭ്യർത്ഥനകളും തിരുവി

താമ്രമായി സഖ്യത്തോടെ ഇരുനകൊള്ളാമെന്ന് അവിടെവെച്ചു സത്യം ചെയ്യയും ഉണ്ടായി.

4. സാമൂതിരിയുടേയും യുദ്ധം.

കൊല്ലം 937-ൽ മേൽപ്രകാരം ഉണ്ടായ ഉടമ്പടിനുസരിച്ച് മാന്താണുപിള്ള ഭളവയുടേയും പടനായകൻ ഡിലനായിയുടേയും കീഴിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു വലിയ സൈന്യം ചുറ്റണാ കുളത്തു ചെന്നു. അവർ കൊച്ചിയിലെ സൈന്യവുമായി യോജിച്ച് അലങ്ങാടും പറവൂരും എത്തിയിരുന്ന കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യത്തെ എതിർത്തു. വലിയ യുദ്ധമൊന്നും കൂടാതെതന്നെ കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യം ഏതാനും കൊടുങ്ങല്ലൂർക്കും, ഏതാനും മാപ്രാണത്തേക്കും പിൻവാങ്ങി. അരിനുശേഷം കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങളെ രണ്ടായിപ്പിരിച്ച് ഒരുഭാഗത്തെ ഡിലനായിയുടേ കീഴിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർക്കും മറേഭാഗത്തെ ഭളവയുടെ കീഴിൽ മാപ്രാണത്തേക്കും നയിച്ചു. ഭളവാ മാപ്രാണത്തുള്ള കോഴിക്കോട്ടുസൈന്യത്തെ തൃശ്ശിവപേരൂക്കോടിച്ച്, പിന്നെ അവരെ ചിതൂർക്കും തൃശ്ശിവപേരൂരേത്തി. അവിടെവെച്ചു തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യവും കൊച്ചിയിലെ ചേരനാട്ടു വീതിസൈന്യവും കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യത്തെ മുമ്പിലും പിന്നിലുമായി പുതിർത്തു. ആ യുദ്ധത്തിൽ കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യം രീരെത്തോറു കുന്നുകളെത്തേക്കും ചേലക്കരക്കും കാടി, ഡിലനായിയുടെ കീഴിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർക്കുവച്ചിരുന്ന സൈന്യവും കൊടുങ്ങല്ലൂരങ്ങായിരുന്ന കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യത്തെ തോൽപ്പിച്ചോടിച്ച് തൃശ്ശിവപേരൂർ വന്നുചേർന്നു. തൃശ്ശിവപേരൂർ വീണ്ടെടുത്തതിനു ശേഷം രണ്ടു സൈന്യഭാഗങ്ങളും ചേർന്നു ചേലക്കരക്കു പുറപ്പെട്ടു. ചേലക്കര വെച്ച് കോഴിക്കോട്ടുസൈന്യവുമായി ഒരു യുദ്ധം നടന്നു. ആ യുദ്ധത്തിലും കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യം തോൽക്കുകയും അവർ കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ വടക്കെ അതിർത്തിവിട്ടോടുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങൾ കുന്നുകളുള്ള കോഴിക്കോട്ടു സൈന്യത്തെ എതിർക്കാനായി പുറപ്പെട്ടു. അവർ അവിടെ എത്തിയപ്പോഴേക്കുംതന്നെ ശത്രുസൈന്യം കുന്നുകളുവിട്ടു വാണാനിക്കു പിന്മാറിപ്പിന്തിങ്ങി. ഡിലനായിമാകട്ടെ ഉടനെ ശത്രുവന്റെ രാജ്യത്തെക്കുതന്നെ പട പുറപ്പെട്ടുവാനൊരുങ്ങി. പക്ഷെ അപ്പോഴേക്കും സാമൂതിരിപ്പാട് സന്ധിചേർന്നിട്ടു. ഈ പടയിൽ രണ്ടു സ്ഥലത്തുവെച്ചുമാത്രമേ യുദ്ധമുണ്ടായുള്ളൂ. അതുതന്നെയും വളരെ ഗംഭീരമായ വിധത്തിലുണ്ടായതുമില്ല. സന്ധിചേർന്നിട്ടു സാമൂതിരിപ്പാട് യുദ്ധച്ചെലവിലേക്ക് കണരലക്ഷം രൂപ കൊടുക്കാമെന്നും മേലിൽ തിരുവിതാംകൂറിനോടും കൊച്ചിയോടും സഖ്യമായിരുന്നു

കൊള്ളാമെന്നും സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനിടയ്ക്കു തന്നെ ആലങ്ങാടും പറവൂരും ഉള്ള പ്ലാജാക്കന്മാർ അവരുടെ രാജ്യം തിരുവിതാംകൂറി-
ലേക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്ന് അടുത്തു നൂപററി
പ്പാത്തുകൊള്ളാമെന്നും സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മാത്താങ്ങുപി-
ള്ളു ദളവയുടെ യുദ്ധസാമന്ത്രികൊണ്ടും സ്വഭാവഗുണംകൊണ്ടും
സന്തോഷിച്ച കൊച്ചിർരാജാവ് 'പുത്തൻചിറ' എന്ന പ്രദേശം ദളവ-
യ്ക്കു സമ്മാനമായിക്കൊടുത്തു. മഹാനായ ഒരു മന്ത്രിശ്രേഷ്ഠൻ ആ
പ്രദേശത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കും വിട്ടുകൊടുത്തു ഇപ്രകാരമാണ്
തിരുവിതാംകൂർരാജ്യം ഇപ്പോഴുള്ള വിസ്താരത്തോടുകൂടിയതായിത്തീ-
ർന്നത്.

5. നെടുങ്കോട്ട കെട്ടിച്ചത്.

ആലങ്ങാട് പറവൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറി-
ലേക്കു ചേർന്നതിന്റെശേഷം രാജ്യത്തിലെ വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളെ
ശത്രുക്കൾ ആക്രമിക്കാതിരിക്കാനായി ഒരു രക്ഷ ചെയ്യുന്നമെന്ന
മാറാരാജാവ് തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഡിമനായിയുമായി അലോചിച്ച്
ചെരിയററിന്റെ മുഖത്തുള്ള അരുക്കോട്ട, കൊടുങ്ങല്ലൂർക്കോട്ട എന്നീ
രണ്ടു കോട്ടകൾ മുതൽ തുടങ്ങി കിഴക്കോട്ടു സെവറൻ മലമ്പര-
യും കോട്ടകെട്ടിക്കുന്നതിന്നു ദളവനേയും ഡിമനായിനേയും മാറാരാ-
ജാവ് ചുമതലപ്പെടുത്തി. അധിപം കാലതാമസംകൂടാതെ ആ പ്ര-
വൃത്തി പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. ഏകദേശം ഇരുപത്തി വണ്ണത്തോളം
പാതിങ്ങടി ഉയരത്തോളംകൂടി മുപ്പതുനാഴികയോളം നീളത്തിൽ
കെട്ടിയ കോട്ടമതിലും അതിൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ചെറിയകൊത്തളങ്ങളും
വട്ടക്കോട്ടകളും കിടങ്ങുകളും ഉള്ള ആ നീണ്ടകോട്ടയ്ക്ക് അക്കാലം
മുതൽ നെടുങ്കോട്ട എന്ന പേരും പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ആ കോട്ടയുടെ
രക്ഷയ്ക്കായി അതിനടുത്തു പല സ്ഥലങ്ങളിലും സൈന്യങ്ങളെ സ്ഥാ-
പിക്കുന്നതിന്നും മഹാരാജാവ് ഏർപ്പാടുചെയ്തു. ഈ നെടുങ്കോട്ട കെ-
ട്ടിച്ചതിന്നു പുറമെ കായങ്കുളത്തു കൃഷ്ണപുറത്തുകോട്ട മുതലായി ചില
ചെറിയ കോട്ടകളും കെട്ടിച്ചു. രാജ്യത്തിൽ ഗതാഗതസൗകര്യത്തി-
ന്നായി പല സ്ഥലങ്ങളിലും പുതുതായി റോഡുകളും ഉണ്ടാക്കിച്ചു.

6. കണ്ണാട്ടിക്കില നവാബുമായുള്ള ഉടമ്പടി.

മാത്താങ്ങുപിള്ളമഹാരാജാവിന്റെ കാലത്ത് മാവൂസ്ഖാനെ
തോൽപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മുദമിയയെ സഹായിച്ചുവഴിക്ക് കളക്കാ-
ട്ടു മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കുതന്നെ കിട്ടിയെന്നും
കണ്ണാട്ടിക്കില നവാബുമായുണ്ടായ ഉടമ്പടിക്കൊണ്ട് ആ വക സ്ഥ-
ലങ്ങൾ പിന്നെയും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അധീനത്തിൽത്തന്നെ ചെ-

ചുക്കൊണ്ടിരിപ്പാൻ സാധിച്ചുവെന്നും മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. എ
 ന്നാൽ രാമായമഹാരാജാവിന്റെ കാലത്ത് മാഹൂസ്ഖാൻ നവാ
 ബിന്റെ മേലധികാരത്തെ വകവെക്കാതെ സ്വതന്ത്രനായിത്തീർന്നു.
 അയാൾ കളിക്കാട്ടുണ്ടായിരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യത്തെ പുതി
 ുത്തു തോൽപ്പിച്ചുവെക്കുകയും തിരുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.
 തിരുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ മഹാരാജാവ് സൈന്യങ്ങളെ
 അയച്ച് മാഹൂസ്ഖാന്റെ സൈന്യങ്ങളെ തോൽപ്പിച്ചുവെങ്കിലും
 കളിക്കാട്ടു മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ വീണ്ടെടുപ്പാൻ അവിടെയ്ക്ക് സാധി
 ച്ചില്ല. നവാബാകളെ മാഹൂസ്ഖാൻ തന്നെ വകവെക്കാതെ സ്വാ
 തന്ത്ര്യം കാണിക്കണമെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അയാളെ തോൽപ്പിച്ചു ശി
 ക്ഷിപ്പാനായി യൂസഫ്ഖാൻ എന്നാളെ തിരുനൽപേരി ഗവർണ
 രാക്കി നിയമിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങളും യൂസഫ്ഖാന്റെ
 സൈന്യങ്ങളോടു ചേർന്ന് മാഹൂസ്ഖാനെ തോല്പിച്ചു. ആ സമയ
 ത്തിനു പ്രതിഫലമായി യൂസഫ്ഖാൻ കളിക്കാട്ടു മുതലായ പ്രദേശ
 ങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിനുതന്നെ തിരികെ കൊടുത്തു. എന്നാൽ അപ്പു
 കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യൂസഫ്ഖാനും നവാബിന്റെ മേലധികാരം
 വകവെക്കാതെ സ്വതന്ത്ര്യം കാണിച്ചു തുടങ്ങി. അയാളും നവാബി
 ന്റെ അധികാരം വകവെക്കാതെ അട്ടോറത്തോടെതിരുന്ന കായ്കു
 ത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സാധാരണ അവശ്യപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവ്
 അതിനു സമ്മതിച്ചില്ല. അപ്പോൾ അയാൾ കളിക്കാട്ടും മറ്റും തിരു
 വിതാംകൂറിൽ ചിറങ്ങുകവശപ്പെടുത്തി. നവാബ് അയാളെ തോല്പിച്ചു
 ശിക്ഷിക്കാൻ സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചു. യൂസഫ്ഖാനെ തോൽപ്പിക്കു
 ന്ന കായ്കുത്തിലും തിരുവിതാംകൂർസൈന്യം നവാബിന്റെ സൈന്യ
 ണ്ണെ സഹായിച്ചു. എങ്കിലും നവാബ് കളിക്കാട്ടു മുതലായ സ്ഥല
 ങ്ങളും ചെങ്കോട്ടയും തിരുവിതാംകൂറിനുള്ള കൊടുക്കാതെ തന്റെ രാ
 ജ്യത്തിൽത്തന്നെ ചേർത്തു. അതുകണ്ടപ്പോൾ മഹാരാജാവ് നവാ
 ബിന്റെ സഹായിയായ ഇംഗ്ലീഷുഗവർണർക്ക് കളിക്കാട്ടു മുതലായ പ്ര
 ദേശങ്ങളിൽ രഹിക്കുള്ള അവകാശങ്ങളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു
 ഴ്വത്തയച്ചു. അവക പ്രദേശങ്ങളിൽ മഹാരാജാവിനു യാതൊരുവകാ
 ശാധിപ്പെടുന്ന നവാബും വാദിച്ചു ഒടുവിൽ മദിരാശിയിലെ ഇംഗ്ലീഷു
 ഗവർണറുടെ ഉപദേശപ്രകാരം നവാബും മഹാരാജാവും തമ്മിൽ
 ൧41-ാം വർഷിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് വാദം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതായു
 വന്നു. ആ ഉടമ്പടിപ്രകാരം കളിക്കാട്ടു മുതലായ പ്രദേശങ്ങളെ ഉപേ
 ക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. ചെങ്കോട്ട തിരുവിതാംകൂറിനുതന്നെ കിട്ടി. അതു
 കൂടാതെ തിരുവിതാംകൂർ രാജാക്കന്മാർ അണ്ടിൽ പതിനയ്യായിരം രൂപ
 നവാബിനു കല്പം കൊടുക്കണമെന്നും, തിരുനൽപേരിയിൽ നവാ

ബിനു വിശേഷികളായിവരുന്ന പ്രഭുക്കന്മാരെ തിരുവിതാംകൂർ സഹായിക്കരുതെന്നും, മറ്റും, തിരുനെൽവേലി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നവാബിനു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നതാൽ ആ യുദ്ധങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂർ നവാബിനെ സഹായിക്കണമെന്നും, നവാബ് തിരുവിതാംകൂറിനെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കണമെന്നും ഉള്ള നിശ്ചയങ്ങളും ആ ഉടമ്പടിക്കൊണ്ടു സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു.

7. ഇംഗ്ലീഷ് കാരുണ്യക്കുരുതി.

ഇക്കാലത്തുതന്നെ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെയടുത്തു ശക്തി ഇന്ത്യയിൽ ക്രമത്തിലധികം വർദ്ധിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. തെക്കേഇന്ത്യയിൽ മൈസൂർ സുൽത്താനായ ഹൈദരാലി മാത്രമേ അവരോട് തിന്മ നിന്നിരുന്നുള്ളൂ. കണ്ണാട്ടിക്കിടെ നവാബ് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായത്തെ പ്രധാനമാക്കിയിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. അതല്ലാതെ മറ്റൊരാളും അവരോടൊന്നിടയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നില്ലെന്നു വിശിഷ്ടതയുള്ളതുകൊണ്ടും നാട്ടുനിയമം വരാപ്പഴയിൽ ഒരു പണ്ടുകൾക്കു മുമ്പുതന്നെ നിന്നു അവർക്കു അനുവാദം കൊടുത്തു.

8. ഹൈദരാലിയുടെ അക്രമങ്ങൾ.

കൊല്ലാപ്പാലം 941-മാണ്ടിനുള്ളിൽ ഹൈദരാലി മലയാള ജില്ലയെ അക്രമിച്ച് കോലത്തിരിയുടേയും സാമൂതിരിയുടേയും പോർമാരിരി മുതലായ രാജാക്കന്മാരുടേയും രാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചു കീഴടക്കി. കൊച്ചി രാജാവും അതുകൊണ്ട് ഭയപ്പെട്ടു ഹൈദരാലിയുടെ മേൽക്കോയ്മ സമ്മതിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും കല്പം കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിനെ അക്രമിക്കാൻ ഹൈദർ നിശ്ചയിച്ചു. പക്ഷെ ഹൈദറും ഡച്ചുകാരും തമ്മിൽ അതിനു മുമ്പുതന്നെ കോഴിക്കോട്ടുവെച്ച് ഒരു സഖ്യം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും ഡച്ചുകാരുടെ കോട്ട കടന്നല്ലാതെ ഹൈദരാലിക്കു തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് എളുപ്പത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ തടമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം ഡച്ചുകാരോട് അതിനനുവാദം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഡച്ചുകാർ തിരുവിതാംകൂറിന്റെയും ബന്ധുക്കളായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതു കൂടാതെ കഴിപ്പാൻ ചില ഉപായങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു. ബഹുവിധമായിട്ടുള്ള അവരുടെ ഗവർണർക്ക് വിചാരം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും തിരുവിതാംകൂറും കൊച്ചിയും തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളാകാതെ ആ രാജ്യങ്ങളോട് യുദ്ധം കൂടാതെ കഴിക്കണമെന്നും അവർ ഹൈദരെല്ലരിപ്പിച്ചു. ഉടനെ ഹൈദരാലി ഒരുലക്ഷം ഇക്കോരിവരാനും (ഏകദേശം നാലുലക്ഷത്തോളം രൂപയും) ചുട്ടാനയും കൊച്ചിരാജാവും, നാലുലക്ഷം വരാനും (15 ലക്ഷം രൂപയും) ഇരുപതാനയും തിരുവിതാംകൂർ രാജാവും കല്പം അല്ലെ

കിൽ തന്റെ യുദ്ധച്ചെലവിന്റേക്ക് തന്നപക്ഷം യുദ്ധംകൂടാതെ കഴി
ക്കാമെന്നും ആ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരെയും അറിയിപ്പാണായി രണ്ടുഴുത്ത
കൾ ഡച്ചുകാരെ ഏൽപ്പിച്ചു. കൊച്ചിരാജാവ് അതുപ്രകാരമുള്ള
സംഖ്യ കൊടുക്കാൻ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടും എന്നാൽ കോലത്തിരി, സാ
മൂതിരി മുതലായവരുടെ രാജ്യങ്ങൾ അവർക്കുതന്നെ തിരിയെ കൊടുക്ക
ണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടും മറുപടി അയച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ മ
ഹാരാജാവു കട്ടെ താൻ കണ്ണാട്ടിക്കിലെ നവാബിനും കപ്പം കൊടുത്തു
വരു നത്തുകൊണ്ട് മൈസൂരിനും കപ്പം കൊടുപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും
എന്നാൽ കോലത്തിരി, സാമൂതിരി മുതലായവരുടെ രാജ്യങ്ങൾ അവ
ർക്കു തിരിയെ കൊടുക്കുന്നപക്ഷം പുറത്തുകിലും ഒരു സംഖ്യ ഹൈദരാ
ലിക്കു കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നും കാണിച്ചു മറുപടി കൊടുത്തു. ഇതരണ്ടു
മറുപടിയും ഡച്ചുകാര ഹൈദരും അറിയിക്കാതെ ഛാറാവിന്മാരിലെ
ശവർന്നക്കും രണ്ടു രാജാക്കന്മാർക്കും പുഴുതീട്ടുണ്ടെന്നും മറുപടികൾ ഇ
നിയും വന്നിട്ടില്ലെന്നും പറഞ്ഞു കാച്ചു ചാലം കഴിച്ചുകൂട്ടി അതിനി
ടക്ക് ഹൈദർക്ക് ഇംഗ്ലീഷുകാരും നൈസാമും മറ്റുമായുള്ള യുദ്ധത്തി
ലും ഏർപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ മൈസൂർക്കു പോരേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ട് തൽ
ക്കാലം ഇവിടെ ഒന്നും നടക്കാതെതന്നെ കഴിഞ്ഞു. മഹാരാജാവു കട്ടെ
അധികം താമസിയാതെ ഹൈദർ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി വരുമെന്നു ക
രുതിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണിരുന്നിരുന്നത്. അതിനാൽ വടക്കുഭാഗത്തു
ചെന്ന് കൊച്ചിരാജാവിനോടും ഡച്ചുകാരോടും തിരുവിതാംകൂർസൈ
ന്യത്തെ സഹായിപ്പാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. വടക്കു അതിർത്തി
യിലുള്ള കോട്ടകളെല്ലാം അററുക്കുറുത്തും തീർപ്പിച്ചു ബലപ്പെടുത്തി. അ
തിനു പുറമെ ഹൈദരാലിയുടെ പുറപ്പാടിനെ മുറുകൂട്ടി ഗ്രാമ്പിക്കു
ന്നതിനുവേണ്ടി തിരുവിതാംകൂറിന്റെ പ്രദീപിയിച്ചായി ഒരു സ്ഥാന
പതിയെ മൈസൂരിൽത്താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

9. പുതിയ ഭൂവമരം.

അയ്യപ്പൻ മാതാങ്ങഡപിള്ള 938-ൽ മരിച്ചുപോയിരുന്നതി
നാൽ സുബ്ബയ്യൻ പുറന്നാരാളെയാണ് അറിനുശേഷം ഭൂവയായി
നിയമിച്ചിരുന്നത്. കൊല്ലം 943-ൽ സുബ്ബയ്യനും മരിച്ചു. പിന്നെ
ഗോപാലയ്യൻ പുറന്നാരാളെ ഭൂവസ്ഥാനത്തിൽ നിയമിച്ചു. എ
ന്നാൽ ആ ഗോപാലയ്യനെക്കൊണ്ട് ആ ഉദ്യോഗം ശരിയായി നടത്തു
വാൻ മതിയാപുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ സേനാനായകനായിരുന്ന ത
മ്പി ചെമ്പകരാമൻപിള്ളയെ വലിയ സമാധികാരുക്കാരായി നിയ
മിക്കുകയും ഭൂവയുടെ ജേലികൾ നോക്കുന്നതിൽക്കൂടി അദ്ദേഹത്തെ
മഹാരാജാവ് ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

10. ഹൈന്ദവർക്കു നൽകേണ്ട ആശുപത്രി

ഹൈന്ദവർക്കു മലയാളംവിട്ടു മൈസൂർക്ക് പോയപ്പോൾ സാമൂതിരി മുതലായ രാജാക്കന്മാർ ചീണ്ടും അതതു രാജ്യത്തിലെ അധിപന്മാരായിത്തീർന്നിരുന്നു. എന്നാൽ കൊല്ലം 949-ൽ ഹൈന്ദവർ പിന്നെയും മലയാളജില്ലയെ ആക്രമിച്ചു. അപ്പോൾ സാമൂതിരി ഭേദപ്പെട്ട് രിതവിതാംകൂറിലേക്കു കടന്നുപോന്നു. ഹൈന്ദവർക്കു മലയാളജില്ല കയ്യടക്കപ്പെട്ടതിനെത്തുടർച്ചയായി വീണ്ടും തിരുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിക്കാനായി ഡച്ചുകാരുടെ അവരുടെ സ്ഥലങ്ങളിൽക്കൂടി തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കടന്നുവന്നുവരുത്തപ്പെട്ടു. ബാറാവിനെയിലെ ഗവർണ്ണർ മറുപടി ഇനിയും വന്നിട്ടില്ലെന്നും മറ്റും ഡച്ചുകാർ തടസ്സം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും എട്ടു കൊല്ലത്തോളമായിട്ടും ഏഴുതീരത്തു മറുപടി വന്നിട്ടില്ലെന്ന് അവർ പറയുന്നതിനെ ഹൈന്ദവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. എങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ പിന്നണിയിലുള്ള നാവികസേനയെ ഡച്ചുകാരുമായിട്ടും ചിന്നിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥശൂന്യം കറുപ്പ് മടി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽക്കൂടി തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് കടന്നുവന്നിട്ടുണ്ടായിട്ടും ഡച്ചുകാർ ഹൈന്ദവർക്കു അനുവാദം നൽകാൻ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനെ അറിയിക്കുകയും തങ്ങളോടുകൂടിയേക്ക് ഹൈന്ദവർക്ക് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ മഹാരാജാവ് ഒരുക്കമുണ്ടോ എന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ ബന്ധുക്കളായ നവാബിനോടും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടേയും അനുവാദമില്ലാതെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ രണ്ടു പാടില്ലെന്നും എങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അതിർത്തികൾ രക്ഷിക്കുന്നതിന്വേണ്ടി ഡച്ചുകാരുടെ ചേർന്ന ഹൈന്ദവത്തടക്കാൻ ഒരുക്കമാണെന്നും മഹാരാജാവ് മറുപടിയും അറിയിച്ചു. ഹൈന്ദവർ കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽക്കടന്ന് തൃശ്ശിവപേരൂർവരെ ആക്രമിച്ചു. തൃശ്ശിവപേരൂർക്കുട്ടെത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ അതു കണ്ടപ്പോൾ കൊച്ചി രാജാവ് നാലുപക്ഷം രൂപയും നാലാനയെയും ഹൈന്ദവർക്ക് കൊടുത്ത് താൻ കീഴടങ്ങിയതായി സമ്മതിക്കുകയും തന്റെ രാജ്യം ആക്രമിക്കാതിരിക്കാനുപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഡച്ചുകാരുടെ കോട്ട ആക്രമിച്ചിട്ടുതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു പ്രവേശിച്ചാൽ ഹൈന്ദവർ നിശ്ചയിച്ച് അവരുടെ പള്ളിപ്പറത്തുകോട്ട കയ്യടക്കപ്പെടുത്തുവാനായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർസൈന്യവും ഡച്ചുകാരുടേക്കു ഹൈന്ദവരുടെ സൈന്യത്തെ പുതിയ്ക്കു. ആ യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെത്തന്നെ ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഹൈന്ദവരുമായി വീണ്ടും ഒരു യുദ്ധം രംഭിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അതിനാൽ ഹൈന്ദവർ പിന്നെയും മൈസൂർക്ക് മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടതായും തീർന്നു. ഹൈന്ദവരും ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായുള്ള ആ യുദ്ധത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായിക്കുകയും യുദ്ധം കൂറെ അധികംകാലം നാണ്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. ആ യുദ്ധം നട

നുകൊണ്ടിരിക്കാത്തതന്നെ കൊല്ലം 957-ൽ റൈസോലി മരിച്ചു. അരിനശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെമകൻ ടിപ്പു മൈസൂർ സുൽത്താനായി. അദ്ദേഹവും യുദ്ധം മുറയ്ക്കു നടത്തി. ഒടുവിൽ കൊല്ലം 959-ൽ മംഗലപുരത്തുവെച്ചുണ്ടായ ഒരുമ്പയിപ്പിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം അവസാനിച്ചത്. ആ ഉടമ്പടിയിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് തിരുവിതാംകൂറിനെ രക്ഷിപ്പാനുള്ള ചുമതലയെപ്പറ്റിയും ചില നിബന്ധനകൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

11. കൃഷിപരിഷ്കാരം.

മഹാരാജാവ് കൊല്ലം 959-ൽ രാമേശ്വരത്തോടു പുഴുന്നള്ളിയിരുന്നു. ആ പുഴുന്നള്ളത്തിനിടയിൽ തിരുനാൾപ്രവിശ്യ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ കൃഷിമുഖ്യമായും മരമത്തു വേലകളുടേയും സമ്പ്രദായങ്ങൾ അറിയാൻ നോക്കി നടപ്രവേശനം ചെയ്തിരുന്നു. തിരിച്ചെ പുഴുന്നള്ളിയതിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിലും കൃഷിനെപ്പറ്റി അവക സമ്പ്രദായങ്ങൾ ശോധിക്കുന്നിടത്തോളം ഏറ്റെടുത്തുനോക്കിയിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് പല സ്ഥലങ്ങളിലും വെള്ളം കെട്ടി നിർത്തുവാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകളും മറ്റും ചെയ്ത് കൃഷിയെ അകപ്പാട് തന്നെ ഒരു പരിഷ്കരിച്ചു. പാലങ്ങൾ സൗകര്യം മുതലായി പല മരമത്തുവേലകളും നടത്തിച്ചു. അങ്ങൽ ഏർപ്പാടിനും അക്കാലത്തിൽ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തി.

12. ഭരണകാര്യം

മഹാരാജാവിന്റെ അനുജനായിരുന്ന മകയിരംതിരുനാൾ തമ്പുരാൻ കൊല്ലം 961-ൽ നാടുനീങ്ങി. അവിടുത്തെ ഭാഗീനേതനും വലിയ പണ്ഡിതനും സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും അനേകം ഉത്തമഗുണങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച ഒരുത്തമമഹാകവിയുമായിരുന്ന അശ്വതിരിതിരുനാൾ തമ്പുരാൻ കൊല്ലം 963 ലും നാടുനീങ്ങി. അരിനാൽ രാജകുടുംബത്തിൽ സന്തതി മുദക്കമായി തീർന്നുകൊണ്ട് കൊല്ലം 964-ൽ കോലത്തുനാട്ടിൽനിന്ന് രണ്ടു തമ്പുരാട്ടിമാരെ ഭരണത്തു.

13. കേശവപിള്ള ദിവാൻ

കൊല്ലം 963-ൽ തമ്പി ചെമ്പകരാമൻപിള്ള ഭൂവന്ധായി. അപ്പോൾ കൊട്ടാരം സമ്പ്രതിയുദ്യോഗം ഭരിച്ചിരുന്ന കേശവപിള്ള വലിയ സാധികാരക്കാരനായി. 964-ൽ ചെമ്പകരാമൻപിള്ള രോഗം ബാധിച്ചു തീരെക്കിടപ്പിലായിത്തീർന്നു. അതിനാൽ മഹാരാജാവ് കേശവപിള്ളയെ ഭൂവന്ധാക്കി നിയമിച്ചു. എന്നാൽ ഭൂവ എന്ന ഉദ്യോഗപ്പേർ വളരെപ്പഴയതും ചെറിയ രാജ്യങ്ങളിലെ മന്ത്രിമാർക്കു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് ആ പേർ പരിഷ്കാരത്തിനുപോ

ഒന്നു കരുതി അതുമാറി കേരവപിള്ളക്ക് ടിവാൻ എന്ന പേരാണ് നിശ്ചയിച്ചത്. ഇതു മുതൽക്കാണ് പേരിൽ പരിഷ്കാരം തുടങ്ങിയെ ചുരുക്കം. സാധാരണജനങ്ങൾക്ക് വെളിച്ചമാനത്തെക്കൂടി കാണിക്കുന്നതിനായി 'ടിവാൻജി' എന്നും പറഞ്ഞുവന്നു. ഇദ്ദേഹമാണ് തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒന്നാമത്തെ ടിവാൻജി. കേരവപിള്ള വലിയ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനും രാജഭക്തനും അസാധാരണ ബുദ്ധിമാനും മഹാരാജാവിനും ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കും വളരെസ്നേഹത്താലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പൂർവ്വം അദ്ദേഹം വളരെത്താണനിലയിൽനിന്ന് ഉത്സാഹപൂർവ്വമായ സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ടുതന്നെ ഉയർന്ന പദവിയിലെത്തിയ വീരപുരുഷനായിരുന്നു.

തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു പാവപ്പെട്ട നായർക്കടുംബത്തിലാണ് കേരവപിള്ള ജനിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന് പത്തുണ്ടാളം വയസ്സായപ്പോൾ പൂവാറ് എന്ന ദിക്കിൽ ധനികനായ ഒരു മഹമ്മദൻ കച്ചവടക്കാരന്റെ കീഴിൽ ഒരു കണക്കെഴുത്തുജോലി കിട്ടി. ആ കച്ചവടക്കാരൻ ഒരിക്കൽ മഹാരാജാവിനെ മുഖംകാണിക്കാൻ വന്നപ്പോൾ കേരവപിള്ളയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നിരുന്നു. ആ അവസരത്തിലാണ് മഹാരാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടത്. ആ കച്ചവടക്കാരന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം കേരവപിള്ളയ്ക്ക് കൊട്ടാരത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ജോലി മഹാരാജാവ് കല്പിച്ചു കൊടുത്തു. യുവാവായ കേരവപിള്ളയുടെ സാമർത്ഥ്യവും ബുദ്ധിവിശേഷവും കണ്ട് മഹാരാജാവിനു തൃപ്തിപ്പെട്ടതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഉദ്യോഗക്കുറവ്കൾ വേഗത്തിൽ കിട്ടിത്തുടങ്ങി. കൊട്ടാരം രാജന്മാരുടെ മുമ്പിൽ കുറച്ചുകാലം ഇരുന്നതിനുശേഷം കേരവപിള്ള കച്ചവടക്കാരനായി. കച്ചവടക്കാരനും സംബന്ധിച്ച പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന് ഇംഗ്ലീഷുകാരോടും ഡച്ചുകാരോടും അടുത്തു പെരുമാറേണ്ടിവന്നു. കേരവപിള്ളയുടെ സാമർത്ഥ്യത്താൽ കച്ചവടം വകയിൽ രാജ്യത്തിനു മുതലെടുപ്പു വലിച്ചു വന്നതുപോലെ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കും കച്ചവടസൗകര്യവും കേരവപിള്ളയിൽ വിശ്വാസവും അധികം വലിച്ചുവന്നു. ആ വഴിക്ക് കേരവപിള്ള പ്രധാനമായ പല ഇംഗ്ലീഷുകാരാസ്ഥന്മാരുടേയും ഒരു മിത്രവുമായിത്തീർന്നു. ആ വിദേശീയരിൽ നിന്ന് അവരുടെ യുദ്ധസമ്പ്രദായങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. പ്രസിദ്ധ പടനായകനായിരുന്ന ഡി.ബി.സി. 952-ൽ മരിച്ചതിനുശേഷം പല അവസരങ്ങളിലും യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി കേരവപിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സൈന്യങ്ങളെ അയപ്പാൻ അതുനിമിത്തം മഹാരാജാവിനു സാധിച്ചു. ഇപ്രകാരം മേൽക്കുമേൽ ഉയർന്ന നിലയെ പ്രാപിച്ചിട്ടാണ് 964-ൽ കേരവപിള്ള ടിവാൻ

യത്. തിരുവിതാംകൂർ ചരിതത്തിൽ അദ്ദേഹം പല സംഗതികൊണ്ടും പ്രധാനമാന്യതകൾ വഹിക്കുന്നതുമുണ്ട്.

14. ടിപ്പുവിന്റെ അക്രമണശ്രമം.

തിരുവിതാംകൂർ അക്രമിച്ചു കീഴടക്കണമെന്ന് ഹൈദരാലിക്ക് വലിയ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു മുമ്പുതന്നെ തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ടിപ്പു സുൽത്താൻ ആ കാര്യത്തിൽ ഹൈദരാലിക്ക് അധികം ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ മംഗലപുരത്തുവെച്ച് ടിപ്പുവും ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി നടന്ന ഉടമ്പടിപ്രകാരം കാരണമുള്ളതെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറിനെ അക്രമിച്ചാൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായിട്ടും പുറിയന്താരു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും കാരണമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കാൻ ആ മൈസൂർസുൽത്താൻ കാത്തിരുന്നു അതിനായി തന്റെ കീഴിലുള്ള സാമന്തരാജാക്കന്മാരെക്കൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂറുമായി എന്തെങ്കിലും ഇടപെടുവിച്ച് അതിന്മേൽ ഒരു രാഷ്ട്രക്കുടുംബം തിരുവിതാംകൂറിനെ അക്രമിച്ചാൽ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയിരിക്കെ മലയാളമില്ലയിലെ ചില രാജാക്കന്മാർ മൈസൂർ സുൽത്താന്റെ ഭേദക്കാര്യമായ വചനങ്ങൾ പെരുമാറിത്തുടങ്ങി. സാമൂതിരി മുരളിയവർക്ക് അവരും നാട്ടിൽത്തന്നെ ചില ഗ്രന്ഥശാസ്ത്രങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽപ്പെട്ട 'ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടറി' എന്ന ഒരു നമ്പൂരിരിവഴിക്ക് വിവരം അറിഞ്ഞ ടിപ്പുസുൽത്താൻ കൊല്ലം 962-ൽ മലയാളമില്ലയെ അക്രമിച്ചു. ഈ ക്രമക്കേടൊന്നിന് പിൽക്കാലത്തു ചിലർ വളരെ മേൽനോട്ടമായി വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. റിപ്പോർട്ടായ ജനങ്ങളെയെല്ലാം കിട്ടിയേടത്തോളം പിടിച്ച് ദണ്ഡിപ്പിച്ചു മരണമുദ്രയ്ക്കായി ചേർക്കുകയും അതു കൂട്ടാക്കാത്തവരുടെ കഴുത്തുവെട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും ഒരു കയ്യിൽ പശുമാംസവും മറേക്കയ്യിൽ വാളുമായിട്ടാണ് എപ്പോഴും ടിപ്പു ഇരുന്നിരുന്നതെന്നും മറ്റും അവർ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ഒരു പട്ടാളത്തിന്റെ യുദ്ധയാത്രയിൽ നാല്പതുവർഷം മുമ്പുവരെയും, പലേടത്തും ഇക്കാലത്തുതന്നെയും സാധാരണയായി ഉണ്ടാകാറുള്ളതുപോലെ പട്ടാളം പോകുന്ന വഴിയിൽ കണ്ടെത്തുന്ന ചില ആളുകളെ ഉപദ്രവിക്കുകയെന്നോടത്തോളമല്ലാതെ സുൽത്താനാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യങ്ങളാകട്ടെ അതിലധികം യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിന്നു വേണ്ട തെളിവുകളുണ്ട്. നാട്ടുകാരും മതഭ്രാന്ത തലക്കു കേറിയവരുമായ ദുഷ്ടന്മാർ ടിപ്പുവിന്റെ പടവട്ടം അവസരമാക്കിപ്പിടിച്ച് പലേടത്തുനിന്നും പല സംഘങ്ങളായി പുറപ്പെടുകയും അടുത്തു കഴിഞ്ഞ മാപ്പിളപ്പടവട്ടക്കാലത്തുണ്ടായതുപോലെ നാട്ടുകാരെ ഉപദ്രവിക്കുകയും ബലാൽക്കാരണ മതം മാറുകയും കൂറ

മായവിധത്തിൽ കൊല്ലുകയും ചെയ്ത് ലഹളയുണ്ടാക്കി നാട്ടുകാർക്കിടക്കുകയാണുണ്ടായതെന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ടിപ്പുവിന്റെ കീഴിലുള്ള പ്രധാനോദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ പലരും പ്രധാന മന്ത്രിതന്നെയും ബ്രാഹ്മണരായിരുന്നു. അത്രത്തോളം തന്റെ അധീനത്തിലുള്ള അവരെപ്പോലും അദ്ദേഹം മരം മാറാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. ഏതായാലും ആ യുദ്ധയാത്രയിൽ ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ ശക്തിയേയും മേൽക്കോയ്മയെ വക്തവ്കാത്തതിനുള്ള ശിക്ഷയേയും ഭയന്ന് മലയാള ജില്ലയിലെ പല രാജാക്കന്മാരും മതഭ്രാന്തന്മാരും കൊള്ളക്കാരുമായ ഭിക്ഷുന്മാരുടെ കൂറുകൾക്കുൾ നിമിത്തം പൊതുജനങ്ങളും എല്ലാം മലയാളജില്ലയിൽനിന്നു നാടുവിട്ട് കാടിപ്പോന്ന് തിരുവിതാംകൂറിനെ ശ്രദ്ധണം പ്രാപിച്ചു. ധർമ്മാത്തരനായ മഹാരാജാവ് തന്നെ അഭയം പ്രാപിച്ച ആ അതിഥികളെല്ലാം വേണ്ടതുപോലെ സ്വീകരിച്ചു സൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു ടിപ്പുവാക്കട്ടെ ഈ അവസരത്തിൽ കൊച്ചി രാജാവിനോട് അലൗഷാടം പറവുരും കൊച്ചിപക സ്ഥലങ്ങളാണെന്നും അതു കൊച്ചിക്കു തിരിയെ കിട്ടണമെന്നും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനോട് അവശ്യപ്പെടുവാനും മഹാരാജാവും മൈസൂർ സുൽത്താനും സഖ്യമായിരിക്കണമെന്നുപദേശിപ്പാനും നിർബ്ബന്ധിച്ചു. മഹാരാജാവ് നെടുങ്കോട്ട പരിശോധിച്ചാൻ അന്നമനസ് എന്ന പ്രദേശത്തു ചെന്നിരുന്നപ്പോൾ കൊച്ചി രാജാവ് ടിപ്പുവിന്റെ നിർബ്ബന്ധം അവിടുത്തെ അറിയിച്ചു. മഹാരാജാവ് ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം മതിയാശിയിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷുഗവർണ്ണയേയും അറിയിച്ചു. ഗവർണ്ണർ ഇതു നല്ലൊരുവസരമാണെന്നുകരുതി മഹാരാജാവ് ഏതുവിധം പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുപദേശിപ്പാനായി 'മേജർ ഓറന്റർമാൻ' എന്ന ഹിംഗ്ലീഷുദ്യോഗസ്ഥനെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയക്കയും ചെയ്തു.

15. ഇംഗ്ലീഷു കാരുക്ഷ്യമുള്ള ഉടമ്പടി.

ടിപ്പുസുൽത്താനാകട്ടെ, കൊച്ചിരാജാവിനെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികൾക്കു മറുപടി കിട്ടുവാൻ താമസിക്കുന്നതുകണ്ട് പ്രത്യേകം ചില ഭൂതന്മാരെത്തന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയച്ചു. ആ ഭൂതന്മാർ മുഖാന്തിരം സുൽത്താനും മഹാരാജാവുംതമ്മിൽ സഖ്യംചെയ്യുന്നതായാലുണ്ടാകുന്ന ഗുണങ്ങൾ മഹാരാജാവിനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. മേജർ ഓറന്റർമാന്റെയും കേരളപക്ഷിയുടേയും ഉപദേശമനുസരിച്ച് ഇംഗ്ലീഷു കമ്പനിക്കാരുടെ അനുവാദംകൂടാതെ താൻ മൈസൂർ സുൽത്താനുമായി ഒരു സഖ്യം ചെയ്യുമില്ലെന്നു മഹാരാജാവ് മറുപടി പറഞ്ഞു. ആ മറുപടിയിറങ്ങത്തോറും ടിപ്പു തിരുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിക്കാൻ വേണ്ട ഒരുക്കംതുടങ്ങി. മഹാരാജാവ് അതിനിൽ മതിയാശി

ഗവർണ്ണമെന്റിപ്പിച്ചിട്ട് ടിപ്പുവിനോടുമുലം ചെയ്യുന്നതിൽ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ നയിക്കാനും മറ്റുമായി കുറെ ഇംഗ്ലീഷ് ഡ്രോഗ്മെന്റുമാരെ അയച്ചുതന്നുവെങ്കിലും ഗവർണ്ണമെന്റാവാശ്ശെപ്പട്ടു. അതിനു മറ്റൊരാളായിരുന്ന കിട്ടിയ മറുപടികൾക്കു മറ്റുള്ള സൈന്യങ്ങളെ നയിക്കാൻ ഇംഗ്ലീഷ് ഡ്രോഗ്മെന്റുമാരും അയച്ചു കൊടുക്കുക പതിവില്ലെന്നും എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിനെപ്പറ്റിയായിപ്പാൻ ഏതാനും ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യങ്ങളെ അയച്ചുതന്നുവെന്നും അതിന് ഒരു വെടി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെങ്കിലായിരുന്നു. മറ്റൊരാളാവ് അതുപ്രകാരം സമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ ഉണ്ടായ ഉടമ്പടിയിലെ പ്രധാന നിശ്ചയങ്ങൾ ഇവയായിരുന്നു:—(1) ഇംഗ്ലീഷുകാർ അനുകൂല സൈന്യങ്ങളെക്കൂടി ചെലവ് തിരുവിതാംകൂർ ചൊടുത്തുനടത്തണം. (2) യുദ്ധം അവസാനിച്ചതിനു ശേഷവും ഏതാനും ഇംഗ്ലീഷ് പട്ടാളങ്ങളെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അതിർത്തികളിൽ സ്ഥിരമായിത്താമസിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം. (3) ഇപ്പോൾ അയക്കുന്നതിൽ കൂടുതലായി ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യങ്ങളെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയക്കേണ്ടിവരുന്നതായാൽ ആ സൈന്യങ്ങളുടെ ചെലവ് ഇംഗ്ലീഷ് കമ്പനിയിലെ വഹിക്കണം. (4) ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ പ്രതിനിധിയായി അല്ലെങ്കിൽ റസിഡന്റായി ഒരംഗം ഇംഗ്ലീഷ് ഡ്രോഗ്മെന്റുമാരെ തിരുവിതാംകൂറിൽ താമസിപ്പിക്കണം. ഇപ്രകാരമുണ്ടായ ഉടമ്പടിനുസരിച്ചു ഗവർണ്ണർ രണ്ടു സംഖ്യകൾ ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യങ്ങളെ കാപ്റ്റൻ നാക്സ് എന്ന സൈന്യാധിപന്റെ കീഴിൽ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയച്ചുകൊടുത്തു. ജോർജ് വെബ്ബി എന്ന പേരുള്ള ഒരംഗം ഇംഗ്ലീഷ് ഡ്രോഗ്മെന്റുമാരെ ഇംഗ്ലീഷ് കമാണ്ടർ പ്രതിനിധിയായി തിരുവിതാംകൂറിൽ താമസിപ്പാൻ മറ്റൊരാളാവ് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഉടമ്പടിനു തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒന്നാമത്തെ റസിഡന്റായിക്കരുതുന്നതാണ്. മതിരാശിയിൽ നിന്നുവെച്ചു ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യങ്ങളാകട്ടെ പള്ളിപ്പറമ്പ് കോട്ടയ്ക്ക് അല്ലെങ്കിൽ അന്യകോട്ടയ്ക്കു വളയെക്കുറേയല്ലാതെ പാളയമടിച്ചു താമസിച്ചു. ഈവക ഏപ്പാടുകൾ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ടിപ്പുവിനോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ വിർബ്ബസ്വരായിരിക്കണമെന്ന വിവരം ഗവർണ്ണർ ടിപ്പുവിനേയും അറിയിച്ചു.

16. ഡച്ചുകോട്ടകൾ വില്പന വാങ്ങിയത്.

കൊല്ലം 964-ൽ ടിപ്പുസുൽത്താൻ തിരുവിതാംകൂറിനെ ആക്രമിക്കുന്നതിനായി ഒരു വലിയ സൈന്യത്തോടുകൂടി പാലക്കാട്ടെത്തി. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിന്റെ വടക്കെ അതിരിലുള്ള ചന്ദ്രകോട്ടയുടെ പടിഞ്ഞാറെ അറ്റത്ത് ഡച്ചുകാരുടെ വകയായി അയക്കോട്ടയെന്നും കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോട്ടയെന്നും പറഞ്ഞിരുന്ന രണ്ടു കോട്ടകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

സംവത്സരം മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ രണ്ടു കോട്ടകളും സ്വാധീനപ്പെടുത്തിയാൽ ഒട്ടും പ്രയാസംകൂടാതെ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കടക്കാമെന്നു ടിപ്പുസുൽത്താൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഡച്ചുകാരുമായി പിന്നത്താതെ കഴിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു വിചാരമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ആ കോട്ടകൾ ഡച്ചുകാരോടു വിലയ്ക്ക് വാങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹം അലോചന നടത്തി. ആ വിചാരം മഹാരാജാവറിഞ്ഞു. കോട്ടകൾ ടിപ്പുവിനു വാങ്ങുവാനിടയാകുന്നതിനുമുമ്പ് തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു വാങ്ങുന്നതിനുവേണ്ടി മഹാരാജാവ് ടിവാൻ കേരളവപിള്ളയെ ഡച്ചുകാരുടെ അടുക്കലേക്കയച്ചു. അതുപ്രകാരം രണ്ടു കോട്ടകളും മൂന്നു ലക്ഷം രൂപ വിലയ്ക്ക് ഡച്ചുകാരോട് തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. വാങ്ങിയ ഉടൻതന്നെ ആ രണ്ടുകോട്ടകളിലും തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങളെയും സ്ഥാപിച്ചു. ഡച്ചുകോട്ടകൾ വാങ്ങിയതും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങളെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷ് റസിഡണ്ടായ മിസ്റ്റർ പെന്ററി മതിരാശിയിലെ ഗവർണ്ണറുജെലിപ്പിച്ചു. അപ്പോഴത്തെ ഗവർണ്ണറായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ഫാളൻഡ് എന്ന അൾക്ക് മഹാരാജാവിന്റെ പ്രവൃത്തി ഒട്ടും രസിച്ചില്ല. ആ ഇംഗ്ലീഷ് ട്രോഗറഡൽ ഇംഗ്ലീഷ് കാരോടാലോചിക്കാതെ മഹാരാജാവ് കോട്ടകൾ വാങ്ങിയത് തെറ്റാണെന്നും ഈ സംഗതി നിമിത്തം ടിപ്പുവുമായി യുദ്ധമുണ്ടാകുന്നതായാൽ ഇംഗ്ലീഷ് കാർ തിരുവിതാംകൂറിനെ സ്റ്റാഫായിക്കുന്നതല്ലെന്നും മഹാരാജാവിനെ എഴുതി അറിയിച്ചു. അതു കണ്ടപ്പോൾ മഹാരാജാവിന് വളരെ ഇച്ഛാഭംഗവും പശ്ചാത്താപവുമുണ്ടായി. ഗവർണ്ണറുജെലിപ്പിയ്ക്കുന്നതിനെ പ്രവൃത്തി തെറ്റാണെന്നും മറ്റും കാണിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് കാരുടെ പ്രധാനിയായിരുന്ന ഗവർണ്ണർ ജനറൽ കാറൻവാലിസ് പ്രഭുവിന്നും എഴുതിയതു. തന്റെ പ്രവൃത്തി ന്യായമാണെന്നും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ രക്ഷയ്ക്ക് ആ കോട്ടകൾ വാങ്ങേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്നും ആ കോട്ടകളുടെ സംഗതിയിൽ മൈസൂർ സുൽത്താൻ യാതൊരവകാശവും പറയാനില്ലെന്നും മറ്റും മഹാരാജാവും ഗവർണ്ണർ ജനറൽക്ക് എഴുതി. ഗവർണ്ണർ ജനറൽ ആദ്യത്തിൽ മതിരാശി ഗവർണ്ണറുടെ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിച്ചിരുന്നവങ്കിലും വീണ്ടാലോചന ചെയ്ത് രസനോപചാരം നടത്തലും കഴിച്ചതിന്റെ ശേഷം മഹാരാജാവിന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ അക്ഷേപം പറയാനില്ലെന്നു സമ്മതിച്ചു.

17. ടിപ്പുവുമായുള്ള യുദ്ധം.

ഡച്ചുകോട്ടകൾ രണ്ടും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയ സംഗതിയറിഞ്ഞപ്പോൾ ടിപ്പു കുപിതനായി നെടുങ്കോട്ട പൊളിച്ച് തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കടപ്പാൻ രീതിപ്പെടുത്തി. അതി

നുള്ള ഒരു കാരണമുണ്ടാക്കാനായി തന്റെ കീഴിലുള്ള സാമന്തരാജാ
 വായ കൊച്ചിരാജാവിന്റെ രാജ്യത്തിലുൾപ്പെട്ടനെട്ടുകോട്ടയുടെ ഭാഗ
 ണ്ട് വെട്ടിച്ച് നീക്കിക്കൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവി
 നെ അറിയിച്ചു. മഹാരാജാവ് അതനുസരിക്കാഞ്ഞപ്പോൾ ടിപ്പു
 നെട്ടുകോട്ട വെട്ടിപ്പൊന്നുതണ്ടുകൾ ചെയ്തു. മഹാരാജാവും ടിപ്പു
 വിന്റെ യുദ്ധസംരംഭങ്ങൾ തടുക്കാൻ പേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്ത് ടി
 വാൻ ശേഷപിള്ളയെ സൈന്യാധിപനാക്കി നിയമിച്ചു. കേ
 ശവപിള്ള നെട്ടുകോട്ടയുടെ വട്ടക്കോട്ടകളിൽ അനേകം ഭടന്മാരെ
 സ്ഥാപിച്ച് ടിപ്പുവിന്റെ അക്രമത്തെ ചാഗ്രതയോടെ തടുത്തു നി
 ല്ലാൻ ഏല്പാൻ ചെയ്തു. ടിപ്പുവാക്കട്ടെ തന്റെ സൈന്യത്തിൽ ഒരു ഭാ
 ഗത്തെ നെട്ടുകോട്ടയിൽ തിരുവിതാംകൂർ ഭടന്മാർ കാത്തുനിൽക്കുന്ന
 സ്ഥലങ്ങൾക്കു നേരെ നിർത്തിച്ച് അവരോട് തിരുവിതാംകൂർ ഭട
 ന്മാരുടെ നേക്ക് വെടി പെച്ചുകൊണ്ടിറപ്പാനാജ്ഞാപിച്ചു. അവർ
 കല്ലമ്പലം ചെയ്തുകൊണ്ടുനിന്നു. രാത്രിയായപ്പോൾ ടിപ്പു പരി
 ന്നാലായിരം ഭടന്മാരോടുകൂടി കോട്ടയുടെ മറ്റൊരു ഭാഗത്ത് ചെന്നു്
 ആ ഭാഗങ്ങളെല്ലാം പ്രയാസംകൂടാതെ കയ്യടക്കപ്പെട്ടു. പിന്നെ കോ
 ട്ടു മുൻവശത്തുള്ള കിടങ്ങു നികത്തുവാൻ ഭടന്മാരോട് കല്പിച്ചു.
 പക്ഷെ ആ പ്രവൃത്തി അത്ര വേഗത്തിൽ നടത്തുവാൻ അവരെക്കാ
 ല് സാധിച്ചില്ല. കൈവശപ്പെടുത്തിയ കോട്ടമതിലിൽ കൂടിക്കിടന്നു
 ടിപ്പുവും ഭടന്മാരും തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങളെ എതിർത്തൊടിച്ച്
 തുടങ്ങി. അങ്ങനെയിരിക്കെ തിരുവിതാംകൂർ ഭടന്മാർ ഒരു സ്ഥലത്ത്
 തീർത്തുനിന്ന് ടിപ്പുവിന്റെ ഭടന്മാരുടെ നേക്ക് ഒരു പീരങ്കിയെഴി
 പ്പു മറ്റൊരു ഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ ഭടന്മാർ ചെറുതോ
 ക്കൾ കൊണ്ട് അതേസമയത്തുതന്നെ അപ്രതീക്ഷിതമായവിധ
 ൽ വെടിവെക്കുകയും ചെയ്തു. വെടിയേറു ടിപ്പുവിന്റെ ഭടന്മാരിൽ
 അനേകംപേരും അവരുടെ നേതാവായ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനും മരിച്ചു.
 അതുകണ്ടപ്പോൾ ടിപ്പുവിന്റെ മറ്റു ഭടന്മാർ പിൻതിരിഞ്ഞൊടിത്തുട
 ങ്ങി. ടിപ്പു അതുകണ്ട് കോപിച്ച്, പിന്നിൽ നിന്നിരുന്ന സൈ
 ന്യാധിപന്മാരോട് മുന്പോട്ടുകയറി എതിർപ്പാണുണ്ടാക്കി. അവർ
 മുന്പോട്ടുകയറി. പിന്മുറയോടുന്നവരും മുന്പോട്ടു കയറുന്നവരും കൂട്ടി
 മുട്ടിക്കുഴപ്പമായി. അതിനിടയിൽ വെടികൊണ്ടു പലരും മരിത്തുവീ
 ണ്ടു മരിച്ചുതുടങ്ങി. ആ ബഹളത്തിൽ സുൽത്താനും കിടങ്ങിൽ വീ
 ണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന് ചില പരുക്കുകളും പറ്റി. ഒടുവിൽ ഭൂത
 ന്മാരുടെ സഹായംകൊണ്ട് ടിപ്പുവും ദേഹിച്ച ഭടന്മാരും പ്രധാന
 സൈന്യം പിന്നിരുന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരുവിധം ചെന്നുചേർന്നു. തിരുവി
 താംകൂറിൽ വരുത്തിപ്പാറ്റിച്ചിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യങ്ങളാകട്ടെ യുദ്ധ

തിലേപ്പെട്ടവൻ മതിരാശിയിൽനിന്നു കല്പനവന്നിട്ടില്ലെന്നു ന്യായവും പറഞ്ഞത് ഈ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യത്തിന് യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യാതെ ഉദാസീനന്മാരായിരിക്കുവാൻ ചെയ്തത്. അതിന്റെ മഹാദാരുവാവ് വളരെ പശ്ചാത്താപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ ടിപ്പുവിന്റെ പല്ലക്കും വാളും ചില അഭരണങ്ങളും തിരുവിതാംകൂർ ഭേമാക്ക് ലഭിച്ചു.

18. ടിപ്പു തിരുവിതാംകൂറിലെ കടന്നത്.

അഭിമാനിയായ ടിപ്പുസുൽത്താനു മേൽപ്രകാരം തോൽവി പറ്റിയതുമിമാന്തം കോപവും വാശിയും വല്ലാതെ വെച്ചു. ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ അനേകം വലിയ പീരങ്കികൾ അദ്ദേഹം പുതുതായി വരുത്തി. അവയെല്ലാം നിരത്തിവെച്ച് കോട്ടയ്ക്കു നേരെ ഉടവിടാതെ വെടിയും വെച്ചുതുടങ്ങി. മഹാരാജാവിനാകട്ടെ വീണ്ടും ടിപ്പു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുമെന്ന് നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങളെ വീണ്ടും ജാഗ്രതയോടുകൂടി നിർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു സഹായിക്കണമെന്നു മതിരാശി ഗവർണ്ണറോട് വീണ്ടും വീണ്ടും ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ ഗവർണ്ണർ അതു തീരെ ചകുലിച്ചില്ല. ടിപ്പുവിന്റെ പീരങ്കി വെടികൾകൊണ്ട് കോട്ടയുടെ ഏതാനും ഭാഗം തകന്നു. അപ്പഴുതിൽ കൂടി മൈസൂർ സൈന്യം അകത്തു കടക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യം പിൻവാങ്ങിത്തുടങ്ങി. ടിപ്പു കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോട്ടയും കൂടി പിടിച്ചടക്കിട്ട് സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രവേശിച്ചു. ആലങ്ങാട്, പറവൂർ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവനും ആക്രമിച്ചു. കരിയാപ്പള്ളിക്കോട്ടയും പിടിച്ചടക്കി കേൾവപിള്ളിയിലേക്ക് തിരുവിതാംകൂർ സൈന്യങ്ങളെ പിൻവലിച്ച് അവരെ അത്രക്കുറിച്ചു തുലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ട് മൈസൂർ സൈന്യത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള ഗതി അവുന്നതും തടുപ്പാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ കോലാഹലങ്ങളിലെല്ലാം തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്ന് ചെലവും വാങ്ങിത്തീന്നു താമസിച്ചിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യങ്ങൾ ഉടമ്പടിയാസരിച്ച് തിരുവിതാംകൂറിന് ചെയ്യാൻ സഹായം യാതൊന്നും ചെയ്യാതെ വെറും കാറ്റാളുക്കളുടെ നിലയിൽ യുദ്ധംനോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

19. ടിപ്പു തിരുവെപ്പേറുന്നത്.

മേൽപ്രകാരം ആദ്യത്തിൽ കുറച്ചു ജയം കണ്ടുവെങ്കിലും ദൈവഗതി ടിപ്പുവിന് പ്രതികൂലമായിരുന്നു. അധികദിവസം തിരുവിതാംകൂറിൽത്താമസിപ്പാൻ ടിപ്പുവിനു സാധിച്ചില്ല. ഹൈദരാബാദിലെ

നൈസാമും ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടേയും പരദേശത്തുവെച്ച് മൈസൂരിനോടു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങിത്തു വിവരം അറിവുകിട്ടി. അതിനും പുറമേ അതേ സമയത്തുതന്നെ ഇടവപ്പാരിവഷം സാധാരണയിൽ വളരെയധികം അക്കൊല്ലത്തിൽ വലിച്ചു. അലുവാപ്പുഴയിലും പരിസംപ്രദേശങ്ങളിലും വെള്ളം നിറഞ്ഞു. സൈന്യങ്ങൾക്ക് അമരാസാധനങ്ങൾ കിട്ടാതെ കഴിഞ്ഞു-ങ്ങി. അങ്ങനെയൊരു വെള്ളപ്പൊക്കം ടിപ്പുവിന്റെ സൈന്യങ്ങൾ മുന്പു കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അവർ വല്ലാതെ പരിഭ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. വെടിമരുന്നു മുതലായ യുദ്ധസാമഗ്രികൾ നന്നത്തു കൊള്ളുതതായി. ഇതെല്ലാംകൊണ്ടും തൽക്കാലം മൈസൂർക്കു മടങ്ങിപ്പോവാൻതന്നെ ടിപ്പു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധത്തിന് മുമ്പും യുദ്ധസമയത്തും മഹാരാജാവ് മതിരാശി ഗവർണ്ണറോട് അവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം യുദ്ധത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ്സൈന്യങ്ങൾ യാതൊരു സഹായവും ചെയ്തില്ലെങ്കിലും യുദ്ധം നിന്തി ടിപ്പു മടങ്ങിപ്പോകാനായപ്പോഴെന്ന് തീരുവിതാംകൂറിലെ സഹായിക്കത്തരിന് മതിരാശിഗവർണ്ണറെശ്ശാസിച്ചുകൊണ്ടും ആ കാര്യത്തിൽ മഹാരാജാവിനോട് സഹതാപംപ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഉള്ള ഗവർണ്ണർജനറാളുടെ ഒരു എഴുത്തു മഹാരാജാവിന് എത്താമിരുന്നില്ല. യുദ്ധത്തിൽ തീരുവിതാംകൂറിലെ സഹായിപ്പാനായി കാപടർ ഫാർട്ടലി എന്ന നായകന്റെ കീഴിൽ പുതുതായിത്തന്നെ മൂന്നുസംഘം ഇംഗ്ലീഷ്സൈന്യങ്ങൾ വന്നുചേരതെയുമിരുന്നില്ല.

20. അലങ്ങളും മറ്റും തിരിയെക്കിട്ടിയത്.

ടിപ്പുസുൽത്താനും ഇംഗ്ലീഷ്കാരുമായി പരദേശത്തുവെച്ചു നടന്ന യുദ്ധം കൊല്ലം 967-ാമണ്ടുവരെ അതായത് മൂന്നു സംവത്സരത്തോളം നീണ്ടുനിന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടേയും മഹാരാജാക്കന്മാരുടേയും നൈസാമും കൂടിച്ചേന്ന് യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ഒടുവിൽ സുൽത്താൻ തോൽക്കുമെന്നുള്ള മട്ടായി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം സന്ധിക്കുപേക്ഷിച്ചു. അതനുസരിച്ച് ശ്രീരംഗപട്ടണത്തുവെച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടേയും ടിപ്പുവുമായി ഒരുടമ്പടി ഉണ്ടായി. ആ ഉടമ്പടിപ്രകാരം ടിപ്പു മുന്പു കീഴടക്കിത്തു രാജ്യങ്ങളിൽ പകുതിയും ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ വിട്ടുകൊടുത്ത രാജ്യങ്ങളിൽ മലയാളജില്ലയും തിരുവിതാംകൂറിലെ കുന്നത്തുനാട്, അലങ്ങാട്, പറവൂർ എന്നീ താലൂക്കുകളും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ഉടമ്പടി ക്ഷേത്രം കുന്നത്തുനാട് മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതാണെന്നും അതു തിരുവിതാംകൂറിലേക്കുതന്നെ വിട്ടുതന്നാണെന്നും മഹാരാജാവ് ഗവർണ്ണർ ജനറാളെ അറിയിച്ചു. ആ സം

നിന്നിന്റെ മേൽക്കൽ ജനറാൾ ചില അനേചയങ്ങളാൽ നടത്തിയ തിന്നശേഷം ആ പ്രദേശങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് വിട്ടുകൊടുപ്പാൻതന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ആ വക സ്ഥലങ്ങൾ വീണ്ടും തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കിട്ടി.

21. സാമൂതിരി മുതലായവരെ അതാതുനാട്ടിലേക്കയച്ചത്.

ശ്രീരംഗപട്ടണത്തുവെച്ചുണ്ടായ ഉടമ്പടിപ്രകാരം മലയാളജില്ല മുഴുവനും ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കുണ്ടി. ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണകാലത്ത് അവിടെനിന്ന് കാടിപ്പോന്ന് തിരുവിതാംകൂറിൽത്താമസിച്ച്നിന്ന പല രാജാക്കന്മാരെയും പ്രഭുക്കന്മാരെയും അതാതു ഭിക്ഷകളിലേയ്ക്കയച്ച് ഭാരതത്തേക്കും അവരുടെ ന്യായമായ സ്വത്തുക്കളും മറ്റും കൊടുപ്പിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തേണ്ട ഭാരം മഹാരാജാവിനെ ഗവർണ്ണർ ജനറാൾ ഏൽപ്പിച്ചു. അതനുസരിച്ച് മഹാരാജാവ് കേരവചിള്ളി ദിവാനെ ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി മലയാളജില്ലയിലേക്കയക്കയും കഴിയുന്നത്രത്തോളവും ന്യായമായ വിധത്തിൽ ആ കാര്യം നിർവ്വഹിക്കയും ചെയ്തു.

22. യുദ്ധച്ചെലവിനേപ്പറ്റിയുണ്ടായ തക്കം.

ടിപ്പുസുൽത്താനും തിരുവിതാംകൂറുമായുള്ള യുദ്ധവും അതിനെത്തുടർന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാരും ടിപ്പുവുമായുള്ള യുദ്ധവും കഴിഞ്ഞ് ഒരുങ്ങിയതിന്നുശേഷം യുദ്ധച്ചെലവിന്റെ സംഗതിയിൽ ഒരു തക്കമുണ്ടായി. ടിപ്പുവും തിരുവിതാംകൂറുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യങ്ങൾ സഹായമൊന്നും ചെയ്തില്ലെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ആഭിശ്രേണിന്നാണ് പുതുതായി മൂന്നുസംഘം ഇംഗ്ലീഷു സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടുവന്നതെന്നും അതിന്റെ ചെലവ് മഹാരാജാവ് തരേണ്ടതാണെന്നും മതിയാശി ഗവർണ്ണർ അവശ്യപ്പെടാതിരുന്നില്ല. അതിൽ മഹാരാജാവിന് ഗവർണ്ണരുമായി അല്പം വാദിക്കേണ്ടതായും വന്നു. 963-ലെ ഉടമ്പടിപ്രകാരം തിരുവിതാംകൂറിൽത്താമസിപ്പിച്ച സൈന്യങ്ങൾക്കു പുറമേ കൂടുതൽ സൈന്യങ്ങൾ പേണ്ടിവരുന്നപക്ഷം അതിന്റെ ചെലവ് ഇംഗ്ലീഷുകാർതന്നെ സഹിക്കണമെന്നാണ് നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നത്. അതിന് വിപരീതമായിപ്പറയുന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് മഹാരാജാവ് വാദിച്ചു. പക്ഷെ ഗവർണ്ണർ കൈയ്യുക്കടിസ്ഥാനമാക്കി പണം തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നുതന്നെ തരണമെന്നു ശരിച്ചു. മഹാരാജാവ് വഴക്കുകൂടാതെ കഴിപ്പാൻ ഏഴിലക്ഷം രൂപ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കൊടുത്തു. ഗവർണ്ണർ അതുകൊണ്ടും സമ്മതിച്ചില്ല. സൈന്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിച്ചെലവായിക്കാണെന്ന സംഖ്യ മുഴുവനും താതെ കഴിയില്ലെന്നു വീണ്ടും ശരിച്ചു. മഹാരാജാവിന് അപ്പോഴാണ് ആ ബന്ധുവിന്റെ സ്വഭാവം മുഴുവനും മനസ്സിലായത്. അവിടുന്ന് വളരെ പ

ശ്യാത്തപിക്കുകയും ചെയ്തു. കുന്നത്തുനാട് മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ വിട്ടുകിട്ടിയതോത്തും ടിപ്പുൻ കേശവപ്പിള്ളയുടെ ഉപദേശപ്രകാരവും 7 ലക്ഷം രൂപയ്ക്കു കിട്ടി മഹാരാജാവ് ഗവർണർക്ക് കൊടുത്തു. അങ്ങനെ പരിനാലുവകയും കൊടുത്തിട്ടും മതിയായിരുന്നെങ്കിൽ സമ്മതിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അതിലധികം കൊടുപ്പാൻ പണമില്ലെന്നും അതുതന്നെ വളരെ ക്ലേശിച്ചിട്ടാണ് കൊടുപ്പാൻ സാധിച്ചതെന്നും മറ്റും മഹാരാജാവ് ഗവർണർ ജനറലിലെഴുതിച്ചു. ഗവർണർ ജനറലും ഇനി കൂടുതൽ കൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

23. ഇംഗ്ലീഷ് കരുമായുള്ള രണ്ടാമത്തെ ഉടമ്പടി.

ടിപ്പുവുമായുള്ള യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ശക്തി പല വഴിക്കും പരന്നതിന്റെ ശേഷം തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവും ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി പുതിയ ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്തെഴുതിവന്നു. ആ ഉടമ്പടി തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സംഗതിയുമാണ്. അതുപ്രകാരമാണ് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉപേക്ഷിച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മേൽക്കോയ്മയെ സ്വീകരിച്ച് അവർക്ക് കപ്പം കൊടുത്തു തുടങ്ങിയത്. ആ ഉടമ്പടിയിലുള്ള പ്രധാനവ്യവസ്ഥകൾ താഴെ കാണിക്കുന്നവയാണ്: (1) ടിപ്പുസുൽത്താൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് കൊടുത്ത കുന്നത്തുനാട്, അലങ്ങാട്, പറവൂർ എന്നീ താലൂക്കുകൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. (2) തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് അങ്ങോട്ടുകൂടിക്കാതെ തിരുവിതാംകൂറിനെ ഏതെങ്കിലും രാജാക്കന്മാർ കടൽവഴിയായോ കരവഴിയായോ ആക്രമിക്കുന്നതായാൽ ആ ആക്രമത്തെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ തടുക്കുന്നതാണ്. (3) അപ്രകാരം തിരുവിതാംകൂറിനെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രതിഫലമെന്നനിലയിൽ യുദ്ധക്കാലത്തും യുദ്ധമില്ലാതെ സമാധാനമായിരിക്കുന്ന സമയത്തും മൂന്നുസംഘം ഇന്ത്യൻ പട്ടാളത്തിന്റെയും ഒരു സംഘം യൂറോപ്യൻ പീക്കറ്റി പട്ടാളത്തിന്റെയും വേറെയും രണ്ടു സംഘം യൂറോപ്യൻ പട്ടാളത്തിന്റെയും ചെലവ് ആണ്ടുതോറും മഹാരാജാവ് ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് കൊടുക്കണം. (4) മേൽപറഞ്ഞ സൈന്യങ്ങളെ മഹാരാജാവിന്റെ ഹരിതപോലൈ തിരുവിതാംകൂറിലോ പുറമെയോ താമസിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. മഹാരാജാവ് ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ ആ സൈന്യങ്ങൾ വരുവാനോളങ്ങിയിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. ആ സൈന്യങ്ങൾ പോലതെവരുന്നകാലത്ത് കൂടുതൽ സൈന്യങ്ങളെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ അവരുടെ ചെലവിന്മേൽ അയച്ച് മഹാരാജാവിനെ സുഹൃത്തായിക്കണ്ടതുമാണ്. വേറെ ഒരു കാര്യത്താലും ഈ ഉടമ്പടിപ്രകാരം മഹാരാജാവ് കൊടുക്കേ

ന്ന പണത്തിൽ കൂടുതൽ പണം ഇംഗ്ലീഷുകാർ മഹാരാജാവിനോടാവശ്യപ്പെടുന്നതാണെന്നുമാണ്. (5) തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ മറ്റു രാജാക്കന്മാരോടു യുദ്ധത്തിനു പോകരുത്. അവരുമായി വല്ല തർക്കങ്ങളും ഉണ്ടായാൽ അത് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ തീർക്കണം (6) തിരുവിതാംകൂർമഹാരാജാക്കന്മാർ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കുവേണ്ടിയായൊരു യൂറോപ്യന്മാരെയും ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിക്കരുത്. തിരുവിതാംകൂറിൽ കച്ചവടം ചെയ്യാനോ സ്ഥലങ്ങൾ വാങ്ങുവാനോ അവർക്കനുവാദം കൊടുക്കരുത്. അവരുമായിട്ടോ മറ്റു രാജാക്കന്മാരുമായിട്ടോ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അനുവാദംകൂടാതെ യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള ഉടമ്പടിയും ചെയ്തപോകരുമരുത് (7) ഇംഗ്ലീഷുകാർ അവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർമഹാരാജാക്കന്മാർ അവർക്ക് സാധിക്കുന്നിടത്തോളം സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെയടുത്തായിരിക്കണം. ആ സൈന്യങ്ങളെ മധുര, കോഴിക്കോട് എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾക്കടുത്തുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ നടത്തണമെന്ന യുദ്ധങ്ങൾക്കോ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഉപയോഗപ്പെടുത്താവൂ. (8) തിരുവിതാംകൂറും ഇംഗ്ലീഷുകന്മാനുമായുള്ള കരുമുളകുകച്ചവടം എന്നേക്കും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. (9) മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ രാജ്യഭരണത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ പ്രവേശിച്ചു തടസ്സപ്പെടുത്തരുത്. രാജ്യത്തിൽ യാതൊരുഭാഗവും കയ്യുൾക്കൊള്ളരുത്. (10) ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കപ്പലുകൾ തിരുവിതാംകൂർതുറമുഖങ്ങളിൽ വന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്ന് അവർക്ക് വേണ്ട സഹായങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുക്കണം. ഇവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരുടമ്പടികൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായുള്ള ബന്ധം ഉറപ്പിക്കുന്നതിൽ ടിവാൻ കേശവപിള്ള പ്രധാനഭാഗഭാഗമായിരുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ ഉടമ്പടിചെയ്തതിന്നടുത്തകാലത്തുതന്നെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ കൊച്ചിപ്പട്ടണവും ഡച്ചുകാരിൽനിന്നു പിടിച്ചടക്കി. പിന്നെ കേരളത്തിൽ ഡച്ചുകാർക്ക് പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അവരും തിരുവിതാംകൂറുമായുള്ള ബന്ധം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

24. രാജ്യത്തെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

മേൽ വിവരിച്ച ഉടമ്പടികൊണ്ട് യുദ്ധങ്ങളെല്ലാം ഇങ്ങിനെ വരുത്തലാണെന്നു അവസാനിച്ചതിന്റെശേഷം മഹാരാജാവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ടിവാൻ കേശവപിള്ള രാജ്യത്തിൽ മുതലെടുപ്പു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ചെയ്തു. കച്ചവടം, കൃഷി, കൈത്തൊഴിൽ ഇവയെ പലതരത്തിലും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അലപ്പുഴ ഒരു തുറമുഖമാക്കുകയും വിഴിഞ്ഞം, പുറത്തൂർ, കളച്ചൽ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ തുറമുഖങ്ങൾ നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വക തുറമുഖങ്ങളിൽ

വലിയ പണ്ടുകാലകളും ചെറിയ കടകളും കെട്ടിയിട്ടു. കച്ചു വോം
 ബാ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്ന് അനേകം കച്ചവടക്കാരെ വരു
 ത്തി ആലപ്പുഴ പാർപ്പിച്ച് അമ്പർമുഖാന്തിരം മറ്റുരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള ക
 ച്ചവടം വളരെ വലിപ്പിച്ചു. വനംവകയിൽനിന്നുള്ള അനുഭവങ്ങളെ
 വലിപ്പിച്ച് ഏലം, തേൻ, മെഴുക് തുടങ്ങിയ ആ വക സാമാനങ്ങളും
 തടികളും ആലപ്പുഴ കൊണ്ടുവന്നു ശേഖരിക്കുകയും കപ്പൽവഴി അന്യരാ
 ജ്യങ്ങളിലേക്കയക്കുകയും ചെയ്തു. സക്കാർവകയായിത്തന്നെ ചില കപ്പ
 ലുകൾ ഉണ്ടാക്കിച്ച് അന്യരാജ്യങ്ങളുമായി കച്ചവടം നടത്തി. കായ
 ലുകൾ തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നതിനുവേണ്ട തോടുകൾ വെട്ടിച്ച് ആലപ്പു
 ഴയും മറ്റും സാമാനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനു സൗകര്യമുണ്ടാക്കി. തി
 രുവനന്തപുരത്തു പത്മനാഭക്ഷേത്രത്തിന്റെ കിഴക്കേനടയിലുള്ള റോ
 ഡിന് വിസ്താരം വലിപ്പിക്കുകയും റോഡിന്റെ രണ്ടുവശത്തും കടകൾ
 കെട്ടിയിട്ടു കച്ചവടം തുടങ്ങിക്കുകയും ചെയ്തു. കോട്ടാർ തുടങ്ങിയ സ്ഥല
 ങ്ങളിലെ നെയ്ത്തു മുതലായ വ്യവസായങ്ങൾക്കും അഭിവൃദ്ധി വരു
 ത്തി. ഇവയെല്ലാം പുറമെ സക്കാർപാട്ടവസ്തുക്കളിന്മേൽ നിലവഴി
 എന്ന കരയും ചുമത്തി. ഇപ്രകാരം ഓരോതരത്തിലുള്ള പരിഷ്കാര
 ങ്ങൾകൊണ്ടു പ്രജകളെ കഷ്ടപ്പെടുത്താതെ മുതൽ വലിപ്പിക്കാൻ കേ
 ശവപിള്ളദിവാൻ വളരെ ശ്രമിച്ചു. അ പരിശ്രമത്തിൽ അദ്ദേഹ
 ത്തിനു പൂർണ്ണവിജയം സിദ്ധിച്ചുവെന്നു പറയാൻ പാടില്ലെങ്കിലും സ
 ക്കാരിലേക്കുണ്ടായിരുന്ന കടം മിക്കതും വീട്ടുവാൻ സാധിച്ചു. അദ്ദേ
 മായി കൊല്ലം 965-ൽ പത്മനാഭപുരത്ത് ഒരു കമ്മട്ടം ഏല്പിട്ടത്തി
 അനന്തരാൽപണം, അനന്തവരാഹൻ എന്നീ സ്വർണ്ണനാണയങ്ങ
 ളും വെള്ളിച്ചുകൂവും അടിച്ചിട്ടുതുടങ്ങിയതും ദിവാൻ കേശവപിള്ളയു
 ടെ ശ്രമങ്ങളിലൊന്നാണ്. രാജ്യത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരവ
 ത്തെ പ്രവൃത്തികൾ ഇന്നിന്നവിധത്തിൽ ചെയ്യുകയുണ്ടെന്നെന്നു കാണി
 ക്കുന്ന ചില ചട്ടങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കി അതുപ്രകാരം നടക്കുന്നതിനു
 വേണ്ട വ്യവസ്ഥകളും ചെയ്തു.

25. കേശവപിള്ളദിവാൻ രാജകേശവഭാസൻ എന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചത്.

കേശവപിള്ളദിവാൻ വലിയ നയജ്ഞനും ബുദ്ധിമാനമായിര
 ന്ന. രാമയ്യൻ ദളവ മാത്താണുപമ്മമഹാരാജാവിനുവേണ്ടി എത്ര
 ത്തോളം യുദ്ധസാമന്ത്രിയും കാണിച്ചിരുന്നുവോ കേശവപിള്ള ദിവാൻ
 രാമവമ്മമഹാരാജാവിനുവേണ്ടി അത്രത്തോളം സമാധാനപരിചാല
 നസാമന്ത്രിയും കാണിച്ചിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായുള്ള സഖ്യം ഉറ
 പ്പിച്ചതും അദ്ദേഹമാണ്. മഹാരാജാവ് കേശവപിള്ളയുടെ അസാ
 മാന്യസാമന്ത്രിയും കണ്ടുസന്തോഷിച്ച് ഏതാനും വസ്തുക്കൾ കരമൊഴി

വായി കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം രിതമുഖിൽച്ചെന്നു കണ്ട് അവിടുത്തെക്കരയ്ക്കു നന്ദി പറയും തനിക്ക് ചെലവിനു വേണ്ടതെല്ലാം കല്പിച്ചു തന്ന സ്ഥിതിക്കു പ്രത്യേകം വസ്തുക്കൾ അവശ്യമില്ലെന്നറിയിച്ച് അവയെ സ്വീകരിക്കാതെയിരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. കേശവപിള്ളയുടെ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ മാത്രമല്ല കൊച്ചി, മലയാളമില്ല മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധങ്ങളായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യുപാപ്തിയും മറ്റും വളരെ സമ്മതമായിരുന്നു. ഈ വക യോഗ്യതകളാൽ അന്നത്തെ ഗവർണ്ണർജനറലും അദ്ദേഹത്തിനു 'രാജാകേശവദാസൻ' എന്ന ബഹുമാനസ്ഥാനം കൊടുത്തു.

26. രാമവർമ്മരാജാവ് നടുനീക്കിയത്.

ധർമ്മരാജാവ് എന്ന കീർത്തിമേട്ട അളം തിരുവിതാംകൂറിനു ധർമ്മരാജ്യമെന്ന പേർ സമ്പാദിച്ച അളമായ കാർത്തികതിരുനാൾ രാമവർമ്മരാജാവു മേൽപ്രകാരം നാലുതു സംവത്സരത്തോളംകാലം രാജ്യം ഭരിച്ചതിന്റെശേഷം കൊല്ലം 973-ൽ കുമാരസത്തിൽ ശിവരാത്രിദിവസം നാട്ടുനീങ്ങി. ഇംഗ്ലീഷുകാർ പുറമെ കണ്ണാട്ടിക്കിലെ നവാബിനും ഈ മഹാരാജാവിനെ വലിയ ബഹുമാനമായിരുന്നു. നവാബ് മഹാരാജാവിന് "മന്നേസുൽത്താൻ മഹാരാജരാജരാജരാജരാജാധിപതിഷ്ഠാർഹം" എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ കലപരയായി വഹിക്കത്തക്കവണ്ണം കൊടുത്തു. അറിനാലാണ് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ ആ സ്ഥാനപ്പേരും പരമ്പരയായി വഹിച്ചു വരുന്നത്. ഈ മഹാരാജാവിനെ അശ്രയിച്ചു കയ്യാൽനമ്പ്യാർ, ഉണ്ണായിചാരിയർ, രാമൻനമ്പ്യാർ മുതലായി പല മലയാളമഹാകവികളും, സംസ്കൃതമഹാകവികളും തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിച്ചിരുന്നുവെന്നു മുഖ്യതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

അഞ്ചാം പ്രകരണം.

ബാലരാമവർമ്മരാജാവ് 973 — 986.

1. ചില സേവനങ്ങളെ ഉതിരും.

രാമവർമ്മരാജാവ് നാട്ടുനീങ്ങിയതിനുശേഷം അവിടുത്തെ ഭാഗീനേയൻ ബാലരാമവർമ്മരാജാവ് 973 കുമാരത്തിൽ സ്ഥാനാരോഹണംചെയ്തു. അക്കാലത്ത് അവിടെയ്ക്ക് 16 വയസ്സ് പ്രായമേ അയിരുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹം ശുദ്ധസ്വഭാവനായിരുന്നുവെങ്കിലും നന്മയും

യെപ്പോലും അലോചനാശക്തിയും അറിയില്ലെന്ന് കേൾക്കുമായിരുന്നു. അതിനാൽ ചില സേവകന്മാർക്ക് എളുപ്പത്തിൽ അടുത്തുകൂട്ടുവാൻ സാധിച്ചു. ഈ സേവകന്മാരിൽ ജന്മതൻശങ്കരൻ നമ്പൂതിരി എന്ന് ഒന്നാളായിരുന്നു പ്രധാനം. മഹാരാജാവിന് അഭിജാത്യദ്രുമം കുറച്ചുകൊടുക്കുമായിരുന്നുവെന്ന് അതു തരംകുറിക്കുകയായിരുന്നു. അസേവൻ നമ്പൂതിരി പല കൃതികളും ചെയ്തു. കരപ്പുറം പ്രദേശം കൊച്ചിയിൽനിന്ന് തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് അന്യായമായി അടക്കിത്തൂങ്ങിയെന്നും അതു കൊച്ചിരാജാവിന് തിരികെക്കൊടുത്ത് അരാജാവിന്റെ അനുജനായിത്തീർന്നു പ്രധാനപ്പെട്ട നമ്പൂതിരിമാരെല്ലാം സ്വാധീനപ്പെടുത്തി ബ്രാഹ്മണവൃദ്ധമായ അഭിജാത്യം മഹാരാജാവിനും രാജകുടുംബത്തിനും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നും കൊച്ചിരാജാവിന്റെ അനുജനായിത്തീർന്നു കൂടാതെ നമ്പൂതിരിമാരെല്ലാം അകാശത്തിൽ വഴിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ശങ്കരൻനമ്പൂതിരി മഹാരാജാവിനെ ധരിപ്പിച്ചു. കൊച്ചിരാജാവിനെ ഈ സംഗതി സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതിന് കരപ്പുറം വിട്ടുകൊടുത്താൽ മരിച്ചാലാതെ വരില്ലെന്നും പക്ഷെ ടിവാൻ രാജാക്കേശവദാസൻ അറിഞ്ഞാൽ അകാശം സമ്മതിക്കില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കാതെ നടത്തുന്നതാണ് നല്ലതെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് കരപ്പുറം കൊച്ചിയിലേക്കു വിട്ടുകൊടുത്തതായി ഒരു നീട്ടെഴുതി തുല്യം ചാർത്തി വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട്, തന്റെ വിശ്വാസ്യമിത്രവും ബ്രിട്ടീഷ് മന്ത്രിമാരുടേതായ മറ്റൊരു മോട്ടോറായ എന്ന നമ്പൂതിരിപക്കൽ അന്നിട്ട കൊച്ചിരാജാവിനെ വിവരം ധരിപ്പിച്ചു കൊടുപ്പാൻപോയി ഗ്രാമമായി കൊടുത്തു. രാജാക്കേശവദാസൻ അവർത്തമാനം ദൈവാധീനത്താൽ എങ്ങനെയോ അറിഞ്ഞു ഉടൻതന്നെ മോട്ടോറായ നമ്പൂതിരിയെക്കണ്ടുപിടിച്ച് തുല്യംചാർത്തിയ പേരെടുത്തുവിധത്തിലേക്കു വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോവാൻ സർക്കാരിനെയെ അയച്ചു. അവർ കൊല്ലത്തിനടുത്തുള്ള പരവൂർ ഉടുപ്പുറത്തിൽവെച്ച് നമ്പൂതിരിയെക്കണ്ടുകയും തുല്യംചാർത്തിയ നീട്ടെഴുതിയ ലാൽക്കാരോട് വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോന്ന് ടിവാനെ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ടിവാൻ അതു കൈയിൽ കിട്ടിയ ഉടനെ നശിപ്പിച്ചു. ഈ സംഗതി രാജാക്കേശവദാസന്റെ നേരെ ശങ്കരൻനമ്പൂതിരിക്കും അ നമ്പൂതിരിയുടെ ഏഷണിപഴിക്കു മഹാരാജാവിനും മുഷിച്ചത് വലിപ്പാൻ കാരണമായിത്തീർന്നു.

2. രാജാക്കേശവദാസനെപ്പറ്റിയത്.

നാടുനീങ്ങിയ മഹാരാജാവിന്റെ തിരുമാസം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ കിഴക്കൽ മഹാരാജാവും ശങ്കരൻനമ്പൂതിരിയും കൂടിയുള്ള വിനോദത്തിന്റെ വകയ്ക്കായി നമ്പൂതിരി മഹാരാജാവിന്റെ നില നിർത്തി.

പുറപ്പെട്ടു. എന്നിട്ട് മഹാരാജാവിന്റെ പല്ലക്കിത്തക്കത്തിൽ വാദ്യ സംഘം അണിനിരത്തുകയും പട്ടണപ്രവേശനവും നടത്തി. അതു കണ്ടപ്പോൾ രാജാക്കേശവദാസൻ വളരെ കോപിക്കുകയും നമ്പൂതിരിയെ കളിനായി ശ്ലാഘിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്പൂതിരിക്കു രാജാക്കേശവദാസന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വെള്ളം മുതൽ മൃഗസമൃദ്ധിയിലുള്ളതായി വെള്ളം താമസമുണ്ടായില്ല. മഹാരാജാവ് രാജാക്കേശവദാസനെ ദിവാനിലേക്കു വിളിക്കുകയും ചെയ്തു.

3. രാജാക്കേശവദാസന്റെ മരണം

തന്നെ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചു വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾത്തന്നെ രാജാക്കേശവദാസൻ വളരെ മനസ്സാപവും നിരാശയും തോന്നി എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല സ്വഭാവത്തിൽ ഒരു ബന്ധനവ്യക്തിയായിട്ടായിരിക്കണമെന്നും കല്പനയുണ്ടെന്നാകയാൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം രീതി ഗോരമെന്നായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ ബന്ധനസ്ഥനായി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന കാലത്ത് ഒരുദിവസം അതായത് 974 മേടം 8-ാംനു രാവിലെ അദ്ദേഹം ശയനസ്ഥനായിട്ടായിരിക്കുന്നതായി അറിയുകയും ചെയ്തു. രാജാക്കേശവദാസന്റെ ഈ അലയടിക്കൽക്കുറിച്ച് രാജ്യതന്ത്രപ്രവാദമുണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ശങ്കരൻനമ്പൂതിരിയുടെ പ്രേരണയിൽത്തന്നെ അയാൾ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായിരിക്കാം. തന്നെ വെട്ടിയ അലയടിക്കൽ സമീപമായിരിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം തന്നെ അറിയുകയും ചെയ്തു. അയാൾ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായിരിക്കാം. തന്നെ വെട്ടിയ അലയടിക്കൽ സമീപമായിരിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം തന്നെ അറിയുകയും ചെയ്തു. അയാൾ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായിരിക്കാം. തന്നെ വെട്ടിയ അലയടിക്കൽ സമീപമായിരിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം തന്നെ അറിയുകയും ചെയ്തു.

4. ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചു വിവരം

രാജാക്കേശവദാസനെപ്പിരിച്ചുതിന്നശേഷം മഹാരാജാവ് ശങ്കരൻനമ്പൂതിരിയെ 974 മേടം 11-ാംനു ദിവാനായി നിയമിച്ചു. രാജ്യഭരണകാര്യത്തിൽ നമ്പൂതിരിക്കു പരിചരണം വളരെക്കുറവായിരുന്നുവെങ്കിലും ദുരാഗ്രഹത്തിന് ഒട്ടും കുറവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ തന്നെപ്പോലെതന്നെ ദുരാഗ്രഹികളായ രണ്ടുപേരെ അദ്ദേഹം രാജ്യഭരണവിഷയത്തിൽ തന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിത്തീർത്തുവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവർ അന്നത്തെ വലിയമേലപ്പുത്തുദ്യോഗം വഹിച്ചിരുന്ന ഒരു ശങ്കരനായ

ണപിള്ളയും ഒരു കൗതുകക്കാരനായിരുന്ന മാതൃത്തരക്കരമായിരുന്നു. നമ്പൂതിരി ദിവാനായ ഉടൻതന്നെ രാജാജ്ഞാപദാസന്റെ സകല വസ്തുക്കളും സക്കാരിലേയ്ക്കു കണ്ടുകെട്ടി. അവിവാശേഷം സക്കാർകടം തീർന്നതിനുവേണ്ടി ജനങ്ങളുടെ കയ്യിൽനിന്നു ബലാൽക്കാരണ പണം പിരിപ്പാനും വസ്തുക്കളിന്മേൽ പുതിയ കരം ഏല്പിച്ചതുവാനും തുടങ്ങി. പണം കൊടുക്കാത്തവരെ ഓരോ കാരണമുണ്ടാക്കി കഠിനമായി ശിക്ഷിച്ചും തുടങ്ങി. ഇതു ചൊതുജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ക്ഷോഭത്തിനു കാരണമായിത്തീർന്നു.

5. വേലുത്തമ്പിയുടെ പൊപ്പം.

രാജ്യത്തിലുള്ള പണക്കാരടെയെല്ലാം ചേരുവിചരം ചേർത്ത് ഒരു പട്ടികയുണ്ടാക്കി. അവരിൽ ഓരോരുത്തരും ഇത്രയിത്ര പണം വീതം സക്കാരിലേയ്ക്കുടയ്ക്കണമെന്നും അതുപ്രകാരം അടയ്ക്കാത്തവരെ ശിക്ഷിക്കണമെന്നും, നമ്പൂതിരിദിവാൻ കൂട്ടരുംകൂടി അലോചിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതനുസരിച്ചു കുറെ പണം പിരിക്കയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അ ഏർപ്പാടു നടത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നതിനിടയിൽ ഇറങ്ങിയൽ തലക്കുള്ളത്തുകാരനും ഒരു പണക്കാരനുമായ വേലുത്തമ്പി എന്ന ഓരോളം 3000 രൂപ സക്കാരിലേയ്ക്കുടയ്ക്കണമെന്ന നമ്പൂതിരിദിവാൻ അവശ്യപ്പെട്ടു. അതടയ്ക്കാത്തപക്ഷം കഠിനശിക്ഷയ്ക്കു പാത്രമായിത്തീരുന്നതാണെന്നുള്ള വിവരവും വേലുത്തമ്പിയെ അറിയിച്ചു. ഈ വേലുത്തമ്പി രാമചന്ദ്രമാഹാരാജാവിന്റെ കാലത്ത് ഒരു കാര്യക്കാരായി ഇരുന്നിരുന്നതാണിത്. ദിവാന്റെ മേൽപ്രകാരമുള്ള ഉത്തരവു കിട്ടിയപ്പോൾ പണം തല്ലാലം കൈവശമില്ലെന്നും, മൂന്നു ദിവസത്തെ അവധി തന്നാൽ സമ്പാദിക്കാത്തതെന്ന് കിട്ടാനുള്ളതു പിരിച്ചു കൊണ്ടുപന്ന് അടച്ചുകൊള്ളാമെന്നും വേലുത്തമ്പി മറുപടി അറിയിച്ചു. അതു ദിവാൻ കൂട്ടുകാരും സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. വേലുത്തമ്പിയാകട്ടെ ഉടൻതന്നെ നാഞ്ചനാട്ടുചേന്ന് അ നാട്ടുകാരെല്ലാം ഒരേത്തരം വിളിച്ചുകൂട്ടി ദിവാൻനമ്പൂതിരിയും കൂട്ടുകാരും നടത്തിവരുന്ന അക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി ഗൗരവത്തോടുകൂടിയും ഉള്ളിൽത്തട്ടത്തക്കാവിധത്തിലും വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കുകയും, പുരുഷന്മാരോടുകൂടി ജീവിച്ചിരിക്കണമെന്നിൽ ജനങ്ങളെല്ലാം ഒത്തുചേന്ന് അവക അക്രമങ്ങൾ നിർത്തുവാൻ വേണ്ടത് ഉടൻ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങളെല്ലാം അ അഭിപ്രായം സമ്മതിച്ചു. പിറേറ്റിവസം തന്നെ ജനങ്ങൾ വേലുത്തമ്പിയുടെയും അയ്യപ്പൻ ചെമ്പകരാമൻപിള്ള എന്നൊരുവന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പുറപ്പെട്ട് തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി, കിഴക്കേ കോട്ടവാതവിനടുത്ത് പാളയം അടിച്ചു കൂടുകയും

ചെയ്തു. വേലുത്തമ്പി മുതലായവർ ലഹളക്കാരെക്കുറിച്ച് വന്നിരിക്കുന്ന വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾത്തന്നെ മഹാരാജാവും ദിവാനും ചിലപ്പോൾ യോഗമെടുത്തു. ജനങ്ങളുടെ ന്യായമായ സങ്കടങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നറിയിച്ചാൽ പരിഹരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് വേലുത്തമ്പിയോടു പറവാൻ മഹാരാജാവു പറഞ്ഞു. ജനങ്ങളുടെ പ്രശ്നത്തിലൂടെ നിലയിൽ വേലുത്തമ്പി താഴെ കാണിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളവയെ മഹാരാജാവിനേയും അറിയിച്ചു:—

1. ദിവാൻനമ്പൂതിരിയെ ജോലിയിൽനിന്നു പിരിച്ചു നാട്ടുകാരുടെയും മേലിൽ തീർത്ത വരുത്തില്ലെന്ന മഹാരാജാവു വാക്കുകൊടുക്കയും വേണം. 2. നമ്പൂതിരിയുടെ സേവനമായ ശങ്കരനായണപിള്ളയേയും മാത്തുത്താങ്കനായും മുക്കാലിയിൽ കെട്ടി അടിച്ചു ചെവിയറുത്തു വിടണം. 3 ഉപ്പുകരം മുതലായ പുതിയ കരങ്ങൾ നിർമ്മാണം ചെയ്യണം. ഗതൃന്തമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ മഹാരാജാവ് ആ അപേക്ഷപ്രകാരമെല്ലാം ചെയ്യാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. 974-മിഥുനം 6-ാംനു ദിവാനെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിയുക മുതലായതു നടത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ആകെ രണ്ടുമാസംകൊണ്ടുതന്നെ ജനന്തൻ ശങ്കരൻനമ്പൂതിരിയുടെ ദിവാൻജ്യോതിം അവസാനിച്ചു. അതോടുകൂടിയതന്നെ ശങ്കരനായണപിള്ള മുതലായ കൂട്ടരുടെ 'ചെവി കടിക്കൽ' മാത്രമല്ല, ചെവിയും അവസാനിച്ചു.

6. വേലുത്തമ്പി ജേതയായത്.

മേൽപ്രകാരമുണ്ടായ ലഹളയും ശിക്ഷയും കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മഹാരാജാവ് ആ ലഹളക്കാരെത്തന്നെ ഭരണകാര്യത്തിൽ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയാണ് നല്ലതെന്നു കരുതി വേലുത്തമ്പിയുടെ കൂട്ടുകാരെക്കൂടാതെ നായിരുന്ന അയ്യപ്പൻ ചെമ്പകരാമൻപിള്ളയെ ദിവാനായിട്ടും വേലുത്തമ്പിയെ കച്ചവടം കാര്യക്കാരായിട്ടും നിയമിച്ചു. അയ്യപ്പൻ ചെമ്പകരാമൻപിള്ള സാമാന്യ കാര്യപ്രാപ്തിയുള്ള ഒരു ദിവാനായിരുന്നു. പക്ഷെ 14 മാസത്തോളം കാലം മാത്രം രാജ്യഭരണം നടത്തിയതിനുശേഷം 976-ൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചു. അതിൽ പിന്നെ പത്തുനാളോളം ചെമ്പകരാമൻപിള്ള എന്ന ആളെ മഹാരാജാവു ദിവാനാക്കി. എന്നാൽ ഏതു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെയും ദിവാൻവേലയ്ക്കു വേണ്ട പ്രാപ്തി അദ്ദേഹത്തിനില്ലെന്നു കണ്ടു് ആ വേലയിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തെപ്പിരിച്ചു. വേലുത്തമ്പിക്ക് അധികാരമുമാകാൻ അധികമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അടുത്ത ദിവാൻജ്യോതിം കൈക്കൊണ്ടെന്നു് അത്യാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ന്യായപ്രകാരം ദിവാൻജ്യോതിം അതിനവകാശികളായി രണ്ടുപേർ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മീതെ

ഉണ്ടായിരുന്നത് ആ ആഗ്രാഹസിയുടെ പ്രതിബന്ധകമായിത്തീർന്നു. അവരുടെ ഉദ്യോഗമാനം കഴിഞ്ഞിട്ടു കിട്ടിയാൽ മതിയെന്നു വിചാരിപ്പാൻ വേണ്ട ക്ഷമ വേലുത്തമ്പിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രാഹസിയുടെ ദൈവഗുത്യാ പ്രതിബന്ധകമായിത്തീർന്നപ്പോൾ ഓരോ രാജാക്കന്മാരുടെയും അനുമതിയും അപ്പോൾ സേനാനായകസ്ഥാനത്തിരുന്നിരുന്നതുമായ ചെമ്പകരാമൻ കുമാരനും, മറ്റൊരു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുമതിയെപ്പോലും ചോദിക്കാതെ പ്രാഗ്ദ്ധ്വാനമായിരുന്ന ഈയിമ്മനുമായിരുന്നു. ഈ രണ്ടുപേരും മതിയാശിയിലും ബോംബെയിലും മറ്റുമുള്ള അനേകം ഇംഗ്ലീഷുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായി നല്ല പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അവരെ ഏതുവിധത്തിലൊക്കിലും നശിപ്പിച്ചല്ലാതെ തനിക്കു ദിവാൻദ്യോഗം കിട്ടുവാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നു കണ്ട് വേലുത്തമ്പി അതിനു ശ്രമിച്ചു തുടങ്ങി. കൊട്ടാരം സേവകന്മാരെ പലരെയും അദ്ദേഹം സ്വാധീനമാക്കി. ആ സേവകന്മാരിൽ പ്രധാനനായ സമ്പ്രതി കുഞ്ഞുനീലൻ പിള്ള മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും കടുക്കിയാക്കാൻ വേണ്ട കൃത്രിമങ്ങൾ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. കുഞ്ഞുനീലൻ പിള്ള പല കള്ളലക്ഷ്യങ്ങളും നിർമ്മിച്ച് ആ രണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും സക്കാർപണം അന്ധധി അപമാരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാർ രാജദ്രോഹകരങ്ങളായ എഴുത്തുകാരായ ചുവരുന്നതെന്നും മറ്റും മഹാരാജാവിനെ ലുപ്തിപ്പിച്ചു. പിന്നെ മഹാരാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം ആ രണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും കടുപ്പറത്തുവെച്ചു തൂക്കിക്കൊല്ലിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ കൊട്ടാരംസേവകന്മാരുടെ സ്വാധീനംകൊണ്ട് ന്യായമായ അവകാശികളെ നശിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ച വേലുത്തമ്പിക്ക് പിന്നെ യാതൊരു തടസ്സവും കൂടാതെ 977-ൽ ദളവയുദ്യോഗം ലഭിച്ചു.

വേലുത്തമ്പിദളവ നല്ല ധീരനും ബുദ്ധിമാനുമായിരുന്നുവെങ്കിലും നന്മയും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞാനവും വളരെക്കുറവായിരുന്നു. വളരെ ക്രൂരസ്വഭാവനുമായിരുന്നു. തന്റെ അഭിമതം സാധിക്കുന്നതിൽ വിരോധികളായിട്ടുള്ളവരെ നിർദ്ദയം വധിക്കുന്നതിനു യാതൊരു മടിയും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അധികാരഭ്രമം ധാരാളമുണ്ടെന്നല്ലാതെ ഉദ്യോഗംകൊണ്ടു പണം കരെ സമ്പാദിക്കണമെന്നോ, സക്കാർമുതൽ വഞ്ചിച്ചെടുക്കണമെന്നോ ഉള്ള വിചാരവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വേലുത്തമ്പി നിർദ്ദയവും കഠിനവുമായി ശിക്ഷകൾ നടത്തിയെന്നു നിമിത്തം സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയിടയിൽ അതുവരെ നടന്നുവന്നിരുന്ന അന്യായപ്രവൃത്തികളെല്ലാം പെട്ടെന്ന് കൂട്ടത്തിലായി. രാജ്യത്തിലും കുറുകാരുടെ സംഖ്യ കുറഞ്ഞുവന്നു.

അദ്ദേഹത്തെ രാജ്യത്തിലെല്ലാം സഞ്ചരിച്ച് കുറ്റക്കാരെ തന്നെത്താൻ വിസ്തരിക്കുകയും ഉന്നത കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. പരസ്യമായി അടിക്കുക, അടമതം വരുത്തുക, മാത്തിൽ പിടിച്ചുകെട്ടി അന്ധനായ്ക്കുക ഈ വിധത്തിലെല്ലാമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷയുടെ സ്വഭാവം. അതിന്റെ ഫലം ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു ഭവിയോടെ ജീവിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതായാലും അക്കാലത്ത് വേലുത്തമ്പിയുടെ പേര് ജനങ്ങൾക്കു ഭയങ്കരമായിത്തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അക്രമികൾ കുറഞ്ഞുവരികയും ചെയ്തു. അതിനനുസരിച്ച് 975 മുതൽ കർണാടകത്തെ പൂർണ്ണ അജ്ഞാതനായി ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് വേലുത്തമ്പിയും അക്കാലത്ത് പരസ്യം വലിയ ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലായിരുന്നു.

7. വേലുത്തമ്പിയുടെ ഭരണരീതികൾ.

വേലുത്തമ്പി ഭവിയുടെ ഭരണം തുടങ്ങിയതിനുശേഷം തീരുവിതാകൂടിയ നിരവധി കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു കണ്ടെടുത്ത നടത്തിപ്പായി കരാ ഏറ്റെടുത്തി. ഭൂമിയുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള പട്ടികകൾ കണ്ടെടുത്തു. രാജ്യത്തെ വാങ്ങിയവയെക്കുറിച്ചുള്ള പട്ടികകൾ കണ്ടെടുത്തു. കൊല്ലത്തും അറപ്പുതറയും പുതുതായി അറേക്കും കണ്ടെടുത്തു. അറേക്കും സ്ഥലങ്ങളിലെ കച്ചവടം അടിയുണ്ടാക്കി. ഇവയുടെ ഫലമായി രാജ്യത്തു മുതലെടുപ്പു വലിയായും സർക്കാർ കടങ്ങൾ ഏതാനും തീർക്കാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവ കൂടാതെ ചില മറ്റുള്ളവകളും വേലുത്തമ്പി ഭവിയുടെ നടത്തിച്ചു. കൊല്ലത്തും കൊട്ടാരം, കച്ചേരി ഇവ പുതുതായിപ്പണിയിച്ചു. ചങ്ങനാശ്ശേരി, തലശ്ശേരിപ്പാമ്പ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചന്തകൾ ഏറ്റെടുത്തി. പല ഭാഗങ്ങളിലും പുതുതായി റോഡുകൾ വെട്ടിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തു ക്ഷേത്രത്തിനു ചുറ്റും തെരുവുകൾ ഉണ്ടാക്കിയതും വേലുത്തമ്പിയുടെ കാലത്താണ്.

8. വേലുത്തമ്പി ചില ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിച്ചത്.

വേലുത്തമ്പി ഭവിയുടെ കൂറുതന്നെ അക്രമപ്രവൃത്തികളും അവയെല്ലാം പൂർണ്ണ നന്മയിലിരിക്കാൻ പുതിയകരം ഏറ്റെടുത്തിയപ്പോൾ ലാലാജിജാതത്തിയ വേലുത്തമ്പിതന്നെ തന്നിരിക്കുകയും കിട്ടിയപ്പോൾ കരം വലിപ്പിച്ചതും പൂർണ്ണമായി അദ്ദേഹത്തിനു പല ശത്രുക്കളെയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. ആ ശത്രുക്കളെല്ലാംകൂടി ഭവിയുടെ അക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റൊരാളായിന്റെ അടുക്കൽ സങ്കടം വേറായിപ്പിച്ചു. കൊട്ടാരം സ്വേദനമായ കണ്ടെടുത്തീലൻപിള്ള മുതലായവരുടെ സഹായംകൊണ്ട് വേലുത്തമ്പിയെപ്പിടിച്ചു വധിക്കുന്നതിനു വേണ്ടത്ത

ക്കുവിധം മഹാരാജാവിന്റെ ഒരു നീട്ടം സമ്പാദിച്ചു. ചേലുത്തമ്പി ഉഭയയാകട്ടെ ആ വിവരം അറിഞ്ഞ ഉടനെ അക്കാലത്ത് കൊച്ചിയിലേക്കു പോയിരുന്ന റസിഡണ്ട് കർണൽ മെക്കാളയുടെ അടുക്കൽ വിവരം അറിയിച്ച് തന്നെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ സഹായിക്കണമെന്നുപേക്ഷിച്ചു. മെക്കാളയും ചേലുത്തമ്പിയും ഇപ്പോഴാണിരുന്നവെന്ന് മുൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ചേലുത്തമ്പിയുടെ അപേക്ഷ കിട്ടിയ ഉടനെ കർണൽ മെക്കാളെ കൊല്ലത്തുവന്ന് അവിടെപ്പാർപ്പിച്ചിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷുപട്ടാളത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി. ഒരു വയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ശത്രുക്കളായ കുഞ്ഞുനീലൻപിള്ള മുതലായവരെ കള്ളലകൃത്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി മുമ്പ് സേനാനായകനായിരുന്ന കമാൻ മുതലായവരെക്കൊല്ലിച്ചു കുറഞ്ഞിടം മറുമാനിച്ചിടുകിടവിൽ പാർപ്പിച്ചു. അവർ കാരാഗൃഹത്താൽക്കിടന്ന മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

9. മഹാരാജാവും റസിഡണ്ടുമായുള്ള വിരോധം

മേൽപ്രകാരം കൊട്ടാരത്തിലെ സേവകന്മാരെയും മറ്റും ചിടിച്ചു തടവിവിടുക മുതലായി രാജ്യത്തിലെ അഭ്യന്തരമായുള്ളിൽ ബ്രിട്ടീഷു റസിഡണ്ടു പ്രവേശിച്ചതു കണ്ടപ്പോൾ മഹാരാജാവ് കുചിതനായിത്തീർന്ന് ആ റസിഡണ്ടിനെ തിരിയെ വിളിച്ചുനായി ഗവർണ്ണർ ജനറാൾക്ക് ചുഴ്ത്തി അയച്ചു. അതനുസരിച്ച് ഗവർണ്ണർ ജനറാൾ കർണൽ മെക്കാളയെ കൽക്കത്തയിലേക്കു വരുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കർണൽ മെക്കാളയുടെ സമാധാനം കേട്ടപ്പോൾ ഗവർണ്ണർ ജനറാൾ തൃപ്തിപ്പെടുവെന്നു മാത്രമല്ല മഹാരാജാവ് അദ്ദേഹം പ്രാപ്തികുറഞ്ഞ ആളാണെന്നും തിരുവിതാംകൂറിനെ സ്റ്റാമ്പുഡെന്റിയോടത്തോളം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ പി-1 നെക്കൂടി മുറുക്കുന്നതിന് അത് നല്ല അവസരമാണെന്നും മറ്റുമുള്ള മെക്കാളയുടെ ഉപദേശം കേട്ടപ്പോൾ അയാളെത്തന്നെ വീണ്ടും റസിഡണ്ടായി തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടി മേനിൽ റസിഡണ്ട് മഹാരാജാവിന്റെ ഹിതമനുസരിച്ച് നടന്നുകൊള്ളുമെന്ന് ഒരു ഭംഗിപ്പെഴുത്ത് ഗവർണ്ണർ ജനറാൾ മഹാരാജാവിനയച്ചുവെങ്കിലും ഉടൻതന്നെ മഹാരാജാവകളെ അവിടുത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരകളെ ഗവർണ്ണർ ജനറാൾക്ക് നേരിട്ട് യാതൊരുപേഴ്ത്തും അയക്കാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നും സകല എഴുത്തും റസിഡണ്ടുമൊന്നിനും അയക്കേണ്ടതാണെന്നും ഒരു ഡിളംബരം മതിരാശി ഗവർണറെക്കൊണ്ട് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കയും ചെയ്തു. ഇതുണ്ടായത് ക്രിസ്തുവർഷം 1803-ന് കൊല്ലം 978 ലാണ്.

10. നായർ പട്ടാളജന്മം.

കൊല്ലം 970-ലെ ഉടമ്പടിപ്രകാരം ഇംഗ്ലീഷുകാർ ആണ്ടുതോ

റും തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നും സൈന്യമെടുത്തുവെക്കുന്നപേരിൽ കൊടുക്കേണ്ടുന്ന കുപ്പംവക പണം രാമവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ അവസാനകാലം മുതൽക്കുള്ളതെല്ലാം കുടിശ്ശികയായിക്കിടന്നിരുന്നു. വേലുത്തമ്പിടച്ചവർ അതിൽ ഏതാനും കൊടുത്തുതീർത്തുവെങ്കിലും ഒരു വലിയ തുക പിന്നെയും ബാക്കിത്തന്നായിരുന്നു. ചെങ്കുന്നാമ്പിൽ പണം കറവാനെന്നും, നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും റസിഡണ്ട് പിടി മുറുക്കുവാൻ വേണ്ടി പണത്തിന് മുറയ്ക്കു ഞ്ഞെക്കിത്തുടങ്ങി. ജേവ പണം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഓരോമാറ്റം അലോചിച്ചതിൽ നായർപട്ടാളക്കാർ കൊടുത്തുവരുന്ന പടി കുറക്കുവാൻ ആ പണംകൊണ്ടു കുടും വീട്ടാമെന്നു തീർച്ചയാക്കി. റസിഡണ്ടും അതിന്നു യാതൊരു വിരോധവും പറഞ്ഞില്ല. നായർപട്ടാളക്കാർ ആ സംഗതിയറിഞ്ഞപ്പോൾ ദിവാന്റെ യുദ്ധ റസിഡണ്ടിനെയും വധിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് മുറയ്ക്കു ലഹളയും ആരംഭിച്ചു. അവർ ജയിലുകളിൽച്ചെന്ന് തടവുപുള്ളികളെയെല്ലാം തുറന്നുവിട്ടു. പിന്നെ എല്ലാവരുമായും വലിയ സംഘമായിച്ചെന്ന് തിരുവനന്തപുരത്തു കൊട്ടാരത്തിൽച്ചെന്നുനിന്നു. വേലുത്തമ്പിയെ ഉടനെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിക്കണമെന്നു മഹാരാജാവിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ സമയത്തു വേലുത്തമ്പിടച്ചവർ അലപ്പപ്പയ്യ പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ജേവയെവരുത്തി വേണ്ടവിധം ചെയ്യാമെന്നു കല്പിച്ച് മഹാരാജാവ് പട്ടാളക്കാരെ തൽക്കാലം സമാധാനപ്പെടുത്തി. വേലുത്തമ്പിയാകട്ടെ പട്ടാളക്കാരുടെ ലഹളയെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ യേശുപ്പു കൊച്ചിക്കുപോയി. റസിഡണ്ടും കൊച്ചിയിലെത്തി. അവിടെവെച്ച് അവാർ ഷനുപേരും കൂടി അലോചിച്ച്, പടി കുറയ്ക്കാത്തവരും അവിനാൽ ലഹളയിൽ ചേരാത്തവരുമായ കണ്ണാട്ടിക്കു പട്ടാളക്കാരെയും കൊല്ലത്തുണ്ടായിരുന്ന കമ്പനിപ്പട്ടാളക്കാരെയും തിരുവനന്തപുരത്തേക്കയച്ച് ലഹളശമിപ്പിക്കാൻ നോക്കണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതിനുപുറമെ തിരുനെൽവേലിയിൽനിന്നു കുറെ പട്ടാളത്തെ വരുത്തുവാൻ എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു. പട്ടാളക്കാരോടുകൂടി വേലുത്തമ്പി തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു വരുന്ന വാർത്താനും കേട്ടപ്പോൾത്തന്നെ ലഹളക്കാർ പേടിച്ച് ഒഴിഞ്ഞുപോയി. എങ്കിലും അവരിൽ ചില പ്രധാനന്മാരെ പിടിച്ച് വേലുത്തമ്പി വളരെ ക്രൂരമായ വിധത്തിൽ വധിക്കാതിരുന്നതുമില്ല.

11 ഇംഗ്ലീഷുകാരുമേയ്ക്കു പുതിയ ഉദ്ധേടി.

മേൽപ്രകാരമുണ്ടായ നായർപട്ടാളലഹളയുടെ വാർത്താനും റസിഡണ്ട് ഗവർണ്ണർ ജനറാൾക്ക് എഴുതിയയച്ചു. ഗവർണ്ണർ ജനറാൾ അതു കണ്ടപ്പോൾ ശരിവെച്ച്, 970-ലെ ഉടമ്പടിയിൽ ചില

ദേശാനുകൂല്യം ചെയ്ത പുതുതായ ഒരു ഉടമ്പടി തിരുവിതാംകൂറുമായി നടത്തണമെന്നാവാശ്ശെപ്പട്ടു. മുന്തിലത്തെ ഉടമ്പടിപ്രകാരം പുറമേനിന്നു വരുന്ന ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നോറിട്ടുള്ളതല്ലാതെ രാജ്യത്തിനകത്തുണ്ടാകുന്ന വെറുക്കൾ അമച്ഛവരത്തുവാൻ സഹായിച്ചു കൊള്ളാമെന്നോറിട്ടില്ലെന്നും ഇപ്പോൾ അതുകൂടി അവശ്യമായി വന്നിരിക്കുന്നുവെന്നുമാണ് ഗവർണ്ണർ ജനറലും പുതിയ ഉടമ്പടി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള കാരണം പറഞ്ഞത്. മഹാരാജാവ് ഉടമ്പടി പുതുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം വിസമ്മതം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ സമ്മതിച്ചു. അതനുസരിച്ച് 1930-ൽ പുതുതായി ഒരു ഉടമ്പടി ചുഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. ആ ഉടമ്പടിയിനുസരിച്ചുള്ള ബന്ധമാണ് തിരുവിതാംകൂറും ഇംഗ്ലീഷുകാരും തമ്മിൽ ഇക്കാലത്തും ഭേദപ്രകാരം നിരവധിയിരിക്കുന്നത്. പ്രധാനപ്പെട്ട ആ ഉടമ്പടിയിലെ മുഖ്യവിവരധനകൾ താഴെ കാണിക്കുന്നവയാണ്.

1. മഹാരാജാവിന്റെയും ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെയും ബന്ധുക്കളെയും ശത്രുക്കളെയും രണ്ടുകക്ഷിക്കാരുടെയും ബന്ധുക്കളെയും ശത്രുക്കളെയും വിചാരിക്കണം.

2. 1970-ലെ ഉടമ്പടിയിനുസരിച്ച് തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് മേലിൽ സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഇംഗ്ലീഷ്കാർക്കു സഹായം ചെയ്യേണ്ടില്ല. എന്നാൽ അതിനുപകരമായിട്ട് മുന്തിലത്തെ ഉടമ്പടിപ്രകാരമുള്ളതിനു പുറമെ ഒരു നടുപട്ടാളത്തിന്റെ ചെലവും കൂടി മഹാരാജാവ് അണ്ടുതോറും ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു കൊടുക്കണം. ആ സംഖ്യ ബോധിച്ചതുപോലെ ചെലവുചെയ്യാൻ ഇംഗ്ലീഷ്കാർക്കു പൂർണ്ണാധികാരം ഉണ്ട്. ആ സൈന്യങ്ങളെ എവിടെ താമസിപ്പിക്കണമെന്നും എന്തിനെല്ലാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നും നിശ്ചയിപ്പാനുള്ള പൂർണ്ണാധികാരവും ഇംഗ്ലീഷ്കാർക്കുണ്ട്.

3. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു് മേല്പറഞ്ഞ സൈന്യങ്ങളിൽ കൂടുതലായി ഏല്പാക്കെങ്കിലും അവശ്യം വരുന്നതായാൽ ആ കൂടുതൽ സൈന്യങ്ങളുടെ ചെലവിൽ ശക്തിക്കുതക്കവണ്ണം ഒരോമ്പതി രിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് ഇംഗ്ലീഷ്കാർക്കു കൊടുക്കണം.

4. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് അണ്ടുതോറും ഇംഗ്ലീഷ്കാർക്കു കൊടുക്കേണ്ട പണം ശരിയായി കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ അത് ഇഴക്കുന്നതിനു വേണ്ട എല്ലാകൂർ രിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിൽ ചെയ്യുന്നതിനും വേണ്ടിവന്നാൽ രാജ്യത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തെത്തന്നെ ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെ ഭരണത്തിലുൾപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു

പോലും ഗവർണ്ണർ ജനറാൾക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ എപ്പോഴെങ്കിലും ആ നടപടി നടത്തേണ്ടിവരുന്നപക്ഷം ഗവർണ്ണർ ജനറാൾ ആ വിധരം മഹാരാജാവിനെ അറിയിക്കുന്നതും ആ അറിവുകിട്ടി പത്തു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മഹാരാജാവ് പണമടപ്പാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യേണ്ടതും അപ്രകാരം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ഗവർണ്ണർജനറാൾ മേൽ ന-പ-ിനടുത്തു നായമാണ്. അങ്ങനെ നടത്തു നപക്ഷം ഇംഗ്ലീഷ് കാർ നേരിട്ടു ഭരിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴുകുന്ന മുതലെടുപ്പിന്റെ ഒരു കണക്ക് മഹാരാജാവിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. അതിനും പുറമെ അങ്ങനെ ഇംഗ്ലീഷ് കാർ നേരിട്ടു ഭരിക്കുവാൻ ഇടവരുന്നതായാൽ അപ്പോൾ മഹാരാജാവിന് കിട്ടേണ്ടുന്ന നികുതി അണ്ടിൽ രണ്ടുപക്ഷം രൂപയും രാജ്യത്തിലാകപ്പാടെ കിട്ടുന്ന നികുതിയിൽ അഞ്ചിലൊമ്പതോളം കൂടിയ സംഖ്യയിൽ കുറവായിരിക്കുവാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരിടവരുത്തരുത്.

5. ഇംഗ്ലീഷ് കാർക്കെ അറിയും സമ്മതവും കൂടാതെ മഹാരാജാവ് അന്യ രാജാക്കന്മാരുമായി യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള ചുഴിത്തുകയ്ക്കും എടുപ്പാടുകയ്ക്കും നടത്തുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

6. ഇംഗ്ലീഷ് കാർക്കുവേണ്ട തുറോപ്പുനാലും മഹാരാജാവിന്റെ കീഴിൽ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിക്കുകയോ ഈ നാട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന നവദിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.

7. രാജ്യത്തെ വാച്ചുമെലപ്പ്, നീതിപരിപാലനം, കൃഷി, കച്ചവടം, കൈത്തൊഴിൽ ഇവയെപ്പറ്റിയും മറ്റും ഇംഗ്ലീഷ് കാർ ചെയ്യുന്ന ഉപദേശങ്ങളെ മഹാരാജാവ് സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണം.

ഈ ഉടമ്പടി കൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്ന് അങ്ങുതോറും ഇംഗ്ലീഷ് കാർക്കു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന കപ്പത്തിന്റെ സംഖ്യ എട്ടുപക്ഷം രൂപയായിത്തീർന്നു. ആ കൂടുതൽ കപ്പം കൊടുപ്പാൻ സമ്മതിക്കാതെ കഴിക്കുന്നതിനു വേലുത്തമ്പിളെ പയ്യം ശ്രമിച്ചുനോക്കിയെങ്കിലും സാധിച്ചില്ല. കപ്പം പാടിവിന്നാൽ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ കയ്യേറുന്നതിനും ഇംഗ്ലീഷ് കാർക്ക് ഈ ഉടമ്പടി കൊണ്ട് അധികാരം സിദ്ധിച്ചു. രാജ്യഭരണത്തിൽ അവർക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിനും ഇതുകൊണ്ടു സൗകര്യം ലഭിച്ചു.

12. വേലുത്തമ്പിളെ വയലത്തിന്നുരുത്തിയത്.

മേൽപ്രകാരം പുതിയ ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്യേണ്ടിവന്നതോടുകൂടിയാണ് വേലുത്തമ്പിളെ വയലത്ത് റസിഡൻസിന്റെ സ്ഥാപനം ശരിയായി ഗ്രാമിപ്പാൻ സാധിച്ചത്. അതോടുകൂടി ഇംഗ്ലീഷ് കാർക്കെ നേരെ

അദ്ദേഹത്തിനു വൈരവും വന്നുകൂടി. മുന്തിലത്തെ ഉടമ്പടി പ്രകാരം ഇംഗ്ലീഷ് കാക്ക കൊടുപ്പാനുള്ള കപ്പത്തിന്റെ കടിശ്ശിഖ മുഴുവനും കൊടുത്തു തീർപ്പാക്കുന്ന വളരെ ശ്രമമെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ് പുതിയ ഉടമ്പടിക്കൊണ്ട് കപ്പം കൂട്ടിയത്. അതിനും പുറമെ മറ്റൊരാജാവിന്റെ കീഴീടയാരണം സംബന്ധിച്ച് റിപ്പോർട്ടും, തുലാപുരഷദാനം മുതലായ അഹിന്ദുവിരുദ്ധങ്ങളും അഹിന്ദുവിരുദ്ധരായി നടത്തേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാംകൂടി പണമില്ലാത്ത വേലത്തായി വളരെ ക്ലേശിച്ചു. സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തമ്മിലുള്ള മത്സരംകൊണ്ടും അനേകങ്ങളുൾപ്പെടെയും ശരിയായി കൊടുത്തു തീർപ്പാക്കുവാൻ പണം ചിരിയായതുകൊണ്ടും രാജ്യകാര്യങ്ങൾക്കും കഴപ്പങ്ങൾ നേരിട്ടുതുടങ്ങി. വേലത്തായി വളരെ ശ്രമിച്ചിട്ട് ഇംഗ്ലീഷ് കാക്ക കൊടുപ്പാനുള്ള കപ്പത്തിന്റെ നാലു താങ്ങായി കൊടുത്തു തീർക്കുന്നതിനു ശുപാർശ ജനറലുടെ സമ്മതം വാങ്ങി. അങ്ങനെ ശുപാർശജനറൽ സമ്മതിച്ചുവെങ്കിലും 983 ൽ ഉടൻതന്നെ പെർസ്യെ മുഴുവനും തടയപ്പെടാതെ റസിഡന്റു ജെ.വെങ്കടവശ്വരപ്പട്ട. അതിനു നിവൃത്തി കാണുന്നില്ലെന്നുള്ള വാഗ്ദാനത്തോടുകൂടി കണ്ണാട്ടിക്ക് പട്ടാളത്തെ വിവിചരച്ച് ആ വകയിൽ ലാഭമുണ്ടാകുന്ന പണമൊണ്ടു കപ്പം അടച്ചു തീർക്കണമെന്ന് കർണൽ മെക്കാളെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ രാജ്യത്തിലെ അഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിൽ റസിഡന്റു വീണ്ടും പ്രവേശിച്ചുതുടങ്ങി. ജെ.വെങ്കട റസിഡന്റും തമ്മിലുള്ള വിരോധം വലിച്ചും തുടങ്ങി. കണ്ണാട്ടിക്ക് പട്ടാളത്തെപ്പറ്റിപ്പോലുള്ള മറ്റൊരാജാവിനു തീരെ സമ്മതമില്ലായിരുന്നു. രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ റസിഡന്റു വേണ്ടത്ര കൈകടത്തിവരുന്നതിൽ അവിടെയ്ക്ക് നേർക്കു ചുമണ്ടായിരുന്നു. റസിഡന്റു കളെ വേലത്തായി ജെ.വെങ്കട ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു വിരമിക്കണമെന്നു മറ്റൊരാജാവിനോടു നിർബന്ധിച്ചു. വേലത്തായി മുൻപേ ചേരിൽ മറ്റൊരാജാവിനു വലിയ പ്രീതിയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും റസിഡന്റുവിന്റെ ചേരിൽ അതിലധികം അപ്രീതിയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും റസിഡന്റുവിന്റെ അറവോടെത്ത ശമിപ്പിക്കാൻ വേലത്തായിയാണ് അധികം നല്ലതെന്നു അവിടുന്ന് ചിന്തിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും ജെ.വെങ്കടവില്ലാൻ യാതൊരു കാരണവും കാണുന്നില്ലെന്നു മറ്റൊരാജാവിനു മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്നാലും കർണൽ മെക്കാളെ ഉടനെ തിരിയെ വിളിച്ച് വേറെയൊരു റസിഡന്റുവിനെ അയക്കണമെന്ന് മതിരാശി ശുപാർശയോടുകൂടി കളെ ചെല്ല. കർണൽ മെക്കാളെ അതറിഞ്ഞപ്പോൾ ചോദനം സനാമിത്തീന്ത് ജെ.വെങ്കട മാറുവാൻ വീണ്ടും ശരിച്ചു. വേലത്തായി യാകട്ടെ റസിഡന്റുവിന്റെ നിർബന്ധം കണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ വധിക്ക

ബന്ധനം വേണ്ടി വന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരോടുതന്നെയും ഒരു പൊരുതി നോക്കണമെന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തുകതന്നെ ചെയ്തു. റസിഡൻസിന്റെ സ്ഥാനപരിതാപ സുബ്ബയ്യനെ വേലുത്തമ്പി വഞ്ചിച്ചു കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം യുദ്ധസാമഗ്രികളും ഭേദനയെയും ശേഖരിച്ചുതുടങ്ങി. റസിഡൻ്റ് ആ സംഗതി അറിയാതിരിപ്പാനായി തനിക്കു ഉദ്യോഗം രാജിക്കൊടുക്കുന്നതു സമ്മതമാണെന്നും മറ്റും റസിഡൻസിനെ വേലുത്തമ്പി പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചുവെന്നും.

ഇക്കാലത്ത് കൊച്ചിരാജാവിന്റെ മന്ത്രിയായ പാലിയത്തച്ചനും റസിഡൻസിന്റെ മുഖ്യ രാജകാര്യത്തിൽ അന്യായമായുള്ള പ്രവേശനം നിമിത്തം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നേരെ സാമാന്യത്തിലധികം വെറുപ്പുള്ള നിലയിലായിരുന്നു. വേലുത്തമ്പിയും പാലിയത്തച്ചനും കൂടിച്ചേർന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാരോടു എതിർപ്പുനയിച്ചു വേണ്ട ആലോചനകൾ ഗ്രന്ഥമായി നടത്തി തെക്കേക്കരയിൽ ചെയ്തുവന്നു. മഹാരാജാക്കന്മാർ രണ്ടുപേരും ആ കാര്യത്തിൽ വെറും ഉദാസീനനിലാണ് കൈക്കൊണ്ടിരുന്നത്. കൊച്ചിരാജാവാകട്ടെ തൃപ്പൂണിത്തുറയിൽ മാറി വെള്ളാരപ്പിള്ളിയിലായിരിക്കുന്നതായി താമസിച്ചു. കേവലമെന്ന സേവനമായി നടവന്മേൽ കണ്ണിയിട്ടുണ്ടെന്നോ എന്തൊരാളും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ കണ്ണിയിട്ടുണ്ടെന്നോ കൊച്ചിയിലെ മന്ത്രിസ്ഥാനം കയ്യാവക്കവാൻ ലക്ഷ്യമോടെ കൊണ്ടിരുന്ന ആളും അതിനാൽ പാലിയത്തച്ചന്റെ വിരോധവും കർണാടകത്തിലേയ്ക്കു സേവനമായിരുന്നു. പാലിയത്തച്ചൻ പക്ഷെ തന്നെയും കൊന്നേക്കുമെന്നു കരുതി കണ്ണിയിട്ടുണ്ടെന്നവൽ റസിഡൻസിനെ ശരണംപ്രാപിച്ചു. മന്ത്രിമാർ രണ്ടുപേരും രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിലുള്ള എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും അളക്കളെക്കൂടി യുദ്ധത്തിനോടുകൂടിയെടുത്തു ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായിട്ടു കലഹിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ രാജാക്കന്മാരുടെ നില എന്തെന്നു പൊതുജനങ്ങൾക്കറിയാതിരുന്നതിനാൽ വേണ്ടിടത്തോളം ഭേദനയെ ശേഖരിപ്പാൻ ആ മന്ത്രിമാർ സാധിച്ചില്ല. എങ്കിലും അവർ ഒട്ടും നിറ ശല്യമില്ല. രണ്ടു മന്ത്രിമാരും പ്രത്യേകമായി എഴുത്തുകത്തുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നേരെ എതിർപ്പുനയിച്ച ഒരു പാലിയ പ്രത്യേകസെന്ററും മലയാളക്കരയിൽ എത്തുന്നതാണെന്നു പ്രത്യേകം ആ മന്ത്രിമാരെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

13. വേലുത്തമ്പി റസിഡൻസിനേയും മറ്റും കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു.

വേലുത്തമ്പിളെന്ന് അലപ്പുഴ ശേഖരിച്ചു നിൽക്കിയിരുന്ന സൈന്യം പറവൂർ നിൽക്കിയിരുന്ന സൈന്യവുമായി യോജിച്ച് കൊച്ചിയിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കോട്ട പിടിച്ചു അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന റസിഡൻസിനെ

സിഡങ്ങളിനെയും കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനോനെയും വധിക്കുന്നതിനും മറ്റൊരു സൈന്യസാമ്രാജ്യം കൊല്ലത്തെയും ചെന്ന് അവിടെയുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യത്തെ എതിർക്കുന്നതിനും ഏർപ്പാടാക്കിയത്. എന്നാൽ ആ വിവരങ്ങൾ ഏതാനും ചില ചന്ദ്രമാർ മുഖാന്തിരം സിഡങ്ങളിനു ഗ്രൂപ്പമായി അറിവുകിട്ടിയിരുന്നതിനാൽ സംഗതികൾ മറിയാൻ ഗവർണ്ണറെ അറിയിച്ച് കൂടുതൽ പട്ടാളങ്ങളെ അയച്ചുതരുവാൻ സിഡങ്ങ് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് മലയാളജില്ലയിൽനിന്നും തൃച്ചിനാപ്പള്ളിയിൽ നിന്നും കുറെ ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ 984-ധനുമാസം 16-ാംനു അലർത്ത് സമയത്ത് വേലുത്തമ്പിയുടെ രണ്ടു പടനായകന്മാരും പാലിയത്തച്ചൻറയും കീഴിൽ അറുനൂറ്റോളം ഭടന്മാർ കൊച്ചിക്കു കടന്ന് റസിഡണ്ടു താമസിക്കുന്ന ഭവനം വളഞ്ഞു. മുറയ്ക്കു് തോക്കും ഒഴിച്ചുതൂങ്ങി. അവർ കാവൽക്കാരെ ക്ഷണത്തിൽ തോൽപ്പിച്ച് ഭവനത്തിനുള്ളിൽക്കുടി കൊള്ളയടിയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മെക്കാളെയും കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനവനെയും കൊല്ലണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ പ്രധാനോദ്ദേശം. എന്നാൽ അകത്തു മുഴുവൻ തിരഞ്ഞുനാക്കിയിട്ടും രണ്ടുപേരെയും അവിടെയെങ്ങും അവർ കണ്ടില്ല. റസിഡണ്ടും മേനോനും ശത്രുക്കൾ വന്നതറിഞ്ഞു പോയ്ക്കുടി സാധനമായ ഒരു ഗുരുസ്മരണ സാധനത്താൽ വളരെ ഗ്രൂപ്പമായ ഒരു നിലവറയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവരെ കണ്ടെത്തി പിടിച്ചു കൊല്ലാൻ സാധിക്കാത്തതിൽ ലഹളക്കാക്കു വലിയ കുണ്ഠിതത്തിനിടയായി. അങ്ങനെയിരിക്കെ ദൈവഗതിയാൽ വെള്ളപ്പാൻകാലമായപ്പോഴേയ്ക്കും ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യക്കപ്പൽ കൊച്ചി ബന്തറിൽ ചെന്നടുത്തു. കപ്പലിൽ ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യം വന്ന വൺമാനം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ലഹളക്കാർ ഉടനെ കൊച്ചിയിൽനിന്നു പിന്മാറി. റസിഡണ്ടും കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനവനും ആ കപ്പലിൽക്കയറി രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ വൺമാനമെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ അലപ്പപ്പഴ താമസിച്ചിരുന്ന വേലുത്തമ്പിക്ക് വലിയ ഇച്ഛാഭംഗം നേരിട്ടു. ഇപ്പോൾ വലിക്കുകയും ചെയ്തു.

14. വേലുത്തമ്പിയുടെ വിളംബരം.

ഗോശൗര്യം കപിതന്ത്രമായ വേലുത്തമ്പി ഉടനെ അലപ്പപ്പഴ നിന്നു കൊല്ലത്തുചെന്ന് അവിടത്തെ സ്ഥിതിഗതികളെല്ലാം അറിഞ്ഞതിനു ശേഷം കണ്ടു എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. രാജ്യവാസികളെ മുഴുവനും ഇളക്കിത്തീർക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവിടെവെച്ച് 984 മകര 1-ാംനു ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ആ വിളംബരത്തിലെ പ്രധാന സംഗതികൾ താഴെ കാണിക്കുന്നവയാണ്: —

‘ഇംഗ്ലീഷ് കമ്പനിക്കാർ അത്യാഗ്രഹിച്ചതും ഐക്യമായിത്തന്നെ മഹാചരിയന്മാരും ആണ്. ഇപ്പോൾ അങ്ങനോടും എട്ടുലക്ഷംരൂപ കപ്പം കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടെന്നും അവർക്ക് തൃപ്തി വന്നിട്ടില്ല. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം മുഴുവനും കൈവശപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് അവരുടെ പ്രധാനോദ്ദേശം. അതിനു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. രാജ്യം അവരുടെ അധീനതയിലാകുന്നപക്ഷം കേന്ദ്രങ്ങൾ, മതസ്ഥാപനങ്ങൾ, ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾ മുഖേനയെല്ലാം അവർ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. അവരുടെ ഉദ്ദേശം സാധിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി റസിഡന്റ് രാജ്യംകൊത്തുകളിൽ അത്യാഗ്രഹമായി കൈകടത്തിവരുത്തും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ അക്രമിക്കാൻ അനേകം ബ്രിട്ടീഷുപട്ടാളങ്ങളെ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ജനങ്ങളെല്ലാവരും കരുതുകേണ്ടത് ശ്രമിച്ചു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഈ അക്രമങ്ങൾ തടുക്കുന്നപക്ഷം രാജ്യത്തിനും ജനങ്ങൾക്കും സഹിപ്പാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയും അവമാനവും നേരിടുന്നതാണ്.’

ഇപ്രകാരം ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ഫലമായി അനേകം ജനങ്ങൾ വേലുത്തമ്പിയുടെ സൈന്യത്തിൽ പുതുതായിച്ചേർന്നു.

15. വേലുത്തമ്പിയും ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായുള്ള യുദ്ധം.

മേൽപ്രകാരം സൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിച്ചതിനുശേഷം വേലുത്തമ്പി ആ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി കൊല്ലത്തുവന്ന് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യങ്ങളോടൊന്നിച്ച് യുദ്ധംതുടങ്ങി. എന്നാൽ ‘കർണൽ ചാമർസ്’ എന്ന നേതാവിന്റെ കീഴിൽ യുദ്ധംചെയ്തിരുന്ന ആ ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യങ്ങൾ വേലുത്തമ്പിയുടെ സൈന്യങ്ങളെ തോൽപ്പിച്ചു. വീണ്ടും ഒരു യുദ്ധവും കൂടി വേലുത്തമ്പി നടത്തി. അതിലും അദ്ദേഹം തോറ്റു. ചുങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒട്ടും ഭയനാശയനായില്ല. കൊച്ചിയിൽത്താമസിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യത്തെ എതിർക്കാനായി തന്റെ സൈന്യങ്ങളിൽ ഒരു സംഘത്തെ അയക്കുകയും അവിടെവെച്ചു നടന്ന യുദ്ധത്തിലും വേലുത്തമ്പിക്ക് ജയംപിടിച്ചില്ല. അതിനിടയിൽ ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യസംഘത്തിലെ മൂന്നു യൂറോപ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മൂപ്പനായ യൂറോപ്യൻ ഭന്ദാരം ഒരു മരണയും കൂടി കൊല്ലത്തുനിന്ന് കൊച്ചിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിരുന്നു. വേലുത്തമ്പിയുടെ ഒരു സൈന്യസംഘം പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ആ യൂറോപ്യസംഘത്തെ പിടിച്ചു തടയുകയായി വീവരും വേലുത്തമ്പിയെ അറിയിച്ചു. ഈ ച്ചാക്ഷരനായ വേലുത്തമ്പി ഉടൻതന്നെ പുതുക്കുന്നതെല്ലാം കൊല്ലവാനും മരണമെന്തും വിട്ടുതന്നുപോലും കല്ലറയും കൊടുത്തു. അതുപ്രകാരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മൂന്നുപേരെയും പുറപ്പെട്ടു കടന്നുവെച്ചു.

വേലുത്തമ്പിയുടെ അറക്കൂർ വധിച്ചു. ദേവാരെയെല്ലാം കഴിഞ്ഞിൽ കല്ലുകെട്ടി പള്ളത്തുരുത്തി അററിൽ താറുത്തിക്കൊന്നു. മോമ്മയോടു പൊയ്ക്കൊള്ളുവാനും പറഞ്ഞു.

16. തിരുശിശുവർണ്ണരുടെ വിളംബരം.

വേലുത്തമ്പിയുടെ വിളംബരത്തിന്റെ സ്വഭാവവും ആ വിളംബരംകൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളിൽ പലരും വേലുത്തമ്പിയോടു ചേന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാരോടു പൊരുതുവാനൊരുങ്ങിയ വിവരവും അറിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുശിശുവർണ്ണരും ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ആ വിളംബരത്തിലെ പ്രധാന സംഗതികൾ താഴെ കാണിക്കുന്നവയാണ്:--

‘ഇംഗ്ലീഷ് കമ്പനിക്കാരും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവും പള്ളത്തൊഴിയായി പന്ത്രണ്ടു ഏറ്റവും സ്റ്റോറവിശ്വാസങ്ങളോടുകൂടിയാണിരിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായംകൊണ്ടാണ് തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം ടിപ്പുവിന്റെ അക്രമത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും. അങ്ങനെയുള്ള ഉപകാരം മറ്റു ജനങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ വിരോധമായി ലാഭിച്ച അനുകൂലതയും സിദ്ധത്തിനെ അപമാനപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും കൊല്ലത്തു താമസിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യത്തോടു യുദ്ധത്തിനെത്തുകയും ചെയ്തതിൽ ഗവർണ്ണർ വളരെ അശ്ചര്യപ്പെടുകയും വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ലാഭിച്ച അമച്ഛെയ്യ രാജ്യത്തിൽ ക്ഷേമമുണ്ടാക്കുവാനും മഹാരാജാവിന്റെ അധികാരത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാനും മാത്രമല്ല സൈന്യങ്ങളെക്കൂടി തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ ആ സൈന്യത്തിനു വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണം. ഈ ലാഭിച്ച കാരണത്തുകൊണ്ടു വേലുത്തമ്പിയുടെ കൂടെച്ചാത്ത ജനങ്ങൾക്ക് ഈ ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യം താമസമാവുകയും ചെയ്തില്ല. ക്ഷേത്രങ്ങൾ ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾ മുതലായവയിൽ സൈന്യങ്ങൾ പ്രവേശിച്ച് അക്രമപ്പെടുത്തരുതെന്ന് പ്രത്യേകം ശട്ടം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.’

ഈ വിളംബരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതനുസരിച്ച് രണ്ടു സൈന്യ സംഘങ്ങളെ ഗവർണ്ണർ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കയച്ചു. ലോറാളെല്ലായിൽനിന്ന് ഒരു സൈന്യസംഘം കൊച്ചി വഴിക്കു വന്ന് കൊല്ലത്തുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യത്തോടു യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടു വന്നു. തൃച്ചിനാപ്പള്ളിയിൽനിന്ന് ഏറ്റവും വലിയ ഒരു സൈന്യസംഘം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ കിഴക്കെ ഭാഗത്തുകൂടി പ്രവേശിക്കത്തക്കവണ്ണവുമാണ് നിയമിച്ചതായത്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളെപ്പറ്റിയേടത്തോളമാകട്ടെ ഗവർണ്ണരുടെ വിളംബരംകൊണ്ടു പറയത്തക്ക ഫലമൊന്നും ഉണ്ടായി

ല്ല. ടിപ്പുവിന്റെ അക്രമണത്തിൽനിന്ന് രിതവിതാംകൂറിന്റെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ചെയ്ത സഹായത്തിന്റെ സ്വഭാവമെന്താണെന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാരും തിരുവിതാംകൂറുമായുള്ള സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങളുടെ പ്രധാനഫലം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ കപ്പം വലിപ്പിക്കുകയും മറ്റുമാണെന്നും അന്നത്തെ ജനങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവർ ആ വിളംബരത്തെ അത്ര വിശ്വസിച്ചതുമില്ല. അതുകൊണ്ടു വേലുത്തമ്പി യോട് ചേർന്നവരെല്ലാം വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനെത്തണമെന്നതാണ് ചെയ്തത്.

17. വേലുത്തമ്പിയുടെ യാത്രയും.

അവോചനാപുരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ വേലുത്തമ്പിക്കും പാലിത്തമ്പുരും കുറെ നൂറനതയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ആ രണ്ടു മന്ത്രിമാരും ചെങ്കോട്ടയിലും രാജാക്കന്മാരും ധാരാളമുള്ളവരായിരുന്നു. അതിനാൽ യുദ്ധത്തിൽ തോൽക്കുന്നതാവാലും തങ്ങളുടെ രാജാക്കന്മാർക്ക് യാതൊരു തരക്കേടും വരാതിരിക്കണമെന്ന് അവർ കരുതിയിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി താൻ യുദ്ധത്തിന്നൊരുങ്ങിട്ടുള്ളതിൽ തന്റെ രാജാവിനു യാതൊരു പങ്കുമില്ലെന്നും എല്ലാം തന്റെ സ്വന്തം വിശ്വസ്തപ്രകാരം മാത്രമാണെന്നും രണ്ടു മന്ത്രിമാരും അവരവരുടെ രാജാക്കന്മാർക്ക് രേഖാമൂലം അറിയിച്ചിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യങ്ങൾ എത്തിട്ട് അധികം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പാലിത്തമ്പുരൻ കുററം സമ്മതിച്ചു കീഴടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തെ ഒരു തടവുകാരന്റെ നിലയിൽ ഇംഗ്ലീഷുപടനായകൻ മതിരാശിയിലേക്കുക്കൊണ്ടു ചെന്നു. വേലുത്തമ്പി യാകട്ടെ കൊല്ലത്തുവെച്ചുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റുവെങ്കിലും ഒട്ടും നിരാശപ്പെടാതെ വീണ്ടും കുറെ സൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിച്ചു. തൃച്ചിനാപ്പള്ളിയിൽനിന്നുവരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യം അതവാമൊഴി വഴിക്കാണു് വരുന്നതെന്നറിഞ്ഞ് വേലുത്തമ്പിയും സൈന്യങ്ങളും യുദ്ധസാമഗ്രികളോടുകൂടി അതവാമൊഴിക്കോട്ടയിൽ കാത്തുനിന്നു. ൧84൨ മകര 26 നു് ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യവും അതവാമൊഴിയെത്തി. രണ്ടു സൈന്യങ്ങളും തമ്മിൽ നാലുദിവസം മുഴുവനും യുദ്ധമായിപ്പോയതി. സന്ധ്യയിൽ വളരെ അധികമുണ്ടായിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യം ഒടുവിൽ വേലുത്തമ്പിയുടെ സൈന്യത്തെ തോൽപ്പിച്ച് ൧84൨ ഓരോ 1-നു് അതവാമൊഴിക്കോട്ടയിട്ടു. അതോടുകൂടി തനിക്കു ജയം അസാധ്യമാണെന്നു കണ്ട് വേലുത്തമ്പി തോറ്റുകൊടുത്തു പിരിഞ്ഞു. അതോടുകൂടി സൈന്യങ്ങൾക്കു കല്പന കൊടുത്തു. അദ്ദേഹവും കാട്ടാഴി കാ-പ്പായി. ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യങ്ങളാകട്ടെ തിരുവിതാംകൂറിൽക്കുടന്ന് കോട്ടാർ, നാഗതകോവിൽ, ഉദയഗിരി, പത്മനാഭപുരം എന്നി പ്രദേശങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തി ക്രമത്തിൽ തിരുവനന്തപുരം

ത്തിന്റെ സമീപത്ത് പാപ്പാനുകോട്ടവന്നു പാളയമടിച്ചു. അതേസമയത്തുതന്നെ കൊല്ലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യവും അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെ അല്ലെ വടക്കുഭാഗത്തുവന്നു പാളയമടിച്ചു താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നു വേലുത്തമ്പിയും സൈന്യങ്ങളും തോറോടിനുള്ള കേട്ടപ്പോർ കൊല്ലത്തു നിൽക്കിയിരുന്ന വേലുത്തമ്പിയുടെ സൈന്യങ്ങളും കാരോ വഴിക്കു പിരിഞ്ഞുപോയി.

ഈ വൻതോക്കുകളെല്ലാം അറിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ വേലുത്തമ്പിയുടെ അക്രമപ്രവൃത്തികളൊന്നും മഹാരാജാവിന്റെ സമ്മതത്തോടു കൂടിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ലെന്നു വിവരം കൊട്ടാരം സേവകന്മാരിൽ ഒരു ഉയര ഉമ്മിണിത്തമ്പി മുഖാന്തിരം മഹാരാജാവ് റസിഡണ്ടിനെ അറിയിച്ചു. അ സംഗതി വേലുത്തമ്പിതന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുമിന്നാൽ റസിഡണ്ടിനു വിശ്വാസിക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനും പുറമേ വേലുത്തമ്പിയെയും കുട്ടരെയും പിടിച്ചെടുത്തപ്പിന്നെ വക്ക് പ്രത്യേക സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിനോട് റസിഡണ്ടിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം മഹാരാജാവ് ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇംഗ്ലീഷ് സേനാധിപർ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം വേലുത്തമ്പിയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാനായ പല ദിക്കിലേക്കും അളുകളെയും അയച്ചു.

വേലുത്തമ്പിയാകട്ടെ കാട്ടുവഴിക്ക് കാടിപ്പോന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തുവന്നു അവിടെനിന്നു വടക്കോട്ടുപോയി. വഴിക്ക് ഒരു ദിവസം അലാതി സമയത്തു കിളിമാനൂർ കൊട്ടാരത്തിൽച്ചെന്നു. അവിടെ അത്താഴം കഴിച്ച് പുറപ്പെടാനായപ്പോൾ സ്വർണ്ണപ്പിരിയോടുകൂടിയ തന്റെ മുദ്രവാൾ കൊട്ടാരത്തിൽ കൊടുത്തുപോകയും ചെയ്തു. അവാൾ ഇപ്പോഴും കിളിമാനൂർ കൊട്ടാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. കിളിമാനൂർ നിന്ന് രാത്രിയിൽത്തന്നെ പോയ വേലുത്തമ്പി മണ്ണടിക്കുളത്തിൽച്ചെന്നു അവിടെ ഒളിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തെപ്പിടിച്ചുനുള്ള അളുകൾ എന്തെന്നോ വിവരം അറിഞ്ഞു കേൾക്കും വളരെ അവിടെനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ശൂന്യമായ അദ്ദേഹം ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ട ശിക്ഷയനുഭവിപ്പാൻ കഴികയില്ലെന്നുറച്ച് കയ്യുടുങ്ങാതിരുന്ന തോക്കുകൊണ്ടു ഏതെന്തെന്തൊക്കെയും മെക്കൊളെ ആ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ വേലുത്തമ്പി മരിച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പകുതിരത്തിട്ട് കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിലുള്ള മണ്ണടിക്കുളത്തിൽനിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവം തിരുവനന്തപുരത്തു വരുത്തി കണ്ണമ്പുവ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് കഴുകിത്തൊട്ടു. അ സംഗതി കാക്കമ്പാൾ മുറിച്ചുതിന്നു പക

പോക്കണ മെന്റ വിചാരിക്കാഞ്ഞത് ഭാഗ്യംതന്നെ എന്ന് വിചാരിച്ചേണ്ടിയിരിക്കണം. കൊല്ലത്തുണ്ടായ ആ പൈശാചിക പ്രവൃത്തിയെ പറ്റി അന്നത്തെ ഗവർണ്ണർജനറാൽചോദ്യം വളരെ അധികക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. വേലുത്തമ്പിയുടെ ശരണം മേൽപ്രകാരം കഴിയില്ലെന്ന് ഇട്ടുതിന്നശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജനെയും ഭൃത്യന്മാരെയും ഇംഗ്ലീഷുകാർ മരണശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ജോലിയായ ഉമ്മിണിത്തമ്പിയെക്കൊണ്ടു വേലുത്തമ്പിയുടെ വീട് ഇടിച്ചുനിരത്തി കുളംകോരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുക്കളെ നാടുകടത്തിച്ചു. ഇങ്ങനെ വേലുത്തമ്പി ഏറ്റവും വലിയ അക്രമിയായിരുന്ന നിലയിലുള്ള ശിക്ഷകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവനും ജീവൻ പോയതിനുശേഷം ശരീരവും അത്ഭുതശേഷം കടുംബവും ബന്ധുക്കളും താമസിച്ചിരുന്ന ഗൃഹംപോലും അനുഭവിക്കേണ്ടതായിവന്നു. എന്നാൽ സൂക്ഷ്മത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനത്തോടു ബന്ധമുള്ളവരും വയലിപ്പോലി എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. ഒരുപതു കൊല്ലത്തോളം മുമ്പു മാതാപിതാ വർമ്മാമഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ വക പ്രവൃത്തികൾതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ കയൽകൂപ്പുനായകനാക്കിത്തീർക്കുമായിരുന്നു.

18. . ടിവാൻ ഉമ്മിണിത്തമ്പി.

വേലുത്തമ്പിയുടെ കാലം മേൽപ്രകാരം അവസാനിച്ചതിനുശേഷം ൧84 മീനം 4-ാംനാൾ മുതൽ മഹാരാജാവ് ഉമ്മിണിത്തമ്പിയെ ടിവാനാടി നിയമിച്ചു. വേലുത്തമ്പിയും മറ്റും നടത്തിയ ലഹളയിൽ മഹാരാജാവിനു യാതൊരു പങ്കുമില്ലെന്നു തെളിഞ്ഞിരുന്നതും ഉടമ്പടിപ്രകാരം നോക്കുമ്പോഴും കോരന്റിമാത്രമേ മഹാരാജാവിനോടാവശ്യപ്പെടാൻ ന്യായമുള്ളുവെന്നിരുന്നതും ലഹള നിത്തുവാനായതു ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യങ്ങളുടെ ചെലവു മുഴുവൻതന്നെയും മഹാരാജാവ് കൊടുക്കണമെന്നാണ് മതിയായി ഗവർണ്ണർ രീച്ചപ്പെടുത്തിയത്. അതിനാൽ മുന്പുപോയിരുന്ന കപ്പലിപ്പിരികൾ പുറമെ അവക സമ്പ്രദായം കൂടി ഒരു വലിയ തുക തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാർ കൊടുക്കേണ്ടതായിത്തീർന്നു. അതും കൂടാതെ പല സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളങ്ങളും കടിശ്ശികയായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ വളരെപ്പണത്തിന്റെ ആവശ്യം നേരിട്ടിരുന്നു. നിലയിലാണ് ഉമ്മിണിത്തമ്പി ടിവാനായത്. പണത്തിനു വേറെയൊരു മാർഗ്ഗവും കാണാഞ്ഞതിനാൽ കണ്ണാട്ടിനു പട്ടാളസംഘത്തെയും നായർ പട്ടാളത്തിൽ ഏതാനും സംഘത്തെയും ഉമ്മിണിത്തമ്പി ടിവാൻ പിരിച്ചയച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെയും നെയ്യാറ്റിൻകരയുടെയും മധ്യത്തിൽ കാട്ടുപിടിച്ചു കിടന്നിരുന്ന സ്ഥലം വെട്ടിത്തെളിപ്പിച്ച് അവിടെ അനേകം കുടികൾ

നിർമ്മിച്ച് നെടുത്തുകാരെ വരുത്തി താമസിപ്പിച്ചു. ആ സ്ഥലത്തിനു മഹാരാജാവിന്റെ തിരുനാമധേയസ്സാരകമായി “ബാലരാമപുരം” എന്ന പേരും ഇട്ടു. രാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷക്കായി പല സ്ഥലങ്ങളിലും രാണാധികാരം സ്ഥാപിച്ചു. നാഞ്ചിനാട്ടിൽ പല കാവൽ സ്ഥലങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി.

19. റസിഡൻസിനെ മറവിയത്.

തന്റെ പേരിൽ പൗരരത്തിലും അഗ്രാപ്പിക്കു വകയുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടും ശരീംസുഖം കുറവായതുകൊണ്ടും, കർണാട് മെക്കാനെ ഗവർണർ ജനറലുടെ അനുവാദപ്രകാരം 985-ൽ ജോലിയിൽനിന്നും വിരമിച്ചു പോയി. അതിനു പകരം ‘കർണാട് മെൻറോ,’ റസിഡൻസായി വരികയും ചെയ്തു.

20. മഹാരാജാവിനു ദിവാന്റേടുണ്ടായ രസക്കയം.

ഉമ്മിണിത്തമ്പിനെ ദിവാനാക്കിട്ടു നോക്കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെക്കും മുറജപം നന്തേത്തേക്കകാലം വളരെസ്സമീപിച്ചിരുന്നു. രാജ്യത്തിനു കടം വളരെ വലിച്ചിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്ത് മുറജപം നന്തേത്തേക്കകാലം അതിനുള്ള പണവും കൂടി ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കടം വീട്ടുന്നതിനെടുക്കുകയാണ് നല്ലതെന്നും ദിവാൻ മഹാരാജാവിനെ അറിയിച്ചു. മുറജപം വേണ്ടെന്നു വെക്കുന്നത് അറിയിക്കുക തീരെ ഇഷ്ടമായില്ല. അതിനാൽ അത്ര നടത്താനെ കഴികയില്ലെന്നു മഹാരാജാവു നിർബന്ധിച്ചു. ദിവാൻ എത്രതന്നെ വിരോധം പറഞ്ഞിട്ടും ഫലമുണ്ടായില്ല. മുറജപത്തിന്റെ സംഗതിയിൽ അത്ര വളരെ വിരോധം പറഞ്ഞത് അവിടെക്കു രസിച്ചതു മില്ല. ഇക്കാലത്തു തന്നെ മാവേലിക്കര രാജകുടുംബത്തിലെ ഒരു രാജാവിനെ മഹാരാജാവു തിരുവനന്തപുരത്തുവരുത്തി കൊട്ടാരത്തിൽ താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആ രാജാവ് ശുദ്ധപ്രകൃതിയും അല്ല ഒരു ഡംഭിന്റെ ബാധയും ഉള്ള ആളായിരുന്നതിനാൽ കൊട്ടാരത്തിൽ പെരുമാറുന്നവരും മറ്റും അദ്ദേഹത്തിനു ‘യുവരാജാവ്’ എന്നുള്ളപേര് കൊടുത്തു പരിഹസിച്ചുവന്നു. ആ രാജാവിനെ അപ്രകാരം കൊട്ടാരത്തിൽ പെരുമാറുവാൻ മഹാരാജാവനുവദിച്ചിരുന്നത് ഉമ്മിണിത്തമ്പിക്കു പിടിച്ചില്ല. അതിനാൽ ആ രാജാവ് ചേലുത്തമ്പിയുടെ സഹായിയായിരുന്നുവെന്നും, കൊട്ടാരത്തിൽ താമസിപ്പിച്ചാൽ വൈഷ്യം വന്നേക്കുമെന്നും മറ്റും ഉമ്മിണിത്തമ്പി മഹാരാജാവിനെ അറിയിച്ചു. അതും അവിടെക്കു രീരെ രസമായില്ല. ഇങ്ങനെ കാരോ കാരണങ്ങളാൽ മഹാരാജാവിനു ദിവാന്റെ പേരിൽ തൃപ്തിയില്ലാതായിത്തീർന്നു.

21. മഹാരാജാവ് നാട്ടുനീങ്ങിയത്.

ദിവാൻ ഉമ്മിണിത്തമ്പി എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചിട്ടും ഇംഗ്ലീഷുകാർ കൊടുക്കേണ്ട പണം കൊടുത്തു തീർപ്പാൻ സാധിച്ചില്ല. അതു കാരണം 980-ലെ ഉടമ്പടി പ്രകാരം രാജ്യത്തിൽ ഏതാനും ചിലഭാഗങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർ കയ്യടക്കപ്പെടുത്തി നേരിട്ട ഭരിക്കുന്നതിനുള്ള അലോചനയും തുടങ്ങി. മഹാരാജാവിന് പലവിധത്തിലുള്ള മനശ്ശല്യങ്ങളും നേരിട്ട് ദോഷബാധിതനായി. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ അലോചന മുറുകിവന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ 986-തൃതീയാമാസം 26-ാംനം അർദ്ധരാത്രി സമയത്ത് മഹാരാജാവു നാട്ടുനീങ്ങി. അവിടെക്ക് അപ്പോൾ 28-വയസ്സുമാത്രമേ പ്രായമായിരുന്നുള്ളൂ. കഷ്ടിച്ചു പനാരിറങ്ങു വശത്തോളംമാത്രം രാജ്യം വാണ ആ മഹാരാജാവിന് അതിന്നിടയിൽ ഒരു നാലുജനം കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചു കലാപങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും അനുഭവിച്ചേണ്ടതായി വന്നു. ഒരു ക്ഷണമെങ്കിലും മനസ്സിനു സൈദ്ധാന്തോടു കൂടി കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഇങ്ങനെ അനേകം ക്ലേശങ്ങളെല്ലാം വളരെച്ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ അനുഭവിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടി അവിടുന്ന് ലോകാന്തരപ്രാപ്തനായെന്നു ചെയ്തു. ഈ അത്യാപത്ത് ഇംഗ്ലീഷുകാരെയും രാജ്യത്തിൽ ചില ഭാഗം കയ്യടക്കപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു.

ആറാംപ്രകരണം.

റാണി റെജി ലക്ഷ്മീഭായി 986—990.

1. അക്കാലത്തെ രാജ്യസ്ഥിതി

ബാലരാമവർമ്മ മഹാരാജാവു നാട്ടുനീങ്ങിയ കാലത്ത് ഇംഗ്ലീഷുകാർ കൊടുപ്പാനുള്ള കടം കൊടുത്തുതീർപ്പാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ രാജ്യത്തിന്റെ നില വലിയ കഷ്ടപ്പത്തിലായിരുന്നു. അതിനു പുറമെ ചില സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളവും ഏതാനും ചിലതു ബാക്കിയായിരുന്നു. രാജകുടുംബത്തിൽ പുരുഷസന്താനമായിട്ടാതെമുണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. രണ്ടു റാണിമാർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇതെല്ലാം കൊണ്ടും ഇംഗ്ലീഷുകാർ രാജ്യം മുഴുവനും കയ്യടക്കപ്പെടുത്തിയേക്കുമോ എന്തോപോലും ജനങ്ങൾ ശങ്കിച്ചു; എങ്കിലും അതിനൊന്നും ഇടവരാതെ റസിഡണ്ടു കർണൽ മൺറോവിന്റെ മയ്യായും റാണി ലക്ഷ്മീഭായിയുടെ ഭാഗ്യവശനുമിത്തം ആ രാജ്യത്തിനെ 986-മുതൽ രാജ്യഭരണം തു

ടങ്ങി. റാണി ലക്ഷ്മീഭായിയുടെ വാർദ്ധക്യം തുടങ്ങിയതു മുതൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ കഴപ്പങ്ങൾ ക്രമേണ നീങ്ങിപ്പോകുന്നതിനും രാജ്യത്തിൽ സമാധാനവും സമ്പത്തും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതിനും സംഗതിയാർന്നിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

2. ഭാവകാശത്തരം

മാവേലിക്കരയിൽ ഒരു രാജാവിനെ ബാലരാമവർമ്മ മാരാജാവിനെ കൊണ്ടുവന്നു കൊട്ടാരത്തിൽത്താമസിപ്പിച്ചിരുന്നതും അദ്ദേഹത്തെ ഡംഭ ബാധിച്ചതും പരിവർത്തിതമാക്കിയതും അദ്ദേഹത്തിന് 'യുവരാജാവ്' എന്ന സ്ഥാനപ്പേര് കൊടുത്തതും മുന്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളല്ലോ. മാരാജാവിനെ നാട്ടാടിത്തറയിൽ മുന്തിർത്തെന്നു പറയാം അടുത്ത രാജാവായതിനെയും മറ്റും പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. മാരാജാവിനെ നാട്ടാടിത്തറയിൽ അദ്ദേഹത്തെ വധം ചെയ്തു. രാജാവിനെ തുടങ്ങുവാൻ ഒരുങ്ങുകയും ചെയ്തു. ചില വാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു. ചില രസികന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിലും കൂടി. ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ റാണി ലക്ഷ്മീഭായി ഉടൻതന്നെ റസിഡൻ്റ് കർണൽ മൺറോവിനെ ഒരു തിരുവെഴുത്തയച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കൊട്ടാരത്തിൽ വരുത്തി വിചാരിച്ചെല്ലാം ധരിപ്പിച്ചു. ആ രാജാവിന് തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശത്തെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരുവകാര്യമില്ലെന്നും ഈ രാജവംശത്തിൽ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും മറ്റൊരു കടുംബത്തിലെ ഒരാൾ വന്ന് രാജ്യഭരണം നടത്തുന്നതു ശരിയാകുന്നതല്ലെന്നും ഉള്ള സംഗതികളും റസിഡൻസിനോടു പറഞ്ഞു. അതു തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. റസിഡൻ്റ് വാസ്തവമെല്ലാം മനസ്സിലാക്കി റാണിക്കു തന്നെയാണ് അടുത്ത രാജാവകാശമെന്നു കാണിച്ച് ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻ്റിലെക്കുഴിയി. അതനുസരിച്ചു റാണി രാജ്യഭാരം കയ്യേറ്റു നടത്തിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. മാവേലിക്കര രാജാവ് ഇതെല്ലാം കണ്ടു വല്ലാതെ നിരാശപ്പെട്ടുപോയി എങ്കിലും തീരെ പിന്മാറാതെ റാണിയുടെ അടുപ്പത്തുള്ള ചില അധികാരികൾ നടത്താൻ നോക്കിത്തുടങ്ങി. കാര്യം ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ റാണി തുല്യം ചാർജ്ജ് ചെയ്ത പകരം താനായിക്കൊള്ളാമെന്നും മറ്റും പറയുകയും റാണിക്കു വിപരീതമായി ചിലതു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വർത്തമാനങ്ങൾ റസിഡൻ്റ് മറ്റും അറിയാനിടവന്നതിന്റെ ഫലമായി ആ രാജാവിന് ഒരു തടവുകാരൻ്റെ നിലയിൽ അദ്ദേഹം തലശ്ശേരിയിലും പിന്നെ കൈൽപ്പട്ടയിലും താമസിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതായതെന്നും.

3. ഉമ്മിണിത്തമ്പിയെപ്പിരിച്ചത്.

രാജ്യഭാരം കയ്യേറ്റു നടത്തിത്തുടങ്ങിയ കാലത്ത് രാണി ലക്ഷ്മി ഭായിക്കു ഇരുപതുവയസ്സ് പ്രായമേ ആയിരുന്നുള്ളൂ. ചുങ്കിലും അവിടുന്ന് നല്ല നയത്തെയും ബുദ്ധിമതിയും വിവേകശാലിനിയുമായിരുന്നു. രാജ്യഭരണവിഷയത്തിൽ അവിടത്തെ ഭർത്താവായ രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാന്റെയും, സംശയം വരുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ കർണൽ മൺറോവിന്റെയും സാദായവും ഉപദേശവും സിദ്ധിച്ചിരുന്നതിനാൽ യാതൊരു പ്രമാണവും കൂടാതെ അവിടുന്നു ഭരണം നടത്തിവരും. എന്നാൽ ടിവാൻ ഉമ്മിണിത്തമ്പിക്ക് തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരംതന്നെ എല്ലാം നടക്കണമെന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു കൊടുക്കാനുണ്ടായിരുന്ന കടം ആ ടിവാണെക്കൊണ്ടു വീട്ടുവാൻ സാധിച്ചതുമില്ല. രാണിയുടെ അനുവാദം കൂടാതെ തനിക്ക് പോലെ ടിവാൻ കാര്യങ്ങൾ നടത്തിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആ വിവരം രാണി റസിഡണ്ടിന് എഴുതി അയക്കുകയും റസിഡണ്ടിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടി ഉമ്മിണിത്തമ്പിയെ ടിവാൻ വേലയിൽനിന്നു പിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുപകരം തക്കതായ ഒരാളെ നിയമിക്കാൻ തൽക്കാലം കാണാത്തതിനാൽ ടിവാന്റെ പ്രവൃത്തിയുകൂടി റസിഡണ്ടുതന്നെ നടത്തിയാൽ നന്നെന്നും നയത്തായ രാണി റസിഡണ്ടിനെഴുതി. റസിഡണ്ട് അതു് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

4. ഉമ്മിണിത്തമ്പിയെ നടുക്കടത്തിയത്.

ടിവാൻവേലയിൽനിന്നു തന്നെപ്പിരിച്ചത് റസിഡണ്ടിന്റെ പ്രേരണകൊണ്ടാണെന്ന് ഉമ്മിണിത്തമ്പി തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. അതുകാരണം റസിഡണ്ടിന്റെ പേരിൽ ഭാരോ കററങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കി അദ്ദേഹത്തെ ഉപദ്രവിക്കാൻ നോക്കിത്തുടങ്ങി. 'മല്ലൂർപിള്ള' എന്ന പേരായ അന്നത്തെ സർവാധികാർയ്ക്കാർ ഉമ്മിണിത്തമ്പിയുടെ ഒരു ബന്ധുവായിരുന്നതിനാൽ റസിഡണ്ടിനെക്കുറിച്ചെടുത്തുന്നതിൽ ആ സർവാധികാർയ്ക്കാരും സഹായിച്ചുവന്നു. റസിഡണ്ടിന്റെ പേരിൽ വലുതായ കററങ്ങളും ആരോപിച്ചുകൊണ്ടു സർവാധികാർയ്ക്കാർ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെണ്ടിലേക്കുഴുതി. എന്നാൽ കർണൽ മൺറോ വളരെ മര്യാദക്കാരനും സത്യവാന്മാനെന്നും മതിശാശി ഗവർണർക്കു മറ്റും നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവർക്കു എഴുത്തുകളൊന്നും അവർ വകവെച്ചില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല ഈ കൃത്രിമങ്ങളെല്ലാം ഉമ്മിണിത്തമ്പിയുടെ പ്രേരണയാലുണ്ടാകുന്നതാണെന്നറിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും, കൊല്ലത്തുകൊണ്ടുപോയി താമസിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഗവണ്മെണ്ടു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ കൊല്ലത്തു താമസിക്കുമ്പോഴും ഉമ്മിണിത്തമ്പി റസിഡണ്ടിനെ

അപായപ്പെടുത്തുവാൻ ചില ഗ്രൂപ്പാലോചനകൾ നടത്തി. അതു നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തെ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു നാട്ടുകുത്തി ചെയ്തൽ പ്പേട്ടയിലേക്കുതന്നെ അയക്കേണ്ടിവന്നു.

5. ദിവാൻ കർണൽമാർ 1800.

കർണൽ മൺറോ കൊല്ലവർഷം 986 ഇ-വത്സത്തിലാണ് ദിവാൻജ്യോഗപുഷ്പി നോക്കിത്തുടങ്ങിയത്. അദ്ദേഹം ആ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ഉടൻതന്നെ ഈ രാജ്യത്തെ അന്ധാരങ്ങൾ, ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾ മുതലായതെല്ലാം കീഴനടപടിപ്രകാരം നടത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ റാണി ഏഴ്ത്തുമുലം ദിവാനെ പ്രത്യേകം കാർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ദിവാൻ അരിൽ പ്രത്യേകം നിഷ്പക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെതന്നെ രാജഭരണസംബന്ധമായിട്ടുള്ള സകല കാര്യങ്ങളും റാണിയോടാലോചിച്ചും ഏഴ്ത്തുമുലകൾ റാണിയെക്കുറിച്ചും വിട്ടുതെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചാണ് ദിവാൻ നടത്തിവന്നത്. പക്ഷേ നാവിമുള്ള വാമുചെലച്ചുകളും ഇംഗ്ലീഷുകാർ കൊടുത്തതിടുന്ന കടത്തിന്റെയും മറ്റും കാരോ മാസാന്തക്കണക്കുകൾ മാസത്തോറും റാണിക്കയച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും ദിവാൻ റാജർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോട് ഖ്യാതചെയ്തു. ദിവാന്റെയും പങ്കുനായിലെ മേലുദ്യോഗസ്ഥന്റെയും ഒപ്പൊടുക്കിയ ബില്ലുകൾ പ്രകാരമല്ലാതെ സർക്കാർവന്നും ചെലച്ച ചെമ്പ്രാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നും നിയമിച്ചു.

6. അജ്ഞാപിതാക്കൾ.

കർണൽ മൺറോ ദിവാന്മാരായ ഉടൻതന്നെ രാജ്യത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയിടയിലുണ്ടായിരുന്ന അഴിമതികൾ കഴിയുന്നിടത്തോളവും നിർത്തൽചെയ്തു. അദ്ദേഹംതന്നെ രാജ്യമാടകൾ നഞ്ചരിച്ച് കാരോപ്രദേശത്തും ഉണ്ടായിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അന്യായപ്രവൃത്തികൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും അതാതിനു തക്കതായ ശിക്ഷകൾ കൊടുത്തുവരികയും ചെയ്തു. ഈ ശിക്ഷകളുടെ സ്വന്തമായും മിക്കതും സൈന്യസംഘങ്ങളിൽച്ചേർന്നു ക്ക കൊടുക്കുന്നശിക്ഷകൾപോലെ ഇതു അടിവീതം അടിക്കുക എന്ന മട്ടിലായിരുന്നു. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചുവിടുക എന്നതു വളരെ കുറച്ചു ചെയ്തു. അതുനിമിത്തം കീഴ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും മുമ്പിൽവെച്ച് അടി കൊള്ളുന്നതിലുള്ള കുറച്ചിൽ വിചാരിച്ച് അധികം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ക്ഷണത്തിൽ മയ്യു ഭക്കാറായിത്തീർന്നു.

അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന വലിയ സന്ധാധികാർക്കാരും, സന്ധാധികാർക്കാരും എന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളെ കർണൽമൺറോ നിർത്തൽചെയ്തു.

കാച്ചുക്കാർ എന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്ക് അക്കാലംവരെയും നികുതി പിരിക്കുന്നതിനു പുറമെ പ്രജകളുടെ ഇടയിൽ ന്യായം നടത്തുന്നതിനുവേണ്ട ന്യായാധിപന്റെയും പോലീസുദ്യോഗസ്ഥന്റെയും അധികാരങ്ങളാകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആവക അംഗീകാരങ്ങൾ കുറച്ച് അവനെ നികുതി പിരിക്കുന്നതിനു മാത്രം അധികാരമുള്ള വമ്പന്മാരുമായിരുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായപ്പോൾ 'താറശീൽദാർ' എന്നാൽ മാറ്റുകയും ചെയ്തു. കാലപിടിക്കുന്ന കാച്ചുത്തിൽ താറശീൽദാർമാരെ സഹായിപ്പാൻ സമ്പ്രദായിക്കുമ്പോൾ പാവപ്പെട്ടവരുടെയും ഗുരസ്താക്കളുടെയും മറ്റും നിരയിട്ടു. സിവിൽ ക്രിമിനലും ആരുള്ള വ്യവഹാരങ്ങൾ കേട്ടു രീതിചെയ്യുന്നതിനായി പത്മനാഭപുരം, തിരുവനന്തപുരം, മാവേലിക്കര വൈക്കം, അലുവ എന്നീ അഞ്ചുസ്ഥലങ്ങളിൽ അഞ്ചു ജില്ലാക്കോ-രികൾ ഏർപ്പെടുത്തി. തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു അപ്പീൽക്കോടതിയും ഏർപ്പെടുത്തി. ജില്ലാക്കോടതികളിൽ ഓരോ ജഡ്ജിമാരും ഓരോ ശാസ്ത്രിമാരും അപ്പീൽക്കോ-തിയിൽ ടിപ്പാനാറ്റപ്പന്റെ നാലു ജഡ്ജിമാരും നിൽക്കുന്നു. ഈ വക കോടതികൾ അനാധികാരമുള്ള ചില നിയമങ്ങൾ നാട്ടിലുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും മറ്റുമായിച്ചേർന്നാലോചിച്ചും ധർമ്മശാസ്ത്രമനുസരിച്ചും പ്രശ്നം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടു. ആവക നിയമങ്ങളിൽനിന്നു ചട്ടവഴിത്താലായിൽ ഓരോ വ്യവഹാരങ്ങളിലും നടത്തേണ്ട നടപടിക്രമങ്ങളും ജഡ്ജിമാർക്കുള്ള അധികാരവിമർശനം വിവരിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കിയതും മുപ്പത്തിനാലു പണ്ഡിതകളടങ്ങിയതുമായ ഒരു പട്ടം റാണിയുടെ കീഴ്ന്നു പ്രകാരം 987 ചിരം 310-നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതുകൂടാതെ സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ചേരിയുണ്ടാകുന്ന മേസ്സർമാർ വിസ്തരിക്കുന്നതിനായി ഒരു ഫോർകോടിയും ഏർപ്പെടുത്തി. രാജ്യത്തിൽ സമാധാനപരിപാലനം നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി പോലീസു സംഘത്തെയും അക്കാലത്താണ് ഏർപ്പെടുത്തിയത്. പോലീസു സംഘത്തിന്റെ മേധാവികാരം ടിപ്പാനത്തന്നെ വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രജകൾക്ക് ഉപദ്രവകരങ്ങളായ പലകരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നതു നിർത്തൽ ചെയ്തു. അതുനിമിത്തം സർക്കാരിലേക്കു നാഷം വരാതിരിപ്പാനായി ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചാവുക്കൾ ഏർപ്പെടുത്തി കച്ചവടച്ചരക്കുകളിൽ ചിലതിനു തീരുവ ചിരിച്ചുവന്നു. സർക്കാരിലെ പദ്ധതിചെയ്യുകൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനായി ഒരു കണക്കുഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു പുതുതായി ഏർപ്പെടുത്തി. അനാവശ്യച്ചെലവുകൾ പലതും കുറച്ചു. ഓരോരുത്തർക്ക് അടുത്തുണ്ടാകാൻ കൊടുത്തുവരുന്ന സംഗതിയിലും ചില വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തു നിർമ്മിച്ചു. ഈവക പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടത്തിയതിനാൽ ജനങ്ങൾക്കു സങ്കടവരാനെ സർക്കാരിൽ മുതലെടുപ്പ് വലി

ക്കയും ചെലവു മുതലുകളും അതുനിമിത്തം കടങ്ങളെല്ലാം വിട്ടുവാൻ എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ രാജ്യത്തുള്ള പലംഭവസ്വങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ചും റാന്നി ലക്ഷ്മീഭായിയുടെ കാലത്ത് ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വേണ്ട പൂജ, അടിമന്തിരങ്ങൾ മുതലായതു ശരിയായി നടത്താതെയും ഭവസ്വകാര്യങ്ങൾ ശരിക്കു നോക്കാതെയും ആ വക സ്വത്തുക്കൾ ഉൾക്കൊണ്ടും മറ്റും അപഹരിച്ചു വന്നതു നിർത്തൽ ചെയ്തു. സ്വത്തുക്കളെല്ലാം സക്കാരിന്റെ കീഴിലാക്കി ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിത്യച്ചെലവുകൾക്കും വിശേഷച്ചെലവുകൾക്കും കാരോരോ പതിയുകൾ നിശ്ചയിച്ചു. സക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ചേൽനോട്ടത്തിൽ അവക അടിയന്തിരങ്ങൾ നടത്തിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടും ചെയ്തു.

മറ്റു ചില രാജ്യങ്ങളിലെന്നപോലെ തിരുവിതാംകൂറിലും അക്കാലം വരെയും സ്വാധീനമായി ചില ജനങ്ങളെ അടിമകളാക്കിവെച്ച് അവരെ വില്പിച്ചു വീൽക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്തുവന്നു. കൊല്ലം 987-ൽ റാന്നിലക്ഷ്മീഭായിയുടെ ഒരു വിളംബരമൂലം ആ അടിമക്കച്ചവടം മിക്കതും നിർത്തൽ ചെയ്തു. പുലയർ, മലയർ, പള്ളർ എന്നിവരെയെല്ലാതെയും അവരെന്നെന്നയും കൂടി നടത്തുന്നതിന്നു മാത്രം അവശ്യമായിട്ടല്ലാതെയും മറ്റു യാതൊരു മനുഷ്യനെയും അടിമയാക്കിക്കച്ചവടം ചെയ്തു പോകരുതെന്നും മേലിൽ അരെങ്കിലും അങ്ങനെ ചെയ്തു പോയാൽ അവരെ നാടുകടത്തുന്നതും അവരുടെ മുതലെല്ലാം സക്കാരിലേക്കെടുക്കുന്നതുമാണെന്നും ആ വിളംബരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രായചൂത്തിവന്ന തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിന്മാർ അക്കാലംവരെയും അന്യപുരുഷന്മാരെക്കൊണ്ടോ ജനങ്ങൾക്കു കാണത്തക്ക വിധം സഞ്ചരിക്കുമോ ചെയ്യരുതെന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഏർപ്പാടും റാന്നിലക്ഷ്മീഭായിയുടെ കാലം മുതൽ വേണ്ടെന്നു വെച്ചു. ദിവാനും മറ്റു പ്രധാനോദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും റാന്നിയെ മുഖം കാണിച്ച് നേരിട്ടതന്നെ കാര്യങ്ങൾ അറയിപ്പാൻ വിശേഷമില്ലെന്നും മറ്റും അവിടുത്തെ തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ജനങ്ങൾക്കു കാണത്തക്കവിധം എഴുന്നള്ളത്തുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെതന്നെ യൂറോപ്യന്മാർക്കു കൊട്ടാരത്തിലോ കോട്ടക്കകത്തോ കടപ്പാൻ പാടില്ലെന്നുമായിരുന്ന നിരുമവും റാന്നി നിർത്തൽ ചെയ്തു.

വേലുത്തമ്പിയുടെ ലഹളയ്ക്കുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിൽ പട്ടാള സംഘത്തെ തീരെയില്ലാതാക്കിയിരുന്നു. റാന്നിലക്ഷ്മീഭായിയുടെ കാലത്തു കൊട്ടാരം, ജനാ മുതലായതു കാനൂറു നിൽക്കുന്നതിന്നും എഴു

നുള്ളത്തുകളിൽ അകവടിസേവിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി രണ്ടു സംഘം നായർ പട്ടാളങ്ങളും ഒരു കപ്പിണി കുതിര പട്ടാളവും പുതുതായി ഏറ്റെടുത്തുകയും ആ പട്ടാളങ്ങളുടെ മേൽ വിചാരത്തിന് യൂറോപ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇക്കാലത്തുതന്നെ പല പുതിയ റോഡുകളും വെട്ടിക്കയും പഴയ റോഡുകൾ നന്നാക്കിക്കയും വടികൾക്കു പാലോടത്തും പാലങ്ങൾ കെട്ടിക്കയും ചെയ്ത് ജനങ്ങൾക്കു ഗതാഗതത്തിനും കച്ചവടസ്ഥാനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും സൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തും കൊല്ലത്തും കാരോ റസിഡൻഷ് ബംഗ്ലാവു പണിതീർപ്പിച്ചതും ഇക്കാലത്താണ്. കന്യാകുമാരിയ്ക്കു സമീപം സമുദ്രത്തിൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മുത്തുച്ചിപ്പികൾ എടുപ്പുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ഉല്പാദനവും കണ്ടുമുട്ടി. പുകയില ഇവയെ സക്കാർ കുത്തകച്ചരക്കുകളാക്കി അവകസ്വാധീനങ്ങൾ വിൽക്കുന്ന കടകളുടെയും കമ്പോളങ്ങളുടെയും മേൽവിചാരത്തിനായി 'കൊത്തുവാർ' എന്ന പേരിൽ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും നിയമിച്ചു.

7. നാണിക്കു പുരുഷസ്വത്തുനമുണ്ടായത്.

കൊല്ലം 985 മേയ് 5-ാംനു നാണിലക്ഷ്മീഭായി പ്രസവിച്ച് രാജകുടുംബത്തിൽ ഒരു പുരുഷസ്വത്തുനമുണ്ടായി. ആ രാജകുമാരൻ ജനിച്ചതുതന്നെ മഹാരാജാവിടുകുമാൽ അവിടുത്തെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ 'ഗർഭശ്രീമാൻ' എന്ന ഭാഗ്യപ്രേരം പറഞ്ഞു വന്നു. ആ കുമാരനാണ് സർവ്വകലാനിധിയെന്നും മഹാകാവിയെന്നും ലോകപ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്ന സാക്ഷാൽ സ്വാതിതിരുനാൾ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവ്. 988 കർക്കടകം 16-ാംനു വ്യാഴാഴ്ച ആ സ്വാതിതിരുനാൾ കമാരനെ മഹാരാജാവാക്കി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. അന്നുമുതൽ നാണിലക്ഷ്മീഭായി ആ മഹാരാജാവിന്റെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിലാണ് രാജ്യം ഭരിച്ചത്. ആ നാണിക്കു സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ ജനനത്തിന്നു മുമ്പിൽ തമിഴ്നീഭായി എന്ന ഒരു പുത്രിയും ആ മഹാരാജാവിന്റെ ജനനത്തിന്നു ശേഷം കൊല്ലം 990 ചിങ്ങമാസത്തിൽ ഉത്രതിരുനാളിൽ ഒരു പുത്രനും കൂടി ജനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

8. കണ്ണൻ മഹാരാജാക്കളുടെ മരണത്തിന്നു പിറഞ്ഞത്.

രാജ്യത്തിൽ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾചെയ്തു ധനസ്ഥിതി നന്നാക്കുന്നതിനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും മറ്റും അഴിമതികൾ നിർത്തുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് കർണാൽ മൺറോ താൻ തന്നെ ടിവാൻജോഗവുംകൂടി സമീകരിച്ചു നടത്താമെന്നു തീർച്ചയാക്കിയത്. ആ വക കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഒരുവിധം നിർവ്വഹിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നു കർണാൽ

മൺറോ 989-ൽ ടിവാൻജോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു. നാട്ടുകാരായ ഒരുജോഗസ്ഥനെത്തന്നെ ടിവാൻജോഗത്തിൽ നിയമിക്കുന്നതിന്നു റാണിയോടാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് അപ്പോൾ അപ്പീൽക്കോടതിയിൽ ജഡ്ജിയായിരുന്ന ദേവൻ പത്മനാഭൻ എന്ന അദ്ദേഹം റാണി ടിവാന്നാക്കി നിയമിച്ചു. എന്നാൽ അധികകാലം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ ആ ടിവാൻ മരിച്ചുപോയി. അതിന്നുശേഷം റാണി അക്കാലത്തു ടിവാൻ പേപ്പുരായിരുന്ന ബാപ്പുരായരെ തൽക്കാലത്തേക്കു ടിവാൻജോഗം വാമിക്കുന്നതിന്നു നിയമിച്ചു.

9. റാണി ലക്ഷ്മീദേവി അടവീടിയത്.

ഉത്രം തിരുനാൾ മഞ്ഞാസ്ഥപത്മ രാജകുമാരനെ പ്രസവിച്ചിട്ട് ഏഴേഴേക്കും ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതായത് 990 ഫെബ്രുവരിയിൽ, റാണിലക്ഷ്മീദേവി അക്കാലമാണു പ്രാവിച്ചുപോയി. ഈ റാണി ഏറ്റവും ഗുണശാലിനിയും കരുണാവാത്സല്യങ്ങളാൽ രാജകുടുംബത്തിന്നെന്നു മാത്രമല്ല, പ്രജകൾക്കുമൊക്കെയും ഉൽകൃഷ്ടനായ മാതാപുമാനായിരുന്നു. അവിടുന്ന് ഇഹലോകം വിട്ടുപോകുന്ന അല്പം മുമ്പിൽ തന്റെ ഭർത്താവിനെ സമീപത്തേക്കു വിളിച്ചുവരുത്തി തൂക്കണ്ണിൽ കണ്ണീർ നിറച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചു. എന്റെ “സഹോദരിയായ റാണി പാവ്വരീഭായിയേയും പുത്രി തമിന്നീഭായിയേയും പുത്രന്മാരെയും ഇതാ ഞാനവിടുത്തു ഏല്പിക്കുന്നു. അവരെ വേണ്ടതുപോലെ രക്ഷിക്കണം. എന്റെ അനുജത്തി രാജ്യഭരണം ചെയ്യുമ്പോഴും അവിടുന്ന് എനിക്കു ചെയ്യേണ്ടതുപോലെയും അതിൽ കൂടുതലായും വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്യണം. എന്നെ ഗാക്കരുത്.” ഇത്രയും കല്പിച്ചിട്ട് പിന്നെ അധികം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ ആ ഗുണവതി ഇഹലോകവാസം വെടിയുകയും ചെയ്തു. റാണിലക്ഷ്മീദേവിയുടെ ഭരണകാലം പല സംഗതികൾക്കൊണ്ടും തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ചട്ടമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്.

—*—

എഴാം പ്രകരണം

റാണി ടെമ്മരി പാവ്വരീഭായി 990—1004.

1. രാജകുടുംബത്തിന്റെ സ്ഥിതി.

ലക്ഷ്മീഭായിറാണി നാട്ടുനീങ്ങിയകാലത്ത് റാണി പാവ്വരീഭായിക്ക് 13 വയസ്സും തമിന്നീഭായിക്ക് 7 വയസ്സും സ്വാതന്ത്രിയനാൾ മഹാരാജാവിന് ഒന്നുവയസ്സും ഉത്രംതിരുനാൾ ഉള്ളതരാജാവിന് 6

നരമാസവും മാത്രമേ പ്രായമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ രാജകുടുംബത്തിൽ ബാല്യം കഴിഞ്ഞവഴിയിൽ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു നിമിഷമായിട്ട് 13 വയസ്സുമാത്രം പ്രായമായ റാണി പാവ്തീഭായി സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ പ്രതിനിധിയുടെ നിലയിൽ രാജ്യഭരണം കൈയേറ്റത്. റാണി ലക്ഷ്മീഭായിയുടെ ഭർത്താവായ രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാന്റെ സഹായവും ഉപദേശങ്ങളും വഴിക്കു വഹിച്ച ക്ലേശംകൂടാതെതന്നെ ചുമതലയേറിയ ആ ഭാരം പാവ്തീരാണി നിവ്വരിച്ചുവന്നു. അതിന്നു പുറമെ കർണൽ മൺറോയും ഭരണകാര്യത്തിൽ വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ റാണി പാവ്തീഭായി ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ വളരെ ശാന്തശീലവും ഹൃദയപരവ്രതയും കരുണയും സൽസ്വഭാവവും ഉള്ള ആളായിരുന്നു.

2. ദിവാനുരുജ്ജ്വലം.

ദിവാൻ ദോസ് പത്മനാഭൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞശേഷം ആ ഉദ്യോഗത്തിൽ ബാല്യരായ ഒരു തൽക്കാലത്തേക്കു മാത്രമായിട്ടാണ് ലക്ഷ്മീഭായി റാണി നിയമിച്ചിരുന്നതെന്നു മുഖ്യ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. റാണി പാവ്തീഭായി രാജ്യഭരണം കൈയേറ്റതിനുശേഷം സ്ഥിരമായിത്തന്നെ ഒരാളെ ദിവാനാക്കി നിയമിക്കണമെന്നു രീതിപ്പെടുത്തി. അതനുസരിച്ച് കൊട്ടാരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ഒരാളും ശങ്കു അണ്ണാവി എന്നു സാധാരണ വിളിച്ചുപറിയുന്നയാളുമായ ശങ്കരനാരായണയ്യനെ 990-ൽ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചു. കൊട്ടാരം ജോലികളിൽ അദ്ദേഹം നല്ല സാമർത്ഥ്യം കാണിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അപ്രകാരം നിയമിക്കാനിടയായത്. എന്നാൽ ഒരു തവണയിൽ കാണണമെന്നു നില കണ്ടിട്ടു വരുന്നില്ലാതെ ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണം നടത്തുവാൻ അക്കാലത്തെ സ്ഥിതിക്കു വിശേഷിച്ചും അദ്ദേഹത്തിനെക്കൊണ്ടു മതിയാകയില്ലെന്ന് അധികം ആശങ്കിക്കാതെതന്നെ അദ്ദേഹപ്പെട്ട അതിനാൽ പത്തുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾകർണൽ മൺറോവിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ശങ്കു അണ്ണാവിനെ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു റാണി പിരിച്ചുവിട്ടു. അതിനുശേഷം അക്കാലത്ത് ഹജൂർകോട്ടയിലുള്ള ഒരു ജഡ്ജിയും കൊച്ചിരാജ്യക്കാരനുമായ രാമൻമേനവനെ 991-ൽ ദിവാനാക്കി നിയമിച്ചു. ഈ രാമൻമേനവൻ നല്ല കാര്യപ്രാപ്തിയും സത്യവും മയ്യാദയും ബുദ്ധിശക്തിയും ഉത്സാഹവും ഉള്ള ആളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം യാതൊരു പക്ഷപാതയുംകൂടാതെ ശരിയായി കാര്യങ്ങൾ നോക്കി പറ്റുന്നു. കർണൽ മൺറോ ദിവാനുദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം ഭരണകാര്യങ്ങൾ ആകപ്പാടെ ഒന്നയെത്തെയെത്തിട്ട് നടന്നുവരികയായിരുന്നു. രാമൻമേനവൻ അതെല്ലാം നി

ത്തി ഉള്ളിത്തത്തോടെ കാര്യങ്ങൾ നടത്തിച്ചു. അലപ്പുഴ തുറുവു-
 ണ്തെ ഒന്നുകൂടി പഠിപ്പിച്ചിച്ച് കച്ചവടം വളർപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏ-
 ്ടാടുകൾ ജാഗ്രതയായിച്ചെയ്തു. അവക പരിഷ്കാരങ്ങളോടുകൂടി ക-
 ച്ചവടം ഏജണ്ടായി അലപ്പുഴ ഒരു യൂറോപ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നി-
 യമിക്കയും ചെയ്തു. 'കാപ്റ്റൻ ഗാർഡൻ' എന്ന യൂറോപ്യനെയൊ-
 ണ് അദ്ദേഹത്തെ കച്ചവ-ം ഏജണ്ടായി നിയമിച്ചത്. ആ ഉദ്യോഗ-
 സ്ഥൻ കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ ജാഗ്രതയും വാസനയും ഉള്ള അ-
 ഉായിരുന്നവെങ്കിലും തനിക്കുപോലെയും തന്നിടത്തു അധികാര-
 ണ്തിൽക്കവിത്തും കാരണം പ്രവർത്തിപ്പാൻ മടിച്ചില്ല. നിയമത്തിനു
 വിരുദ്ധമായ അവക പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി ടിവാൻ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥ-
 നെ ശ്ലാസിച്ചു. നിയമവിരുദ്ധമായിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി
 നിഷ്പഷ്ടമായ ഭരണപദ്ധതിയും ടിവാൻ നടത്തി. യൂറോപ്യനായ
 ഏജണ്ടിന് ടിവാൻ തന്റെ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചു കേൾപ്പിച്ചതു റസി-
 ച്ചില്ല. അയാൾ കർണൽ മൺറോവിന്റെ അടുക്കൽ പരാതി പറ-
 ണ്തു. കർണൽ മൺറോ കാര്യസ്ഥഭാവം പരിശോധിച്ചതിൽ ഏജ-
 ണ്ഡിന്റെ പ്രവൃത്തികളാണ് തെറ്റായിട്ടുള്ളതെന്നു കണ്ടുവെങ്കിലും ഒരു
 യൂറോപ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ ഒഴിഞ്ഞുനായ ടിവാൻ
 അപകാരം അനുഭവിച്ചത് വളരെ മര്യാദക്കാരനായിരുന്ന ആ റസി-
 ഡണ്ടു യൂറോപ്യനുപോലും സഹിച്ചില്ല. അതിനാൽ അതുമുതൽ ടി-
 വാൻ രാമൻമേനവനും റസിഡണ്ടു കർണൽ മൺറോയും തമ്മിൽ ഒ-
 ന്നാമതായി സെക്ഷയ്ക്കും വന്നുകൂടി. അക്കാലത്ത് 'റഡ്ഡിറാവു'
 എന്നൊരാളായിരുന്നു ടിവാൻപേയ്ക്കുതായിരുന്നത്. ആ റഡ്ഡിറാവു
 കർണൽമൺറോ ഒരുമിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്ന് ഉദ്യോഗത്തിൽ
 പ്രവേശിച്ച് ആ ഉയർന്നപ്പടിയിൽ പുത്തറ ആളും റസിഡണ്ടിന്റെ
 അശ്രിതനായിരുന്നു. ടിവാനും റസിഡണ്ടും തമ്മിൽ സമീപത്തെയെ-
 യായതുമുതൽ തനിക്കു ടിവാനുദ്യോഗം കിട്ടുവാൻ റഡ്ഡിറാവു ശ്രമ-
 മായി ശ്രമിച്ചെങ്കിലും, അങ്ങനെ ഏകദേശം ഒരു കൊല്ലത്തോളം
 ടിവാനും റസിഡണ്ടും തമ്മിൽ സമീപത്തെയെന്നു കഴിഞ്ഞുകൂടി. അ-
 ത്രയുംകാലത്തെ അലോചനയുടെ ഫലമായി 'ദളവ' എന്ന പണ്ട-
 ണ്തെ ഉദ്യോഗപ്പേരോടുകൂടിയും എന്നാൽ രാജഭരണത്തെ സ്സംബന്ധി-
 ച്ച് യാതൊരധികാരവുമില്ലാത്തതും ഒരു പുതിയ ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിച്ച്
 ടിവാൻ രാമൻമേനവനെ ആ ഉദ്യോഗത്തിലേക്കു മാറ്റാനെന്നു കർണൽ
 മൺറോ കണ്ടുപിടിച്ചു. പുതിയ സൃഷ്ടിയായ ആ ദളവയുദ്യോഗത്തി-
 ന്റെ പ്രവൃത്തിയാക്കട്ടെ ജഡ്ജിമാർ തുക്കിക്കൊല്ലുവാൻ വിധിക്കുന്ന
 കുറ്റക്കാരെ തുക്കിക്കൊല്ലുന്നതിനുള്ള കല്ലനകൾ ക്ഷേപിക്കു മാത്രമായാ-
 ളു. ടിവാനുദ്യോഗത്തേക്കാൾ അറിഞ്ഞു ശമ്പളവും കുറവായിരുന്നു.

റസിഡൻ്റ് കർണൽ മൺറോ തന്റെ അലോചനാ റാണിയെ അറിയിക്കുകയും അതുപ്രകാരം നടത്തുവാനാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് 992 കുംഭത്തിൽ രാമൻമേനവനെ ടിവാൻജ്യോഗത്തിൽ നിന്നും മാറ്റി ദളവയ്യുജ്യോഗത്തിൽ നിയമിക്കുന്നതിനുള്ള കല്പനയും ഉണ്ടായി. പക്ഷെ രാമൻമേനവൻ തന്നെ തന്നെ അ പുതിയ ഉജ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ മനസ്സില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് ടിവാൻജ്യോഗത്തിൽനിന്നൊഴികുമാത്രമാണുണ്ടായത്.

3. രാമൻ റെഡിറാവു.

രാമൻമേനവനെപ്പിരിച്ചതിൽ പിന്നെ 993 കാണി മാസത്തിൽ റെഡിറാവുവിനെ ടിവാൻജ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചു. റെഡിറാവു മേൽപ്രകാരം തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സാധിച്ചതിനുശേഷം കുറ്റനൽമൺറോവിന്റെ പ്രത്യേക സഹായത്തോടുകൂടി ഒരു സമത്വനായ ടിവാണെന്നപേർ സമ്പാദിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി അക്കാലത്ത് ചില രാജകീയ വിളംബരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാനും ഇടയായി. ആ വിളംബരങ്ങൾ മൂലമായും മറ്റും ചെയ്തുകാര്യങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതികൾ ഇവയാണ്:

1. ശുഭ്ര മുതലായ ജാതിക്കാർക്ക് സ്വസ്തംകൊണ്ടോ വെള്ളി കൊണ്ടോ ഇന്നിന്നമാതിരി ആഭരണങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിച്ച് ധരിക്കാവുന്നതല്ലെന്നു തീരുവിതാകൂറിച്ചുണ്ടായിരുന്നതു വിട്ടി.

2. ദേവസ്വം വക വസ്തുക്കൾ കൃഷിചെയ്യുന്ന കടിയാറാരിൽ ചെട്ടികൾ മുതലായ ജാതിക്കാർക്ക് ഒരു പ്രത്യേക വരിയേപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു വേണ്ടെന്നു വെച്ചു.

3. ക്രിസ്തു ധാരികൾക്ക് ഞായറാഴ്ച ദിവസം കച്ചേരിയിൽ വരേണ്ടതില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

4. അധ്യാങ്ങൾ സക്കാർ മുദ്രയോലയിൽ എഴുതണമെന്നു നിർണ്ണയിച്ചു.

5. വിനോദകൃത്യങ്ങൾക്കും മറ്റും വേണ്ടി ക്രിസ്തു ധാരികൾ ഉഴിനുവേല ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

6. ജഡ്ജി, മുൻസിഫ് മുതലായ ഉജ്യോഗസ്ഥന്മാർ കക്ഷികളുമായി ഗ്രന്ഥാലോചന ചെയ്യാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നു നിബന്ധന ചെയ്തു.

7. തിരുവിതാംകൂറിൽ കാപ്പിക്കുപ്പി നടത്തുവാൻ വേണ്ട ഏല്പാടു ചെയ്തു.

8. ഗോവസുരിപ്രയോഗത്തിനു പ്രചാരം വലിപ്പിച്ചു.

4. കർണൽമൺറോ ഉദ്യോഗാതിരസ്സുപരിഞ്ഞത്.

കൊല്ലം 994-ൽ കർണൽമൺറോ റസിഡണ്ടുദ്യോഗത്തിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞു. പത്തുകൊല്ലത്തോളംകാലം അദ്ദേഹം റസിഡണ്ടായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽ മൂന്നു സംവത്സരം ടിവാൻദ്യോഗവുംകൂടം ഭരിച്ചു. ഈ റസിഡണ്ട് തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യം പരിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകം രാൽപത്രവും ഉത്സാഹവും കാണിച്ചിട്ടുള്ള അളായിരുന്നു. അതിനാൽ രാജ്യത്തിനു പല ഗുണങ്ങളും സിദ്ധിച്ചാനിടയായിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ടിവാൻദ്യോഗം ഭരിച്ചിരുന്നത് യാതൊരു പ്രതിഫലവും വാങ്ങാതെയാണ്. പ്രതിഫലംവാങ്ങുവാൻ റാണി അവശ്യപ്പെട്ടു. അതിനുപേരിട്ടി മതിയെഴുത്താർത്തരുടെ അനുവാദവും റാണി വരുത്തി എങ്കിലും കർണൽ മൺറോ തന്നെ റസിഡണ്ടുദ്യോഗത്തിന്റെ ശമ്പളമുണ്ടെന്നും അതിനാൽ യാതൊന്നും അവശ്യമില്ലെന്നും പറഞ്ഞു സജ്ജനമായി ടിവാൻദ്യോഗം നടത്തിത്തേ ഉള്ളു. ഈ റസിഡണ്ട് തിരുവിതാംകൂറിലെ ക്രിസ്തുമതം പ്രത്യേകിച്ചും പല ഉപകാരങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സക്കാരുദ്യോഗത്തിൽ ക്രിസ്തുമതം കൊണ്ടതായി പ്രചാരപ്പിച്ചത് ഇദ്ദേഹമാണ്. ക്രിസ്തുമതമിഷ്യൻ കാക്കം ക്രിസ്തുമത പള്ളികളുടെ മുതലിന്റെ നിരവദിപ്പിന്നും കർണൽമൺറോ പല സഹായങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. റസിഡണ്ടുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതിൽ പിന്നെയും ഇദ്ദേഹം വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരുന്നതിനുശേഷം 1858 ജനുവരി 26-നു് കൊല്ലം 1033 മകം 15-ാംന-യാണ് മൃതനായത്. കർണൽമൺറോവിന്റെ സ്മാരകമായി തിരുവിതാംകൂറിലെ കാരലുക്കളുടെയും തോട്ടകളുടെയും മറ്റും മുഖപ്പുകളിൽ വിളക്കുവെക്കുവാൻ സ്ഥാപിച്ച് പതിവായി വിളക്കു വെക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കർണൽമൺറോ റസിഡണ്ടുദ്യോഗത്തിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞപ്പോൾ കർണൽ മാക്ഡോവൽ എന്നാളാണ് റസിഡണ്ടായി വന്നത്.

5. റസിഡണ്ട് മേജറായും വെങ്കടാചാര്യം.

കർണൽമാക്ഡോവൽ റസിഡണ്ടായിവന്നപ്പോൾ വെങ്കടാചാര്യ എന്ന ഒരു മഹാരാജാക്കന്മാരും കൂടി കൂടെ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ വെങ്കടാചാര്യ റസിഡണ്ടിന്റെ പരിഭാഷകനായിത്തന്നെത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം റാണിയെക്കുറിച്ചു വരുത്തുന്ന അവസരങ്ങളിൽ വെങ്കടാചാര്യനെയും കൊട്ടാരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോന്നിരുന്നു. ആ വഴിക്ക് റാണിയുടെ പരിചയം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും ക്രമത്തിൽ അവിടുത്തെക്ക് തന്റെ പേരിൽ തൃപ്തിതോന്നിക്കുന്നതിനും വെങ്കടാചാര്യനും സാധിച്ചു. അധികം താമസിക്കാതെ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു

സക്കാലശ്ലോകവും അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചു. അർദ്ധ നല്ല സമയം നായിരുന്നതിനാൽ വേഗത്തിൽ ഉദ്യോഗക്കയറ്റവും കിട്ടി. അങ്ങനെ ഒരു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം ടിവാൻപേഷ്വാരായിത്തീർന്നു. ടിവാൻ പേഷ്വാരായപ്പോൾ റഡ്ഡിറാവുവിനെപ്പോലെ ടിവാൻസ്ഥാനം കിട്ടുന്നതിനുള്ള ശ്രമവും അദ്ദേഹം തുടങ്ങി ടിവാൻ പേഷ്വാരായിരുന്ന കാലത്ത് ശ്രീപത്മനാഭകേശുനത്തിലും മറ്റുമുള്ള അറകുററപ്പണികൾ രീപ്പിച്ചു. ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു ഒരു സ്വർണ്ണനിലയങ്കി (ഗേളക) ഉണ്ടാക്കി. അറാട്ട്, പൂജയെടുപ്പ് മുതലായ അവസരങ്ങളിൽ രാണി എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ അഡംബരത്തിനായിട്ടുള്ള വെള്ളിയമ്പാരി മുതലായതു പരിഷ്കരിച്ചു നന്നാക്കി. ഇതുപക പ്രവൃത്തികളാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ രാണിക്കു വഹിച്ച തൃപ്തിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

6. റഡ്ഡിറാവു ടിവാൻശ്ലോകം രാജിവെച്ചത്.

ഇക്കാലത്ത് ടിവാന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ തത്ത്വജ്ഞിയായിത്തീർന്നുവെച്ച പള്ളിക്കെട്ട് വളരെക്കേമാരി നൽകി. പള്ളിക്കെട്ടിനായിരം ഭംഗിയായും വളരെ അദ്യോമുഖത്തോടു കൂടിയും നടത്തിച്ചതിൽ സന്തോഷിച്ച രാണി പാവറീഭായി ടിവാൻ റഡ്ഡിറാവുവിന് പല സമ്മാനങ്ങളും കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ആ കൂട്ടത്തിൽ ചെങ്കോട്ടത്താലൂക്കിൽപ്പെട്ട രണ്ടു ദേശങ്ങളും കരമൊഴിവാക്കിത്തന്നു. എന്നാൽ ആ സമ്മാനം അധികകാലത്തേക്കു നിലനിന്നില്ല. കൊല്ലം 995-ൽ കർണാടക മഹാസേനാധിപൻ മരിച്ചപ്പോഴായിത്തീർന്നു. കർണാടക സേനാധിപൻ മരിച്ചപ്പോൾ ടിവാൻശ്ലോകത്തിലേക്ക് കണ്ണവെച്ചുകൊണ്ടുവന്നതിനാൽ രാജാവു പുതിയ റഡ്ഡിറാവു വന്നതിന്റെശേഷം റഡ്ഡിറാവു രണ്ടുദേശങ്ങൾ സമ്മാനം വാങ്ങിയ സംഗതിയെപ്പറ്റിയും ആ ടിവാന്റെ പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റിയും വളരെ ദുഷ്ടമായി റഡ്ഡിറാവുവിനെ പഠിപ്പിച്ചു. റഡ്ഡിറാവുവിന് കേന്ദ്രപക്ഷം നടത്തിയപ്പോൾ അതെല്ലാം ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ റഡ്ഡിറാവു റഡ്ഡിറാവുവിനോട് അസ്ഥമങ്ങൾ സക്കാലിക്കേ തിരിയെ കൊടുപ്പാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. അതുപ്രകാരം തിരിയെ കൊടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ പ്രവൃത്തി തന്നെ വളരെ അവമാകുമായിത്തീർന്നതിനാൽ റഡ്ഡിറാവു ആ സ്ഥലങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു ഉടൻതന്നെ ടിവാൻശ്ലോകവും രാജിവെച്ച് ഒഴിഞ്ഞു.

7. ടിവാൻ വെങ്കടറാവു.

റഡ്ഡിറാവു ഒഴിഞ്ഞതിനുശേഷം അതിനുവേണ്ടി പ്രവൃത്തി ചെയ്തിരുന്ന വെങ്കടറാവുവിന് 997-ൽ ടിവാൻശ്ലോകം ലഭിച്ചു.

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സംസ്ഥാന സർക്കാർ അനുമതി നൽകിയ കോടതിയിൽ ജനങ്ങളുടെയും സർക്കാരിന്റെയും താൽപ്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി നിയമസഭയിൽ നടത്തിയ ചർച്ചകൾക്ക് അനുമതി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി ജനങ്ങളുടെയും സർക്കാരിന്റെയും താൽപ്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി നിയമസഭയിൽ നടത്തിയ ചർച്ചകൾക്ക് അനുമതി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി ജനങ്ങളുടെയും സർക്കാരിന്റെയും താൽപ്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി നിയമസഭയിൽ നടത്തിയ ചർച്ചകൾക്ക് അനുമതി നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

8. വാണിയുടെ രാജ്യ-പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

പട്ടാളസംഘത്തെ അറസ്റ്റുചെയ്ത പരിഷ്കരിക്കുകയും പട്ടാളക്കാരുടെ എണ്ണം 2100 ആക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൂടാതെ അവരുടെ തുരുപ്പുകാരെയും നിരയിച്ചു. അമാരവെറിക്കൊന്നി നാലു പീരങ്കികൾ വാങ്ങി. ഇംഗ്ലീഷ്മിഷ്യൻകാക്കും ഇക്കാലത്തു റാണി പലസാധനങ്ങളും ചെയ്തുപണം അവരുടെ ക്രിസ്തുമതപ്രചരണം ഇഷ്ടാപോലെ നടത്തുവാനനുവദിച്ചു. അതിനുമുമ്പു കർണാടമൺറോ റസിഡൻസായിരുന്നപ്പോൾത്തന്നെ അപക്സ് നാഗതകോവിൽ ഒരു ബങ്കളാവും സാധാരണനാമി 5000 രൂപയും കൊടുത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹുടെ ഒരു പള്ളിയുണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ട മരം സക്കാരിൽനിന്നു വിവക്ഷിച്ച് അതുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിഷ്യൻ സംഘക്കാർ അരംഭിച്ച ഒരു കോളേജിനുവേണ്ടി 20,000 രൂപ സാധാരണനം നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 993-ലാണ് തിരുവിതാംകൂറിലേക്കുവേണ്ടി വരുന്ന ജാപ്പാണം പുക്കരില കൊണ്ടുവരുന്നതിന് സിലോണിലെ ഗവർണ്മെന്റുമായി ഒരു-വടി ചെയ്തത്. 998-ൽ തങ്കശ്ശേരി എന്ന ബ്രിട്ടീഷുസ്ഥലം 24 കൊല്ലത്തേക്ക് പാട്ടത്തിനായി തിരുവിതാംകൂർ ഗവർണ്മെന്റ് വാങ്ങി. കൊല്ലം 1000-ാമാണ്ടിൽ ഇടപള്ളി രാജ്യത്തിന്റെ മേലധികാരവും തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു ലഭിച്ചു.

9. நாயுடுகொண்ட விஜயநகரம்.

ഇക്കാലത്തിനിടയിൽ കൊച്ചുതമ്പുരാക്കന്മാർക്ക് വേണ്ട വിദ്യാഭ്യാസവും നിഷ്കർഷയായി നടത്തിവന്നു. രാജരാജ പത്മ വചിയകോയിത്തമ്പുരാന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽത്തന്നെയാണ് അതെല്ലാം ഏറ്റെടുത്തിയിരുന്നത്. അവില്ലാട്ടു കൊച്ചുപിള്ള വാർത്തുർ എന്ന പണ്ഡിതൻ തമ്പുരാക്കന്മാരെ സംസ്കൃതവും മലയാളവും പഠിപ്പിച്ചു. തഞ്ചാവൂർക്കാക്കം കർണാൽമൺറോവിന്റെ ഒരു പരിചിന്നായി തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നാളുമായ സുബ്ബറാവുചിന്തയാണ് ഇംഗ്ലീഷു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനാക്കി മത്. രാമവർമ്മമഹാരാജാവും മാർത്താണ്ഡവർമ്മ

ഇതു സാക്ഷാദ്യം അപ്പുകാലത്തിനുള്ളിൽ സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും അസാമാന്യമായ പാണ്ഡിത്യം തന്നെ സമ്പാദിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷിലും ഷായും ആ തന്മൂലാശങ്കയ്ക്കു നല്ല പണ്ണം സ്വാധീനമായി. ഇവ കൂടാതെ ഹിന്ദുസ്ഥാനി, തമിഴ്, തെലുങ്ക്, കണ്ണാടകം, മഹാരാഷ്ട്രം, പെർഷ്യൻ, അറബി എന്നീ ഭാഷകളും കൊച്ചുതന്മൂലാശങ്കയാണു പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതെന്നും അവയിലും തന്മൂലാശങ്കയാർ നൈപുണ്യം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. രാമവർമ്മമഹാരാജാവ് വിശേഷിച്ചും ഹിന്ദുസ്ഥാനി, തെലുങ്ക്, കണ്ണാടകം, തമിഴ്, മഹാരാഷ്ട്രം, പെർഷ്യൻ എന്നീ ഭാഷകളിൽ കൃതികൾ നിർമ്മിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള പാണ്ഡിത്യംതന്നെ സമ്പാദിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷു പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന സുബ്ബറാധുവാക്കട്ടെ മഹാരാജാവ്ന്റെ രാജ്യഭരണം തുടങ്ങുമ്പോൾ രാജ്യത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗം തനിക്കു കിട്ടുവാനുള്ള വഴികൾ ഇക്കാലത്തുതന്നെ നോക്കി വെട്ടിത്തെളിയിച്ചു വന്നിരുന്നു. തന്നെത്താൻ അവക മാഗ്ഗങ്ങളിൽ മുന്തു പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള ഭിവാൻ വെങ്കടറാധുവിന് സുബ്ബറാധുവിന്റെ അപക പ്രവൃത്തികളുടെ ആന്തരബന്ധങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ വെങ്കടറാധു രാജ്യത്തിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ചെയ്യാൻ സഹായിച്ച അളായിരുന്നതിനാൽ രാജാവിന് പാവനീഭായി, അവിടുത്തെ ഭരണാപസാനം വരെ വെങ്കടറാധുതന്നെ ഭിവാണായിരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. എങ്കിലും സുബ്ബറാധുവിന് കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രാധാന്യം വേലിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ പരികയും ചെയ്തു.

10. റാണി ന ജ്യോതാമം കഴിഞ്ഞത്.

കൊല്ലവർഷം 1004-മാണ്ടിൽ സ്വാതിതിരുനാൾ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവിന് 16 തിരുവരസ്സ തിരുത്തതിനാൽ അവിടുത്തെ പ്രതിനിധിയായി രാജ്യഭരണം നൽതിവന്നിരുന്ന രാണിചാപ്തിഭായി വളരെ കൃതാർത്ഥതയോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടി രാജ്യഭരണം മഹാരാജാവിനെ ഏൽപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം നാടുവാഴ്ച ന രാജാക്കന്മാർക്കുള്ള സകല പദവികളോടുംകൂടി വിശ്രമസ്വരൂപം അനുഭവിച്ചുവരികയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവ് സകല സംഗതികളും രാണിയോടു ചോദിച്ചും അവിടുത്തെ ഉപദേശമനുസരിച്ചും തന്നെയാണ് പിന്നെയും നടത്തിവന്നത്. രാണിചാപ്തിഭായിയുടെ രാജ്യഭരണകാലത്ത് പൊതുജനങ്ങൾക്കു പലഗുണങ്ങളും സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാജ്യത്തിലും അനേകംവിധത്തിലുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അകപ്പാടെ സമാധാനവും സമഞ്ജസ്യയും അഭിവൃദ്ധിയും രാജ്യത്തിൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു അവിടുത്തെ ഭരണകാലമെന്ന ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം.

എട്ടാം പ്രകരണം.

സ്വാഭാവിതനാൾ രാമവർമ്മമഹാരാജാവ്.

1004 — 1022.

1. മഹാരാജാവിന്റെ ഇണ. വിശേഷങ്ങൾ.

ഈ മഹാരാജാവ് അരിബുദ്ധിമാനും മഹാധാർമികനും സംഗീതസാഹിത്യങ്ങളിൽ അന്നാധാരണം നിദാനം ഒരു മഹാകവിയും വളരെ കൃത്യനിഷ്ഠയുള്ള അളം ധീരനും അഗ്രാധപ്രവൃത്തികളെ ഒരിക്കലും വകവെച്ചുകൊടുക്കാത്ത സത്യതത്വചാരനും അന്ധനും. അതുനിമിത്തം രാജ്യഭരണകാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ അവിടെയ്ക്ക് നല്ല നിഷ്ഠയുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അതിന്നു യാതൊരു ക്ലേശവും പേങ്ങിവന്നില്ല. അവിടുന്ന് ഭരണം അരംഭിച്ചിട്ട് അധികകാലം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന അശിമതികളെല്ലാം തീരെ നിവൃത്തി. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിലൊരുകിലും ന്യായമല്ലാത്ത പ്രവൃത്തിചെയ്യുവാൻ അറിഞ്ഞാൽ അയാൾ രനിക്ക് പുത്രനെന്നു ഇഷ്ടനും സമ്മതനായിരുന്നാലും തക്കരായ ശിക്ഷ കൊടുക്കുന്നതിൽ മഹാരാജാവ് ഭേദംപോലും വിട്ടുവിടാത്ത കാണിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അവിടെയ്ക്ക് ശക്തൻ മഹാരാജാവ് എന്ന പേർ വളരെ പേരത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നു. അത്രയും ജാഗ്രതയോടുകൂടി രാജ്യഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽത്തന്നെ അവിടുന്ന് സംഗീതസാഹിത്യവിദ്യകളിലും അവയിൽ അത്യുൽകൃഷ്ടങ്ങളായ നൂതനകവിതകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിലും പലവിധാനുരൂപമായി അവക വിഷയങ്ങളിൽ ശാസ്ത്രവിചാരം ചെയ്യുന്നതിലും ഏകപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. സാധാരണ രാജയശസ്സിനെക്കാൾ കവിയശസ്സാണ് അധികകാലം നിലനിൽക്കുന്നതെന്നതപ്രകാരം അവിടുന്ന് നല്ലവണ്ണം ധരിച്ചിരുന്നു.

2. ലിഖൻ വെങ്കടാച്യ ഉദ്യോഗം രാജിവെച്ചത്.

മഹാരാജാവ് രാജഭരണം തുടങ്ങിയ കാലത്തും വെങ്കടാച്യ തന്നെയാണ് ടിവാണായിരുന്നത്. എന്നാൽതന്നെ ഇംഗ്ലീഷു പരിഷ്കൃതനായ സുബ്ബറാവു ടിവാണുദ്യോഗത്തിലേക്കു ലാക്കവെച്ചു വരുന്നതെന്ന സംഗതി മഹാരാജാവിന്നറിയാമായിരുന്നു. സുബ്ബറാവുവിനെ ടിവാണാക്കി നിയമിക്കുന്നതിൽ അവിടെയ്ക്ക് വിരോധവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും റാണിപാർവ്വതാമിയുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ചല്ലാത്ത വെങ്കടാച്യവിനെ ടിവാണുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു മാറ്റുകയില്ലെന്നു അവിടുന്ന്

നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. വെങ്കടാച്യവിനെ പിരിയ്ക്കുന്നത് റസിഡണ്ടിനും നല്ല സമ്മതമായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെ അക്കാലത്തെ റസിഡണ്ടായ കർണൽ മോറിനാണ് അധികം താമസിയാതെ ഉദ്യോഗം വിട്ടുപോയെന്നറിഞ്ഞതിനാൽ തനിക്കു ബലം കുറഞ്ഞതല്ലെന്നും കരുതിയതുകൊണ്ടും ബ്രിട്ടീഷുഗവർണ്മെന്റ് ഫൈസലിൽ ഒരു ഉയർന്ന ഉദ്യോഗം കൊടുക്കാമെന്നറിയാത്തതുകൊണ്ടും വെങ്കടാച്യ ദിവാൻദ്വാരം രാജിവെച്ചു. ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് ഫൈസലിൽ ഗവർണ്മെന്റ് കമ്മീഷൻദ്വാരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. 'റോയിനായറായ്' എന്ന ഒരു ഡബനപ്പേരും ബ്രിട്ടീഷുഗവർണ്മെന്റ് അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തു.

3. ദിവാൻ സുബ്ബറാവു.

വെങ്കടാച്യ ദിവാൻദ്വാരത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം മഹാരാജാവ് തന്നെ ഇംഗ്ലീഷു പരിഗ്വിച്ചിരുന്ന സുബ്ബറാവുവിനെ 1005-ൽ ദിവാനാക്കി നിയമിച്ചു. സുബ്ബറാവു സാമാന്യം നല്ല ബുദ്ധിമാനായിരുന്നു. കുറച്ചുകാലം ദിവാൻ പേഷ്വാരദ്വാരം ശരിയായി നോക്കിയിരുന്ന അച്ഛനായിരുന്നു. മഹാരാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം സുബ്ബറാവു രാജ്യത്തിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ചെയ്തു. ഫജ്ജർ കച്ചേരി അതുവരെ കൊല്ലത്തായിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്ത് കൊട്ടാരത്തിന്റെ സമീപത്തേക്കു മാറ്റി ഡബാപിച്ചു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ യിടവിമുണ്ടായിരുന്ന അഴിമതികളോടോടൊന്നും സൂക്ഷ്മമായിക്കണ്ടു പിടിച്ചു തടപോലെ ശിക്ഷകൾ കൊടുത്തു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. കൃഷിയും കച്ചവടവും വലിപ്പിക്കാൻ വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ രാജ്യത്തിലെങ്ങും ചെയ്തുകൊടുത്തു.

4. മഹാരാജാവും ഭരണമേൽനോട്ടവും.

മഹാരാജാവ് ദിവസം തോറു ഏതാനും സമയം ഭരണകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കൃത്യമായി വിനിയോഗിച്ചുവന്നു. ദിവാൻ, അപ്പീൽ കോടതിയിലെ ജഡ്ജിമാർ, കാരോരോ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെയും മേലധികാരികളായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എന്നിവർ ഇന്നിന്ന ദിവസങ്ങളിൽ ഇന്നിന്ന സമയത്ത് കൊട്ടാരത്തിൽ വന്നു മുഖം കാണിച്ച് അതതു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു കാര്യങ്ങൾ തിരുമാനപ്പെടുത്തിയുകൊള്ളണമെന്നുള്ള ധ്വവസ്ഥയും ഏർപ്പെടുത്തി. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെല്ലാവരും സത്യവാന്മാരും നീതിപരപാലനത്തിൽ ജാഗ്രത കരുതായിരിക്കണമെന്ന് അവിടെയ്ക്ക് പ്രത്യേകം നിർമ്മുഖമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അസത്യമോ അന്യായമോ ഉപേക്ഷിച്ചോ ഉദാസീനതയോ കഷ്ടം വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായാലും ചെറിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായാലും അവിടുന്ന് തീരെ ക്ഷമിച്ചിരുന്നില്ല. ഉടനെ ഉദ്യോഗ

ഗത്തിൽനിന്നു വലിച്ചു വിട്ടിരുന്നു. അതു കാരണം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കെല്ലാം അറിയാത്ത വലിയ മോഷ്ടം കാര്യങ്ങളിൽ ജാഗ്രതയും നല്ല വണ്ണം ഉണ്ടായിരുന്നു.

5. ബ്രിട്ടീഷ് പട്ടാളത്തലവൻ.

തിരുവിതാംകൂറിൽ ചിലേടത്തുമായി നിൽക്കിയിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പട്ടാളസംഘത്തെക്കുറയ്ക്കുന്ന സംഗതിയിലും റസിഡൻഷ്യലോഗും നിൽക്കുന്ന സംഗതിയിലും ഇക്കാലത്തു മതിരാശി ഗവർണ്മെന്റ് ചില ഭരണാധികാരികൾ നടത്തി വന്നിരുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് മഹാരാജാവിന്റെ അഭിപ്രായം അറിയാനായി എഴുതിയെഴുതിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. പട്ടാളസംഘങ്ങളെ കുറച്ചൊഴുതാമെന്നും ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് പട്ടാളസംഘത്തെ മാത്രം ഇവിടെ നിൽക്കിയാൽ മതിയെന്നും എന്നാൽ റസിഡൻഷ്യലോഗും കുറച്ചൊഴുത്തെയുംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതായിരിക്കും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ സൗകര്യമെന്നുമാണ് മഹാരാജാവ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. അതേസമയത്ത് ഭൂതപ്പാണ്ടിയും അരുവാമൊഴിയും നിൽക്കിയിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പട്ടാള സംഘങ്ങളെ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെയൊക്കെയും പോലെയും ചെയ്തു.

6. മരിച്ചതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത.

മഹാരാജാവ് സുബ്ബാധികാരിനെ ദീവാനാക്കി നിയമിച്ച സംഗതിയെപ്പറ്റി വളരെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് ഇതിനിടയിൽ റസിഡൻ്റ് മതിരാശിഗവർണ്മെന്റ് എഴുതി അയച്ചിരുന്നു. അതു നിമിത്തം അവർക്കു ആക്ഷേപങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതിയും തിരുവിതാംകൂർ രാജഭരണത്തിന്റെ ആകൃഷ്ടതയുള്ള സ്ഥിതിയും കണ്ടും അന്വേഷിച്ചും അറിയണമെന്നുകരുതി മതിരാശിഗവർണ്മെന്റ് മിസ്റ്റർ 'ലൂയിങ്ങ്-സ്' എന്ന ആൾ കൊല്ലം 1005-ൽ ഒന്നാമതായി തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നു. മഹാരാജാവ് കൊല്ലത്തേക്കെഴുന്നള്ളി അവിടെവെച്ച് ഗവർണ്മെന്റുമായി കൂടിക്കാഴ്ച ചെയ്തതും രാജകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും മറ്റും സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. രാജകാര്യത്തെപ്പറ്റി ചില സംഗതികൾ സംസാരിച്ചപ്പോഴേക്കുതന്നെ മഹാരാജാവിന്റെ ഭരണത്തെപ്പറ്റിയും അസാധാരണ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും കണ്ടു ഗവർണ്മെന്റ് അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അവിടുത്തെപ്പറ്റി വളരെ നല്ല അഭിപ്രായത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടിയും റസിഡൻ്റ്റിന്റെ ആക്ഷേപം ശരിയല്ലെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടുമാണ് ഗവർണ്മെന്റ് മടങ്ങിപ്പോയത്.

7. ഭരണാധികാരികൾ.

സ്വാതന്ത്രിയനാൾ മഹാരാജാവ് രാജാദിലുലിക്കായി എല്ലാത്തരം ശാഖകളെയും പരിഷ്കരിച്ചു നന്നാക്കുകയും പലശാഖകളും പു

തൃതീയ ഏറ്റെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മെറിനതം സിവിൽ വ്യവ
ഹാരങ്ങളും കുറവുമാക്കി വിസ്തരിച്ചു തീർച്ച ചെയ്യുന്നതിനായി കൊല്ലം
1007-മാണ്ടിൽ രാജ്യത്തിൽ പരേട്ടത്തും മുൻസിഫ് കോടതികൾ
സ്ഥാപിച്ചു. 1008-മാണ്ടിൽ തിരുവനന്തപുരത്തെ ഫജർ കോടതി
വേണ്ടെന്നു വെക്കുകയും അതിനുപകരം ഒരു ജില്ലാ കോടതി ഏറ്റെടു
ത്തുകയും ചെയ്തു. ഇവയെ കോടതികളിലെ നടപടിമുഖ്യ വ്യവ
സ്ഥക്കാരായി വിധിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏറ്റെടുത്തും
ചെയ്തു. അക്കാലത്ത് മലബാർ ജില്ലയിൽ ഒരു തഹസിൽദാരിയെന്ന
കണ്ടൻമേനവൻ എന്നൊരു 1010-മാണ്ടിൽ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു
വരുത്തി അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടാണ് അവയെ ചട്ടങ്ങൾ പുഴുതിയുണ്ടാ
ക്കിയത്. കണ്ടൻമേനവൻ ഫജർ ദിവാൻപേഷ്വാരായപ്പോൾ ക
ല്പിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. മേനവൻ അധികാരം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പു
തന്നെ എട്ടാറുവേലയ്ക്ക് അല്ലെങ്കിൽ നിയമങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു
നിയമപ്പുസ്തകം പുഴുതിയുണ്ടാക്കി. ആ നിയമങ്ങളെ പലനാലുകാരും
വ്യവസ്ഥിതങ്ങളാക്കുകയും 1011-മാണ്ടിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും
ചെയ്തു. അതിൽ ആദ്യത്തെ അഞ്ചു നിയമങ്ങൾ സിവിൽ നടപടി
ക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചും അറുപത്തേഴ് തഹസിൽദാരിയെക്കുറിച്ചു പോലീസ്സു
ധികാരസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും ഏഴും എട്ടും നിയമങ്ങൾ അപ്പീൽ
കോടതിയിലെ ജഡ്ജിമാർക്കു സെഷ്യൻ കോർട്ടുകൾ വിസ്തരിക്കുന്നതിനു
ള്ള അധികാരത്തെക്കുറിച്ചും വിവരിക്കുന്നവയായിരുന്നു. അക്കാലത്തു
തിരുവനന്തപുരത്തു അച്ചുക്കുടം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ കോട്ടയത്തു
ണ്ടായിരുന്ന മിഷ്യൻ അച്ചുക്കുടത്തിലാണ് ആ നിയമപ്പുസ്തകം ഒന്നാ
മതായി അച്ചടിപ്പിച്ചത്.

തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭൂമികൾ തരംഗിച്ച് ഒരു കണ്ടെഴുത്തു
നടത്തിക്കണക്കെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിലാണ് കണ്ടൻമേനവനെ പി
ന്നെ ഏറ്റെടുത്തിയത്. ആ പ്രവൃത്തിയും അദ്ദേഹം ഉളരെ ശരിയായ
വിധത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ച് 1012-ൽ വിവാദമായ കണക്കുകൾ തയ്യാ
റാക്കുക കഴിച്ചു. ഇപ്രകാരം ഏതുതരം ജോലിയും വളരെസ്സാ
മന്ത്രിത്തോടു കൂടി ശരിയായും വേഗത്തിലും നിർവ്വഹിക്കാൻ പ്രാപ്തനാ
ണെന്നു തെളിഞ്ഞ കണ്ടൻമേനവന്റെ പേരിൽ മഹാരാജാവ്
തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു വളരെസ്സത്തോഷവും വിശ്വാസമുണ്ടായിത്തീ
ന്നു. ജനങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം വളരെ വിശ്വസ്തനും മാന്യനുമായി
ത്തീന്നു. റസിഡണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ വെറുമാറില്ല. എന്നാൽ ദിവാ
നും മാത്രം മേനവന്റെ നേരെ അസൂയയും അതുകൊണ്ടു അത്രപുറയും
ഉണ്ടായി. മേനവന്റെ നിമിത്തം തന്നിരിക്കുന്ന യോഗ്യതയും ജനസ
മ്മതിയും മറ്റും വളരെക്കുറവുവെന്നുവെന്നും അധികദിവസം കഴി

യുറപ്പുതന്നെ ഈ മേനവൻകാരനും താൻ വെറും നിസ്സാരനായേക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം ശങ്കിച്ചു. അക്കാലത്ത് ഒരു ദിവസം പെണ്ണായിരുന്ന കൊച്ചുശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി മേനവന്റെ പേരിൽ കുറുമുണ്ടാക്കിത്തീക്കാൻ ദിവസം ശ്രമിച്ചുനോക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ സത്യവാനും പ്രാപ്തമായ മേനവനോട് അതൊന്നും ഫലിച്ചില്ല. പുങ്കിലും അന്വിക്കുതന്നെ കണ്ടാൽ മേനവൻ പെട്ടെന്നു ദീനത്തിൽ കിടപ്പിലാകയും ഉടൻതന്നെ മരിക്കുകയും ചെയ്തുപോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെട്ടെന്നുണ്ടായ മരണം പൊതുജനങ്ങളെപ്പോലും സാമാന്യം സങ്കടപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. രാജ്യത്തിന് അതുവലിയ നഷ്ടം ചാലായിരുന്നു.

അക്കാലത്ത് അനേകം തരം സ്വമാനങ്ങൾക്കു തീരുവ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നത് രാജ്യത്തിൽ കച്ചവടത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു ഹാനികരമാണെന്നുകണ്ട് മഹാരാജാവ് കൊല്ലം 1611-ൽ 165 തരം സ്വയന്തരങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ചുങ്കം വേണ്ടെന്നു വെച്ചു. അതുപോലെതന്നെ കൃഷിക്കാർ നട്ടുവളത്തിവരുന്ന തൈർ മുതലായ ഫലപ്പുഷ്പങ്ങൾക്കു ചുങ്കത്തിയിരുന്ന കരത്തിൽ നാമില്ലാത്തവർക്കും കാര്യവും ചെയ്തു. അതിനാൽ കച്ചവടത്തിനും കൃഷിക്കും ജനങ്ങൾക്കു സാഹസം കൂടുന്നതിനും ആ വഴിക്ക് അവ വലിക്കുന്നതിനും ഇടയായി.

തിരുവിതാംകൂർ പട്ടാളത്തിന്റെ ഉടുപ്പും മറ്റും പരിഷ്കരിച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് പട്ടാളക്കാരുടേതുപോലെയാക്കി. പുതുതായി അനേകം കുതിരകളെ വരുത്തി കുതിരപ്പട്ടാളത്തെയും ആകപ്പാടെയൊന്നു പരിഷ്കരിച്ചു. കൊല്ലം 1011-ൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസംഖ്യയുടെ ഒരു കാനീശ്ചമാലി കണക്കെടുപ്പിച്ചു. അതുപ്രകാരം അന്നുണ്ടായിരുന്ന ജനസംഖ്യ 12,80,668 ആയിരുന്നു.

8. വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരം.

1069-ാമാണ്ടിൽ മഹാരാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം തിരുവനന്തപുരത്ത് ആദ്യമായി ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടം സ്ഥാപിച്ചു. അക്കാലത്ത് നാഗർകോവിൽ ഒരിംഗ്ലീഷ് കുടിപ്പള്ളിക്കൂടം വെച്ചു നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന 'റോബർട്സ്' എന്ന സായ്പിനെ വരുത്തി തിരുവനന്തപുരത്ത് സ്ഥാപിച്ച ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടം നടത്തുവാൻ ഏല്പാട്ടു ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിനു മാസത്തോറും ആറുരൂപാവിരം സക്കാരിൽനിന്ന് ഗ്രാൻറ് കൊടുപ്പാനും നിശ്ചയിച്ചു. അതിനുശേഷം 1012-ാമാണ്ടിൽ ഈ ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടത്തെ 'സക്കാർ ഫ്രീസ്കൂൾ' എന്ന പേരോടുകൂടി ഒരു സക്കാർ ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടമാക്കി. റോബർ

ടിസിനെത്തന്നെ മാസം 300 രൂപ ശമ്പളത്തിന്മേൽ അതിലെ പ്രധാനാധ്യാപകനായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുകൂടാതെയും രാജ്യത്തിൽ അങ്ങുമിങ്ങമായി ചില ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളികളുടെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ഏല്പാടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഈ നാട്ടിൽ അദ്ദേഹമായി പൊതുജനങ്ങൾക്കുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളികളുടെ സ്ഥാപിച്ചതും ആ വഴിക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ നാട്ടുകാർ പഠിപ്പാൻ സൗകര്യമുണ്ടാക്കിത്തീർത്തതും സ്വാതിതിരുന്നാൾ രാജവർമ്മ മഹാരാജാവാണ്.

9. മറ്റുപരിഷ്കാരങ്ങൾ.

ജോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിലും മഹാരാജാവിന് നല്ലപാണ്ഡിത്യമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പാശ്ചാത്യരീതിയിലുള്ള യന്ത്രങ്ങളോടുകൂടി ഒരു നക്ഷത്രഞ്ചകളാപ്തി തിരുവനന്തപുരത്ത് സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ 1011-ൽ അറബു ശൈഖ് നജ്ജിയിരിയപ്പോൾ അറാബിയിലുള്ള കച്ചവടം എഴുണ്ട് 'കാർഡക്കോട്ട' എന്ന സായിപ്പിന്റെ കയ്യിൽ അദ്ദേഹം ചില യന്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതു മഹാരാജാവിനു ചാണാനിടമായി. ഉടൻതന്നെ ആ സായിപ്പിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ചില യന്ത്രങ്ങൾ വരുത്തി 1012-ൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് നക്ഷത്രഞ്ചകളാപ്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. നക്ഷത്രഞ്ചകളാപ്തിയിലെ അവശ്യത്തിനായി അദ്ദേഹത്തിൽ ലിത്തോ അച്ചടി യന്ത്രവും ക്ലാരികും കഴിയുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഒരു അച്ചക്കുടിത്തിരുവനന്തപുരം, സകല സമഗ്രികളും വരുത്തി ഒരു സക്കാർ അച്ചക്കുടിയും ഏല്പെടുത്തി അച്ചടിവേല തുടങ്ങിച്ചു. 1014-ൽ അദ്ദേഹം ഈ അച്ചക്കുടിത്തിൽ റിസ് 1015-ലെ പഞ്ചാംഗം അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. വൈദ്യ സംബന്ധിച്ച രാജകുടുംബത്തിലേക്കു വേണ്ടിവരുന്ന അവശ്യങ്ങൾക്കായി അദ്ദേഹം ദൈവദ്വന്മാർ പുരമെ ദർബാർ ഫിസിയൻ എന്ന പേരോടുകൂടി ഒരു യൂറോപ്യൻ ഡാക്ടറെയും പ്രജകളുടെ അവശ്യത്തിലേക്കായി കിംഗ്സ് ട്രിപ്പി പാർശ്വരൂപരിയും മഹാരാജാവേർപ്പെടുത്തി. അതുപോലെ തിരുവിതാംകൂറിൽ അദ്ദേഹമായി ഒരു ഇഞ്ചിനീയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റേപ്പെടുത്തുകയും, ലഫ്റ്റനന്റ് ഫർസിദി എന്ന സായിപ്പിനെ ഇഞ്ചിനീയറായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. നാഞ്ചനാട്ട് ഒരു കൃഷിമരാമത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റാ ക്ഷേത്രം പണി, കൊട്ടാരം പണി മുതലായവ നടത്തുന്നതിലേക്ക് തിരുവനന്തപുരത്ത് പ്രത്യേകം ഒരു മരാമത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റും ഏർപ്പെടുത്തി. ചുരുക്കത്തിൽ ഇപ്പോൾക്കുണ്ടെന്ന സക്കാർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിലെ മിക്കതിന്റേയും ഉപജ്ഞാതാവും സ്ഥാപകനും സ്വാതിതിരുന്നാൾ രാജവർമ്മ മഹാരാജാവാണ് പറയാം. ക

പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളെ ശിസ്തുമുണ്ഡനം ചെയ്ത നാടുകളെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന കൃതികളും, നന്നുതിരിമാരുടെ ഇടയിലുണ്ടാകുന്ന ഭോഷശങ്കയുടെ പരിഹാരം വേണ്ടി ശുചിത്വം ക്ഷേത്രത്തിൽ വെച്ചു നടത്തിവന്നിരുന്നതും തിളച്ചുകിടക്കുന്ന നെയ്യിൽ കയ്യുക്കുപ്പു ചുറ്റത്തുള്ളതായ കൂറ കർമ്മവും ഈ മഹാരാജാവുതന്നെയാണു നിർമ്മിച്ചതെന്ന് ചെല്ലത്ത്. ജസ്റ്റിമാർ കുറുക്കാർക്കു ശിക്ഷ വിധിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ 14 സഭാസഭാ അംഗീകാരവും കാലമോ വിധിക്കുന്ന തടവുശിക്ഷകളെപ്പറ്റിയേടത്തോളവും മൗനശിക്ഷയെപ്പറ്റിയേടത്തോളവും പലതരം മഹാരാജാവു പ്രവേശിക്കുന്നതല്ലെന്നും അവിടുന്നു നിശ്ചയം ചെയ്തു.

10. ദിവാന്മാരുടെ മാറ്റങ്ങൾ.

മഹാരാജാവിന് ദിവാൻ സുബ്ബറാവുവിന്റെ ചില പ്രവൃത്തികൾ അനുകൂലമായിത്തോന്നുകയാലും അതുനിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ തിരുമാനസ്ഥിരപ്പെട് അതുപറ്റി വരികയാലും സുബ്ബറാവു 1012-ൽ ദിവാന്മാർക്കു താജിവെച്ചു. അതിന്നു ശേഷം ദിവാൻ പേപ്പാർ രജാവു തൽക്കാലത്തെക്കുന്ന നിലയിൽ കുറച്ചുകാലം ദിവാന്റെ ജോലിയുംകൂടി നോക്കിവന്നു. അധികം താമസിക്കാതെ തന്നെ മുന്പുചിരിഞ്ഞുപോയിരുന്ന വെങ്കടറാവുവിനെത്തന്നെ വീണ്ടും ദിവാനായി നിയമിച്ചു. അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം മൈസൂരിലുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ച് കുംഭകോണത്ത് സ്വസ്ഥമായിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവിടെ നിന്നു വരുത്തിട്ടാണ് വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ ദിവാനാക്കിയത്. എന്നാൽ അധികകാലം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ അദ്ദേഹവും റസിഡണ്ടുമായിപ്പിണങ്ങി. അതുനിമിത്തം അദ്ദേഹം ദിവാന്മാർക്കു താജിവെച്ചു കുംഭകോണത്തേക്കു പോകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം 1014-ൽ സുബ്ബറാവുവിനെത്തന്നെ വീണ്ടും ദിവാനായി നിയമിച്ചു. ദിവാന്റെയും കീഴ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും അധികാരങ്ങൾ വ്യാപ്തപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് 1015-ൽ മഹാരാജാവിന്റെ ഒരു കല്പനയുണ്ടായി. ആ കല്പനപ്രകാരം ദിവാന്മാരുടെ മഹാരാജാവുതാമസസ്ഥാനം കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് നോട്ടിട്ട് എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തുവാൻ പാടില്ലെന്നു തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

11. റസിഡണ്ട് ജനറൽ കല്പൻ.

കൊല്ലം 1016-കു നീതിൽ ജനറൽ കല്പൻ റസിഡണ്ടായിവന്നു. ഈ റസിഡണ്ടിനു കാര്യ പ്രാപ്തിയും ജനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അധികാരഭ്രമം അധികവും ക്ഷമാശീലം കുറവുമായിരുന്നു. മഹാരാജാവിന്റെ സ്വഭാവോൽക്ക

ഷം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലായിരുന്നതുമില്ല. ഈ രസീഡന്റെ വന്നപ്പോഴും മറ്റു ചില രസീഡങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ മുസറി പട്ടണക്കാരനായ കൃഷ്ണറാധു എന്നൊരാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നിരുന്നു. മാരാജാവിന്റെ രസീഡങ്ങളിന്റെ ശുപാർശയനുസരിച്ച് ഹജൂരിൽ ഡിപ്യൂട്ടി പോഷ്താരുദ്രോദയും ഭോസപങ്ങരും ഉദ്യോഗക്കാരും മുതലായതിന്റെ മേൽവിലാസവും കൃഷ്ണറാധുവിന് കൊടുത്തു. പക്ഷെ കൃഷ്ണറാധു അത്രമാത്രംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടണമെന്നു ഓരോ ഗ്രാമീണല്ലാത്തവനായിരുന്നില്ല. ദിവാൻജോരംതന്നെ കിട്ടണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി അതിലേക്കു ദുഷ്ടിമുറപ്പിക്കുകയും ദിവാൻ സുബ്ബറാധുവിന് വിരുദ്ധമായി ഓരോന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അവക പ്രവൃത്തികൾ മഹാരാജാവിന്റെ മുന്നിൽ രസിച്ചില്ല. എങ്കിലും അറിച്ച്ത് അവയൊന്നും അത്ര വളരെക്കൂടെ കേൾക്കുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തതായിരുന്നു.

12. മഹാരാജാവും രസീഡങ്ങളുമായുള്ള സന്ധ്യ.

ജനറൽ കല്ലന് ചെവി നല്ലവണ്ണം കേൾപ്പാൻ പാടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹവുമായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ മഹാരാജാവിനു കൂടെ ഉറക്കപ്പറമ്പേണ്ടിവന്നിരുന്നു. അത് അവിടെയ്ക്ക് കൂടെ സങ്കടമായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടും മെല്ലെത്തന്നെ. അതുകൊണ്ട് അപ്പുവുമായിട്ടേ ജനറൽ കല്ലനെ മുഖം കാണിപ്പാൻ മഹാരാജാവ് അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അ സാഗതി ഒരു തരമാക്കിപ്പിടിച്ച് കൃഷ്ണറാധു ജനറൽ കല്ലനും മഹാരാജാവും തമ്മിൽ സെക്ഷനും വരുവാനിടവരുത്തിത്തീർത്തു. ദിവാൻ സുബ്ബറാധുവിന്റെ ഏഷണിക്കൊണ്ടാണ് മഹാരാജാവ് രസീഡങ്ങളിനെ തുടങ്ങിയതും കാണുവാനനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നതെന്നും മറ്റും കൃഷ്ണറാധു രസീഡങ്ങളിനെ തെറ്റിയിരിക്കുന്നു. വിവരം കേൾക്കുന്ന ജനറൽ കല്ലൻ അതുകേട്ടു വിശ്വസിച്ചു കൂടിത്തന്നായി സുബ്ബറാധുവിന്റെ ഭോഷത്തിൽ ചുറ്റും പ്രവേശിക്കുകയും ദിവാന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളിലും കൂടെ "ണ്ടുപിടിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും. അപ്പോൾ അന്നുവശമായുള്ള രസീഡങ്ങളിന്റെ പ്രവേശനം വിമിത്തം ദിവാന്റെ ജോലികൾക്കു ചില തടസ്സങ്ങളും നേരിട്ടു തുടങ്ങി. അതുകൂടാതെ മഹാരാജാവിന്റെ രാജഭരണത്തെക്കുറിച്ചും ചില ദുഷ്ടതകൾ നിമിഷങ്ങളായിക്കൊണ്ട് രസീഡന്റെ മതിരശിതവർണകൾ എഴുതിയതുമു വന്നു. മഹാരാജാവ് അവക അക്ഷേപങ്ങൾക്കെല്ലാം ശരിയായ സമാധാനം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ഗവർണ്ണർ അത്ര വിശ്വസിച്ചാണെന്നുതോന്നുകയായിരുന്നില്ല.

13. ഡബ്ബിംഗ് വീണ്ടും മിന്നാൻ

മാരാജാവും റസിഡണ്ടും തമ്മിലുള്ള വിരോധം വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ് കാര്യം അനിയമപരമായി വന്നുകൂടുന്നതും കണ്ടു. ടിവാൻ സുബ്ബറാജു 1917-ൽ ടിവാൻ പ്രദേശത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു. മാരാജാവ് അദ്ദേഹത്തിനു 500 രൂപ പെൻഷൻ കഴ്ത്തിയുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു പകരം തൽക്കാലത്തേക്ക് ടിവാൻ ജോലി നടത്തുവാൻ റസിഡണ്ടിന്റെ സേവനം കൂട്ടുവാൻ വിനയത്തോടെ നിർദ്ദേശിച്ചു. പക്ഷാൽ കൂട്ടുവാൻ വിന്റെ ഭരണം മാരാജാവിനു തുച്ഛമായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ ടിവാൻ പ്രദേശത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്താതെ മുമ്പു ടിവാൻ സർവ്വീസ് ചെയ്ത പറ്റി കാര്യങ്ങൾ സ്വസ്ഥമായി പരിശോധിക്കുന്ന റസിഡന്റായി വിനയത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ ടിവാൻ പ്രദേശത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചു. ഈ നിർദ്ദേശം റസിഡണ്ടിനു തീരെ സമ്മതമായില്ല.

മേൽപ്പറഞ്ഞമാതിരി കാരോ കാണങ്ങൾകൊണ്ടും കൃഷ്ണറാവുവിന്റെ ഏഷ്യാനികുട്ടന്തൽകൊണ്ടും മഹാരാജാവും റസിഡണ്ടും തമ്മിലുള്ള ചിരോധം മുഴുത്ത മൂല്യബ്രത്തിവെത്തി. മഹാരാജാവ് കൃഷ്ണറാവുവിന്റെ ഏഷ്യാനികുട്ടറിഞ്ഞ അദ്ദേഹമാണ് ഇതെന്നല്ലാം കാരണമെന്നു കണ്ടതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിയുകയും തിരുവനന്തപുരംവിട്ടു കൊല്ലത്തുചെന്നു താമസിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനും പുറമെ റസിഡണ്ടിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേരണയായ കൃഷ്ണറാവുവിന്റെയും ചില അന്യായപ്രവൃത്തികളുടെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതി വിചിരിച്ചുകൊണ്ടു ബ്രിട്ടീഷുഗവർണ്മെന്റിന് ഒരു തീരുമാനമുണ്ടായി. അതിന്റെ ഫലമായി റസിഡണ്ടിനെ ശ്വാസിച്ച് കൊണ്ടും താമസിച്ചുകൊണ്ടും മതിരാശിഗവർണ്മെന്റ് കണ്ടെത്തി റസിഡണ്ടിനകിട്ടി. അതു കിട്ടിയപ്പോൾ റസിഡണ്ട് ക്കുറവല്ലാത്തവകയും മനസ്സാലപ്പെട്ടവയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന് ഈശ്വരവലിക്കാതിരുന്നില്ല. സുബ്ബറാവുനീമിത്തമാണ് ഈ സംഗതികളെല്ലാം സംഭവിച്ചതെന്നു കരുതി അതിന്റെ പകവീട്ടുന്നതനുവേണ്ടി പല വേഷൻ പറ്റിത്താമസിക്കുന്ന സുബ്ബറാവുവിന്റെ പേരിൽ പല ദോഷാരോപങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു മാറ്റിത്താമസിപ്പിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടും റസിഡണ്ട് മതിരാശിഗവർണ്മെന്റിന്റേക്ക് ഏഴുതി. മതിരാശിഗവർണ്മെന്റ് അതു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപ്രകാരം സുബ്ബറാവുവിന് തിരുവനന്തപുരം വിട്ടു തഞ്ചാവൂർ പോകേണ്ടതായി വന്നു. മഹാരാജാവിന് ആ സം

ഗതി തീരെ രസിച്ച്‌ില്ല. തന്റെ ഗുരുവായ സുബ്ബാപ്പുവിന് അങ്ങനെ രവചനം സംഭവിച്ചതിൽ അവിടേയ്ക്ക് വളരെ കുറ്റിതവും വിഷാദവുമുണ്ടായിത്തീർന്നു. അതോടുകൂടി റസിഡണ്ടിന്റെ പേരിൽ വെറുപ്പും വലിച്ചു. റസിഡണ്ടിനെ ഇന്നിമേയിൽ കാണുവാൻ അനുവദിക്കാതെന്നുവെച്ചത് അവിടുന്ന് ശപഥം ചെയ്തു. യാതൊരാളും റസിഡണ്ടു ജനറൽ കല്ല്യണപ്പററി യാതൊരു സംഗതിയും അവിടുത്തോടു സംസാരിച്ചു പോകരുതെന്നും കൂടി കല്ല്യണ ഉണ്ടായി. മേൽപ്പറഞ്ഞ വീഡത്തിലുള്ള ശബ്ദങ്ങൾക്കൊണ്ടും മറ്റും രാജ്യഭരണകാര്യങ്ങളിൽ പിന്നെ അവിടേയ്ക്ക് രീതി ഉത്സാഹമില്ലാതായി. ശ്രീപത്മനാഭനെ ഭജിച്ചുകൊണ്ട് ശേഷംകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ അവിടുന്ന് നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുവരെ ഓരോ മാതിരി പ്രതാപപ്രദമായ തുടങ്ങി. പാലക്കേന്ദ്രമായ ആ മഹാരാജാവ് പലതവണയും ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ക് അനവധി ദ്രവ്യം കാണിക്കിട്ടു. അവസാനത്തിൽ ഒരു ലക്ഷം രൂപ ഒരുമിച്ചു നടക്കൽവെക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതു കൂടാതെ അനേകം ആഭരണങ്ങളും പട്ടുക്കളും മറ്റും വാഴിച്ചായി പല പ്രാവശ്യവും ശ്രീപത്മനാഭനെ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം ഈശ്വരഭക്തിയും പ്രതാപപ്രദമായതും വലിച്ചു വന്നതോടുകൂടി അവിടുന്ന് അളക്കളെ മുഖംകാണിക്കാൻ സമ്മതിക്കുന്നതു കൂടി വളരെ ദുർല്ലഭമായിത്തീർന്നു. റസിഡണ്ടിനെ എന്നല്ല യൂറോപ്യന്മാരിലാരെയുംതന്നെ മുഖംകാണിക്കാൻ രീതി അനുവദിച്ചതുമില്ല.

14. ദിവാൻ ശ്രീനിവാസറാവു.

റസ്സിറാവുവിനെ ദിവാനാക്കിയത് ജനറൽ കല്ല്യണ തീരെ രസിച്ചില്ലെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ ദിവാന്റെ ഭരണത്തിലും റസിഡണ്ടു പേണാന്റെ പ്രവേശിച്ചു കഴപ്പുണ്ടുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരുന്ന തന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരും മതിരാശിനാഥർമമണ്ടിന്റെ കല്ല്യണനസരിച്ച് റസ്സിറാവുവിന് ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിയ്ക്കേണ്ടതായി പറ്റം. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിനും ബുദ്ധി ക്ഷയിച്ചു. എന്നാലുമല്ല അദ്ദേഹം കേരളം കൈക്കൂലി പാങ്ങുവാരും തുടങ്ങി ആ വിവരം മഹാരാജാവറിഞ്ഞപ്പോൾ റസ്സിറാവുവിനോട് ഉടൻതന്നെ ഉദ്യോഗം രാജിവെച്ചു പൊയ്ക്കൊള്ളുവാൻ കല്ല്യണയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് 1020-ൽ റസ്സിറാവു ദിവാൻ‌ദ്വാരത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം അക്കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിൽക്കൊടുത്തിൽ ഒന്നാം ജസ്റ്റിയാക്കിയ ശ്രീനിവാസറാവുവിനെ പ്രധാന ദിവാൻ പേപ്പുരാക്കിനിശ്ചയിക്കുകയും ദിവാന്റെ ജോലികളിനോക്കുവാൻ മുതലവെട്ടുത്തുകയും ചെയ്തു. ജനറൽ കല്ല്യണ ആ

നിയമനവും രസിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം ഭരണകാര്യങ്ങളിലെല്ലാം വീണ്ടും പേരെങ്ങനെ പ്രവേശിച്ച് ഒന്നും ശരിയായി നടത്താനുണ്ടാതെയിരുന്നു. റസിഡൻസിന്റെ ആവക ഉപദ്രവങ്ങൾ കൊണ്ടും മറ്റൊരാളാവ് രാജഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ചിരകാലമായിരുന്നതൊന്നിലും പ്രവേശിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടും ടിവാൻ ശ്രീനിവാസറാവുവിന് ഭരണനടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിൽ വളരെ പ്രയാസം നേരിട്ടു. അതിനും പുറമെ കുറച്ചു കാലമായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഭരണക്ഷമപ്പങ്ങൾ കാരണം സർക്കാർ കൗൺസിൽ മുഴുവനും പിരിയാതെ ബാക്കിയാകയും അതിനാൽ ചെറുനാവിൽ പണം കുറവായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് ശ്രീനിവാസറാവുവിന് ടിവാൻഭ്രാന്തത്തിന്റെ ചുമതല ചാരിപ്പുറം നിടയായതും. എങ്കിലും കുറച്ചുകാലംകൊണ്ടു കരക്കുടിശ്ശികകൾ മിക്കതും പിരിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. റസിഡൻസിന്റെ പ്രവേശനംകൊണ്ടും മറ്റും ഭരണം അതാതു സമയങ്ങളിൽ ശരിയായി നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഓരോ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും നേരിട്ടുകൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു.

15. കൃഷ്ണറാവുവിനെ വീണ്ടും ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചത്.

സംഗതികൾ മേൽപ്രകാരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ കൊല്ലം 1022 വൃശ്ചികം ഒടുവിൽ ഒരുദിവസം ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു മാറി കൊല്ലത്തു താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന കൃഷ്ണറാവുവിനെ അളയച്ചു വരുത്തുവാൻ മറ്റൊരാളാവ് കല്പിച്ചു. അടിയന്തിരമായി കൊട്ടാത്തതിനേക്കു ചെല്ലുവാൻ കല്പനയായിരിക്കുന്ന വിവരം കൃഷ്ണറാവു അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചു. തന്റെ ഏഷണിയും മറ്റും പിരിയ്ക്കുവാൻ പല കുറവുണ്ടും തന്റെ പേരിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നും മറ്റും ശങ്കിച്ച് വ്യാകുലതയോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം തിരുമുന്മാരെക്കണ്ടത്. പക്ഷേ ഫലം നേരെ വിചലിതമായിരുന്നു. കൃഷ്ണറാവുവിനെക്കണ്ട ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും പേർഷ്വരായിട്ട് നിയമിച്ചിട്ടുള്ള നീട്ട കൈയിൽ കൊടുത്ത് മറ്റൊരാളാവ് വളരെക്കാലമായ സ്വരത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടെ കല്പിച്ചു. “തന്റെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം ക്ഷമിച്ചു മാപ്പു തന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നുമുതൽ താൻ ജനറൽ കല്ലന്റെ അളപ്പു നഷ്ടപ്പെട്ട ആളാണ്. അതോത്തുകൊണ്ടു ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുക. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ജോലിനോക്കുകയും ടിവാൻ ശ്രീനിവാസറാവുവിനെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ സംഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. പോകാം.” ഈ കല്പന കേട്ടപ്പോൾ കൃഷ്ണറാവുവിന് കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു. തൊണ്ടയിടി. പശ്ചാത്താപംകൊണ്ടുശബ്ദം പുറപ്പെടുവായി. ഒടുവിൽ തേങ്ങിക്കുറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം അറി

യിച്ചു. “ഞാൻ തിരുമാനസ്ഥിയിലെ ആശ്രിതനും നിസ്സാരനായ അടിമയും ആണ്. എന്നെ കല്പിച്ചു രക്ഷിക്കണം! രക്ഷിക്കണം!” ഇങ്ങനെ സ്വാമിദ്രോറിയും കൃത്രിമക്കാരനുമായിരുന്ന ക്ലാസ്സറാപ്പുവിനെ മഹാമനസ്സനായ മാനാജാവ് ഉപകാരംകൊണ്ടു കുറിയുമായി പശ്ചാത്താപപ്പെടുത്തി നല്ലവനാക്കിത്തീർത്തു. ഈ സംഭവം നടന്നത് 1022 വൃശ്ചികം 27 ധനുരാണ്. ഇതു മാനാജാവ് ഒടുവിൽ ചെയ്ത ഉദ്യോഗനിരമാപ്യമായിരുന്നു.

16. മോരാജാവിന്റെ പരമം.

ഉഗ്രമായ വ്രതാനുഷ്ഠാനംകൊണ്ടും മറ്റും ക്രമത്തിൽ വളരെ ക്ഷീണിച്ചിരുന്ന മോരാജാവ് കൊല്ലം 1022 ധനുമാസം 12-ാംനു പ്രഭാതമായപ്പോഴേക്ക് പള്ളിമെത്തയിൽ നിന്നെഴുന്നീൽപ്പാൻ സാധിക്കാത്തവിധം കിടപ്പിലായിത്തീർന്നു. അന്നുച്ചയാക്ഷേപം മാഞ്ഞാണുപയ്ക്കം എളുപ്പ തന്മൂലം മറ്റും മാനാജാവിനെ വെച്ചുപോക്കു. രാത്രിയിൽ പത്തു മണിയോടുകൂടി വളരെക്കുറച്ചുമാത്രം അററാം കഴിച്ച് മോരാജാവ് അനങ്ങാതെ കിടന്നു. പിന്നെ അധികം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പിൽത്തന്നെ അവിടുത്തെ പുണ്യാത്മാവ് ഈ പ്രപഞ്ചം വിട്ടുകയും ചെയ്തു.

ഈ സ്വാധീതിതനാൾ രാമവർമ്മമോരാജാവ് അസാധാരണനായ ഒരു മഹാപുരുഷനായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ അവിടുത്തെ ഈശ്വരകല്പയുള്ള അവതാരപുരുഷന്റെ നിലയിലാണു ഗണിച്ചു വന്നത്. പതിനെട്ടു സംവത്സരമാത്രമേ അവിടുന്ന് രാജ്യം ഭരിച്ചുള്ളൂ. എങ്കിലും ഒരു നാല്പതുലക്ഷംകൊണ്ടു സാധിക്കാവുന്ന ഭരണചരിഷ്ഠന്മാർക്കു അവിടുന്ന് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. രാജ്യഭരണത്തിൽ ഇപ്പോൾക്കുണ്ടെന്നു ഏല്പാഴ്കൾ മിക്കത്തിന്റെയും സ്ഥാപകൻ ഈ മഹാരാജാവാണ്. സാഹിത്യത്തിലും സംഗീതത്തിലും അതിനിച്ചെന്നായിരുന്ന അവിടുന്ന് സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും റെലുക്, കണ്ണാടകം, റിന്ദുസ്ഥാനി, മാനാജാവും എന്നീ ഭാഷകളിലുമായി അനേകവിധ കൃതികൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭക്തിമഞ്ജരി, അജാമിഃശ്ലാപാഖ്യാനം, കഥോലോപാഖ്യാനം, യൗവിലീതി, പത്മപാശേതകം, സ്വാന്നന്ദപുരപ്രബന്ധം, ഉത്സവപ്രബന്ധം നവരാത്രികീർത്തനം മുതലായ അസംഖ്യം കീർത്തനങ്ങൾ വാണുങ്ങൾ ഇങ്ങനെ വലുതും ചെറുതുമായി അവിടുന്ന് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അനേകമാണ്. സാക്ഷാൽ ശ്രീശങ്കരാചാര്യന്റെ ഒഴിച്ചാൽ ഇത്രയും പുരുഷിയ കാവത്തിങ്കളിൽ ഇത്രാളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള മഹാരാജാവിനെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നുതന്നെ സംശയമാണ്. അതുതന്നെയും ഉൽകൃഷ്ടമായ വിധത്തിൽ രാജ്യഭരണം നടത്തിക്കാണിരിക്കുന്നതിന്നിടയിലാണ് അവിടുന്ന് നിർവഹിച്ചിട്ടുള്ളത്.

സംഗീതത്തെപ്പറ്റിയെടുത്തോളമാകട്ടെ ത്രാഗരാജ്യ, മുത്തുസ്വാമിദി ക്ഷിതർ എന്നിവരെപ്പോലെ കീർത്തനങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേക പ്രസ്ഥാനംതന്നെ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ള മഹാനാണ് ഈ മഹാരാജാവ്. അവിടുന്ന് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള കീർത്തനങ്ങൾ, വണ്ണങ്ങൾ, പദങ്ങൾ മുതലായത് കേരളത്തിൽ മുഴുവനും പരമ്പാരായി അഭ്യസിച്ചും പാടിയും വരുന്നുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല തെലുങ്ക് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലും അവ വളരെ പ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. ഈ വേദകത്തിൽ സംഗീതവിദ്യയുള്ള ഒത്താളംകാലം മഹാത്മാവായ ഈ തിരുമനസ്സിനെ നരസ്സു റീവനിൽക്കുന്നതാണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. അവിടുന്ന് സാഹിത്യത്തിലും സംഗീതത്തിലും അതിവിദഗ്ദ്ധനായ പലരേയും കണ്ടുകോണം, തഞ്ചാവൂർ മുതലായ പരദേശങ്ങളിൽ നിന്നും കേരളത്തിൽ നിന്നുംവരുന്നതി രാജധാനിയിൽത്താമസിപ്പിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നാട്യവിദ്യയേയും അവിടുന്ന് വളരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിന്നുപുറമെ പലരും ജാലവിദ്യക്കാർ, ഗുസ്തിക്കാർ, മന്ത്രചാരികൾ മുതലായവരെയും ഓരോദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്നും വരുന്ന ശമ്പളം കൊടുത്തു താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. ജപ്പാൻ, അറബി, ചീനം, തുക്കി മുതലായ രാജ്യക്കാരനകൂടി ഈ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നതായിക്കാണുന്നുണ്ട്.

17. രാജകുടുംബസ്ഥിതി.

ഇക്കാലത്ത് രാജകുടുംബത്തിൽ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ എളിയ രാജാവു, രാജ്യഭരണം ഒഴിഞ്ഞ റാണി പാവ്നീഭായിയു, റാണിരത്നമിപി ഭായിയുടെ പുത്രനായി നാലു രാജകുമാരന്മാരും ഒരു റാണിമുമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. റാണി രശ്മിണീഭായി കൊല്ലം 1012-ൽ നാട്ടുനീങ്ങിയിരുന്നു. രാജകുമാരന്മാരിൽ ഒന്നാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും അദ്ദേഹം ബുദ്ധിക്കു ക്കറെ മദ്രതയുള്ളവരുമായിരുന്നു.

—:0#0:—

ഒമ്പതാം പ്രകരണം.

ഉത്രേതിരനാർ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവ്.

കൊല്ലം 1022—1036.

1. മഹാരാജാവിന്റെ സ്വഭാവഗുണം

ഉത്രേതിരനാർ മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ് കൊല്ലം 1022-കുംഭമാസം 16-ാംനം മുതൽ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തു രാജ്യഭരണം നടത്തിത്തുടങ്ങി. അവിടെയ്ക്ക് അപ്പോൾ 32 തിരുവയസ്സ് പ്രാ

യമാണായിരുന്നു. സ്വാതിതിനാൾ മഹാരാജാവിനെപ്പോലെതന്നെ അവിടുത്തെ സഹോദരനായ ഈ മഹാരാജാവും സംസ്കൃതം, തെലുങ്ക്, ഹിന്ദുസ്ഥാനി, ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ ഭാഷകളിൽ വലിയപണ്ഡിതനായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ കഥകളി എന്ന നാട്യവിദ്യയെ ഈ മഹാരാജാവ് പ്രത്യേകം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നു. പ്രസിദ്ധനായ ഈശ്വരപിള്ള വിചാരിപ്പുകാർ മുതലായ പല നടന്മാരും ഈ മഹാരാജാവിന്റെ അശ്രിതന്മാരായിരുന്നുവെന്ന്. യൂറോപ്യന്മാരോടു ചെല്ലാമറുന്ന മാതിരിയിലും അറിയിട്ടുള്ള പ്രത്യേകം സ്വാതന്ത്ര്യവും നയവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ചികിത്സയുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളും ശസ്ത്രപ്രയോഗങ്ങളും അറിയാൻ പഠിക്കുകയും കൊട്ടാരത്തിൽ ഒരു ചെറിയ അശുചികുറി എൻ്റെപ്പെടുത്തി തന്നെത്താൻ പലക്കും കാരോ ചികിത്സകർ നടത്തിവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. അതുപോലെ രസതന്ത്രം അഭ്യസിച്ചു് അവിഷയത്തിലും ചില പരിശോധനകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സ്വാതിതിനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ പെട്ടെന്നുണ്ടായ മാരം നിമിത്തം റസിഡണ്ടു ജനറൽ കല്ലാം കുറേ പശ്ചാത്താപപ്പെട്ടേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ട് ഈ ഉത്തരീതനാൾ മഹാരാജാവിന് റസിഡണ്ടുമായി സ്നേഹപത്നിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനും മറ്റും പ്രമാണം നേരിട്ടിരുന്നു.

2. കൃഷ്ണരാജാവിനെ ഹിമാനുകുന്ദത്തിൽ.

ഈ മാർത്താണ്ഡവർമ്മമഹാരാജാവ് രാജ്യഭാരമേറ്റെടുത്തത് ഒരു വകയും രൂപ മാത്രമേ ലഭിച്ചാൽ കെട്ടിയിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഏകദേശം അറുവകയ്ക്കോളം രൂപ കാരോ വകയ്ക്കായി സക്കാരിൽനിന്നു കൊടുത്തുതീർക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സംഗതി അഭിസ്ഥാനമാക്കി റസിഡണ്ടു ജനറൽ കല്ലൻ ചില വിദ്യകൾ എടുത്തു. ശ്രീ നിവാസറാജു ദിവാൻജോലി നോക്കിത്തുടങ്ങിയതുമുതൽ രാജ്യത്തിലെ ധനപരിധി വളരെ മോശമായിരിക്കുന്നുവെന്നും അങ്ങനെയൊരു കാലം രാജ്യത്തിന് അയിടയ്ക്കാനും വന്നിട്ടില്ലെന്നും മാറ്റം കാണിച്ചു് മഹാരാജാവിനും മരിച്ചാൽ ഗവർണ്ണർക്കും ദിവാൻ കാരോ പുഴുത്തുകൾ അദ്ദേഹം അയച്ചു. തീരുവിതാംകൂറിന്റെ നിവയിലുള്ള ഒരു പാശ്ചാത്യന്് രത്നാലം അഞ്ചുവകയും രൂപ കാരോ കൈയിലില്ലെന്നുള്ള സംഗതി അത്ര വലിയ കാര്യമല്ലെന്ന് എങ്കിലും അറിയാവുന്നതാണെങ്കിലും, റസിഡണ്ട് അത്ര വിചാരം കണ്ടെന്നുവെച്ചു. ചാമ്പുവത്തിൽ അങ്ങനെയൊന്നുതന്നെയും റസിഡണ്ട് വേണ്ടതെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു് കഴപ്പാടുകളുണ്ടാക്കി വേണ്ടകാര്യങ്ങൾ വേണ്ട സമയത്തു നടത്തുവാൻ ദിവാനെ സമ്മതിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടായിരുന്നു. കൃഷ്ണരാജാ

ദിവാന്മാരിട്ടു രണ്ടുമാസം തികയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അദ്ദേഹപ്പെഴയ്ക്കു രാജ്യം വളരെ അഭിവൃദ്ധിയിലെത്തിട്ടുണ്ടെന്നും ഭരണം ഉൽകൃഷ്ടരീതിയിലാണ് നടക്കുന്നതെന്നും റിക്കാർട്ടാക്കുപാറും ജനാൽ കല്ലൻ മടി ചിട്ടില്ല. കൃഷ്ണറാവുവിന്റെ ഭരണസാമർത്ഥ്യം പുറത്തുവന്നതിനാലും സേവകുടുംബത്തിനുള്ള സാമർത്ഥ്യം അസാധാരണമാകുന്നതായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലുള്ള സ്റ്റേറ്റ് വാത്സല്യങ്ങൾ നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ജനാൽ കല്ലൻ, ഈ റാട്ടിൽ സാധാരണ സംഭവിക്കാത്തവിധം യൂറോപ്യന്മാരോടു പോലും വിരോധമായി പെരുമാറേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ആ സംഭവത്തിനു ശിക്ഷ പ്രസ്താവിക്കുന്നതാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ ശ്രീനിവാസറാവുവിന്റെ പേരിൽ ജനാൽ കല്ലൻ വീരെ വെട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല കൃഷ്ണറാവുവിന്റെ പേരിൽ വലിയ സ്റ്റേറ്റ് വാത്സല്യമായിരുന്നു. 'ഇഷ്ടമില്ലാത്ത കുട്ടിക്കു കൊടുത്തതൊക്കെ കുറും' എന്നതു പഴയൊരു പഴഞ്ചൊല്ലു. ഏതായാലും മാരാജാവ് അനന്തമെന്നും കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് വെച്ചു കൃഷ്ണറാവുവിനെ ദിവാന്മാക്കൽത്തന്നെ തിരിച്ചപ്പൊഴുത്തി. സ്വാതിതിനാൾ മഹാരാജാവ് രോഗശയ്യയിൽ കിടക്കുന്ന അന്ത്യകാലത്തിൽ ഈ ഉത്തരത്തിനാൽ മാരാജാവുവിനെ വിളിച്ച് "അനുജൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഈ വെള്ളക്കരണോ" (റസിഡൻസിനോ) മത്സരിക്കേണ്ട. അതാണ് ദേവ്" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു മരണമടഞ്ഞു.

3. ദിവാൻ കൃഷ്ണറാവു.

ദിവാൻജോലി നോക്കിവന്നിരുന്ന ശ്രീനിവാസറാവുവിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിരജോലിമായ അപ്പീൽക്കോർട്ടിയിലെ ഒന്നാം ജഡ്ജിയുദ്യോഗത്തിൽത്തന്നെ കണ്ടു. കൃഷ്ണറാവുവിനെ അക്ടിവിറ്റിപാലായി നിയമിച്ചു. കൃഷ്ണറാവുവാക്കട്ടെ ഉടൻതന്നെ കർഷകിശ്ശികകളും ഗവൺമെന്റിന്റെ പരിരക്ഷണത്തിനുള്ള ഏപ്പാർട്ടുകൾ ജാഗ്രതയായി നടത്തിവന്നു. മാരാജാവ് കൃഷ്ണറാവുവിനെ സഹായിപ്പാനായി ഉദ്യോഗവിഷയത്തിൽ നല്ല പഴക്കവും പ്രാപ്തിയുമുള്ള കേരളാപിള്ളയെന്നയാളെ ഒന്നാം ദിവാൻപേഷ്വറാക്കി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. കാരോ ഉദ്യോഗശാഖകളിലും പരിമയവും പ്രാപ്തിയുമുള്ളവരെ മേധാവികാരികളാക്കി. കൃഷ്ണറാവുവിനെ ദിവാന്മാക്കിയത് റസിഡൻസിനും സന്തോഷകരമായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ വേണ്ടതെ പ്രവേശിച്ചു തുടർന്നു. ഈവക സംഗതികളാൽ അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കർഷകിശ്ശികകൾ മിക്കതും പിരിയുന്നതിനും ഏതാനും സംവത്സര കൂടികൾക്ക് ഇളപ്പു കൊടുക്കുന്നതിനും സാധിച്ചു. കൃഷ്ണറാവുവിന് ദിവാന്മാദ്യോഗം സ്ഥിരപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

4. മാധവരവുവിനെ കെട്ടാരം ചൂട്ടാരക്കിതത്.

അതിലുംകൂടാതെ, ചിശാലം തിരുനാൾ ഈ രാജകുമാരന്മാരുടെ വിശ്വാസ്യസത്തിൽ മാനദണ്ഡം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആ രാജകുമാരന്മാരെ ഇംഗ്ലീഷ് പാഠിപ്പിക്കാൻ അദ്വൈതത്തിൽ സുബ്ബരവുവിനെയും പിന്നെ ശങ്കരമേനോൻ പുണ്യാശയെയുമാണ് നിയമിച്ചിരുന്നത്. ആ സംഗതിയിൽ കോട്ടൂറി നിഷ്കർഷിക്കണമെന്നു കർത്തി അക്കാലത്ത് മതിയാശി ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിച്ചിരുന്നവരിൽ വെച്ച് വളരെസ്സാർത്ഥനെന്നു പേരുകേട്ട ഒരാളായ ടി. മാധവരവുവിനെ വരുത്തി അദ്വൈതത്തെ 1025 ചിന്തത്തിൽ രാജകുമാരന്മാരുടെ ചൂട്ടരയിൽ നിയമിച്ചു. അദ്വൈതം മൂന്നു മുക്കാൽക്കൊല്ലത്തോളം അതായത് 1028 ശേഷം വരെ ആ ജോലിയിലിരുന്നിട്ടുണ്ട്.

5. ലക്ഷ്മണപ്രഭാചാര്യൻ തിരുവിതാംകൂറും.

കൊല്ലം 1026-ന് ക്രിസ്തുവർഷം 1851-ൽ ലണ്ടനിൽ വെച്ച് ഒരു പ്രഭാചാര്യൻ നടത്തുകയുണ്ടായി. അതിന്നു തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നും പല സാധനങ്ങൾ അയച്ചിരുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അനേകരും കൊത്തുപണികളുള്ളതും വളരെ വിശേഷപ്പെട്ടതായ ഒരു ദന്തസിംഹാസനവും കൂടി അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ സിംഹാസനം കണ്ട് യൂറോപ്പിലുള്ള ജനങ്ങൾ വളരെ അത്ഭുതപ്പെടുകയും അതിനെപ്പറ്റി പുകൾ ത്തിക്കാണ്ടു വർത്തനപത്രങ്ങളിലും മറ്റും എഴുതുകയും ചെയ്തു. മഹാരാജാവരിത്ത് ഹനോഷിക്കയും ആ സിംഹാസനം വികൃതാഭിമാമഹാരാജാക്കിടയിൽ സമ്മാനമായി കൊടുപ്പാൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മഹാരാജാവിന്റെ വളരെസ്സന്തോഷിച്ചും തിരുവിതാംകൂറിലെ ദന്തപ്പണിയുടെ വിശേഷത്തെ അഭിനന്ദിച്ചും മഹാരാജാവിന് ഒഴെത്തുകയും ചെയ്തു.

6. രാജ്യത്തിൽ ഞാമം ബാധിച്ചത്.

കൊല്ലം 1029-ാമാണ്ടിൽ വെള്ളപ്പൊക്കം കലശലായുണ്ടായതുനിമിത്തം വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലും, മഴയില്ലാഞ്ഞതുനിമിത്തം തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലും കൃഷിപ്പിഴവുന്നതിനാൽ രാജ്യത്തിൽ അകപ്പൊടെ വലിയ ക്ഷാമബാധ നേരിട്ടു. സക്കാർ കരം പിരിയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലായ്മയിനാൽ അതു മിക്കതും ഇളവുചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ടതായുപമ. അങ്ങനെയിരിക്കെ ബ്രിട്ടീഷുകാർ പുകയിലക്കത്തക നിർത്തുകയാൽ ബ്രിട്ടീഷ് കൊച്ചി വഴിക്ക് ഈ നാട്ടിൽ വ്യാജപ്പുകയില ധാരാളം വന്നുകൂടി. ഇവിടത്തെ കത്തകച്ചാരക്കളായ കരുമുളക് മുതലായത് വ്യാജമായി ബ്രിട്ടീഷുകാച്ചിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി വിദേശങ്ങളിലേക്കു കയറ്റി അയപ്പാനും തുടങ്ങി. അതു

കൊണ്ട് ആവക പുനങ്ങളിൽ സക്കാരിലേക്കുള്ള വംപും വളരെച്ചുരുങ്ങി. ടിവാൻ കൃഷ്ണറാവു പലതരത്തിലും ശ്രമിച്ചിട്ടും പണം പിരിയുന്ന കാര്യത്തിൽ പരമ്പത്തക്ക ഫലമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. അക്കാലത്തുതന്നെ ഹാണിചാപ്പുതീയേരി പെട്ടെന്നു നാട്ടുനീങ്ങിയതിനാൽ മഹാരാജാവിനും ജനങ്ങൾക്കും നാപത്തം മാതാപു മരിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന തിനെക്കാൾ ഒട്ടും കാര്യമില്ലാത്ത പൂർവ്വവും വരേകൂടി. റാണിയുടെ അടിമത്തത്തിന് അനവധിപണം ചെലവായക്കേണ്ടതായിത്തീർന്നു. ആകപ്പാടെ സക്കാരിൽ പണത്തിന്നു വലിയ ക്ഷാമമായിത്തീർന്നു. എങ്കിലും ടിവാൻ വളരെ ക്ലേശിച്ച് അടിയന്തിരം ശ്രമിച്ചായിത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂടി.

7. മിലപരിഷ്കരണം.

തിരുവിതാംകൂറിൽച്ചേർന്ന ചെങ്കോട്ടഭാഗത്തിന്റെയും തിരുനൽപേലി ഡിസ്ട്രിക്റ്റിന്റെയും അരിനകൾ കൊല്ലം 1027-ൽ പരിശോധിച്ചു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി.

അന്നിമക്കച്ചവടത്തെസ്സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന വ്യവഹാരങ്ങൾക്കു വർമ്മേന്ദുശ്യാഗസ്ഥൻ കോടതികളിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നും മറ്റും തീച്ചപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു കുറച്ചുമുതലെന്ന ബ്രിട്ടീഷ് നിയമിത ഒരു നിരയം നടപ്പിൽ വരുത്തിത്തന്നിരുന്നു. മില മിഷൻസംഘങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിലും ആ നിരയം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനുപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് മഹാരാജാവിന് റെർജിക്ടർ അയച്ചുവന്നു. കൊല്ലം 1029 കന്നിമാസത്തിൽ ഒരു വിളംബരമൂലം പുലയർ മുതലായവരെപ്പോലും ഏതൊരാൾക്കായിത്തന്നെ പൽക്കയോ വാങ്ങുകയോ ചെയ്ത പോകരുതെന്നു നിഷേധിച്ച് അടിക്കച്ചവടത്തെ മഹാരാജാവിന്റെ നിർദ്ദേശമേയ്ക്കൂ.

ടിവാൻ കൃഷ്ണറാവുവിന് ഭരണകേന്ദ്രം കുറയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി റസിഡണ്ടു ജനറൽ കല്ലൻ 1031 മിഷത്തിൽ ഭരണത്തെസ്സംബന്ധിച്ച് മിലപുതിയ ഏല്പാടുകൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. രാജ്യത്തെ മൂന്നു പ്രധാന പാണ്ഡങ്ങളായിത്തീരിച്ച് തെക്കും വടക്കും പാണ്ഡങ്ങൾക്കു രോപേച്ഛാരോരുടെ മേൽനോട്ടത്തിലും മധ്യപാണ്ഡം ടിവാൻജിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലും ഭരണം നടത്തത്തക്കവണ്ണം വ്യവസ്ഥചെയ്യാനാണ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതുപ്രകാരം വടക്കെ ഡിവിഷനിൽ പാറൂർ, അലങ്ങാട്, കുന്നത്തുനാട്, തൊടുപുഴ, മൂവാറ്റുപുഴ, മീനച്ചൽ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, കോട്ടയം, ഏറന്ദുമാന്തൂർ, വൈക്കം, ചേൽമല എന്നീ താലൂക്കുകളും, തെക്കെ ഡിവിഷനിൽ നെന്തോറ്റിൻകരമുതൽ തെക്കോട്ടുള്ള താലൂക്കുകളും, മധ്യഡിവിഷനിൽ ശേഷംഭാഗങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. റസിഡണ്ടിന്റെ ആ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് മഹാരാജാ

൧൦31 ധനുവിൽ രാമൻമേനോൻ പേപ്പാറോടുകൂടിവിഷ്ണുലേക്കും, അദ്വൈതം കൊച്ചുതമ്പുരാക്കന്മാരുടെ ട്രൂട്ടം പിന്നെ ഡിപ്പ്യൂട്ടി പേപ്പാറായിരുന്ന മാധവറാമുവിനെ പേപ്പാറാക്കി തെക്കേ ഡിവിഷനിലേക്കും നിയമിച്ചു. അവർ, വെട്ടു, പോലീസ് എന്നീ ശാഖകളിൽ കൂടുതൽ അധികാരങ്ങളും കൊടുത്തു. തെക്കേ ഡിവിഷൻ പേപ്പാർക്ക് ഉപ്പുഭരം, കൃഷിമരമുള്ള ഇലയുടെയും മേൽവിചാരം കൊടുത്തു.

ഫെബ്രുവരി 1030-ൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസംഖ്യയുടെ കാനീഷുമാരിക്കണക്കെടുപ്പിച്ചു. അന്നത്തെ ജനസംഖ്യ (12, 62, 647) ആയിരുന്നു.

കുറുമ്പെയ്യപാലം വിസ്തരിച്ചു രാജാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടി കൊല്ലം 1010 മുതൽ എഴുപ്തത്തിയിരുന്ന സർക്കാർ കോടതികൾ 1032-ൽ നിർത്തപ്പെട്ടു ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിലുള്ള മാതിരിയിൽ ഓരോ സ്ഥലത്ത് സെഷൻ ജഡ്ജിമാരെ നിയമിച്ചു.

ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രചാരം നാട്ടിൽ വർദ്ധിക്കുന്നതിനായി മഹാരാജാവ് രീതിവന്നതപുറത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് നല്ലനല്ല ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൊടുത്തുവന്നു. അതിനാൽ ജനങ്ങൾക്കു ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ താൽപര്യം കൂടിവരികയും ചെയ്തു.

8. ദേവസ്വത കുറിപ്പ് പണം വാങ്ങിയത്.

ക്ഷാമവാധകൊണ്ടും മറ്റുമുണ്ടായ ഉപദ്രവം തീർപ്പാൻ ദിവാൻ ക്ലഷ്ണറാമുവിനെക്കൊണ്ടു സാധിച്ചില്ല. എന്നാലുമല്ല ശ്രീനിവാസറാമുവിന്റെ ഭരണകാലത്തു ഒരു ലക്ഷത്തോളം രൂപ മാത്രം വെള്ളാവില്ലാത്തതിനെത്തുടർന്നു അദ്ദേഹം ക്ലഷ്ണറാമുവിന്റെ ഭരണത്തിൽ വെള്ളാവില്ലാത്തതിനെത്തുടർന്നു 1031-ൽ പല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ശമ്പളം വാങ്ങിക്കൊടുപ്പാനും ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. ഇതെല്ലാം കണ്ടു മഹാരാജാവ് ശ്രീപത്മനാഭകൃഷ്ണൻ തന്നെ അയച്ചുവെച്ചു രൂപ ഗവണ്മെന്റിലേക്കു കടമായി കൊടുക്കുകയും കൊല്ലത്തോളം ഒരു ലക്ഷം രൂപ വീതം തിരിയെ അടയ്ക്കത്തക്കവിധം എപ്പോഴും ചെയ്തും ഉണ്ടായി. അതുകൊണ്ടു തൽക്കാലാവശ്യങ്ങൾ നിവഹിപ്പാൻ സാധിച്ചുവെങ്കിലും പിന്നെയും പണത്തിനുള്ള ദാവിദ്യം തീർന്നില്ല.

9. നവംബറുള്ള കപ്പം ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കുയത്.

കണ്ണാട്ടിലെ നവാബുമായി കാത്തിരുന്നതിനാലും മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തുണ്ടായ ഉടമ്പടിനുസരിച്ച് 6000 രൂപയും ഓരോ

നയും തിരുവിതാംകൂർ കപ്പംകൊടുത്തുവന്നിരുന്നത്, കണ്ണാട്ടിക്കിൻറ ഭരണം ന്യായമിനെ മാറ്റി ഇംഗ്ലീഷുകാർ നടത്തിവന്നതുടങ്ങിയതു മുതൽ അവർ തിരുവിതാംകൂറിനെ കപ്പത്തിൽ അഞ്ചിലൊരുഭാഗം മാത്രമേ നവോദിത കൊടുത്തിരുന്നുള്ളൂ. കുറേക്കാലം അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു. പിന്നെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ നവോദിതന് ഒന്നും കൊടുക്കേണ്ടെന്നും വെച്ചു. കൊല്ലം 1082-ൽ ഇതിനെസ്സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക നിശ്ചയം ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് നേരിട്ടതെന്ന ചെയ്തുകൊടുക്കേണമെന്ന് അവർ മാനദണ്ഡവിനോദാചാര്യപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ച് അണ്ടു തോറും 13,319½ രൂപ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്ന മാനദണ്ഡം നിശ്ചയം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഗ്രഹ മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള എട്ടുലക്ഷത്തിനും പൂറുമൊണ്.

10. യൂറോപ്യന്മാരുടെ വിരോധം.

ടിവാൻ കൃഷ്ണദാസവിന്റെ പെരുമാറ്റങ്ങളും ചില അന്യായ പ്രവൃത്തികളും മിഷ്യനറിമാരും മറ്റുമായി തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് വിരോധത്തിന്നു കാരണമായിത്തീർന്നു. അതുപോലെ തന്നെ ചില്ലറക്കാരങ്ങളുടെപ്പേരും ചെറുതരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അദ്ദേഹം അടിച്ചമർത്തലോടെപ്പിച്ചുവന്നിരുന്ന ഏറ്റവും മറ്റും വലുതുജനങ്ങളുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ വിരോധമുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. ജനറൽ കല്ലന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേലുള്ള വാത്സല്യംനിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതുതരം പ്രവൃത്തിയും സഹ്യമായിട്ടേ തോന്നിയതുമുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ ടിവാൻ കൃഷ്ണദാസിനു ശത്രുക്കളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ വിവേകക്കുറവും ക്രമത്തിൽ കൂടിക്കൂടി വന്നു. യൂറോപ്യൻമാർ മതിരാശിയിലും മറ്റുമുള്ള പത്രങ്ങളിൽ ടിവാണെയും റസിഡൻസിനെയും തിരുവിതാംകൂർ ഭരണരീതിയേയും കുറിച്ചുമായി അറക്കുപിടിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ലേഖനങ്ങൾ തുടർത്തുതരം ഏഴുതി വന്നുതുടങ്ങി. മിഷ്യനറിമാരും മറ്റും ശവർണക്കും ചില റെസിഡന്റുകളും അയച്ചു. ക്രിസ്തുമതത്തിൽച്ചേർന്നവരും തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റ് ഉപദ്രവിക്കുന്നുവെന്നും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മിക്കതും കൈക്കൂലിക്കാരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും, പോലീസ്സുകാർ പല അക്രമങ്ങളും നടത്തിവരുന്നുവെന്നും, ടിവാൻവേണ്ടി റസിഡൻസ് ഇതിനെല്ലാം സഹായിക്കുന്നുവെന്നും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് ശമ്പളം ശരിയായിക്കൊടുത്തു വരുന്നില്ലെന്നും, പണം വേണ്ടതുപോലെ പിടിക്കുന്നില്ലെന്നും, കരുമുള്ള മുതലായതിനുള്ള കത്തകകൾകാരണം നാട്ടിൽ കഴപ്പങ്ങൾ പലതരത്തിലും വലിച്ചുവരുന്നുവെന്നും മറ്റുമായിരുന്നു അവരുടെ

അക്ഷേപത്തിന്റെ മുതൽക്കും. അവക പത്രലേഖനങ്ങളിലും മറ്റി
 ജികളിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളുടെ സ്വഭാവം അന്വേഷി
 ച്ച റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യണമെന്ന മതിയായി ഗവണ്മെന്റ് സിദ്ധത്തിന്റെ
 വശമുള്ളത്. സിദ്ധത്തിന്റെ അക്ഷേപങ്ങൾ മുഴുവനും ജാലാ
 ണെണം ഓരോ സ്വഭാവം നടക്കത്തക്കവിധം അതേത്തർ എഴുതി
 വിട്ടുനൽകണമെന്നും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. യൂറോപ്യൻ മിഷനറിമാർ
 വീണ്ടും പരാതികൾ ഗവർണ്ണർക്കുവീശിയതു. പൊതുജനങ്ങളിൽ
 ചിലരെ ചില മറ്റിവികൾ അറച്ചുവന്നു. ഗവർണ്ണർ സിദ്ധത്തി
 ന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹം ഗവർണ്ണർ ജന
 രാജ സംഗതികളെല്ലാം ധരിപ്പിച്ചു. അതിനെപ്പറ്റി വിചാരിച്ചു
 നടത്തുവാൻ ഒരു കമ്മീഷനെ ഏല്പിപ്പട്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കപ്പെടുക
 യും ചെയ്തു. ഗവർണ്ണർ ജനാധികാരമുള്ള ഈ സംഗതിയിൽ ഒരു ക
 മ്മീഷനെ ഏല്പിപ്പട്ടെന്നു അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതും തീരുമാനമുണ്ടായ
 ഉടമ്പടിനനുസരിച്ചു മഹാരാജാവിന് കൈപ്പറ്റിയപ്പോൾ മതിയെ
 ന്നും അത് മറുപടി അയച്ചത്. അതനുസരിച്ചു മതിയായി ഗവർ
 ണ്ണർ മഹാരാജാവിന് കൈപ്പറ്റിയിട്ടു. അദ്ദേഹത്തിൽ തീരുമാനമു
 റിയെ ഭരണത്തോടു ചില അക്ഷേപങ്ങളും കാണണമെന്നും, നീ
 തി പരിപാലനം ശരിയായി നടക്കുന്നില്ലെന്നും, ജനങ്ങളെ അന്യായ
 മായി ഉപദ്രവിക്കുന്നുവെന്നും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ശമ്പളം മുറയ്ക്കു കൊ
 ട്തുവരാറില്ലെന്നുമുണ്ടെന്നും, കർമ്മമുള്ള മുതലായതിനുള്ള കത്ത
 ക നിമിത്തവും പല കഷ്ടപ്പാടുകൾ നേരിടുന്നുണ്ടെന്നും, അവയെല്ലാം
 പരിഹരിപ്പാൻവേണ്ട എപ്പോഴും ഉടൻതന്നെ ചെയ്യേണ്ടതാണെ
 ന്നും, അല്ലെങ്കിൽ വൈഷമ്യമായിത്തീർന്നേക്കുമെന്നും മറ്റും പ്രസ്താവി
 ച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ കൈപ്പറ്റിയ വന്നതോടുകൂടി തീരുമാനമുൾ
 രാജ്യം ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്ണർമാർക്കു മേൽക്കാരം തുടങ്ങണമെന്ന് ഒരു
 ശ്രമവും നാട്ടിൽ പരന്നു തുടങ്ങി. ഗവർണ്ണർക്കു അദ്ദേഹത്തിൽ കി
 ട്തിച്ചപ്പോൾ മഹാരാജാവിനു വളരെ പശ്ചാത്താപമുണ്ടായി. എങ്കിലും
 ഒട്ടും അടയ്ക്കപ്പെടാതെ അതിലും തീരുമാനം എടുത്തു മഹാരാജാവിനെയും
 മാധവറാവുവിനെയും ദിവാനെയും മറ്റും അറച്ചു വരുത്തി അ
 ലോചിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്നു തക്കതായ ഒരു മറുപടി അയച്ചു. അതിൽ
 രാജ്യഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ച ചില ന്യായങ്ങൾ വന്നു കൂടിപ്പ
 ണ്ടെന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണെന്നും, എന്നാൽ യൂറോപ്യന്മാരുടെയും
 മറ്റും അക്ഷേപങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെയാണെന്നുമില്ലെന്നും, രാജ്യ
 ത്തിൽ ക്ഷാമം ബാധിച്ചതുമിതിത്തം പണത്തിന്നു കുറവുള്ളതും പ
 ന്നതിനാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം ഏതാനും കുടിശ്ശികയായ
 താണെന്നും, അതിന്നു തൽക്കാലം അടയ്ക്കലകറ്റുവ കടം വാങ്ങി മി

കൂതും തീർത്തിട്ടുണ്ടെന്നും, കത്തകനിമിത്തമുള്ള കഴപ്പുണ്ടെന്നും 2000 മ ഹൊരാജാധരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും, എന്നാൽ ഉടൻതന്നെ കത്തകകൾ നി ത്തുന്നതു പണത്തിന്നു ക്ഷാമം നേരിട്ടു ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്കു യുക്ത മായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും രാജ്യത്തിലെ ചെലവുമുതൽക്കു പണം വലുപ്പി ക്കാൻ വേണ്ട പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തവരെന്നുണ്ടെന്നും, ബ്രിട്ടീഷുഗവർ മെന്റിന്റെ പ്രതിനിധിയായ റസിഡൻഷുമായി അഭോചിച്ചാണ് രാ ജ്യഭരണം നടത്തിവരുന്നതെന്നും മറ്റും നല്ലപണ്ണം വിവരിച്ചു പ്രസ്താ വിച്ചിട്ടുണ്ട്.

11. രാജകുടുംബത്തിന്നു ദാരുണത.

രാജകുടുംബത്തിലെ ഒരേ ഒരു പെൺവഴിത്തമ്പുരാനായിരുന്ന റാണി ലക്ഷ്മിഭായി 1033 കന്നി 11-ാംനൂ മുലംതിരുനാൾ കൊച്ചുതമ്പുരാന പ്രസവിച്ചുവന്നശേഷം ആ കന്നി 22-ാംനൂ നാട്ടുനീങ്ങി. അപ്പോൾ അവിടേയ്ക്ക് 28 വയസ്സ് മാത്രമേ പ്രായമായിരുന്നുള്ളൂ. അവിടുന്ന് നാട്ടുനീങ്ങിയതോടുകൂടി രാജകുടുംബത്തിൽ സ്ത്രീസന്താനമില്ലാതായിത്തീർന്നതിനാൽ മഹാരാജാവ് മാവേലിക്കര കോട്ടാരത്തിൽനിന്നു രണ്ടു തമ്പുരാട്ടിമാരെ ദത്തെടുക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും അതിന്നു ബ്രിട്ടീഷുഗവർമെന്റിന്റെ അനുമതിയും വരുത്തുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് 1033 ചന്ദ്ര 14-ാംനൂ രണ്ടു കൊച്ചുതമ്പുരാട്ടിമാരെ ദത്തെടുത്തു. അക്കാലത്ത് ഈ രണ്ടുതമ്പുരാട്ടിമാരിൽ ചാൾംക് 8 വയസ്സും, മറ്റേ അൾംക് 6 വയസ്സും പ്രായമാണ് അയിരുന്നെന്ന്. ഈ 8-ത്ത് മാവേലിക്കര കോട്ടാരത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒന്നാമത്തെ ദത്തുമാണ്.

12. ദിവാൻ കൃഷ്ണവർമ്മന്റെ മരണം.

കൊല്ലം 1033 വൃശ്ചികം ധനു മാസങ്ങളിൽ മുജുപം അടിയന്തിരം നടത്തേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്നും വളരെപ്പണം ചെലവു ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ശമ്പളക്കുടിശ്ശികകൾ അത്യാവശ്യം കൊടുത്തുതീർക്കുന്നതിന്നും മുറുപ്പത്തിന്നും വേണ്ടപണം ശേഖരിപ്പാൻ ദിവാൻ കൃഷ്ണവർമ്മൻ വളരെക്കുറേ സാഹസിക്കേണ്ടിവന്നു. അദ്ദേഹം അതു ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആ അത്യാധ്വാനത്തിന്റെ ഫലമായി അധികം താമസിക്കാതെ അദ്ദേഹം ഗോത്രം ബാധിച്ചു കിടപ്പിലായിപ്പോയി. അ ധനുമാസം ആദ്യത്തിൽ അദ്ദേഹം മരിക്കുകയും ചെയ്തു കൃഷ്ണവർമ്മൻ എന്തു നൂനരയ്യുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം വലിയ ദാരുണീലഭം സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ അത്യാചാര്യനായ സംഭവംമുതൽ രാജകുടുംബത്തോടു ഭക്തിയുള്ള അഭ്യമാനിയെന്നും. മാസത്തിൽ 2000 രൂപ ശമ്പളത്തിൽ 11 കൊല്ലത്തോളം ദിവാൻജോലിയിൽനിന്നും മരിക്കുന്ന സമയത്തു 40,000

രൂപ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനു സ്വത്തുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ദിവാന്റെ വാസസ്ഥലമായ കൃഷ്ണവിലാസത്തിൽ വെച്ച് ദിവസംതോറും അനവധി ജനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം ഭക്ഷണം കൊടുത്തുവന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദിനംപിടിച്ച് കിടക്കുകയല്ല മറിച്ച് ഒരുദിവസം മാരാജാവ് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു ചുറ്റും നോക്കിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു. അറിയാതെയും ചെയ്തുപോയിട്ടുള്ള സകല വീഴ്ചകളും തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ക്ഷമിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം മഹാരാജാവിനോട് ചോദിച്ചു. മഹാരാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ കരുണപൂർവ്വം സമാധാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

13. ദിവാൻ മാധവറാവു

കൃഷ്ണറാവുവിന്റെ മരണശേഷം ആരെയാണ് പിന്നെ ദിവാൻ സ്ത്രോഗത്തിൽ നിയമിക്കേണ്ടതെന്ന കാര്യത്തിൽ അല്പം സംശയമുണ്ടായി. രണ്ടു ദിവാൻപേഷ്വാരന്മാരുള്ളതിൽ വടക്കേഡിവിഷൻപേഷ്വാരായ രാമൻമേനോൻ സർവ്വീസ്സും വെസ്റ്റ് മൂലായ വകുപ്പുകളിൽ പരിചയവും വിദഗ്ദ്ധവും അധികമുണ്ടായിരുന്നു. തെക്കേഡിവിഷൻപേഷ്വാരായ മാധവറാവുവിന് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ അറിയും പരിചയവും കൂടാതെ പ്രാർത്ഥനയും അധികമുണ്ടായിരുന്നു. മഹാരാജാവ് ആയി പൂർത്തിയാക്കി ചുരുക്കരാജാവുമായി ആലോചിച്ച് മാധവറാവുവിനെത്തന്നെ ദിവാൻമാർക്കുവേണ്ടി നിയമിച്ചു. രാമൻമേനോൻ തന്നെക്കൂടി സർവ്വീസ്സും പരിചയവും കൂടാതെ മാധവറാവുവിന്റെ കീഴിലിരിക്കുന്നതിനു ചെറുതൊഴിവുണ്ടായെന്നു കരുതി അദ്ദേഹത്തെ സ്ത്രോഗമായ പെൻഷൻ കൊടുത്തു വിരമിക്കുന്നതിനും നിശ്ചയിച്ചു. അതുപ്രകാരം 1033 മകരം 2-ാംനാൾ മാധവറാവുവിനെ അകറ്റി അഭിവാദനം നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് 35 വയസ്സുമാത്രമേ പ്രായമായിരുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹം 14 കൊല്ലത്തോളം ദിവാനായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണം വളരെ ഉൽകൃഷ്ടവുമായിരുന്നു.

14. മതിരാശി ഗവർണ്ണറുടെ മരണം.

അക്കാലത്തെ മതിരാശിഗവർണ്ണറായിരുന്ന ഹാരിസ്സ് പ്രഭു മഹാരാജാവിന്റെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് 1034 വൃശ്ചികമാസം 16-ാംനാളിൽ മരിച്ചു. നാലുദിവസത്തോളം ഇവിടെത്താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി അതുവരെ നല്ല അഭിപ്രായമില്ലാതിരുന്ന ഗവർണ്ണർ രാജ്യസ്ഥിതിയും അക്കാലത്തേക്കു സ്ഥിരം ദിവാനാക്കിയിരുന്ന മാധവറാവുവിന്റെ ഭരണസാമർത്ഥ്യവും മറ്റും കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു. അതോടുകൂടി മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായവും

തീരെ മാറി. മഹാരാജാവിനെയും ടിപ്പുവിനെയും അദ്ദേഹം വളരെ അഭിനന്ദിച്ചു.

15. ചാന്നാർ ലാഭം.

കൊല്ലം 1034 ധനുമാസത്തിൽ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഹിന്ദുക്കളും ക്രിസ്തുമതത്തിൽച്ചേർന്ന ചാന്നാറാരും തമ്മിൽ ഒരു ലഹള മുണ്ടായി. മിഷ്യൻ പാതിരിമാരുടെ പ്രേണവഴിക്കു ക്രിസ്തുമതക്കാരായിത്തീർന്ന ചാന്നാർ സ്ത്രീകളുടെ വസ്ത്രധാരണ വീതിയാണ് ആ ലഹള മുണ്ടാക്കിത്തീർത്തത്. ആ സ്ത്രീകൾ ഉയർന്നുമാറി ഹിന്ദുസ്ത്രീകളെപ്പോലെ മേൽ മുണ്ടും ജാക്കറ്റും മറ്റും ധരിച്ചുതുടങ്ങി. ചാന്നാത്തികൾ തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെപ്പോലെ വസ്ത്രധാരണം ചെയ്യുന്നത് തങ്ങൾക്കുള്ള ജാതിശ്രേഷ്ഠതയ്ക്ക് അപമാനകരമാണെന്നു ഹിന്ദുക്കളും കരുതിതുടങ്ങി. കർണൽ മൺറോവിന്റെ കാവത്തു ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്ന ചാന്നാർ സ്ത്രീകൾക്കു സുറിയാനി സ്ത്രീകളെപ്പോലെ ഒരു കപ്പലാരം ധരിച്ചുചൊല്ലുവാൻ അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുപുറമെ ധരിക്കുന്ന ഒരു മേൽമുണ്ട് തങ്ങളെ അപമാനിക്കയാണെന്നാണ് ഹിന്ദുക്കൾ മനസ്സിലാക്കിയത്. അതുകാരണം രണ്ടു കൂട്ടരുംകൂടി ലഹളയും തുടങ്ങി. ഹിന്ദു പ്രധാനികൾ ചാന്നാറാരെ വളരെ ഉപദ്രവിച്ചു. ആ വർത്തമാനം അറിഞ്ഞ ഉടനെ ടിപ്പുവിന് മധ്യവറായ ആ സ്ഥലങ്ങളിലെത്തുകയും ലഹള ശമിപ്പിക്കുകയും ഇതുകുതിപ്പിക്കുകയും സമാധാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ 1034 കൽക്കം 12-ാംനൂറു ഈ കാഴ്ചത്തെപ്പറ്റി ഒരു തിരുചെഴുത്തു വിളംബരവും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ആ വിളംബരത്തിൽ ചാന്നാർ സ്ത്രീകൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടാതെ മേൽമുണ്ടു ധരിപ്പാൻ യാതൊരു വിരോധവുമില്ലെന്നും എന്നാൽ അവർ ഉയർന്നുമാറി സ്ത്രീകളുടെ വസ്ത്രധാരണവീതിയെത്തന്നെ ശരിയായി അനുകരിക്കേണ്ടതാണെന്നും എന്തെങ്കിലും ഒരു ചെറിയ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

16. ജനറൽ കല്ലൻ ഉദ്യോഗം ഒഴിഞ്ഞത്.

റസിഡണ്ടു ജനറൽ കല്ലൻ 1035 കുംഭത്തിൽ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം 2. സംവത്സരത്തോളംകാലം റസിഡണ്ടായി തിരുവിതാംകൂറിൽത്താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതിനു ശേഷവും ശിമയ്യപോകാതെ അലപ്പച്ചെത്താമസിപ്പാനാണ് അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തിയത്. അലപ്പച്ചെവെച്ച് 1037-ൽ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ജനറൽ കല്ലൻ ഉദ്യോഗം ഒഴിഞ്ഞപ്പോൾ മിസ്റ്റർ മാർട്ടിൻ എന്ന ആളാണ് റസിഡണ്ടായി വന്നത്.

17. വിക്ടോറിയ മഹാരാജ്ഞിയുടെ സമ്മാനം.

ലണ്ടനിലെ പ്രദർശനത്തിനായുള്ള ഭരണസിംഹാസനം മഹാരാജാവ് വിക്ടോറിയ മഹാരാജ്ഞിക്കു സമ്മാനമായി നൽകിയതിലുള്ള സന്തോഷത്താൽ ആ മഹാരാജ്ഞി മഹാരാജാവിനും ഒരു സമ്മാനം അയച്ചുകൊടുത്തു. അത് വിശേഷപ്പെട്ട തേങ്ങാപതിച്ച കൊളുത്തുള്ളതും ഒരു വശത്തു മഹാരാജാവിന്റെയും മറുവശത്തു മഹാരാജ്ഞിയുടേയും നാമാക്ഷരങ്ങൾ കൊത്തിയുള്ള സ്വർണാലക്കാരം മധ്യത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ളതും പലനരം തങ്കവേലകളുള്ളതുമായ ഒരു അരപ്പട്ടയായിരുന്നു. ദിവാൻ മാധവറാജ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് 1035 മേടത്തിൽ ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി അവിടെ വെച്ചാണ് മഹാരാജാവ് ഈ സമ്മാനം സ്വീകരിച്ചത്. ഈ സമ്മാനത്തിന്റെ സ്മാരകമായി തിരുവനന്തപുരം മുതൽ തെക്കോട്ട് ഒരു തോട്ടവെട്ടിപ്പാൻ നിശ്ചയിക്കുകയും മിസ്റ്റർ പോളിൻസ് എന്ന യൂറോപ്യനെ ഏജന്റിയർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ മേധാവികാശിരാജി നിയമിച്ച് ഉടൻ തന്നെ തോടിന്റെ പണിതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആ തോടിന് അന്നത്തെ വിക്ടോറിയ മാത്താണുൾത്തോട് എന്ന ഒരു നീണ്ടപേരുമിട്ടു.

18. ലീല പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ.

ഭരതഭട്ടത്ത രണ്ടുറാണിമാരിൽ മുത്തറാണിയായ ലക്ഷ്മിഭായി ആററിങ്ങൽ മുത്തമ്പുറൻ തിരുമനസ്സിലെ പള്ളിക്കെട്ട് 1034-മേടമാസത്തിൽ അമോഷമായി നടത്തി. അവളോടൊത്ത് തെക്കത്തട്ടത്ത വരൻ വലിയ വിദ്വാനും കേരളഭാഷാപോഷകനും കേരളഭാഷാഭാസൻ എന്നു കേൾവികേട്ട അളയായ കേരളവർമ്മാദിഗോയിത്തമ്പുരാനാമിരുന്നു.

ആ കൊല്ലത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഭരത സൗകന്ത്യത്തിനു വേണ്ടി രാജ്യത്തെ മുന്യ മുണാറിലോരമായി തിർച്ചിയന്നതു മാറ്റി പത്മനാഭപുരം, തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലം, ചേൽക്ക, ഇങ്ങനെ നാലു ഡിവിഷനാക്കിത്തരിച്ചു. ഇതിൽ ചേൽക്ക ഡിവിഷനാണ് പിന്നെ കോട്ടയം ഡിവിഷൻ എന്ന പേരിൽ മാറിയത്. കൊല്ലം 1035-ൽ അപ്പപ്പുഴത്തുറമുഖത്ത് ഒരു വലിയ ഭീമസ്തംഭം കെട്ടാൻ ഏല്പാട്ടുചെയ്തു. അതിനു വേദപ്രവരണ പണം പിരിക്കുന്നതിനായി അലപ്പുഴെ ചില പുതിയ ചുങ്കങ്ങളും ഏർപ്പാട്ടുത്തി.

19. മഹാരാജാവിന്റെ ചരമം.

തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു തെക്കോട്ടു വെട്ടിച്ചു വന്നിരുന്ന അനന്തവിക്ടോറിയമാത്താണുൾ തോട്ടിന്റെ വേല പരിശോധിക്കുന്നതി

നും മറ്റുമായി 1036-കൾക്കകത്തിൽ മഹാരാജാവ് തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ ചെന്ന് തിരുമനസ്സിലേക്ക് വരുത്തി സുഖപ്പെടുത്തി പിടിച്ചെടുത്താൽ കര ആലസ്യമുണ്ടായി. ഉടനെ തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് തിരിച്ചെഴുന്നള്ളി. ദർബാർമിസിയറൻ്റെ നിഷ്പാദനമായ ചികിത്സകൊണ്ട് ആലസ്യത്തിന് തൽക്കാലം ആശ്വാസമുണ്ടാക്കുകയും അതു രീതി പിടിച്ചുപായില്ല. അല്പദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രോഗം വീണ്ടും വർദ്ധിച്ചു. 1036-ചിങ്ങം 2-ാംനു മഹാരാജാവു നശ്വരിച്ചു.

ഈ ഉത്രതിരുനാൾ മഹാരാജാവും സ്വാതിതിരുനാളെല്ലാമെങ്കിലും നാട്ടുകലയിൽ വലിയ വിഭവമായിരുന്നു. സിംഹധർമ്മലിതം മുതലായ ചില കഥകളിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളും മറ്റും അവിടുന്ന് നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പത്താം പ്രകരണം.

അയിലും തിരുനാൾ മഹാമഹാരാജാവ്.

കാലം 1036—1055.

1. മഹാരാജാവിന്റെ യോഗ്യതകൾ.

കാലം 1036-മാണ്ടു ചിങ്ങം 24-ാംനു അയിലും തിരുനാൾ മഹാരാജാവ് സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തു രാജ്യഭരണം തുടങ്ങി. അക്കാലത്ത് അവിടേക്ക് 29-തിരുവനന്തപുരമാണായിരുന്നത്. റാണി തൽമിണിയോടുകൂടെ പുത്രന്മാരിൽ ഒന്നാമനെയും മൂന്നാമനെയും തമ്പുരാക്കന്മാർക്കു കര വെളിഭൂമിയിലോ വെളിപ്പുറത്തിലോ വെളിപ്പെടുത്തി അതായത് അയിലും തിരുനാൾക്കും അതിൽപ്പിന്നെ നാലാമത്തെ അതായത് വിശാഖത്തിരുനാൾക്കും രാജ്യഭരണം ലഭിച്ചത്. അയിലും തിരുനാൾ മഹാരാജാവ് വലിയ ബുദ്ധിമാനും കലാവിദ്യകളിൽ നിപുണനായിരുന്നു. സംഗീതവിദ്യയിൽ അവിടേക്ക് പ്രത്യേകം സാമർത്ഥ്യവും ജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രസിദ്ധമായ പല സംഗീതാദിപ്രമാണങ്ങളും അവിടുന്ന് തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നാട്ടുനീങ്ങിയമഹാരാജാവ് കരകാലമായി അയിലും തിരുനാൾ തിരുമനസ്സിനോടു കൂടി അല്ലെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ രാജ്യകാര്യങ്ങൾ നടത്തിവന്നിരുന്നത്. അതിനാൽ രാജ്യഭരണം തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഭരണവിഷയങ്ങളിൽ അവിടേക്ക് നല്ല പരിചയവും സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

2. കോമപരിചരം.

മഴ വളരെ കുറഞ്ഞതുകൊണ്ടും ഒരുതരം പൂഴിക്കളുടെ ഉപദ്രവം കൊണ്ടും 1036-ൽ വലിയ കൃഷിപ്പിഴ വന്നുകൂടി. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾക്കെല്ലാം വലിയ ക്ഷാമവും ബാധിച്ചു. അ ക്ഷാമം പരിഹരിക്കാനായി മഹാരാജാവ് അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു ധാരാളം നെല്ല് അരിയും വരുത്തിക്കളയും ചുരുങ്ങിയ വിധയ്ക്കു സാധുജനങ്ങൾക്കു കൊടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇഞ്ചിനീയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ പല പുതിയ വേലകളും തുടങ്ങിച്ച് ദോബലമുള്ള വടക്കു ധാരാളം വേലയുണ്ടാക്കി ശരിയായ ശമ്പളവും കൊടുത്തുവന്നു. രണ്ടുവർഷം രൂപയോളം സക്കാർക്കുത്തലും ഇളവുചെയ്യുകൊടുത്തു.

3. കുത്തകകൾ നിറുത്തിയത്.

1036-ാ മാണ്ടിൽത്തന്നെ കുരുമുളകിന്മേൽ ചുമത്തിയിരുന്ന സക്കാർക്കുത്തക ഒരു തിരുവെഴുത്തു വിളംബരംമൂലം നിർത്തൽ ചെയ്ത് അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കയറ്റിനയക്കുന്ന കുരുമുളകിന് ഒരു ചുങ്കം ഏർപ്പെടുത്തി. പുകയിലയും മുൻകാലം മുതൽക്കുതന്നെ കുരുമുളകിനെപ്പോലെ ഒരു കുത്തകചൂരക്കായിരുന്നു. കുത്തകക്കാരുടെ പുകയില സക്കാരിൽനിന്നു വാങ്ങുകയും സക്കാർപണ്ടകശാലകളിൽവെച്ച് രാജ്യത്തിലുള്ള കച്ചവടക്കാർ വിറ്ററുപരികയുമാണു ചെയ്തിരുന്നത്. അ കച്ചവടക്കാർ നാട്ടുകാർക്കു വളരെ അധികം വിലയ്ക്കു വിറ്ററു പണം സമ്പാദിച്ചുവന്നു. അതിനാൽ ക്രമത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കുപദ്രവവും വർദ്ധിച്ചുവന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെപ്പോലെതന്നെ കൊച്ചി, മലയാളജില്ല ഈ രാജ്യങ്ങളിലും ഈവക സാധനങ്ങൾക്ക് മുപ്പതു കുത്തകയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഏഴെട്ടുകൊല്ലമായി കൊച്ചിരാജാവും ബ്രിട്ടീഷുകാരും അവക കുത്തകകൾ ഉപേക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ പുകയിലയ്ക്കു വില കുറവുമായിരുന്നു. അതുകാരണം അവക പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു വിചകുറഞ്ഞ ഗ്യാജപ്പുകയില തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു ധാരാളം വന്നുചേർന്നുതുടങ്ങി. പുകയിലക്കച്ചവടത്തിൽനിന്നു സക്കാരിലേക്കുണ്ടാകേണ്ട അദായം വ്യാജപ്പുകയിലക്കച്ചവടക്കാരുടെ മടിശ്ശീലയിലേക്കു മാറുവാനും തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ സക്കാർവകയായ പുകയിലക്കച്ചവടം സക്കാരിലേക്കു നഷ്ടത്തിനും ജനങ്ങൾക്കു കഷ്ടപ്പാടിനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു അഴിമതി കാനിപ്പാൻ സൗകര്യത്തിനും കാരണമായിത്തീർന്നു. ഈവക ദോഷങ്ങൾ തീറ്റാൻവേണ്ടി ടിവാൻ മാധവ രാധുവിന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് 1039-ൽ മഹാരാജാവ് പുകയിലമേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കുത്തകമേപ്പാടും ഉപേക്ഷിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്ന പുകയിലയ്ക്കു ഒരു ചുങ്കം ഏ

പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങൾക്ക് അതുനിമിത്തം കഷ്ടപ്പാടു വളരെ കുറഞ്ഞു. സർക്കാരിലേക്ക് തൽക്കാലം കുറെ ചാനനപ്പുറമുണ്ടായെങ്കിലും പുകയിലക്കച്ചവടത്തിൽനിന്നു കിട്ടിയിരുന്ന അഭയത്തേക്കാൾ വളരെയധികം അഭയം ഈ സാധനത്തിന്നുണ്ടുണ്ടെന്നായിരുന്നു ക്രമത്തിൽ കിട്ടിത്തുടങ്ങി. ഈ രണ്ടു പരിഷ്കാരങ്ങളും മഹാലാജാവിന്റെയും മാധവറാപ്പുവിന്റെയും കീഴ്തി വാല്മീകൻ കാണുകയും ചെയ്തു.

4. കച്ചവടസംരംഭനായ അടവടി.

തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്ന് ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലേക്ക് അടവടിക്കായച്ചിരുന്ന കച്ചവടസാധനങ്ങളിന്മേൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ വഹിച്ച തിരുവച്ചമത്തിയിരുന്നു. അതുപോലും ആ രീതിവ കൊടുക്കുന്നതു കൂടാതെ കഴിപ്പാൻപോണ്ടി തിരുവിതാംകൂറിലെ കച്ചവടക്കാർ തിരുവിതാംകൂറിലെത്തുറമുഖങ്ങളിൽനിന്നു പരക്കുകൾ ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലേക്കും മറ്റും കയറ്റി അയക്കാതെ അവയെല്ലാം ബ്രിട്ടീഷുകാരിൽ കൊണ്ടുപോയി അവിടെനിന്നു കയറ്റി അയച്ചു തുടങ്ങി. അതിന്റെ മഹാമാധി തിരുവിതാംകൂറിലെ തുറമുഖങ്ങളിലുള്ള കച്ചവടം മിക്കതും നശിച്ചു തുടങ്ങി. ഈ സംഗതിക്ക് ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനായി ടിയാൻ മാധവറാപ്പുവിന്റെ പരിശ്രമത്താൽ കൊല്ലം 1039 ആദ്യത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറും കൊച്ചിയും ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയ്ക്കുകി യെമ്പടിക്കു ചെന്നുനിന്നു സാധിച്ചു. ആ ഉടമ്പടിയിലെ പ്രധാന സംഗതികൾ താഴെ വിവരിക്കുന്നവയാണ്.

(1) ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലുള്ള കച്ചവടസാധനങ്ങളിൽ പലതും ചുങ്കം കൂടാതെ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉറക്കമതിചെയ്യാൻ മഹാലാജാപ്പു സമ്മതിച്ചു. എങ്കിലും രാജ്യത്തേക്കു പ്രത്യേകം മുതലെടുപ്പുള്ള പുകയില മുതലായി ചില സാധനങ്ങളിൽ ചുമത്തിയിരുന്ന ചുങ്കങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല.

(2) മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഇന്ത്യയിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന സാധനങ്ങളിന്മേൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ചുമത്തിയിരുന്ന ചുങ്കം നിന്നു തുല്യമായ ചുങ്കം മാത്രമേ തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് അവക രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരുന്ന അവക സാധനങ്ങളിന്മേൽ ചുമത്തുകയുള്ളൂ. എന്നു മഹാലാജാപ്പു സമ്മതിച്ചു. അതിനുപകരമായി തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന സാധനങ്ങളിന്മേലുണ്ടായിരുന്ന ചുങ്കം ഇംഗ്ലീഷുകാരുപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു കൊണ്ടുപോകുന്ന ഉപ്പ്, കുറുപ്പ് മുതലായി ചില സാധനങ്ങളിന്മേലുള്ള ചുങ്കം അവരും ഉപേക്ഷിച്ചില്ല.

(3) ബ്രിട്ടീഷുകാചരിത്രത്തിൽ വെച്ച് ഓരോ സാധനങ്ങളിന്റേയും മൂല്യം പിരിച്ച് അ സംഖ്യ ബ്രിട്ടീഷുകാരും കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും ഭാഗിച്ചെടുക്കുന്നതിനും മൂന്നു കക്ഷികളും സമ്മതിച്ചു.

(4) അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിൽ കൊണ്ടുവന്ന അവിടെ നിന്നു തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്ന സാധനങ്ങളിന്റേൽ ഈ ഉദ്യോഗാലയം തിരുവിതാംകൂറിനു മൂന്നു ചുരുങ്ങാൻ പാടില്ലാത്തതിനാൽ ആ വഴിക്കുവരുന്ന ധനനഷ്ടം പരിഹരിക്കുവാൻ അങ്ങിനെ നല്ലതിനായിട്ടും രൂപവീതം ആ വശയ്ക്ക് ഇംഗ്ലീഷുകാർ തിരുവിതാംകൂറിനു കൊടുപ്പാൻ സമ്മതിച്ചു.

മേൽപ്രകാരമുള്ള ഉടമ്പടി ചെയ്തതിനാൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ തുറമുഖങ്ങൾ വഴിക്കുള്ള കച്ചവടം വീണ്ടും വളർന്നുവന്നിരിക്കുന്നു.

5. ന്യായശാലാപരിഷ്കാരം.

ദിവാൻ മായവറാച്ച അഭിപ്രായപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിലെ കോടതികൾ അനുസരിച്ചു വന്നിരുന്ന ന്യായപരിപാലന ക്രമത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലെ കോടതികളിലും മാറ്റം വരുത്തി. അപ്പീൽക്കോ-തിക്ക് 'സർക്കോടതി' എന്നു പേരിട്ടുകയും അതിൽ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ മാറ്റങ്ങളായിരുന്ന മൂന്നു സെഷൻ കോർട്ടുകളും അഞ്ചു ജില്ലാ കോടതികളും നിൽത്തൽ ചെയ്ത് അവയ്ക്കു പകരം നാലു ഡിസ്ട്രിക്ട് കോടതികൾ ഏർപ്പെടുത്തി അവയ്ക്ക് സിവിൽ ക്രിമിനൽ അധികാരങ്ങൾ കൊടുത്തു. ചിലർ തക്കങ്ങൾ തീർന്നതിനാലും പുതിയ കോടതികളും ഏർപ്പെടുത്തി. മായവറാച്ചവിന്റെ സഹപാഠിയും സമയനാമയ സഭാശിവൻപിള്ള എന്ന അദ്ദേഹം 1039-ൽ സർക്കോടതിയിലെ ഒന്നാം ജഡ്ജിയായി നിയമിച്ചു. ജഡ്ജിമാരുടെ ശമ്പളവും വർദ്ധിച്ചു. അതുവരെ കോ-തികളിൽ എല്ലാ ജഡ്ജിമാരും ഒന്നിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് എല്ലാത്തരം കേസുകളും വിചാരണ ചെയ്യുന്നതെന്നത്. ആ സമ്പ്രദായം മാറ്റി വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട വാദങ്ങളുള്ള കേസുകൾ മാത്രം എല്ലാ ജഡ്ജിമാരും മേൽ വിചാരണ നടത്തിയാൽ മതിയെന്നും മറ്റുള്ളവർ ഓരോ ജഡ്ജിമാർ പ്രത്യേക വിചാരണയെടുത്ത് മതിയെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. മുൻസിഫ്മാരുടെയും അധികാരത്തിൽനിന്നും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി അവർക്ക് അധികാരങ്ങൾ കൂട്ടിക്കൊടുത്തു. മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതി തുടങ്ങിയവയിലും ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി.

6. ചോട്ടമ്പു പരിഷ്കാരം.

തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭാഗസ്വങ്ങൾ മിക്കതും സക്കാർവകയായ

തോട്ടുകൂടി ഈ രാജ്യത്തിലുള്ള വസ്തുക്കളിൽ അധികഭാഗത്തിന്റെയും ജന്മി സക്കാരിയായിത്തീർന്നിരുന്നു. അങ്ങനെ സക്കാരിലേക്കു ജന്മാവകാശമുള്ള വസ്തുക്കൾ കടിയാനവന്മാർ പാട്ടക്കാരുടെ നിലയിൽ കൃഷിയെന്ന് അനുഭവിച്ചുവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ വസ്തുക്കളിൽ പാട്ടക്കാർക്ക് സ്ഥിരമായ യാതൊരവകാശവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ജന്മിയായ ഗവർണ്മെന്റിന് എപ്പോഴെങ്കിലും ഇഷ്ടംപോലെ പാട്ടക്കാരനെ ഒഴിപ്പിക്കാം. അതിനാൽ പാട്ടക്കാരന് മറ്റൊരാൾക്കു വില്ക്കുന്നതിനോ കറിക്കു കൊടുക്കുന്നതിനോ ഉപയോഗപ്പെടുന്ന നാണയവകാശവും വസ്തുവിന്മേൽ സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകാരനും സ്ഥിരമായി പ്രയത്നംചെയ്തു വസ്തുക്കൾ പുഷ്പിപ്പെടുത്തുന്ന സംഗതിയിൽ കടിയാനവന്മാർക്ക് ശ്രദ്ധയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, അതാതു കൊല്ലത്തിൽ വല്ലതും കിട്ടുന്നമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി വല്ല പ്രയത്നവും കാട്ടികൂടുക എന്ന മട്ടായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടു വസ്തുക്കൾക്കു ഗുണവും ക്ഷയിച്ചു തുടങ്ങി. ഈ ദോഷങ്ങൾ പരിഹരിപ്പാനായി മഹാരാജാവും മാധവറാജാവും കൂടി അലോചിച്ച് കൊല്ലം 1040-ൽ മഹാരാജാവ് സക്കാർവക വസ്തുക്കളുടെ ഉടമസ്ഥത കടിയാനാക്കു കൊടുത്തു. അതിനാൽ അവക വസ്തുക്കൾ അനുഭവിച്ചു വരുന്നവക്ക് അവയെ കൈമാറ്റം ചെയ്യാനും മാറ്റം അധികാരം ലഭിച്ചു. പ്രയത്നം ചെയ്തുന്നതാക്കിയ വസ്തുക്കളെ ഇഷ്ടംപോലെ ജന്മി തട്ടിക്കൊണ്ടു പോയില്ലെന്നു നിലപറഞ്ഞപ്പോൾ കടിയാനവന്മാർ നല്ല വണ്ണം പ്രയത്നം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ആ വഴിക്കു ക്രമത്തിൽ വസ്തുക്കൾക്കു ഗുണം വർദ്ധിച്ചതും അവയിൽ നിന്നു സക്കാരിലേക്കു കടിയാനാക്കും അവയോ അധികം കിട്ടുവാനും സംഗതിയുടവന്നു.

7. ൧൦൭ പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

അഞ്ചൽഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു പരിഷ്കരിച്ച് ചൊതുജനങ്ങൾക്കും അവശ്യംപോലെ എഴുത്തുകൾ മുദ്രയായത് അയ്പ്പാൻ വേണ്ട സൗകര്യമുണ്ടാക്കി. അഞ്ചൽവകുപ്പു മുന്പുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അതിൽ സക്കാർവക എഴുത്തുകൾ, ചൊട്ടാത്തിലേക്കുള്ള ചില സാമാനങ്ങൾ മുതലായത് അനുപ്രാണേ ഏല്പാട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, അതു ദേദേപ്പട്ടത്തി ചൊതുജനങ്ങൾക്കും ഉപയോഗമാക്കിത്തീർത്ത് 1047-ൽ അതിലുൾക്കൊള്ളാൻ മഹാരാജാവാണ്.

ജനങ്ങൾക്ക് ഉപദ്രവകരമായിരുന്ന കാണപ്പണം, വണിപ്പെണം, പൂരപ്പണം, ദോരപ്പണം മുതലായി പലതരം ചില്ലറ വരികളും 1040-ൽ നിർത്തപ്പെട്ടു. സാധുക്കളായ കടിയാനന്മാരുടെ വേരിൽ അനേകം കാലമായി കറക്കിപ്പിടിച്ച കൂടിനിന്നിരുന്നതെല്ലാം ദിവാ

ന്റെ ശുപാർശപ്രകാരം മാരാജാവും വിട്ടുകൊടുത്തു. നാഞ്ചിനാട്ടിനെ ചില സ്ഥലങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന കൂടുതൽ കരങ്ങളും കുറച്ചുചെയ്തുകൊടുത്തു. മലകളിലും പലതരം കൃഷികൾ ചെയ്യുന്നതിന്നു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കയും ആ വ്യയത്തിൽ ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. കാപ്പി, തേയില തുടങ്ങിയവ കൃഷിചെയ്യാൻ യൂറോപ്യന്മാർക്കു മറ്റും സ്ഥലങ്ങൾ പരിച്ചുകൊടുത്തു. പീരുമേട്, ചെങ്കോട്ട, അശ്വമല എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലാണ് അധികവും ആധിക തോട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കുവാൻ സ്ഥലം പരിച്ചുകൊടുത്തത്.

ആധാര മുതലായ രേഖകൾ രജിസ്റ്റർചെയ്യുന്നതിന് കൊല്ലം 1043-ൽ ഒരു പ്രത്യേക ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഏർപ്പെടുത്തി. രാജ്യത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും രജിസ്റ്റർകച്ചേരികൾ സ്ഥാപിച്ചു.

വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിലും പല പുതിയ ഏർപ്പാടുകളും ചെയ്തു. തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു കോളേജ് സ്ഥാപിച്ചു. അനേകം പ്രദേശങ്ങളിൽ പട്ടണമായി ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടങ്ങളും മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി. പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട പാഠപുസ്തകങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിന്നും മറ്റുമായി ഒരു ബുക്കുടമ്മറി യെ നിയമിച്ചു. പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുവാനായി ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റും സ്ഥാപിച്ചു. നിയമവിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു ലാ ക്ലാസും ഏർപ്പെടുത്തി.

ചെറുജനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി പലേടത്തും ധർമ്മശാല പതികൾ സ്ഥാപിച്ചു. ഗോവസ്ഥാപ്രയോഗം നാട്ടിലെങ്ങും നടപ്പാക്കി.

ഇഞ്ചിനീയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു പരിഷ്കരിച്ച് ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു വഴിയായി രാജ്യത്തിൽ പല പുതിയ റോഡുകളും വെട്ടിച്ച് വാഹനങ്ങൾക്കും മറ്റും ഗതാഗതസൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അതുപോലെതന്നെ പല തെട്ടുകളും വെട്ടിച്ചു. പല സ്ഥലങ്ങളിലും പുതിയപാലങ്ങൾ പണിയിക്കയും പഴയപാലങ്ങൾ കെട്ടുതീർപ്പിച്ചു നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു. സർക്കാർവകനായി അനേകം കെട്ടിടങ്ങൾ പണിയിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള പുത്തൻകച്ചേരിയും ജനറൽ അശുപത്രി മുതലായ കെട്ടിടങ്ങളും ടിവാൻ മായാപറാവുവിന്റെ പ്ലാൻ അനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ഇക്കാലത്ത് പണിയിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. തിരുവനന്തപുരം കോളേജിന്റെ കെട്ടിടവും പുനലൂർ പാലവും വർദ്ധത്തുറപ്പും പണിയിക്കുന്നതിന്നും മായാപറാവുവിന്റെ മേൽ നോട്ടത്തിൽത്തന്നെ വേല ആരംഭിക്കയും ചെയ്തു.

8. ചില വിശേഷസംഭവങ്ങൾ.

തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബത്തിലേക്കു ഭരണത്തുടക്കമെടുത്തുവന്ന അവസരങ്ങളിൽ കീടുന്നപ്പോൾ സിദ്ധ്യാർ മഹാരാജാവ് ഭരണത്തുടക്കുന്നതിനെ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെന്റു സമ്മതിക്കുന്നതാണെന്ന വിവരം കാണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സന്നദ്ധത വിജ്ഞാപനം മഹാരാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം വൈസറായി കൊല്ലം 1037-22-ാം 19-ാം-ൽ ക്രിസ്തു വർഷം 1864 ഏപ്രിൽ 30-ാം-നു മഹാരാജാവിനയച്ചുകൊടുത്തു. 1038 തുലാമാസത്തിൽ മതിരാശി ഗവർണ്ണർ സർ, വിദ്യുത ഡാനിസൻ തിരുവിതാംകൂറിൽവന്നു. അക്കാലത്തുതന്നെ മഹാരാജാവ് മതിരാശി ക്ഷേത്രം കണ്ടു. അവിടെയുണ്ട് ഗവർണ്ണർ കാണുകയും ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരിൽ ആയിരം വർഷം മഹാരാജാവാണ് ആദ്യമായി മതിരാശിയിലേക്കെഴുന്നള്ളിയിട്ടുള്ളത്.

1042 തുലാമാസത്തിൽ കൊച്ചിരാജാവ് തിരുവിതാംകൂറുതെഴുന്നള്ളി മഹാരാജാവിനെക്കണ്ടുകയും രണ്ടുദിവസം മഹാരാജാവിന്റെ അതിഥിയായിത്താഴ്ന്നുകൊണ്ടു ചെയ്തു. കാത്തിരുത്തിയതാൽ മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തുണ്ടായതും കൊച്ചിരാജാവ് തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിക്കുന്നത് ആദ്യമായി ഇക്കാലത്താണ്.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അധീനതയിൽ ഇരുന്നതിൽ ദുഃഖിച്ചതോടുകൂടി ഇന്ത്യയിലെ രാജാക്കന്മാർക്ക് 'മഹാരാജാ' എന്നുള്ള പദം ഇംഗ്ലീഷ് ഗവണ്മെന്റു കൊടുത്തിട്ടു വേണമെന്നുള്ള ഒരുപോഴും വന്നുകിട്ടിയിരുന്നു. അതിനാൽ കാത്തിരുത്തിയതാൽ മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തിനുശേഷം കൊല്ലം 1042-ാമാണ്ടുവരെയും തിരുവിതാംകൂർ രാജാക്കന്മാർക്ക് മഹാരാജാ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരില്ലായിരുന്നു. 1042-ൽ ആയിരം വർഷം തിരുവിതാംകൂറിലേക്ക് മഹാരാജാ എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റു കൊടുക്കയും ആ സ്ഥാനപ്പേർ രാജ്യം വാഴുന്ന അവിടുത്തെ അടുത്ത മുറക്കാൽ പരമ്പരയായി ഭവിക്കത്തക്കവണ്ണം അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്തുവർഷം 1800 മെയ് മാസത്തിന് കൊല്ലം 1041-ൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഭരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ട് അവിടേക്ക് ജി. സി. എസ്. എച്ച്. എന്ന സ്ഥാനവും ടി. വാൽ മാധവരാച്ചാറിന് കെ. സി. എസ്. എച്ച്. എന്ന സ്ഥാനവും ഇന്ത്യാമഹാരാജാവിന് നൽകിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെത്തുടർന്ന് മറ്റു കുറേക്കാൾ മതിരാശി ഗവർണ്ണറോടു വാങ്ങുന്നതിനായി 1042-ൽ മഹാരാജാവ് മതിരാശിയിലേക്കെഴുന്നള്ളി. അവിടെയെച്ച് 1042 കുംഭം 5-ാം-നു ദർബാർ നടത്തുകയും ആ അവസരത്തിൽ ഗവർണ്ണർ മഹാ

രാജാവു തിരുമനസ്സിലെയും ദിവാനെയും വളരെ പ്രശംസിച്ചു് ആ വക മുദ്രകൾ നൽകുകയും ചെയ്തു.

1042-ൽ തിരുവനന്തപുരം കാഴ്ചബംഗ്ലാവിടെ തോട്ടത്തിൽവെച്ച് ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്ന സസ്യങ്ങൾ, പക്ഷികൾ, പുഷ്പങ്ങൾ, ധാന്യങ്ങൾ, മുതലായവയുടെ ഒരു പ്രദർശനം നടത്തി. ഇത് വിതവിതാംകൂറിൽ നടത്തിയ ഒന്നാമത്തെ പ്രദർശനമാണ്.

1043 കുംഭമാസത്തിൽ മതിരാശി ഗവർണ്ണർ നേപ്പിൾ ഉദ്യോഗം പതിയും തിരുവിതാംകൂറിൽവന്നു് മറ്റൊരാജാവുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി.

1045 മീനത്തിൽ ഇന്ത്യാമഹാരാജാക്കിയുടെ പുത്രനായ എഡ്വിൻബറോവിടെ പ്രഭു മതിരാശിയിൽ വന്നിരുന്നു. ആ അവാസത്തിൽ മറ്റൊരാജാവും മതിരാശിയിലേക്കു് നോക്കിയിരുന്നു.

9. ദിവാൻ മധവറാവുവിന്റെ രാജി.

ദിവാൻ മധവറാവുവിന് മറ്റൊരാജാവുമായി സുഖവിശേഷം നേരിടുകയാൽ 1047 ഇടവം 30-ാംനം അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗം രാജിക്കൊടുത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു പോയി. 1033-മുതൽ 1047-വരെ യായി 14 സംവത്സരത്തോളം ദിവാനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണം ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടവും ശ്രദ്ധനിറയവുമായിരുന്നു. പ്രജകൾക്കും രാജാവിനും രാജ്യത്തിനും ഒരുപോലെ അഭിവൃദ്ധി കരമായിട്ടുള്ള വിധത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ഭരണം നടത്തിയിരുന്നതെന്ന്. ഉദ്യോഗം രാജിവെച്ചുപോയ അദ്ദേഹത്തിനു മറ്റൊരാജാവ് മാസത്തിൽ അതിരംരൂപവീതംപെൻഷൻ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു. മധവറാവുവാക്കട്ടെ ശേഷംകാലം മതിരാശിയിൽ സ്വസ്ഥമായിത്താമസിക്കണമെന്നാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ മതിരാശിയിൽ ചെന്ന ഉടൻതന്നെ വൈസറായിയുടെ മെഴൺസിലിൽ ഒരു മെമ്പറായിരിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചു. അത് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചില്ല. എങ്കിലും ഉടൻതന്നെ അക്കാലത്തെ ഇൻഡോർ മറ്റൊരാജാവ് മധവറാവുവിനെ ദിവാനായി നിയമിച്ചത് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. രണ്ടുസംവത്സരത്തോളംകാലം ഇൻഡോർ ദിവാനായിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തെ ബറോഡാരാജ്യത്തിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു. അക്കാലത്തെ ബറോഡാമറ്റാരാജാവ് പ്രായപൂർത്തി വന്നിട്ടില്ലാത്ത അളായിരുന്നതിനാലും അവിടെ സമത്സനായ ഒരുഭരണവിഭാഗംന്റെ ആവശ്യം നേരിട്ടിരുന്നതിനാലും അവിടുത്തെ ദിവാൻറിയുൻറായിട്ടാണ് മധവറാവുവിനെ നിയമിച്ചത്. ഏഴു സംവത്സരം ആ ഉദ്യോഗത്തിൽ ഇരുന്ന അദ്ദേഹം വളരെ പ്രാതി സത്യാഭിച്ചു. അതിനുശേഷം ആ രാജാ സർ, ടി. മധവറാവു

പത്തുസംവത്സരത്തോളം സ്വാസ്ഥജീവിതം നന്ദിക്കുകയും 1066 മിനു 23-ാംനും 63-ാംത്തെ വയസ്സിൽ പരലോകം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

10. ടിവാൻ ശേഷയുശ്ശേ.

സർ, ടി. മാധവറാവു തിരുവിതാംകൂർ ടിവാൻദ്വാരാ രാജി കൊടുത്തതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സഹചാര്യായിരുന്നാലും മദിരാശിയിലെ വെസ്റ്റ് ബോർഡിൽ ഹെഡ് ശിരസ്സുമാതളോഹത്തിലിരിക്കുന്നാലുമായ ചു. ശേഷയുശ്ശേയുടെ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ശുപാർശനുസരിച്ച് തിരുവിതാംകൂർ ടിവാനായി 1047 മി. മുനത്തിൽ മഹാരാജാവു നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൽ ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു തൽക്കാലമെന്ന നിലയിലാണ് നിയമിച്ചത്. 1048-ൽ അദ്ദേഹത്തെ ടിവാൻദ്വാരാത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. ശേഷയുശ്ശേ ടിവാൻദ്വാരാ ഗം ഏറ്ററ കാലത്ത് മാധവറാവുവിന്റെ ഭരണസാമന്ത്യത്താൽ രാജ്യം വളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു നിലവിലായിരുന്നു. അതിനാൽ ശേഷയുശ്ശേയുടെ അദ്ദേഹത്തെ നിലനിർത്തുകയും അതിന്നുതാല്പര്യമായ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും മാത്രമേ ചെയ്യാനുള്ളൂണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

11. ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

രാജ്യത്തിന്റെ മുതലെടുപ്പിന്നനുസരിച്ചുമാത്രമുള്ള ചെലവിന്റെ വ്യവസ്ഥയും അങ്ങിൽ ഇന്നിന്ന, ഇന്നങ്ങിൾനിന്ന് ഇത്രയത്ര സംഖ്യ വരവുണ്ടെന്നും ഇന്നിന്ന ഇന്നങ്ങിൾക്ക് ഇത്രയത്ര ചെലവുചെയ്യേണമെന്നും മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കുന്ന അടങ്ങൽ കണക്കുസമ്പ്രദായവും ശേഷയുശ്ശേ ടിവാൻ ഏറ്റെടുത്തി. വടക്കൻതാലൂക്കുകളിലെ ജനങ്ങൾക്കു സൗകര്യത്തിനായി അലപ്പുഴ ഒരു ജില്ലാക്കോടതി സ്ഥാപിച്ചു. സർക്കാർക്കോടതി പരിഷ്കരിക്കുകയും ബാഗ്ലസ്റ്റ് പരീക്ഷ ജയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു യൂറോപ്യനെക്കൂടി ജഡ്ജിയായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. സർക്കാർദ്വാരാസ്ഥാനാരുടെ ശമ്പളം കൂട്ടി. കാരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മേലധികാരികളുടെയും അധികാരങ്ങൾ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി അവരുടെ മേൽ ദിവാൻമുള്ള അധികാരങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അതുവരെയും ടിവാൻജിമർ നടത്തിവന്നിരുന്ന മജിസ്ട്രേറ്റുകാരും ഉപേക്ഷിച്ചു. സർക്കാർ ഏഴുത്തുകത്തുകളും കണക്കുകളും മറ്റും പനയോലയിൽ ഏഴുതിവന്നിരുന്ന സമ്പ്രദായം നിർത്തി അവയെല്ലാം കടലാസ്സിൽ ഏഴുതുന്ന ഏർപ്പാടു നടപ്പാക്കി. ഉപ്പുഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുണ്ടായിരുന്ന ചില അഴിമതികൾ നിർത്തി. അധികം കൂടിനിർത്തുന്ന കരക്കടിശ്ശികകൾ കുടികൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. കൃഷി മരമത്തുവേലകൾ പലതും ചെയ്യിച്ചു. വടക്കുയിലെ കന്നമത്തെ തുറപ്പിന്റെ

പണിതിട്ട് കൊല്ലം 1050 മകരമാസം 3-ാംനാളിൽ അതിൽ കൂടി ഗതാഗതം നടപ്പാക്കി. ശുചിത്വത്തെയും തിരുവനന്തപുരത്തെയും മോപ്പാങ്ങുണ്ടെയും കേട്ടു രീർപ്പിക്കുകയും തിരുവനന്തപുരത്തെ കേളോജ് കെട്ടിടം കാർച്ചവെംഗ്ലാപുകെട്ടിടം ഇവയുടെ പണി പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. ഗ്രാമുകൊടുത്ത് രാജ്യത്തിലെല്ലാം അറേക്കം പള്ളിക്കുടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു പാക്കോളേജും ഏർപ്പെടുത്തി. ഒരു പ്രധാന ജയിൽ (സെൻട്രൽ ജയിൽ) തിരുവനന്തപുരത്തും അപ്രധാനങ്ങളായ നാലു ജയിലുകൾ നാലു ഡിവിഷനിലും വിശേഷാൽ ഒരു ജയിൽ അലപ്പുണ്ടെയും ഏർപ്പെടുത്തി. 1050 ഇടവം 6-ാംതീയതി ജനസംഖ്യയുടെ ഒരു കണക്കു ശേഖരണമുണ്ടായിച്ചു. അതു പ്രകാരം അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസംഖ്യ 23, 11, 379 ആയിരുന്നു. ധർമ്മപാലനങ്ങൾ മതസ്ഥാപനങ്ങൾ ഇവയിലും അനാവശ്യമെല്ലാം കുറച്ചു ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പാക്കി. 1052-ൽ ഇന്ത്യയിൽ പരക്കെയുണ്ടായ ക്ഷാമം നിമിത്തം അറേക്കം ജനങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നുകൂടിയിരുന്നു. അപകൾല്ലാം രക്ഷിച്ചുനേടത്തോളം അന്നവസ്രാഭിദാനങ്ങളും മറ്റു സാധനങ്ങളും മാനദണ്ഡം ചെയ്തുകൊടുത്തു.

12. യൂറോപ്യന്മാരുടെ വീക്ഷണം.

തിരുവിതാംകൂറിൽ താമസിച്ചവരുന്ന ബ്രിട്ടീഷുദ്രോഹസ്ഥന്മാരല്ലാത്ത യൂറോപ്യന്മാർ വല്ല കാര്യവും ചെയ്താൽ അവരെയും ഇവിടുത്തെ നിതിന്യായ കോടതികളിൽ വിസ്തരിച്ചു ശിക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം തിരുവിതാംകൂറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു നിമമപ്രകാരം മുഖിലെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം 1837-ന് കൊല്ലം 1012-ൽ ആ നിരമ്മം സമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്ത്യാഗവർണ്മെന്റ് ഒരു വിളംബരവും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് 1041-ൽ അലപ്പുണ്ടെ കച്ചവടം ഏജൻസായിരുന്ന ജോൺവില്ലറ്റ് എന്ന യൂറോപ്യനെ സർക്കാർ പണം അപരമരിച്ചു കുറഞ്ഞിന വിസ്തരിച്ച് അയാൾക്ക് രണ്ടു സംവത്സരത്തെ തടവുശിക്ഷ കൊടുത്തു. ചില യൂറോപ്യന്മാരുടെ അപരാധനി നിമിത്തം, തിരുവിതാംകൂർ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ആ പ്രവൃത്തി ശ്രമംല്ലെങ്കിലും കുറവായെല്ലാ യൂറോപ്യന്മാരെ നിതിന്യായപ്രകാരം വിസ്തരിപ്പാനും ശിക്ഷിപ്പാനും തിരുവിതാംകൂറിന് അധികാരമില്ലെന്നും മതിയെ ഗവർണ്മെന്റ് എഴുതി അയച്ചു. അക്കാലത്തെ ദിവാനായിരുന്ന മാധവറാപ്പു തിരുവിതാംകൂർ ഗവർണ്മെന്റിന് ആ അധികാരമുണ്ടെന്നും തിരുവിതാംകൂറും ബ്രിട്ടീഷുഗവർണ്മെന്റുമായുള്ള ഉടമ്പടിപ്രകാരം മുന്പുണ്ടായിരുന്ന ആ അധികാരത്തിന് യാതൊരു കുറവും വ

നിട്ടില്ലെന്നും മറ്റും തുക്കിമുക്തമായി മറുപടിയും അയച്ചു. മതി രാശി ഗവർണ്ണർ ആ മറുപടി സമ്മതിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖിലത്തെത്തിച്ചു റദ്ദ് ചെയ്തതും ഉണ്ടായി. പുങ്കിലും വൈസറായിക്ക് മാധവരാജ പഠയുന്ന യുക്തിയും ന്യായങ്ങളും വകവെപ്പാൻ മനസ്സുവന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂർ ഗവർണ്ണറുടെ യൂറോപ്യൻമാരെ വിസ്തരിപ്പാൻ അധികാരമില്ലെന്നതന്നെ അദ്ദേഹം രീച്ചുറപ്പടുത്തി പുഴുരി അയച്ചു. ഈ പുഴുത്ത് ശേഷയുഗശാസ്ത്രി ദിവാനായിരിക്കുന്ന കാലത്താണ് കിട്ടിയത്. ആ രീച്ചുക്കുറിപ്പായി പല ന്യായങ്ങളും കാണിച്ചു പ്രബലമായ പുഴുത്തുകൾ പുഴുരി ദിവാൻ ശേഷയുഗശാസ്ത്രി വാദിച്ചു നോക്കി. പുങ്കിലും വൈസറായി മുഖ്യ രീച്ചുറപ്പടുത്തിയതുകൊണ്ടു ന്യായം അടിസ്ഥാനമാക്കി മാത്രംല്ലായിരുന്നതിനാൽ ആ രീച്ചുത്ത് ദിവാന്റെ പുഴുത്തുകൾക്കൊണ്ട് ഇളക്കമുണ്ടായില്ല. ദുരിൽ ഒരു കാര്യം മാത്രം വൈസറായി സമ്മതിച്ചു. “ലേലിൽ യൂറോപ്യൻമാരെ വിസ്തരിക്കാൻ യൂറോപ്യനായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തന്നെ വേണം.” എന്നാൽ അതിനു വിവിധിതാകൂർ ഗവർണ്ണറുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ഏതു യൂറോപ്യനെക്കൊണ്ടും ആ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിക്കാം” ഇതായിരുന്നു വൈസറായിയുടെ അവസാന സമ്മതം. ഇങ്ങനെ ആ സംഗതി മെറ്ററിലുള്ള വാദങ്ങൾ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

13. പരദേശത്തുള്ള ഷിഴ്നുള്ളത്തുകൾ.

ക്രിസ്തുവർഷം 1372-ന് കൊല്ലം 1047-ൽ ബോഡ്ലാൽ രാജ്യത്തിലെ ഖദീയം എന്ന രാജാവിന് ബോമ്പായിൽ വെച്ചു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്ണർ ചില സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നൽകി. അതു സംബന്ധിച്ചു നഷ്ടത്തിന് ദർബാറിന് വൈസറായി മഹാരാജാവിനേയും ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ മഹാരാജാവ് ദിവാൻജി മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടുകൂടി അക്കാലത്ത് ബോമ്പായിലേക്കുഴുന്നള്ളി. പിന്നെ കാശിയിൽച്ചെന്ന ഗംഗാസ്നാനം കഴിച്ചിട്ടാണു തിരിച്ചെ പുഴുന്നള്ളിയത്. 1050-ൽ വൈസറായിയുടെ ക്ഷണമനുസരിച്ചു കൽക്കത്തയിലേക്കുഴുന്നള്ളി. ആ യാത്രയിൽ ആഗ്ര, ഡൽഹി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളും മഹാരാജാവു സന്ദർശിച്ചു. 1051 വൃശ്ചികത്തിൽ വെയിൽ സിലെ രാജകുമാരൻ മതിരാശിയിൽ ചുത്തിയിരുന്നപ്പോൾ മഹാരാജാവു മതിരാശിയിലേക്കുഴുന്നള്ളി. ആ രാജകുമാരനെ വിശേഷപ്പെട്ട പല സാധനങ്ങളും മഹാരാജാവു സമ്മാനിച്ചു. രാജകുമാരൻ മഹാരാജാവിനും പല സമ്മാനങ്ങളും നൽകി. ഒരു മുദ്രമോതിരവും ഒരു വാളും ഒരു മെഡലും അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. പിന്നെ രാജകുമാരനെ യാത്രയയപ്പാനായി കൽക്കത്തയ്ക്കുഴുന്നള്ളി. അ

വിനോദന കാശിയിൽചെന്ന് ഒരിക്കൽകൂടി ഗംഗാസ്നാനം കഴിച്ചു ബോധാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ വഴിയായി 1051 ധനു 29-ാംനു തിരിയെയെഴുന്നള്ളി.

പിഷ്ടോറിയാ മഹാരാജാവിനെ ഇന്ത്യാചക്രവർത്തിനി സമാനം സ്വീകരിച്ചുവെന്നു സ്മരണയ്ക്കുവാൻ 1052-ൽ ഡൽഹിയിൽ വെച്ച് ഒരു വലിയ ദർബാർ നടത്തി. അതിന്ന് മഹാരാജാവിനേയും ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അവിടേക്കു ശരീരസുഖമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ എഴുന്നള്ളു കയ്യുണ്ടായില്ല. അതിനെ സ്മരണയ്ക്കുവാൻ ഇന്ത്യാചക്രവർത്തിനി മഹാരാജാവിനു ബഹുമാനസൂചകമായി അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന ഒരു കൊടി രിതവനന്തപുരത്തുവെച്ച് റസിഡണ്ടായി ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി മഹാരാജാവു സ്വീകരിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

14. ശേഷയാശാസ്ത്ര ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞത്.

ശേഷയാശാസ്ത്രീയെ അഞ്ചു സംവത്സരക്കാലത്തേക്കു മാത്രമായിട്ടാണ് ടിബാനായി നിയമിച്ചിരുന്നത്. ആ അഞ്ചു വത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിവാൻ സന്നദ്ധനായി. എങ്കിലും ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ടിന്റെ ശുപാർശപ്രകാരം അദ്ദേഹം മാസപ്പംകൂടി അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗത്തിലിരുന്നു. അതിനുശേഷം മാസത്തിൽ 500 രൂപവീതം ചെൻഷൻ വാങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണവും ടിബൻ മായാവാച്ചവിന്റെ ഭരണം പോലെ വളരെ ശ്രദ്ധയായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നു പോയതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹം പുതുക്കോട്ടയിലെ ടിബാനായി കുറേക്കാലം ഇരുന്നു. പിന്നെ പുതുക്കോട്ടയിലെ ടിബാൻ റീജൻറായും ഇരുന്നു. അതിനുശേഷം ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം പിരിഞ്ഞു കുറേക്കാലത്തു സ്വഗൃഹത്തിൽ സ്വസ്ഥജീവിതം നയിച്ചു. 1077-ൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഐ. സി. എസ്. ഐ. എന്ന സ്ഥാനം ചക്രവർത്തിയിൽനിന്നു ലഭിച്ചു. 1079 തുലാമാസത്തിൽ 76-ാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം ചരമഗതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

15. ടിബാനുജാപിജ.

ശേഷയാശാസ്ത്രീ തിരുവിതാംകൂർ ടിബാനുജാപിജിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞതിനു ശേഷം മഹാരാജാവ് ടിബാൻ പേപ്പുരായിരുന്ന നാണുപിള്ളയെ 1053 ചിങ്ങത്തിൽ ടിബാനുജാപിജിൽ നിയമിച്ചു. ടിബാൻ ഉമ്മിണിത്തമ്പിൾ ശേഷം നാട്ടുകാരനായ ഒരുളെ ടിബാനുജാപിജിൽ നിയമിച്ചത് ഇക്കാലത്താണ്. ഈ നാണുപിള്ള ടിബാന്റെ കാലത്ത് മെഡിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു പരിഷ്കരിച്ച് ചലസ്ഥലങ്ങളിലും പുതിയ അശുപത്രികൾ എടുപ്പിച്ചു. 1054-ൽ സഭർ

ശോഭിയിലും ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്ത് ജഡ്ജിമാരുടെ ഏറ്റവും മുന്നാക്കി. പല സ്ഥലങ്ങളും കച്ചേരികളും സത്രങ്ങളും പണിയിച്ചു. പല ക്ഷേത്രങ്ങളുടേയും അറകുറപ്പണികൾ തീർപ്പിച്ച് നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു.

16. രാജകുടുംബത്തിനി.

കൊല്ലം 1037 മകരത്തിൽ പള്ളിക്കെട്ടു കഴിഞ്ഞ അറ്ററിങ്ങൽ ഏളയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്ക് 1040 ചിങ്ങം 6-ാംനു വേല തിരിയന്നാൾ കൊച്ചുതമ്പുരാനും 1041 മേടം 8-ാംനു മകയിരം തിരു നാൾ കൊച്ചുതമ്പുരാനും 1043 വൃശ്ചികം 19-ാംനു ചതറം തിരു നാൾ കൊച്ചുതമ്പുരാനും 1047 വൃശ്ചികം 9-ാംനു അശ്വതിതിരു നാൾ കൊച്ചുതമ്പുരാനുമായി നാലുപുത്രന്മാർ ജനിച്ചു. അവരിൽ മക യിരം തിരുനാൾ കൊച്ചുതമ്പുരാൻ 1050 ഇടവമാസത്തിൽ നാട്ടു നീ ണ്ടി. മൂലംതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലെ ജ്യേഷ്ഠൻ അത്തം തിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു 1052 മേടത്തിലും നാട്ടുനീട്ടി.

17. മഹാരാജാവിന്റെ വരവ്.

1055 മേടമാസത്തിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്ക് വല്ല ശരീരസുഖമില്ലാതായി. പത്തുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അ സുഖ ഷേട്ടു പെട്ടെന്നു വലിച്ചു. 1055 ഇടവം 19-ാംനു മഹാരാജാവ് നാട്ടുനീട്ടുകയും ചെയ്തു. ഈ അധിപ്യം തിരുനാൾ മഹാരാജാവി ന്റെ ഭരണം തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ വളരെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള താണ്.

—:—:—

പതിനൊന്നാം പ്രകരണം.

വിശാഖം തിരുനാൾ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവ്.

കൊല്ലം 1055—1060.

1. മഹാരാജാവിന്റെ സ്വഭാവവിശേഷം.

വിശാഖം തിരുനാൾ യുവരാജാവായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ നല്ല വണ്ണം പ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസവിഷയ ത്തിൽ അവിടേക്കു പ്രത്യേകം ഉത്സാഹവും ശ്രദ്ധയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലും യൂറോപ്പിലുമുള്ള അക്കാലത്തെ പല മാനസികകളിലും അവിടുന്ന് ഏഴുതീട്ടുള്ള ഉത്തമലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവക ലേഖനങ്ങളും അവിടുന്ന് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ചില പുസ്തകങ്ങളും

ളം വഴിയായി പണ്ഡിതന്മാരുടെയിടയിൽ അവിടുന്ന് വളരെ പ്രശസ്തനായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മതിരാശി സപ്തകവാശാലക്കാർ അവിടുത്തെ പാണ്ഡിത്യത്തെ അഭിനന്ദിച്ച് കവാശാലയിലെ ഒരു ഗമായി തിരുമനസ്സിലെയും സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. വൈസായിയുടെ നിയമനിർമ്മാണസഭയിലെ ഒരു സാമാജികനായിട്ടും അവിടുത്തെ നിയമിച്ചുവെങ്കിലും ആ സ്ഥാനം അവിടുന്ന് സ്വീകരിച്ചില്ല. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലെ നവോലം കൃഷി കൈത്തൊഴിൽ എന്നിവയിലും അവിടെയ്ക്ക് പ്രത്യേകതാൽപ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. മരച്ചീനിക്കുഷി ആദ്യമായി തിരുവിതാംകൂറിലേർപ്പെടുത്തിയതും ആ വഴിക്ക് അനേകം സാധുക്കൾക്കു ഭക്ഷണത്തിനും വഴിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതും വിശാഖം തിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടുണ്. ചൊതുപണി, ചിത്രമെഴുത്ത് എന്നിവയേയും അവിടുന്ന് നല്ലവണ്ണം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ മഹാരാജാവ് രാജ്യഭാരം ഏറ്റെടുത്തതൊന്നു ചെയ്ത കാര്യമത്തെ പ്രവൃത്തി അഞ്ചുകൊല്ലത്തോളമായി ആയില്ലാതിരുന്നാൽ മഹാരാജാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം തിരുവനന്തപുരത്തു വരുന്ന പാടിലാത്താലി യും അരിപ്പാട്ടു കൊണ്ടുപോയിത്താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന കോളവമ്മാലിയര കോയിത്തമ്പുരാൻ ആ നിർബ്ബന്ധത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കി തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു വരുത്തുകയായിരുന്നു.

2. ദിവാൻ രാമയ്യങ്കാർ.

കൊല്ലം 1056 ചിങ്ങം അവസാനത്തോടുകൂടി ദിവാൻ നാണു പിള്ള ചെൻഷെ വാണിപ്പിരിഞ്ഞു. അവിന്നശേഷം അക്കാലത്ത് മതിരാശി രജിസ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറലായിരുന്ന ആനന്ദബാലു വി. രാമയ്യങ്കാരെ ദിവാനായി നിയമിച്ചു.

3. മതിരാശിഗവർണ്ണരുടെ വരവ്.

1056 തൃക്കാമാസത്തിൽ മഹാരാജാവിന്റെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് മതിരാശി ഗവർണ്ണർ ബക്കിംഗ്ഹാംപ്രട്ട തിരുവനന്തപുരത്തുവന്നു. പതിവുപോന്നെയുള്ള കൂടിക്കാറുംചുമ്പും വിരുന്നും വെടിക്കെട്ടുമെല്ലാം ആ അവസരത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നു.

4. ചില ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ.

മഹാരാജാവും രാമയ്യങ്കാരും കൂടി അലോചിച്ച് രാജ്യത്തെ എല്ലാ ഭരണശാഖകളിലും ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി. മഹാരാജാവ് ഭരണം ഏറ്റെടുക്കാലത്ത് റവന്യൂശാഖയിൽ എട്ടുവകുപ്പത്തോളം കൗൺസിലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സാധുക്കളുടെ പക്കൽനിന്നു പിരിയേണ്ടതായിരുന്ന ആ സംഖ്യ മുഴുവനും പിരിക്കുന്നതു കഷ്ടമാണെന്നുകണ്ടുകൊണ്ടും എളുപ്പുചെയ്തുകൊടുത്തു. സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം

വലിപ്പിച്ചു. പുകയിലയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന തീരുവ കുറച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ തിരുവെഴുത്തുചിളംബരങ്ങൾ, റെവേന്യൂ, പാസ്പോർട്ട്, മുതലായവയെല്ലാം ശേഖരിച്ചു കുമ്പളെടുത്തു നശിപ്പിച്ചു. ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിച്ചു. പോലീസുകൾ പരിഷ്കരിച്ച് അതിനെ മജിസ്ട്രേട്ട് ഹാളുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നിന്നു മാറ്റി അതിന്റെ ഭാഗമാക്കിയാൽ ഉത്തേജം ഒരു ജ്യോതസമനെ നിയമിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ കീഴിൽ അനുസരിച്ചുവരുന്ന ശിക്ഷാനിയമത്തിന്റെയും ക്രിമിനൽ നടപടിനിയമത്തിന്റെയും രീതി ഇവിടെയും നടപ്പാക്കി. സർക്കാരിന്റെ ഭാഗത്തു ജഡ്ജിമാരുടെ എണ്ണം മൂന്നിൽനിന്ന് അഞ്ചാക്കി വലിപ്പിച്ചു. ഉപ്പുവകുപ്പിന്റെ ശരിയായ ഭരണത്തിനുവേണ്ടി ഡിപ്യൂട്ടിപേഷ്വാർ എന്ന പേരിൽ പ്രത്യേകം ഒരു ജ്യോതസമനെ നിയമിച്ചു. അഞ്ചൽ വകുപ്പ് ബ്രിട്ടീഷിലെ തലവൻതീർത്ഥാടകനായി പരിഷ്കരിച്ചു. കൃഷി വ്യവസായ പ്രകാരം കന്നുകാലിപ്രകാരം വളർത്തു മൃഗങ്ങളും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു നടത്തിച്ചു. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നാട്ടിലെല്ലാം വ്യാപിപ്പിച്ചു. വസ്തു വകുപ്പിന്റെ പട്ടികയായി സമ്പത്തും കണ്ടെടുത്തും അളക്കി. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള കൃഷി മരാമത്തുവേലകൾ പരിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.

5. കൊച്ചിയിൽനിന്നും ആധികാരം.

വളരെക്കാലമായി കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറുമായ ചില അധികാരത്തർക്കങ്ങൾ അവസാനിക്കാതെ കിടന്നിരുന്നു. അതു തീരുമാനിക്കുന്നതിനായി ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റ് ഹാനിങ്ങ്ടൻ എന്ന ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡൻസിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. ചില അരിത്തികളെപ്പറ്റിയും ഇരിഞ്ഞാലക്കുട കൂടൽമാണിക്യം, എളങ്കുന്നപ്പുഴ, അന്നമനട, പെരുമനം ഈ ദേവസ്വങ്ങളിൽ രണ്ടുകക്ഷികൾക്കുള്ള അധികാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാണ് തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ തീരുമാനംകൊണ്ടു കൂടൽമാണിക്യം കേന്ദ്രത്തിലേക്കു താഴ്ന്നുകയ്യാൽ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്നധികാരമുണ്ടെന്നു വ്യവസ്ഥിതമായി. അരിത്തിന്മേൽ ഇടിയാനമേട് എന്ന സ്ഥലത്തെസ്സംബന്ധിച്ചുള്ളതും തിരുവിതാംകൂറിനു ഗുണമാകില്ലാത്തതുമാണ്. മറ്റുള്ളതെല്ലാം കൊച്ചിക്കു ഗുണമായ വിധത്തിലും തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

6. ഉത്തരവുകൾ മറ്റും പുറപ്പെടുവിക്കൽ.

കൊല്ലം 1057-ൽ മഹാരാജാവ് മോശെയെ, പുന, അലഹാബാദ്, ജബൽപ്പൂർ, കാശി, കൽക്കത്ത മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവസരത്തിൽ ഇൻഡോർ മഹാരാജാവിന്റെ കയ്യിൽ

നമനുസരിച്ച് ആ രാജ്യവും സന്ദർശിച്ചു. 1057 മീനം 10-ാംനം തോട്ടുകുടി തിരിയെ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കുഴന്നുള്ളതെന്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ 1059-ൽ മഹാരാജാവ് രാമേശ്വരത്തേക്കുഴന്നുള്ളി സേതു സ്താനം കഴിച്ചു തിരിയെ എഴുന്നള്ളി.

7. സ്ഥാനമാനങ്ങൾ.

മഹാരാജാവു തിരുമാനസ്ഥിപ്രകാരം 1057 ഇടവത്തിൽ ഇന്ത്യാ ചക്രവർത്തിനിയിൽനിന്ന് ജി. സി. എസ്. എ. എന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. അതിനെസ്സംബന്ധിച്ചുള്ള മുദ്രാസപികാരം 1058 മകരത്തിൽ മതിശശിയിൽവെച്ചു നടത്തി. ഇതു കൂടാതെ എഫ്. ആർ. ജി. എസ്. എഫ്. എൽ. എസ്., ഡി. ആർ. എ. എസ്സ്. (ല. 1058) എന്നിങ്ങനെ തുടങ്ങി പല സ്ഥാനമാനങ്ങളും മഹാരാജാവിനു ലഭിച്ചിരുന്നു.

8. മഹാരാജാവിന്റെ ചരണം.

ജനങ്ങൾക്കു ക്ഷേമത്തിനായി മേൽപ്പറഞ്ഞപ്രകാരം പല കൃത്യങ്ങളും പുതുതായി നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ഈ വിശാഖംതിരുനാൾ മഹാരാജാവ് 1060 കർക്കമാസം 20-ാംനം നാട്ടുനീങ്ങി, അവിടുന്ന് അഞ്ചു സംവത്സരം മാറ്റമേ രാജ്യം വാങ്ങള്ളു; പൂങ്കിലും അവിടുത്തെ ഭരണം ജനങ്ങൾക്കു ഗുണകരവും ഉൽകൃഷ്ടവും ഏറ്റവും ഉജ്ജ്വലത തോട്ടുകുടിയത്രമായിരുന്നു.

പന്ത്രണ്ടാം പ്രകരണം.

മൂലംതിരുനാൾ രാമവർമ്മമഹാരാജാവ്.

കൊല്ലം 1061—1099.

1. മഹാരാജാവിന്റെ സ്വഭാവവിശേഷം.

വിശാഖംതിരുനാൾ മഹാരാജാവു നാട്ടുനീങ്ങിയതിനു ശേഷം അവിടുത്തെ ഭാഗ്യനായൻ മൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവ് 1061 ചിങ്ങമാസം 5-ാംരീതി മുതൽ രാജ്യഭരണം തുടങ്ങി. അക്കാലത്ത് അവിടേയ്ക്ക് 28 തിരുവനസ്സു പ്രായമേ അയിരുന്നുള്ളു. രാജ്യഭരണ തന്ത്രത്തിൽ ഈ മഹാരാജാവും അവിടുത്തെ പൂവി + നാണുപ്പൊലെ തന്നെ വളരെ നിപുണനായിരുന്നു. അതിന്നു പുറമെ അവിടുന്ന് പ്രത്യേകിച്ചും വളരെ ശാന്തനും പരമഭയമുടനും ശ്രീപത്മനാഭനിൽ ഭക്തിയുളളാളുമായിരുന്നു. ശ്രീപത്മനാഭർശനം കഴിക്കാതെ അവിടുന്നു

കുടുംബം കഴിച്ചിട്ടുള്ള ദിവസങ്ങൾ എത്രയോ വളരെച്ചുരുക്കമായിരുന്നുവെന്നുതന്നെ പറയാം. കൃത്യനിധിയിലും ഈ മഹാരാജാവിന് അസാധാരണമായ നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നിന്ന സമയങ്ങളിൽ ഇന്നിന്ന പ്രവൃത്തി ചെയ്തെന്നുള്ള നിയമം ഈ മഹാരാജാവിനെപ്പോലെ അത്ര ശരിയായി അനുഷ്ഠിച്ചാൻ വളരെ ദുർല്ലഭം അളുക്കുകക്കുമാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന സംഗതി നിസ്സംശയമാണ്. അവിടുത്തെ ദിനചര്യ അത്രത്തോളം വ്യവസ്ഥിതമായിരുന്നു. രാജ്യഭാരം ഏറ്റവും ദിവസംതന്നെ മൂന്നരവകയും രൂപയോളം കരക്കിഴ്ത്തി മഹാരാജാവ് സാധുജനങ്ങൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. കടിക്കാൻ വെള്ളം കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കിണറുകൾ കഴിപ്പിക്കുന്നതിനായി അദ്ദേഹം 1:00 രൂപനിരക്കം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തതായി ഒരുനീട്ടം അന്നുതന്നെ തുല്യം ചാർത്തി.

2. ദിവാൻ രാമയ്യർ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പരിഞ്ഞത്.

മുഹൂർത്തിനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ ഭരണം തുടങ്ങിയതിനുശേഷം ഒന്നരസംവത്സരവുംകൂടി രാമയ്യർക്കു ദിവാനായിരുന്നു. അതിനിടയിൽ സഖ. കമ്പൈഴ്ത്ത് എന്നീവക ജോലികൾ ജാഗ്രതയോടെ നടത്തി അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ അദ്ദേഹം നിഷ്കർഷയായിച്ചെയ്തു. ദീതിന്ദ്രയ ശാഖയിലും ചില നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കി പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു. 1062-മാനു അവസാനത്തിൽ അദ്ദേഹം പെൻഷൻവാങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞു.

3. ദിവാൻ രാമയ്യ.

രാമയ്യർക്കു പെൻഷൻവാങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം അക്കാലത്തു കോട്ടയം പോഷ്ണമായിരുന്ന ടി. മാരായൻ 1062-മകരം 2-ാംനു ദിവാൻ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസ മഹാരാജാവിന്റെ സുവർണ്ണജൂബിലിമഹോത്സവത്തിന്റെ മഹോത്സവം നടത്തുകയാണു രാമയ്യരുടെ ഭരണത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലുള്ള മഹാമഹത്വമായിട്ടുണ്ടായത്. ആ മഹോത്സവത്തിന്റെ സ്മാരകമായി ലണ്ടൻ നഗരത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തിയ വിദ്യാമന്ദിരത്തിന് പതിനായിരം രൂപയും മതിരാശിയിൽ ഏറ്റെടുത്തിയ 'കെ. കുറുപ്പൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്' എന്ന കലാമന്ദിരത്തിനു രണ്ടായിരം രൂപയും തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റ് സംഭാവന ചെയ്തു. ആ മഹോത്സവത്തിന്റെ സ്മാരകങ്ങളായി 'തിരുവനന്തപുരത്ത്' 'വിദ്യാഭ്യാസ ജൂബിലി ട്രസ്റ്റ്' എന്ന സഭാമന്ദിരവും കൊല്ലത്ത് 'സ്മൃതികൾക്കുള്ള ഒരു വൈദ്യപാഠശാലയും കരാശുപതിയും ഏറ്റെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

4. ബോംബെ മുതലായ ഭിക്ഷുക്കുടമസ്ഥതയുള്ള എഴുന്നള്ളത്ത്.

കൊല്ലം 1063 മകരത്തിൽ മഹാരാജാവ്, ടിവാൻ മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടുകൂടി ബോംബെ, പൂന മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു എഴുന്നള്ളി. ബോംബെയിൽപ്പോയി മൈസൂർ മഹാരാജാവിനെയും, ഡിക്ടേറ്ററിയ മഹാരാജാവിനെയും പൂനൻ കോണാട്ടു പ്രളവിനെയും, ബോംബെ ഗവണ്മെന്റേയും മഹാരാജാവ് സന്ദർശിച്ചു. ബോംബെയിൽ നിന്ന് ചെറുപണ്ണൂർ, കൊച്ചി മുതലായ വഴിക്കാണ് തിരികെ തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് എഴുന്നള്ളിയത്. 1063-ൽത്തന്നെ മരിശാശി ഗവർണ്ണർ കാണിമാറാപ്രള തിരുവനന്തപുരത്ത് വരികയും മഹാരാജാവിനോടു കൂടിക്കൂട്ടി മുതലായതു നടത്തുകയും ഉണ്ടായി. 1064-ൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്ക് കെ. ജി. സി. എസ്സ്. ഐ. എന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. അതിനെസ്സംബന്ധിച്ച മുദ്രകളും മറ്റും മതിശാശിയിൽ എഴുന്നള്ളിയ അമ്പസരത്തിലാണ് മഹാരാജാവു സ്വീകരിച്ചത്.

5. ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

ടിവാൻ രാമായതരം കാലത്തുണ്ടായ പരിഷ്കാരങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായത് ഒരു നിയമനിർമ്മാണസഭ ഏല്പിട്ടുത്തിയതാണ്. അതുകൂടാതെയും ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ അക്കാലത്തു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

1064-ൽ ഒരു അഞ്ചൽറെറ്റലേഷൻ പാസ്സാക്കി ആ വകുപ്പു പരിഷ്കരിച്ചു. ഒരു ചക്രം, രണ്ടു ചക്രം, നാലു ചക്രം എന്ന കണക്കിൽ വിലയുള്ള അഞ്ചൽ സ്റ്റാമ്പുകളും അഞ്ചു ചക്രം വിലയുള്ള അഞ്ചൽകാർഡും നൽകാക്കി.

അയ്യപ്പദൈവഭയം പ്രചാരപ്പെടുത്തുന്നതിനായി തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു അയ്യപ്പദൈവാരാധനാ സ്ഥാപിച്ചു. അനേകം നാട്ടുവൈദ്യന്മാർക്കു സർക്കാരിൽനിന്നു ഗ്രാന്റുകൊടുത്ത് സാധുക്കൾക്ക് ഭരണങ്ങൾ ധർമ്മമായി കൊടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

1063-ൽ സ്രീവിദ്യാഭാസത്തിനായി പരീക്ഷാർത്ഥം ഒരു നാമം സ്കൂൾ ഏല്പിട്ടുത്തിയതിനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള കരകൊശലശാല പരിഷ്കരിച്ച് ചിത്രമഴിത്ത്, കൊത്തുപണി, ദന്തപ്പണി, മണപാത്രപ്പണി മുതലായതു പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തു. സംസ്കൃതവിദ്യാഭാസത്തിനായി തിരുവനന്തപുരത്തു ഒരു സംസ്കൃതകോളേജും ഒന്നാമതായി ഏല്പിട്ടുത്തി. കൃഷി, കച്ചവടം, കൈത്തൊഴിൽ ഇവയുടെ വർദ്ധനയ്ക്കുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു ധനസഹായം ചെയ്തുകൊടുത്തു. ജൂഡീഷ്യൽവകുപ്പിലും ചില പുതിയപരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു.

1065-ൽ ഇംഗ്ലീഷ് വൈദ്യവകുപ്പ് പരിഷ്കരിച്ച് രാജ്യത്തിൽ പലസ്ഥലങ്ങളിലും അശുപത്രികളും ഡിസ്പെൻസറികളും സ്ഥാപിച്ചു. ഗോദാസുരിപ്രയോഗത്തെ ധാരാളം പ്രചാരപ്പെടുത്തി. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെണ്ടുമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തി കോട്ടയം, മാന്താസ്സം, കായംകുളം, കളക്ടർ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ തപാലാപ്പീസും കമ്പിയാപ്പീസും ഇടുവിച്ചു. ജലമാർഗ്ഗമായി ഗതാഗതത്തിനു സൗകര്യത്തിനായി തിരുവനന്തപുരം മുതൽ പറവൂർ വരെ സ്റ്റീം ബോട്ട് നടപ്പാക്കുന്നതിനുവേണ്ട എല്പാടുകളും ചെയ്തു. റവന്യൂ വിളാഭാസം, വനം, പോലീസ്, സാഹിത്യം എന്നീ വകുപ്പുകളിലും വേണ്ട പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു. കാഴ്ചക്കളാവ്, വക്ഷത്രക്കളാവ് എന്നിവയുടെ മേൽനോട്ടത്തിനായി സ്ഥാപനമായ യൂറോപ്യൻമാരെ നിയമിച്ചു. 1067-ൽ ടിവാൻ രാമരായർ പെൻഷൻ വാങ്ങി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു.

6. ടിവാൻ രാജസംസ്കരണം.

രാമരായർ പെൻഷൻ വാങ്ങിയപ്പോൾ രാജസംസ്കരണത്തെ ടിവാൻ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചു. ഈ ടിവാൻ വളരെ സമത്വനും പ്രാപ്തനുമായ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. കൊല്ലം 1067-മുതൽ 1073-വരെയാണ് അദ്ദേഹം ടിവാനായിരുന്നത്.

7. അക്കാലത്തെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ.

1067-ൽ മതിരാശി ഗവർണ്ണർ പെൻഡക് പ്രഭുവും സൈന്യാധിപൻ സർ ജെയിംസ് ഡാർമൻ എന്ന യൂറോപ്യനും തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നിരുന്നു. 1068-ൽ പുതുക്കേട്ടാജാവ് തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നിരുന്നു. അക്കാലത്തിലും 1070-ൽ വൈസറായി ഫ്രാൻസിസ് പ്രഭു മതിരാശിവന്നിരുന്ന അവസരത്തിലും മഹാരാജാവ് മതിരാശിക്ക് എഴുന്നള്ളിച്ചിരുന്നു. അവിടെവെച്ചു വൈസറായിട്ടെ കാണുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം സമയത്ത് വേതി രിടനാൾ എളുപ്പമായ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നാട്ടുനീങ്ങിയ വിവരം അറിവുകിട്ടുകയാൽ വൈസറായിട്ടു് വരവിനെ സംബന്ധിച്ച മതിരാശിയിലുണ്ടായ അശോചാപങ്ങളിലൊന്നും പങ്കുകൊള്ളാതെ മഹാരാജാവിന് തിരികെ എഴുന്നള്ളിക്കൊടുത്തു. 1072-ൽ വിക്ടോറിയ മഹാരാജ്ഞിയുടെ വരവുണ്ടായി അശോചാപത്തിന്റെ സ്മാരകമായി തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു പബ്ലിക് ലൈബ്രറിയും വിക്ടോറിയ അനാഥശാലയും സ്ഥാപിച്ചു. 1073 ആദ്യത്തിൽ മതിരാശിഗവർണ്ണർ സർ, ആർതർ ഹാവലോക്കും പതിയും തിരുവനന്തപുരത്തുവരികയും പതിവു പോലെ മഹാരാജാവുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുകയുണ്ടായി.

8. പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

വദ്യോദ്യാസവൽനയ്ക്കായി പാഠശാലകൾക്ക് കൂടുതൽ ഗ്രാൻറുകൊടുത്തുവന്നു. തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു ദുർഗ്ഗണപരിഹാരപാഠശാലയും ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മെഡിസിൻ സ്കൂളും ഏർപ്പെടുത്തി. സക്കാർ ഗവൺമെന്റ് ഹൈസ്കൂളിനെ രണ്ടാംഗ്രേഡിഡ് കോളേജാക്കി, ഹാക്കോളേജ് ഹൈക്കോടതിയിലെ യൂറോപ്യൻ ജഡ്ജിയുടെ ഭരണത്തിൽ കീഴിലാക്കി. ഒരു കൃഷിപാഠശാലയും അതിനോടുചേന്ന് ഒരു തോട്ടവും ഏർപ്പെടുത്തി. പുതുതായി ഒരു സാന്നിട്ടറി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ആരംഭിച്ചു. നഗരപരിഷ്കരണക്കമ്മിറ്റിയിലേർപ്പെട്ടതിനു ശേഷം പ്രധാന പട്ടണങ്ങളും ശുചിയാക്കിവെക്കുന്നതിനുള്ള നിശ്ചയങ്ങളും ചെയ്തു. ദേവസ്വത്തുടർക്കും ഉടുപ്പുരകൾക്കും വിശുദ്ധിയാർക്കും സാധനങ്ങൾ ഏല്പിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്ന നിയമം ഭംഗമേറ്റു വെച്ചു. വന്നു വരുന്നവർക്കും രജിസ്ട്രേഷൻ വകുപ്പിലും ചില ചില്ലറചരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു. ഇഞ്ചിനീയർ വകുപ്പു ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിലെ രീതിയനുസരിച്ച് പരിഷ്കരണവും അതിൽ പുതിയ ശമ്പളക്കാരെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്ട്രീകർക്കും കുട്ടികൾക്കും പ്രത്യേകമായി ആശുപത്രിസ്ഥാപിച്ചു. ആശുപത്രികൾക്കും വൈദ്യശാലകൾക്കും തരംപോലെ ഗ്രാൻറുകൊടുക്കുന്ന ഏർപ്പാടും നടപ്പാക്കി. കോതയാർ അണയുടെ വേല അരംഭിച്ചതും ഇക്കാലത്തായിരുന്നു. ടിവാൻ ശങ്കരസുബ്ബയ്യൻ ഈ പക്ഷം എല്ലാ സംഗതികളിലും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ പതിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്ന് സി. ഐ. ഇ. എന്ന സമാനവും ലഭിച്ചു. 1073 മീനമാസത്തിൽ അദ്ദേഹം ചെൻഷൻവാങ്ങി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു. 1080 ആദ്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ചരമമായി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

9. ടിവാൻ കൃഷ്ണസ്വാമിരായർ.

ശങ്കരസുബ്ബയ്യൻ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം അക്കാലത്ത് ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒന്നാംജഡ്ജിയായിരുന്ന കെ. കൃഷ്ണസ്വാമിരായരെ ടിവാനായി നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം 1073- മുതൽ 1079-വരെയാണ് ടിവാനായിരുന്നിട്ടുള്ളത്.

10. അക്കാലത്തെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ.

തിരുവിതാംകൂർ മഹാജാക്കന്മാർക്ക് അക്കാലംവരെ പത്തൊമ്പത് ആചാരവെടിയുണ്ടായിരുന്നത് ഇരുപത്തൊന്ന് ആചാരവെടിയായി ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു വരികയുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റിയായിട്ടുള്ള നീട്ടു സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി 1074-ൽ ഒരു

പ്രത്യേക ദർബ്ബാറുംകൂടി. തിരുനെൽവേലിമുതൽ കൊല്ലംവരെ തീവണ്ടി ന-പ്പാക്കുന്നതിനു വേണ്ട വേലുകളും 1074-ൽ ആരംഭിച്ചു.

1076 ചിങ്ങത്തിൽ മാവേലിക്കര രാജകുടുംബത്തിൽനിന്നും രണ്ടു തമ്പുരാട്ടിമാരെ ദത്തെടുത്തു. ഇതു മാവേലിക്കരനിന്നുള്ള രണ്ടാമത്തെ ദത്താണ്. ഈ തമ്പുരാട്ടിമാർ ഇപ്പോഴത്തെ സേതുലക്ഷ്മിഭായി മഹാരാണി റീജൻറു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും സേതുപാമ്പതീഭായി ജൂണിയർ മഹാരാണിതിരുമനസ്സുകൊണ്ടുമാണ്.

1076 തൃലാമാസത്തിൽ ഹൈന്ദവായി കർസൺ പ്രഭാവും പതിനും തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നു. വൈസറായിപ്പാരിൽ കുരും തിരുവിതാംകൂറിൽ പരിചയനത് ആദ്യമായിരുന്നതിനാൽ അതിനെ സ്സംബന്ധിച്ച അനേകാക്ഷങ്ങളെല്ലാം വളരെ കേമമായിരുന്നു.

1076 കന്നി 25-ാംനു അശ്വതിതിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും അക്കാലത്തിൽത്തന്നെ ഇടവം 24-ാംനു ചത്തും തിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും, മിഥുനം 2-ാംനു ആററിങ്ങൽ മുത്തമ്പുരാൻ റാണി ലക്ഷ്മീഭായി സി. ചെ. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും നാട്ടുനീങ്ങി.

1077 ധനുമാസത്തിൽ ഫ്രഡേർഡ് മക്വെത്തിയുടെ കീഴിലാണെന്നും സംബന്ധിച്ച് ഡൽഹിയിൽചെയ്ത നടത്തിയ അന്വേഷങ്ങളിൽ പങ്കെക്കള്ളുന്നതിനായി മഹാരാജാവിനു തിരുമനസ്സിലേയും വൈസറായി ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. അതനുസരിച്ചു ടിവാൻ മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടുകൂടി മഹാരാജാവ് ഡൽഹിക്കു പുഴുനുള്ളി. ആ അവസരത്തിൽ ജി. സി. ചെ. ഇ. എന്ന സ്ഥാനവും ഡൽഹി ഡൽവാർ മെഡലും മഹാരാജാവിനു തിരുമനസ്സിലേക്ക് നൽകിയുണ്ടായി.

1079 ധനുമാസത്തിൽ കൊച്ചിരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ രണ്ടു രാജകുമാരന്മാരോടും ടിവാൻ മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടും കൂടി തിരുവനന്തപുരത്ത് പുഴുനുള്ളിയും ഒരു രണ്ടു ടിവാസം മഹാരാജാവിന്റെ അരിമിനായിത്താമസിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

11. പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

പട്ടാളഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലും വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലും ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു. സാങ്കേതിക വിഷയങ്ങൾ വിദേശങ്ങളിൽ പോയി പഠിച്ചവരുവാൻ സ്റ്റോളർഷിപ്പുകൾ ഏർപ്പെടുത്തി. ഒരു സബ് സ്കൂളും ഒരു മെഡിക്കൽ സ്കൂളും സ്ഥാപിച്ചു. അഞ്ചൽ പുഴുത്ത കൂലിയുടെ നിരക്കും അഞ്ചൽ രജിസ്ട്രാ കൂലിയും കുറച്ചു.

അഞ്ചൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിൽ മണിയാർഡറേർപ്പാട് നടപ്പിൽ വരുത്തി. വെള്ളികൊണ്ടുള്ള കുറവുകൾ നിർത്തി, അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു ചെമ്പുതുടകൾ നടപ്പാക്കി. ഇവ കൂടാതെയും പല ഏർപ്പാടുകളും കൃഷ്ണസ്വാമിരാജർ ടിവാന്നായിരിക്കുന്ന കാലത്ത് നടപ്പിൽ വരുത്തിട്ടുണ്ട്. 1079-ൽ ടിവാൻ കൃഷ്ണസ്വാമിരാജർ ചെന്ഷൻവാങ്ങി ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു. ബ്രിട്ടീഷുഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ടിവാൻ ബഹദൂർ, സി. ഐ. ഇ. എൻ സഹനങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ടിവാൻ ശങ്കരസുബ്ബയ്യൻ നാല്പത്തഞ്ചുസംവത്സരത്തോളം കാലവും ടിവാൻ കൃഷ്ണസ്വാമിരാജർ 27 സംവത്സരത്തോളവും തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വീസിൽ പല ഉദ്യോഗങ്ങളുമായി ഇരുനീരുന്നവരാണ്. കൃഷ്ണസ്വാമിരാജർ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞത് മതിരാശിയിൽ സ്വന്തം ഗൃഹത്തിൽ വളരെക്കാലം വിശ്രമസുഖം അനുഭവിച്ച് അടുത്ത കാലത്താണ് ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചത്.

12. റവൻഡി. പി. ഡേവറായ.

കൃഷ്ണസ്വാമിരാജർ 1079-ൽ ചെന്ഷൻ വാങ്ങി ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞപ്പോൾ അക്കാലത്ത് മൈസൂരിലെ റവന്യൂ കമ്മീഷണറും സീനിയർ കൗൺസിലറുമായിരുന്ന വി. പി. മാധവറാവുവിനെ തിരുവിതാംകൂർ ടിവാന്നായി നിയമിച്ചു. മാധവറാവു 1079 മീനം 12-ാംനു യാണ് ടിവാൻ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചത്. ഇദ്ദേഹം രണ്ടു കൊല്ലത്തോളം മാത്രമേ തിരുവിതാംകൂറിൽ ടിവാന്നായി ഇരുന്നുള്ളൂവെങ്കിലും അ കാലത്തിനുള്ളിൽ ജനങ്ങൾക്ക് അനേകം ഗുണങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

13. പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

വി. പി. മാധവറാവു ടിവാന്നായിരിക്കുന്ന കാലത്താണ് ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭ നന്നാമതായി ഏർപ്പെടുത്തിയത്. പൊതുജനങ്ങളുടെ അവശ്യങ്ങൾ ഗവണ്മെണ്ടിനെ നോടിച്ച് അറിയിപ്പാൻ സൗകര്യമുണ്ടാക്കുന്നതിനും ഗവണ്മെണ്ടിൽ നിന്നും നടത്തുന്ന നടപടികളെപ്പറ്റി പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം അറിയുന്നതിനും മറ്റുമായി ഏർപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ഈ സഭ പ്രജകൾക്കു വലിയൊരനുഗ്രഹമാണെന്നുള്ളതാണ് സംശയമില്ല. ടിവാൻ മാധവറാവു ഈ സഭയെ വളരെ ഉൽകൃഷ്ടമായി നിലയിൽ നടത്തുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ തന്നെ ജനങ്ങൾക്കു വലിയ ക്ലേശത്തിനും നഷ്ടത്തിനും കാരണമായിത്തീർന്നിരുന്ന നെൽക്കര നിർമ്മിതി. ഗവണ്മെണ്ടിലേക്കുള്ള കരാമല്ലാം പണമായി അടയ്ക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതും ഈ ടിവാന്റെ കാലത്താണ്. കണ്ടെഴുത്തു വക്കീലിലെ വേലകളും കോരയാററണകെട്ടുന്നതും വേഗത്തിൽ

അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനായി കൂടുതൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിച്ചു പ്രത്യേകം ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തും കൊല്ലം തിരുനൽപേലി തീവണ്ടി നടപ്പാക്കിയതുംമറ്റും ഈ ടിവാന്റെ കാലത്തുണ്ടായ പ്രധാന പരിഷ്കാരങ്ങളിൽപ്പെട്ടവയാണ്.

14. പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ.

കൊല്ലം 1080 ധനുമാസത്തിൽ കൊച്ചിരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് മാറാരാജാവ് എന്നൊക്കളും തൃപ്പൂണിത്തുറ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കുഴുന്നള്ളി. അക്കാലത്തിൽത്തന്നെ കുറുമാസത്തിൽ മതിരാശിയിലേക്കും പുഴുന്നള്ളി. ആ മീനത്തിൽ കാശിയിലെ മഹാരാജാവ് തിരുവിതാംകൂറിലെത്തി മാറാരാജാവിന്റെ അതിഥിയായിത്താമസിക്കുകയുണ്ടായി.

15. ഡി. പി. മാധവറാവു ഉദ്യോഗം ഖിട്ടത്.

1081 മീനത്തിൽ മാധവറാവുവിനെ മൈസൂരിലെ ടിവാൻ ഉദ്യോഗത്തിനു ക്ഷണിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹം ആ മീനം 13-ാംനു തിരുവിതാംകൂറിലെ ടിവാൻ ഉദ്യോഗം രാജിവെച്ചു മൈസൂർക്കു പോയി. ആ ഒഴിവിൽ അക്കാലത്തു ചേർപ്പുരാജിയെന്ന രാജാ രാമറാവുവിനെ തൽക്കാലത്തേക്ക് ആക്ടിങ്ങ് ടിവാനായി മാറാരാജാവ് നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

16. പള്ളിക്കെട്ടറങ്ങിയത്.

പൂരടംതിരുനാൾ ആററുണ്ടൽ മുത്തരമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ പള്ളിക്കെട്ട് 1081 മേടം 24-ാംനു വളരെ ആഘോഷത്തോടു കൂടി നടത്തി. തിരുമനസ്സിലെ വരുന്നായ വലിയകോയിത്തമ്പുരാനായിത്തരഞ്ഞെടുത്തും അന്നുതന്നെത്തന്നെ കൊട്ടാരത്തിലെ രാമവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാനെയാണ്. പള്ളിക്കെട്ടടിയന്തിരം ഭംഗിയായി നടത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ആക്ടിങ്ങ് ടിവാൻ രാജാരാമറാവു പ്രത്യേകം മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്നു.

17. ലിഖൻ എസ്സ്. ഗോപാലാചാരി.

1082 ചിങ്ങത്തിൽ എസ്സ്. ഗോപാലാചാരിയെ സ്ഥിരം ടിവാനായി നിയമിച്ചു. ഈ ടിവാൻ വളരെ കാര്യപ്രാപ്തിയും സത്യനിയ്യയും ഉള്ള ആളായിരുന്നു. കാര്യത്തിന്റെ ശൈഖവലാമവങ്ങളല്ലാതെ ആളെ നോക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. 1082 ചിങ്ങം 1-ാംനു മുതൽ ഒരു കൊല്ലത്തോളം മാത്രമേ ഇദ്ദേഹം ടിവാനായിരുന്നുള്ളൂ. എങ്കിലും പല വകപ്പുകളിലും അനേകം പരിഷ്കാരങ്ങൾ അരിനിടയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതോടെ നടത്തി

18. പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ.

1082 ധനുവിൽ മഹാരാജാവ് മതിരാശിയിൽ എഴുന്നള്ളി ഗവണ്ണരെ സന്ദർശിച്ചു. ആ മകരത്തിൽ ഗവണ്ണരും പത്നിയും രിതപിതാംകൂറിൽ വരികയും പതിച്ചുപോലെ മഹാരാജാച്ചുമായി കൂടിക്കാഴ്ച മുതലായതു നടത്തുകയും ഉണ്ടായി. രേടം 12-ാംനാൾ മൂലംതിരുനാൾ ആററിങ്ങൽ ഇളയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ പള്ളിക്കെട്ട് ടിറവാൻ ഗോപാലാചാരിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ വളരെ ഭംഗിയായി നടത്തി. തിരുമനസ്സിലെ വരനായ കൊച്ചുകോയിത്തമ്പുരാനായിത്തെരഞ്ഞെടുത്തത് കിളിമാനൂർ കൊട്ടാരത്തിലെ രവിവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ ബി. ഏ. യെ ആണ്.

19. ദിവസരാജഗോപാലാചാരി.

1082 അവസാനത്തിൽ ടിവാൻ പുസ്തം. ഗോപാലാചാരി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം പി. രാജഗോപാലാചാരിയെ 1083 തുലാമാസത്തിൽ സ്ഥിരം ടിവാനായി നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ തുലാം 8-ാംനാൾ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. 1083 മുതൽ 1089 വരെയാണ് അദ്ദേഹം ടിവാനായിരുന്നിട്ടുള്ളത്.

20. പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ.

1084 വൃശ്ചികത്തിൽ കിച്ചൻപ്രഭു തിരുവനന്തപുരത്ത് വരികയും പതിച്ചുപോലെ ഉള്ള വിരുന്നു മുതലായത് ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. 1085 ധനുവിൽ വൈസറായി മരിരാശി വന്നിരുന്ന അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കാണാനായി മഹാരാജാവ് മതിരാശിക്കെഴുന്നള്ളി. അക്കാലം ഇടവത്തിൽ എഡ്വേർഡ് ചക്രവർത്തി ലോകാന്തരം പ്രാപിച്ചതിനെസ്സംബന്ധിച്ച് തിരുവിതാംകൂർ ദുഃഖമാചരിച്ചു. 1086 ചിങ്ങം 3-ാംനാൾ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലെ രജരജ്ജിമിമി മഹോത്സവം രാജ്യത്തിലെല്ലാം ആഘോഷിച്ചു. 1087 വൃശ്ചികം അവസാനത്തിൽ ജാജ്ജ ചക്രവർത്തിയുടെ കീഴിടയാണോ സംബന്ധിച്ചുള്ള ദർബാർ ഡൽഹിയിൽവെച്ചു നടത്തിയ അവസരത്തിൽ വൈസറായിയുടെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് മഹാരാജാവും ഡൽഹിയിലേക്കെഴുന്നള്ളിയിരുന്നു. അക്കാലത്തിൽത്തന്നെ കപ്പുർത്തല രാജ്യത്തിലെ മഹാരാജാവ് തിരുവനന്തപുരത്ത് വന്നിരുന്നു.

1088 തുലാം 22-ാംനാൾ വ്യാഴാഴ്ച ആററിങ്ങൽ ഇളയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ സീമന്തപുത്രനായി ചിത്രതിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് (ഇപ്പോഴത്തെ മഹാരാജാവ്) തിരുഅവതാരംചെയ്തു.

1089 വൃശ്ചികത്തിൽ മഹാരാജാച്ചു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് വൈസറായിയെ സന്ദർശിക്കാനായി മരിരാശിക്കെഴുന്നള്ളിയിരുന്നു. അ

നോട്ടം മകരമാസത്തിൽ ഇരുപതിനൊന്ന് രാജകുമാരൻ യൂസഫ് കമൽ ഹാഷി, തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നിരുന്നു.

21. പരിഷ്കരണം.

ദിവാൻ രാജഗോപാലാചാര്യർ തിരുവിതാംകൂർ മുഴുവനും സഞ്ചരിച്ച ഗവർണ്മെന്റ് പക എല്ലാ വകുപ്പുകളും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു. ഓരോ വകുപ്പിലും കാലത്തിനനുസരിച്ച പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തി. ഓരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെയും ജോലിക്രമമനുസരിച്ച് ശമ്പളക്കാർക്ക് ശമ്പളക്കൂടുതൽ കൊടുത്തു. രാജ്യത്തെ വരവു ചെലവുകളിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെച്ചിരുന്നു. കൃഷി, കച്ചവടം, കൈത്തെഴിൽ ഇവയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട സാധനങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തു. ദിവാൻ രാമയ്യങ്കാരയുടെ കാലത്ത് ആരംഭിച്ചിരുന്ന സെറീൽമേഞ്ച് പോലുള്ള മുഴുവനാക്കിച്ച് ആ വകുപ്പിലെ അധികശമ്പളക്കാരെ പിരിച്ചു വിട്ടു. വാഗ്ദാനങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുള്ള എണ്ണം വർദ്ധിച്ചു. 1910-ൽ ജനസംഖ്യയുടെ കണക്കെടുത്തു. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ഫീസ്സുകളാൽ നൽകേണ്ടതാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അതിനു വേണ്ട എപ്പാടുകളും ചെയ്തു. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ യൂറോപ്യൻ പ്രഫസർമാക്കും നാട്ടുകാരായ പ്രഫസർമാക്കും ശമ്പളവ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നത് നിർത്തിയെടുത്ത് എല്ലാ പ്രഫസർമാക്കും ഒരേ തോതിൽ ശമ്പളം നിശ്ചയിച്ചു. പുലയർ പറയർ മുതലായ ജാതിക്കാരെ മേൽഗതിക്കുവേണ്ടി പല സാധനങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തു. നായർ റെഗുലേഷൻ പാസ്സാക്കി. ഇങ്ങനെ പൊതുജനങ്ങൾക്കും രാജ്യത്തിനും ഗുണത്തിനായി പല ഏർപ്പാടുകളും ദിവാൻ രാജഗോപാലാചാര്യരുടെ കാലത്തുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

1089 മേടം 28-ാംനു രാജഗോപാലാചാരി ദിവാൻദ്രോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം ബ്രിട്ടീഷിൽ ഓരോ വരിയുമാലയ്ക്കുവേണ്ടി ഭരിക്കുകയും ഒടുവിൽ പെൻഷൻപറ്റി കുറച്ചുകാലം വിശ്രമം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. 1103 വൃശ്ചികമാസത്തിൽ അദ്ദേഹം പരലോകപ്രാപ്തനായി.

22. ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായർ.

രാജഗോപാലാചാരി ദിവാൻദ്രോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം അക്കാലത്ത് ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒന്നാം ജഡ്ജിയായിരുന്ന മിസ്റ്റർ എം. കൃഷ്ണൻനായരെ ദിവാനായി നിയമിച്ച് മഹാരാജാവു നീട്ടുകൊടുത്തു. കൃഷ്ണൻനായർ 1089 ഇടവം മുതൽ 1095 കർക്കി വരെയാണ് ദിവാനായിരുന്നിട്ടുള്ളത്.

23. പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ.

1090 തൃശ്ശൂർ മതിരാശിഗവണ്മന്ത്രിയും പതിനാലാം തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നിരുന്നു. ആ കർഷകമാസത്തിൽ ബെറോഡയിലെ മഹാരാജാവും മഹാരാണിയും തിരുവനന്തപുരത്ത് വരികയും മൂന്നു ദിവസത്താളം മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ അതിഥികളായിത്താമസിക്കുകയും ചെയ്തു.

1092 കന്നി 2-ാംനു ഞായറാഴ്ച ആററിഞ്ഞു പുളയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ പുതിയായി കാത്തികുതിരപ്പാർ പെൺവഴിത്തമ്പുരാൻ തിരുവവതാരം ചെയ്തു. 1093 കന്നി 8-ാംനു മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലെ ഷഷ്ഠിപ്പൂർത്തി മഹോത്സവം വളരെ ആഘോഷത്തോടു കൂടി രാജ്യത്തിലെല്ലാം കൊണ്ടാടി. 1093 ധനു 18-ാംനു 1918 ജനുവരി 1-ാംനു മുതൽക്ക് കൊല്ലം മുതൽ തിരുവനന്തപുരംവരെ തീവണ്ടി നടപ്പാക്കി. 1095 വൃശ്ചികത്തിൽ മതിരാശിയിൽ വന്നിരുന്ന വൈസറായിച്ചെക്കാനന്നു തിന്നുവേണ്ടി മഹാരാജാവ് മതിരാശിക്ക് എഴുന്നള്ളി.

കുണ്ണൻനായർ ടിവാനായിരുന്ന കാലത്താണ് യൂറോപ്പിൽ യേക്കുമായ യുദ്ധമുണ്ടായത്. ആ യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് ധനംകൊണ്ടും മറ്റും സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു. യൂറോപ്പിലെ യുദ്ധംനിമിത്തം ഇന്ത്യയും യൂറോപ്പും മറ്റു മായുള്ള സാമാനങ്ങളുടെ ചോക്കു വാപിനു തടസ്സം നേരിട്ടതുകൊണ്ടും മറ്റും നാട്ടിലെങ്ങും വലിയ ക്ഷാമം ബാധിച്ചു. ഈ നാട്ടിലുള്ള വടക്കു പേണ്ട ആഹാരസാധനങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ടാകുന്ന വിളകുകൊണ്ടു മതിയാകാതെയും വന്നു. അതിനാൽ ഖേമ മുതലായ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഗവൺമെന്റ് നെല്ലും അരിയും മറ്റും വരുത്തി ജനങ്ങൾക്കു കൊടുപ്പിച്ചു വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു. 1095 മിഥുനം അവസാനത്തിൽ കുണ്ണൻനായർ ടിവാൻശ്വാശത്തിൽനിന്നു ചെൻഷൻ പററിപ്പിരിഞ്ഞു.

24. ടിവാൻ രാജവയ്പു.

മിസ്റ്റർ എം. കുണ്ണൻനായർ ടിവാൻശ്വാശത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം മിസ്റ്റർ ടി. രാമവയ്പാ പന്തലുഗാരുവിനെ മഹാരാജാവ് ടിവാനായി നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം 1095 കർഷകം മുതൽ 1100 ഇടവം വരെയാണ് ടിവാനായിരുന്നിട്ടുള്ളത്.

25. പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ.

1096 കന്നിമാസത്തിൽ മതിരാശിഗവർണ്ണർ വില്ലിംഗ്ടൺ പ്രഭുവും പതിനാലാം തിരുവിതാംകൂറിൽ വരികയും പതിവുപോലെത്തന്നെ

കൂടി ക്ലാസ്സ് ചിതന്ന്, മുതലായതു നടക്കുകയും ഉണ്ടായി. അക്കാലം ഇടവം 20-ാംനു മഹാരാജാവ് ബങ്കളൂക്ക് എഴുന്നള്ളുകയും ഏകദേശം ഒരു മാസത്തോളം അവിടെത്താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ അവിടെനിന്ന് മൈസൂർക്ക് എഴുന്നള്ളി മൈസൂർമഹാരാജാവിനെ സന്ദർശിച്ചതിനുശേഷം മിഥുനം 23-ാംനുയാണ് തിരികെ എഴുന്നള്ളിയത്. 1097 കർക്കമാസത്തിൽ വെയിൽസ് രാജകുമാരൻ മതിരാശിയിൽ എത്തിയിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഗവർണ്ണറുടെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് മഹാരാജാവ് മതിരാശിക്ക് എഴുന്നള്ളിയിരുന്നു. അവിടെവെച്ച് മഹാരാജാവും രാജകുമാരനും തമ്മിൽ കൂടിക്കാഴ്ച മുതലായതും ഉണ്ടായി. ആ കാലമാസത്തിൽ കൊച്ചിമഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തിരുവനന്തപുരത്ത് എഴുന്നള്ളുകയും മഹാരാജാവിന്റെ അതിഥിയായി മൂന്നുദിവസത്തോളം താമസിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

1097 മീനം 9-ാംനു ബുധനാഴ്ച ആററിങ്ങൽ എളയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ പുത്രനായി ഉത്രം തിരുനാൾ കൊച്ചുതമ്പുരാൻ തിരുവതാരംചെയ്തു. 1098 കർക്കമാസത്തിൽ മഹാരാജാവ് തൃപ്പൂണിത്തുറ, തൃശ്ശിവപേരൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കുഴുന്നള്ളുകയും കൊച്ചിമഹാരാജാവിന്റെ അതിഥിയായിത്താമസിക്കുകയും ഉണ്ടായി. 1098 കർക്കമാസത്തിൽ ഇന്ത്യാചക്രവർത്തി മഹാരാജാവിനെ ഒരു അണററി കർണൽ അയി നിയമിച്ചു. 1099 കന്നി 15-ാംനുള്ള 1923 ഏപ്രൈൽ 1-ാംനു മുതൽ മതിരാശിസംസ്ഥാനത്ത് നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ ഭരിച്ചുവരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, പുതുക്കോട്ട, ബംഗാനപ്പള്ളി, ശാമൂർ എന്നീ അഞ്ചു രാജ്യങ്ങൾക്കും ഇന്ത്യയുടെ ഗവർണ്ണർ ജനറലുടെ ഒരു ഏജൻറുവഴിക്ക് ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റുമായി നേരിട്ടുള്ള ബന്ധമാക്കിത്തീർത്തു. 1099 ധനു 15-ാംനു തൊയറാഴ്ച ആററിങ്ങൽ മുത്തരമ്പുരാൻ (മഹാരാജിനീജൻറ) തിരുമനസ്സിലെ പുത്രിയായി ഉത്രം തിരുനാൾ ആററിങ്ങൽ കൊച്ചുതമ്പുരാൻ തിരുവതാരം ചെയ്തു.

26. പരിച്ഛേദം.

ദിവാൻ മിസ്റ്റർ രാഘവയ്യ വളരെസ്സമത്സനായ ഒരു റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. അതിനാൽ അക്കാലത്ത് റവന്യൂവകുപ്പ് അകപ്പാടെ ഒരു പരിഷ്കരിച്ചു. അഭായനികുതിവകുപ്പ് ഏർപ്പെടുത്തി. അ രണ്ടു വകുപ്പുകളും ഒരു കമ്മീഷണറുടെ ഭരണത്തിലാക്കി. വനം വകുപ്പാർട്ടുമെൻറു പരിഷ്കരിക്കുകയും കൺസർവേററുടെ അഫീസ് കൊല്ലത്തുനിന്നു തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു മാറ്റുകയും ചെയ്തു. കൃഷിവാസ്തു സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങളിൽ പല ഭേദഗതികളും ചെയ്തു.

ജനങ്ങൾക്ക് അധികശ്രമം കൂടാതെ പണം കടംവാങ്ങുവാൻ സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തു. പരസ്പരസഹായവകുപ്പ് പരിഷ്കരിച്ച് അതിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അഞ്ചൽ വകുപ്പ് അകപ്പാടെ ഒരു പരിഷ്കരിപ്പും അഞ്ചൽക്കൂലിയുടെ നിരക്ക് അല്പം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സക്കാർസവീസിദ്ധുള്ളവക്ക് ശമ്പളക്കൂടുതൽ കൊടുക്കുന്നതിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥ വരുത്തുവാൻ ഹോണ്ടി ഒരു ശമ്പളക്കമ്മിറ്റി ഏറ്റെടുത്തി. ആ കമ്മിറ്റിയുടെ ശുപാർശയനുസരിച്ച് എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലുള്ളവർക്കും ശമ്പളക്കൂടുതൽ നൽകുകയും ചെയ്തു. 1098 ചിങ്ങം 1-ാംനു ദേവസ്വവകുപ്പ് വമ്പുവകുപ്പിൽനിന്നുവേർതിരിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക കമ്മീഷണരുടെ കീഴിലാക്കി. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലും പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ചെയ്തു. തിരുവനന്തപുരം കാളേജിലെ കലാ (അർട്ട്സ്) വിഭാഗങ്ങളും ശാസ്ത്ര (സയൻസ്) വിഭാഗങ്ങളും വേർതിരിച്ച് കലാവിഭാഗങ്ങളെ തെക്കോട്ടു പണിചെയ്തിരുന്ന പുതിയ കെട്ടിടത്തിലേക്കു മാറ്റി. പഴയ കാളേജിന് സയൻസ്കാളേജ് എന്നും, പുതിയ കാളേജിനു അർട്ട്സ് കാളേജ് എന്നും പേരു കൊടുത്തു. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ താഴ്ന്ന പടിയിൽ നിലുറുന്ന സമുദായങ്ങളിലെ കുട്ടികൾക്കു ഫീസിന്റെ കാര്യത്തിൽ ചില അനുകൂല്യങ്ങളും ചെയ്യുകൊടുത്തു. സംസ്കൃതകാളേജിലും ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു സർവ്വകലാശാല സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി വേണ്ട അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുവാൻ ഒരു കമ്മിറ്റിയും ഏറ്റെടുത്തി. നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ചട്ടങ്ങൾ പുതുക്കുന്നതിനായി ഒരു റെഗുലേഷൻഏറ്റെടുത്തുകയും അത് 1097-ലെ രണ്ടാംറെഗുലേഷനായി പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപ്രകാരം സഭയിലെ സാമാജികന്മാരുടെ സംഖ്യ 50 ആയിത്തീർന്നു. ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി വോട്ടുചെയ്യുന്നതിനും പൊതുജനങ്ങളെസ്സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി നിശ്ചയങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും ചോദ്യങ്ങളും ഉപചോദ്യങ്ങളും ചോദിക്കുന്നതിനും നിരമസഭയ്ക്ക് അധികാരങ്ങൾ നൽകി. തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാര്യത്തിലും സാമാജികസ്ഥാനത്തിലും പുരുഷന്മാരോടു പുണ്യമായ വിധത്തിലുള്ള സമത്വം സ്രീകൾക്കും ഉണ്ടെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

27. വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ടുള്ള നാശം.

1099 കർക്കടകത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, മലയാളജില്ല എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ഒരു വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടായി. അതുനിമിത്തം മിക്ക ഭാഗങ്ങളിലും വളരെ അധികം നാശം സംഭവിച്ചു. നദികളിലെല്ലാം വളരെ ടിവാസത്തോളം തുടച്ചുവായി വെള്ളം

ചൊണ്ടുകയും ആ വെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ട് അനവധി ഭവനങ്ങളും കാനുകാലികളും വിളയുകയും മിവ സ്ഥലങ്ങളിൽമനുഷ്യർപോലും നശിക്കുകയും ചെയ്തു. എത്രയോ ജനങ്ങൾ വീടും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ഇല്ലാതെ അസഹ്യമായ ആസക്തികളും അനുഭവിച്ചു. അവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി പൊതുജനങ്ങളും ഗവണ്മെന്റും വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ നടത്തി. ഉടനെ പേണ്ട സഹായത്തിനായും പുനരുദ്ധാരണത്തിനായും ഗവണ്മെന്റിൽനിന്ന് ഒരു വലിയ സംഖ്യ അനുവദിച്ചു കൊടുത്തു. പൊതുജനങ്ങളും അരിയും പലയും വസ്ത്രങ്ങളും വീടുരോഗം നടത്താപ്പിരിച്ച് നിരാശ്രയരായ ആ സാധുക്കളെ കഴിയുന്നേടത്തോളം സഹായിച്ചു. വെള്ളപ്പൊക്കം കൊണ്ടുനശിച്ച ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങൾ, പാലങ്ങൾ മുതലായത് നന്നാക്കിക്കാൻ വേണ്ടിയും ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു വളരെപ്പണം ചെലവാക്കേണ്ടിവന്നു.

28. മഹാരാജാവ് നടന്നിടിയു.

ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായ വിധത്തിൽ മുപ്പത്തൊമ്പതു സംവത്സരകാലം രാജ്യഭരണം ചെയ്തപന്ന രാജാവിനായ ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 1099 കർക്കടകമാസം 15-ാംനുംബാട്ടുകുടി ജഗദമ്മാധിപനായിത്തീരുകയും അതു വലിച്ച് ആ കർക്കടകം 23-ാംനും രാത്രി പതിനൊന്നു മുക്കാൽ മണിക്ക് അവിടുന്ന് ഇറക്കലോകവാസം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. രോഗം നിമിത്തം വളരെ അവശനായിത്തീർന്നിരുന്ന അവസരത്തിൽപോലും അവിടുന്ന് രാജ്യഭരണകാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം നിഷ്പക്ഷിയും അതിനെസ്സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭേദകൾ മുറക്കുവുലും ചാത്തി അനുചരവരികയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ കൃത്യനിഷ്ഠ അത്രത്തോളം ഉൽകൃഷ്ടമായിരുന്നു. 'ചോലത്തുനാട്ടിൽനിന്ന് ദത്തെടുത്തശ ചെലിനെ അവസാനപുരുഷൻ ഈ ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ മഹാരാജാവ് തിരുമാനസ്സുകൊണ്ടാണ്.

പതിമൂന്നാം പ്രകരണം.

മഹാനാണി സേതുലക്ഷ്മിഭായി.

മൂലം തിരുനാൾ മഹാരാജാവ് നാട്ടുവീഴ്ചയതിനു ശേഷം കൊല്ലം 1100 ചിങ്ങമാസം 17-ാംനും ചിത്രതിരുവാർ എളയ രാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മഹാരാജാവായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തു. എന്നാൽ അവിടേക്ക് പ്രായപൂർത്തിയായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ പ

തിനെയുവയസ്സു തിരിഞ്ഞ ഭരണാധികാരം സിദ്ധിക്കുന്നതുവരെ മഹാ രാജാവിനു പേണ്ടി രാജകുടുംബത്തിലെ മുത്തപെൺവഴിത്തമ്പുരാന്മാരായ സേതുലക്ഷ്മിദായി ആദിയിൽ മുത്തരമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ആ ചിങ്ങം 17-ാം-നു മുതൽക്കുതന്നെ റീജൻറായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്ത് രാജ്യഭരണം ആരംഭിച്ചു. ഈ സ്ഥാനാരോഹണം സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ഡൽബാറിൽ വെച്ച് റീജൻറ് ആദിയിൽ മുത്തരമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്കും ആദിയിൽ എളയമ്പുരാന് തിരുമനസ്സിലേക്കും ഇന്ത്യാഗവർണ്മെണ്ടിൽനിന്ന് മഹാരാജി എന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചു.

1. ധർമ്മകൃത്യങ്ങൾ.

1099-ലെ വെള്ളപ്പൊക്കം നിമിത്തം ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായ സങ്കടങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനാവേണ്ടി മഹാരാജി പ്രത്യേകം നിഷ്ഠ വഹിച്ചുവന്നു. ഗവർണ്മെണ്ടിൽനിന്നു വളരെപ്പണം അനുവദിച്ചു കൊടുത്തതിന്നു പുറമെ മഹാരാജി തിരുമനസ്സിലെ സ്വന്തം വകയിൽ നിന്നുകൂടി ആ സാധുക്കൾക്കു സഹായത്തിനായി കരപ്പെടുന്നവരെ അയച്ചു കൊടുത്തു. കഷ്ടത പറ്റുന്നവർക്കു പരിഹാരണത്തിനുള്ള ശ്രമങ്ങളും പുനരുദ്ധാരണശ്രമങ്ങളും പ്രത്യേക ഭേൽനോട്ടത്തോടുകൂടി നടത്തുന്നതിന്നായി വമ്പതുകമ്മീഷണരെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. സാധുക്കൾക്കു വില്പനകളെയും മറ്റുള്ളവയ്ക്കു അസ്സൽ വില്പനയും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനായി കൊടുക്കുന്നതിന്നു വനംവകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും ചുമതലപ്പെടുത്തി. കണ്ടുകൂടി വക നെല്ല് വളരെത്താണവിലയ്ക്കു വീൽക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. കൃഷിചെയ്യുവകുപ്പിലേക്കു തുക ഒരു ലക്ഷത്തിൽനിന്ന് അഞ്ചുലക്ഷം രൂപയാക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും അതിൽ അഞ്ചുലക്ഷം രൂപയും വെള്ളപ്പൊക്കം കൊണ്ടു നഷ്ടം സംഭവിച്ച പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിനായി നീക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽ രണ്ടുലക്ഷം രൂപ പരസ്പരസഹായ സംഘാടനം വഴിയായി ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുന്നതിന്നാണ് ഏർപ്പാട് ചെയ്തത്. കൊല്ലം, കോട്ടയം എന്നീ ഡിവിഷനിലെ ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ 1100-മാണ്ടുതന്നെ കന്നിപ്പുറിലെ കരം പിരിവ് റിത്തി വെക്കാൻ കല്പനയും കൊടുത്തു.

2. ടിവാൻമാരിൽ ഇ. വാട്സ്.

ടിവാൻ ചൊറട്ടർ ടി. രാഘവയ്യ അ. എ., സി. എസ്., എച്ച്. അർവർകർ മഹാരാജി തിരുമനസ്സിലെ രാജ്യഭാരം തുടങ്ങിയതിനുശേഷം പത്തുമാസത്തോളംകൂടി ടിവാനായിരുന്നു. പിന്നെ 1100 ജൂലൈ 6-ാം-നു തിരുവിതാംകൂറിലെ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു.

ബ്രിട്ടീഷ് സർവീസിലേക്കു തിരികെപ്പോയി. ആ ഇടവം 6-ാംനൂ മുതൽ മിഥുനം 10-ാംനൂവരെയും ചീഫ് സിക്രട്ടറിയായിരുന്ന ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾ ആക്ടിങ്ങ് ടിയാനായി ഭരണകാര്യങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. ആ മിഥുനം 10-ാംനൂ മുതൽ മിസ്റ്റർ മാറിസ്. ഇ. ചാൾസ് ടിയാൻ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് രാജ്യകാര്യങ്ങൾ നടത്തി ഇരിക്കുന്നു.

3. പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ.

1101 തൃലാമാസത്തിൽ മതിരശി ഗവർനർ ചോവാഷൻപ്രഭുവും പത്തിയും തിരുവനന്തപുരത്ത് വന്നിരുന്നു. അത് ഒരു സ്വകാര്യസന്ദർശനം മാത്രമായിരുന്നു. കീർത്തിവനം സരിച്ച് കനകക്കുനകൊട്ടാരത്തിൽവെച്ചു വിരുന്നെടുത്തു. ചെറിയൊരു മുരളായവ ഉണ്ടായി.

1102 തൃലാമാസം 6-ാംനൂ ചെമ്മിയാട്ട മാറാറാണി തിരുമനസ്സിലെ പുതിയായി കാത്തിരിക്കുന്നതാൽ അറിഞ്ഞു കൊച്ചുതമ്പുരാൻ തിരുവവതാരം ചെയ്തു.

1102 മകരം 22-ാംനൂ ചിത്രതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുമാടവ് അടിയന്തിരം വളരെ അചോചനത്തോടുകൂടി നടത്തി. ആ കുമ്പോസത്തിൽ തൃപ്പാലയേറും അടിയന്തിരം നടത്തി.

1103 കന്നിമാസത്തിൽ കൊച്ചിയിലെ രാജ്യഭാരം ഒഴിഞ്ഞ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തിരുവനന്തപുരത്ത് എഴുന്നള്ളുകയും മഹാരാണി റീജൻറു തിരുമനസ്സിലെ അതിഥിയായി രാജ്യഭാരം താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വൃശ്ചികമാസത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ്വിന്ത്യയിലെ സർവ്വസൈന്യാധിപൻ സർ, വില്യം ബേർഡ്വുഡ് എന്ന യൂറോപ്യനും തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിപ്പാൻ വന്നിരുന്നു. ആ ധനുമാസത്തിൽ ചിത്രതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കൽക്കത്ത, ഡൽഹി, കാശി, ബോംബെ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കുഴന്നുപോകുകയുണ്ടായി. മകരം 28-ാംനൂത്തോടുകൂടി തിരുവനന്തപുരത്ത് തിരികെ എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു.

4. പരിഷ്കാരങ്ങൾ.

രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന മഹാരാജാക്കന്മാരെയൊ മഹാരാണിമാരെയൊ മുഖം കാണിക്കാൻ ചെല്ലുന്നവർ പട്ട മുതലായ കാര്യമുണ്ടാകാൻ കൊണ്ടുവെല്ലുന്നവർക്കുണ്ടായിരുന്ന ഏപ്പാട് നിർദ്ദേശിച്ചു. ദർബാർ കൂടുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ യൂറോപ്യന്മാർക്കും അവരുടെ സ്ത്രീകൾക്കും മാത്രമേ ഇരിപ്പാൻ അനുവാദം

മുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. നാട്ടുകാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മറ്റും നിന്നുകൊള്ളണമെന്നായിരുന്നു വെച്ചിരുന്നത്. ആ ഏപ്പാട് രീതി അന്യായമാണെന്നു കണ്ടു ദർബ്ബാനു കണ്ടിട്ടു വരുത്തുന്നവർക്കു് ഇരിക്കാൻ വിരോധമില്ലെന്നു മഹാരാണി അനുവദിച്ചു കല്പനയെടുത്തു. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അട്, കോഴി മുതലായ ജന്തുക്കളെ റിംസിങ്ങു ഏർപ്പാട് മോറിൽ പാടില്ലെന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്തു. മിസ്റ്റർ വാട്സിനെ ദിവാനാക്ഷിരപ്പോൾ ഒരു ഹിന്ദുവല്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തിൽ ദേവസ്വം ഭരണത്തിന്റെ മേലധികാരം ഏൽപ്പിക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു കണ്ട് അതുവരെ അക്രമിച്ച് ദിവാനായിരുന്ന അർ. കൃഷ്ണപിള്ള അവർക്കുള്ള ദേവസ്വം ഭരണത്തിന്റെ മേലധികാരിയാക്കി നിശ്ചയിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു ശമ്പളക്കൂടുതലും അധികാരവും ഏല്പിച്ചുവെച്ചുകൊടുത്തു.

അപ്പോഴെ ഒരു സർക്കാർ സംഗ്രാമം സ്ഥാപിപ്പാൻ വേണ്ട ഏപ്പാട് ചെയ്തു. കണ്ടുകൂടി വസ്തുക്കളുടെയും ശുദ്ധാഭാവക വസ്തുക്കളുടെയും കരം നെല്ലായി അടച്ചുപറിയുന്നതു മേലിൽ പണമായി അടച്ചാൽ മതിയെന്നു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി. വൈക്കം സത്യഗ്രാമകാർയ്ക്കിൽ കഴിവുനേടത്തോളം അനുകൂലതയും ചെയ്തുകൊടുത്ത സത്യഗ്രാമം നീർത്തിവെപ്പിച്ചു.

മേൽപ്പറഞ്ഞവയെല്ലാം മഹാരാണി റീജൻറു തിരുമനസ്സിലെ ഭരണം അരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടായ പരിഷ്കാരങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ചിലതുമാത്രമാണ്. പ്രകടനം ക്ഷേമവും ഐശ്വര്യവും വളർത്തണമെന്ന വിചാരത്തോടുകൂടി ഈ രാജ്യം ഇപ്പോൾ ഭരിച്ചുവരുന്ന മഹാരാണി റീജൻറു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അയ്യപ്പാശാസ്ത്രശാസ്ത്രങ്ങളോടുകൂടി വളരെക്കാലം വാണയമുപാൻ സാക്ഷാൽ ജനകീശപരമായ ശ്രീപത്മനാഭൻ കരുണയോടെ അനുഗ്രഹിച്ചുതാക!

